Evangheliile și Faptele Apostolilor

Cuprins

Evanghelia după Matei	1
Evanghelia după Marcu	22
Evanghelia după Luca	35
Evanghelia după Ioan	58
Faptele Apostolilor	75

Matei

CAPITOLUL 1

1 Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2 Avraam a născut pe Isaac; și Isaac a născut pe Iacov; și Iacov a născut pe Iuda și pe frații săi;
3 Și Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Thamar; și Fares a născut pe Esrom; și Esrom a născut pe Aram;
4 Și Aram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe Naasson; și Naasson a născut pe Somon;
5 Și Salmon a născut pe Booz din Rahab; și Booz l-a născut pe Obed din Rut; iar Obed l-a născut pe Isai;
6 Și Isai a născut pe împăratul David; și împăratul David a născut pe Solomon din ea care fusese soția lui Uria;
7 Și Solomon a născut pe Roboam; și Roboam a născut pe Abia; și Abia a născut pe Asa;
8 Și Asa a născut pe Iosafat; și Iosafat a născut pe Ioram; iar Ioram a născut pe Ozia;
9 Ozia a născut pe Ioatam; și Ioatam a născut pe Achaz; și Ahaz a născut pe Ezechia;
10 Și Ezechia a născut pe Manase; și Manase a născut pe Amon; și Amon a născut pe Iosia;
11 Și Iosia a născut pe Iehonia și pe frații săi, pe vremea când au fost duși în Babilon.
12 După ce au fost aduși în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; și Salatiel a născut pe Zorobabel;
13 Și Zorobabel a născut pe Abiud; și Abiud a născut pe Eliachim; și Eliachim a născut pe Azor;
14 Azor a născut pe Sadoc; iar Sadoc a născut pe Achim; iar lui Ahim l-a născut pe Eliud;
15 Eliud a născut pe Eleazar; și Eleazar a născut pe Matan; și Matan a născut pe Iacov;
16 Și Iacov a născut pe Iosif, soțul Mariei, din care S-a născut Isus, numit Hristos.
17 Deci toate neamurile de la Avraam până la David sunt paisprezece neamuri; și de la David până la ducerea în Babilon au fost paisprezece generații; și de la ducerea în Babilon până la Hristos sunt paisprezece generații.
18 Nașterea lui Isus Hristos a fost în felul acesta: când, pe când mama lui, Maria era căsătorită cu Iosif, înainte ca ei să se întâlnească, a fost găsită însărcinată de Duhul Sfânt.
19 Atunci, soțul ei Iosif, fiind un bărbat drept și nedorind să o facă un exemplu public, a vrut să o alunge în secret.
20 Dar în timp ce se gândea la aceste lucruri, iată, îngerul Domnului i s-a arătat în vis și i-a zis: Iosif, fiul lui David, nu te teme să o iei la tine pe Maria, soția ta, căci ceea ce este zămislit în ea este a Duhului Sfânt.
21 Și ea va naște un fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el va mântui poporul său de păcatele lui.
22 Și toate acestea s-au făcut, pentru ca să se împlinească ceea ce a fost spus de Domnul prin profet, zicând:
23 Iată, o fecioară va fi însărcinată și va naște un fiu și îi vor pune numele Emanuel, care se tălmăcește: Dumnezeu cu noi.
24 Atunci Iosif, înviat din somn, a făcut cum i-a poruncit îngerul Domnului și și-a luat soția.
25 Și n-a cunoscut-o până ce nu și-a născut fiul întâi născut; și i-a pus numele IISUS.

CAPITOLUL 2

1 Când s-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, în zilele împăratului Irod, iată că au venit oameni înțelepți de la răsărit la Ierusalim,
2 Zicând: Unde este regele Iudeilor, care s-a născut? pentru că am văzut steaua Lui în răsărit și am venit să ne închinăm Lui.
3 Când a auzit împăratul Irod aceste lucruri, s-a tulburat și tot Ierusalimul cu el.
4 Și după ce a adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii poporului, a întrebat de la ei unde se va naște Hristos.
5 Și i-au zis: „În Betleemul Iudeii, căci așa este scris de profet:
6 Și tu, Betleem, în țara lui Iuda, nu ești cel mai mic dintre căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși un guvernator, care va stăpâni pe poporul meu Israel.
7 Atunci Irod, după ce a chemat în ascuns pe înțelepți, i-a întrebat cu sârguință la ce oră a apărut steaua.
8 Și i-a trimis la Betleem și a zis: Duceți-vă și căutați cu sârguință copilul; și când îl veți găsi, aduceți-mi din nou de veste, ca să vin și să mă închin lui.
9 După ce au auzit pe împărat, au plecat; și iată, steaua, pe care au văzut-o în răsărit, a mers înaintea lor, până a venit și a stat deasupra locului unde era copilul mic.
10 Când au văzut steaua, s-au bucurat cu o bucurie foarte mare.
11 Când au intrat în casă, au văzut pruncul cu Maria, mama lui, și s-au aruncat la pământ și s-au închinat Lui; și, după ce și-au deschis comorile, i-au adus daruri; aur și tămâie și smirnă.
12 Și fiind avertizați de Dumnezeu în vis să nu se întoarcă la Irod, au plecat în țara lor pe altă cale.
13 Și când au plecat, iată, îngerul Domnului i s-a arătat lui Iosif în vis și i-a zis: „Scoală-te și ia copilul mic și mama lui și fugi în Egipt și fii acolo până când îți voi aduce cuvântul; căci Irod va căuta copilul mic pentru a-l nimici.
14 Când s-a sculat, a luat noaptea pe copil și pe mama lui și a plecat în Egipt.
15 Și a fost acolo până la moartea lui Irod, pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus de Domnul prin profet, zicând: Din Egipt l-am chemat pe fiul meu.
16 Atunci Irod, când a văzut că era batjocorit de înțelepți, s-a mâniat foarte mult și a trimis și a omorât pe toți copiii care erau în Betleem și în toate părțile ei, de la vârsta de doi ani și mai jos, după cum timpul pe care îl întrebase cu sârguință de la înțelepți.
17 Atunci s-a împlinit ceea ce era spus de profetul Ieremia, care zicea:
18 În Rama s-a auzit un glas, bocete, plâns și jale mare, Rahela plângând pentru copiii ei și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu sunt.
19 Dar când Irod a murit, iată, un înger al Domnului i s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt,
20 Zicând: Scoală-te, ia pruncul și mama lui și mergi în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau viața copilului mic.
21 Și s-a sculat și a luat copilul și pe mama lui și a venit în țara lui Israel.
22 Dar când a auzit că Arhelau domnește în Iudeea în odaia tatălui său Irod, i s-a temut să meargă acolo; totuși, avertizat de Dumnezeu în vis, s-a întors în părțile Galileii.

23 Și a venit și a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profeți: „Se va numi Nazarinean”.

CAPITOLUL 3

1 În zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, propovăduind în pustia Iudeii,
2 Și zicând: Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.
3 Căci acesta este cel despre care a vorbit proorocul Isaia, zicând: Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, îndreptați-i cărările!
4 Și același Ioan avea haina din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul coapselor lui; iar carnea lui era lăcuste și miere sălbatică.
5 Atunci au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată regiunea din jurul Iordanului,
6 Și au fost botezați de el în Iordan, mărturisindu-și păcatele.
7 Dar când a văzut pe mulți dintre farisei și saduchei veniți la botezul Lui, le-a zis: O, neam de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de mânia viitoare?
8 Aduceți deci roade potrivite pentru pocăință:
9 Și să nu vă gândiți să spuneți în voi înșivă: „Noi avem ca tată pe Avraam, pentru că vă spun că Dumnezeu poate din aceste pietre să ridice copii lui Avraam.
10 Și acum, de asemenea, securea este pusă la rădăcina pomilor; de aceea, orice pom care nu dă roade bune este tăiat și aruncat în foc.
11 Eu, într-adevăr, vă botez cu apă spre pocăință; dar cel ce vine după Mine este mai puternic decât mine, a cărui încălțăminte nu sunt vrednic să-i port: el vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc;
12 Al cărui evantai este în mâna lui, și-și va curăța complet podeaua și-și va aduna grâul în grânar; dar el va arde pleava cu foc nestins.
13 Atunci Isus a venit din Galileea la Iordan la Ioan, ca să fie botezat de el.
14 Dar Ioan l-a oprit, zicând: Am nevoie să fiu botezat de la tine, și tu vii la mine?
15 Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: Lasă acum să fie așa, căci așa se cuvine să împlinim toată dreptatea. Apoi l-a suferit.
16 Iar Isus, când a fost botezat, s-a suit imediat din apă; și iată, cerurile i s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și luminând asupra lui.
17 Și iată un glas din cer, care zicea: Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care am plăcerea mea.

CAPITOLUL 4

1 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie pentru a fi ispitit de diavol.
2 După ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, i s-a făcut foame.
3 Iar ispititorul a venit la el, a zis: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca aceste pietre să se facă pâine.
4 Dar el a răspuns și a zis: Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.
5 Atunci diavolul îl duce în cetatea sfântă și l-a așezat pe un vârf al templului,
6 Și i-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris: El va porunci îngerilor Săi cu privire la tine; împotriva unei pietre.
7 Isus i-a zis: „ Este scris din nou: „Să nu ispiti pe Domnul Dumnezeul tău”.
8 Din nou, diavolul îl duce pe un munte foarte înalt și îi arată toate împărățiile lumii și slava lor;
9 Și i-a zis: Toate acestea îți voi da, dacă vei cădea la pământ și te vei închina Mie.
10 Atunci Isus i-a zis: „ Ieși de aici, Satana, căci este scris: Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-i slujești”.
11 Atunci diavolul l-a părăsit și, iată, îngerii au venit și i-au slujit.
12 Când a auzit Isus că Ioan a fost aruncat în închisoare, a plecat în Galileea;
13 Și, părăsind Nazaret, a venit și a locuit în Capernaum, care este pe coasta mării, la hotarele lui Zabulon și Neftalim.
14 Pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profetul Isaia, zicând:
15 Țara lui Zabulon și țara lui Neftalim, pe drumul mării, dincolo de Iordan, Galileea Neamurilor;
16 Poporul care stătea în întuneric a văzut o mare lumină; și celor care stăteau în regiunea și umbra morții le-a răsărit lumină.
17 De atunci, Isus a început să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.
18 Iar Iisus, mergând pe malul mării Galileii, a văzut doi frați, pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând mrejele în mare, pentru că erau pescari.
19 Și le-a zis: Urmați-Mă și vă voi face pescari de oameni.
20 Și îndată și-au lăsat mrejele și L-au urmat.
21 Și mergând de acolo, a văzut pe alți doi frați, pe Iacov, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele său, într-o corabie cu tatăl lor Zebedeu, reparându-și mrejele; iar el i-a chemat.
22 Și îndată au părăsit corabia și pe tatăl lor și L-au urmat.
23 Iisus a străbătut toată Galileea, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice fel de boală și orice fel de boală în popor.
24 Și faima lui s-a răspândit în toată Siria; și i-au adus pe toți oamenii bolnavi, care erau luați de diverse boli și chinuri, și pe cei stăpâniți de diavoli, pe cei lunatici și pe cei paralizați; iar el i-a vindecat.
25 Și l-au urmat o mulțime mare de oameni din Galileea, și din Decapolis, și din Ierusalim, și din Iudeea și dincolo de Iordan.

CAPITOLUL 5

1 Și văzând mulțimile, s-a suit pe un munte; și când a fost așezat, ucenicii lui au venit la el.
2 Și a deschis gura și i-a învățat, zicând:
3 Fericiți cei săraci cu duhul, căci a lor este împărăția cerurilor.
4 Fericiți cei ce plâng, căci vor fi mângâiați.
5 Fericiți cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.
6 Fericiți cei care flămânzesc și însetează după dreptate, căci ei vor fi săturați.
7 Fericiți cei milostivi, căci ei vor dobândi milă.
8 Fericiți cei curați cu inima, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.

9 Fericiți cei făcători de pace, căci ei vor fi numiți copii ai lui Dumnezeu.
10 Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este Împărăția cerurilor.
11 Fericiți sunteți, când oamenii vă vor ocărî și vă vor prigoni și vor spune în minciună orice fel de rău împotriva voastră, pentru mine.
12 Bucurați-vă și bucurați-vă nespus de mult, căci răsplata voastră este mare în ceruri; căci așa i-au persecutat pe proorocii care au fost înaintea voastră.
13 Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea și-a pierdut gustul, cu ce va fi sărată? de atunci nu mai este bun pentru nimic, decât pentru a fi aruncat afară și a fi călcat în picioare de oameni.
14 Voi sunteți lumina lumii. Un oraș care este așezat pe un deal nu poate fi ascuns.
15 Nici oamenii nu aprind o lumânare și o pun sub un coș, ci pe un sfeșnic; și luminează tuturor celor din casă.
16 Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.
17 Să nu credeți că am venit să stric Legea sau proorocii; nu am venit să stric, ci să împlinesc.
18 Căci adevărat vă spun că, până nu vor trece cerul și pământul, nici o iotă sau o stropire nu va trece din Lege, până când toate se vor împlini.
19 De aceea, oricine va călca una dintre aceste porunci cele mai mici și va învăța pe oameni așa, va fi numit cel mai mic în Împărăția cerurilor;
20 Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va depăși neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în nici un caz în Împărăția cerurilor.
21 Ați auzit că s-a spus de cei din vechime: Să nu ucizi; și oricine va ucide va fi în pericol de judecată:
22 Dar eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său fără nicio cauză, va fi în primejdie de judecată; , va fi în pericol de foc iadului.
23 De aceea, dacă aduci darul tău la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta;
24 Lasă acolo darul tău înaintea altarului și pleacă; împăcate mai întâi cu fratele tău, apoi vino și oferă darul tău.
25 Înțelege-te repede cu potrivnicul tău, cât timp ești în cale cu el; ca nu cumva vreodată vrăjmașul să te dea judecătorului, iar judecătorul să te dea ofițerului și să fii aruncat în închisoare.
26 Adevărat îți spun că nu vei mai ieși de acolo, până nu ai plătit cel mai mare leu.
27 Ați auzit că s-a spus de cei de pe vremuri: „Să nu comite adulter;
28 Dar eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca să o poftească, a săvârșit adulter cu ea deja în inima lui.
29 Și dacă ochiul tău drept te păcălește, smulge-l și aruncă-l de la tine;
30 Și dacă mâna ta dreaptă te va păcăli, taie-o și aruncă-o de la tine;
31 S-a spus: Oricine își va lăsa nevasta, să-i dea un scris de divorț.
32 Dar eu vă spun că oricine își lasă soția, cu excepția cauzei curviei, o face să comită adulter; și oricine se căsătorește cu cea divorțată, comite adulter.
33 Din nou, ați auzit că s-a spus de cei de altădată: „Să nu te renunți, ci să împlinești Domnului jurămintele tale;
34 Dar eu vă spun că nu jurați deloc; nici de cer; pentru că este tronul lui Dumnezeu:
35 Nici pe pământ; căci este așternutul picioarelor lui; nici lângă Ierusalim; căci este cetatea marelui Împărat.
36 Nici să nu juri pe capul tău, căci nu poți face un păr alb sau negru.
37 Dar comunicarea voastră să fie: Da, da; Nu, nu, căci orice este mai mult decât acestea vine din rău.
38 Aţi auzit că s-a spus: Ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte!
39 Dar eu vă spun că nu vă împotriviți răului;
40 Și dacă cineva te va da în judecată și îți va lua haina, lasă-i și haina ta.
41 Și oricine te va obliga să mergi o milă, mergi cu el doi.
42 Dă-i celui ce îți cere și de la cel ce vrea să împrumute de la tine, nu te depărta.
43 Aţi auzit că s-a spus: Să-ţi iubeşti aproapele şi să-ţi urăşti duşmanul.
44 Dar Eu vă spun: Iubiți-vă pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei care vă folosesc cu nenorocire și vă persecută;
45 Ca să fiți copiii Tatălui vostru care este în ceruri, căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.
46 Căci dacă îi iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? nici vameşii nu sunt la fel?
47 Și dacă salutați numai frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? nici vameşii nu o fac aşa?
48 Fiți deci desăvârșiți, așa cum Tatăl vostru care este în ceruri este desăvârșit.

CAPITOLUL 6

1 Luați seama să nu faceți milostenia voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altfel nu aveți răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.
2 De aceea, când faci milostenie, nu suna din trâmbiță înaintea ta, cum fac ipocriții în sinagogi și pe străzi, ca să aibă slava oamenilor. Adevărat vă spun că au răsplata lor.
3 Dar când faci milostenie, mâna ta stângă să nu știe ce face dreapta ta;
4 Pentru ca milostenia ta să fie în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti pe față.
5 Iar când te rogi, să nu fii ca fățarnicii, căci le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că au răsplata lor.
6 Dar tu, când te rogi, intră în dulapul tău și, după ce ți-ai închis ușa, roagă-te Tatălui tău care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti pe faţă.
7 Dar când vă rugați, nu folosiți repetări deșarte, cum fac păgânii, căci ei cred că vor fi ascultați pentru că vorbesc mult.
8 Nu fiţi, deci, asemenea lor, căci Tatăl vostru ştie de ce aveţi nevoie, înainte de a-I cere.
9 Aşa vă rugaţi: Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţit-se numele Tău.
10 Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta pe pământ, aşa cum este în ceruri.
11 Dă-ne astăzi pâinea noastră cea de toate zilele.

12 Și iartă-ne nouă datoriile, precum și noi iertăm datornicilor noștri.
13 Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de rău, căci a Ta este împărăția, puterea și slava în vecii vecilor. Amin.
14 Căci dacă le iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta pe voi;
15 Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.
16 În plus, când postiți, să nu fiți, ca fățarnicii, cu o înfățișare tristă; Adevărat vă spun că au răsplata lor.
17 Dar tu, când postești, unge-ți capul și spală-ți fața;
18 Ca să nu arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti pe față.
19 Nu vă strângeți comori pe pământ, unde molia și rugina strică și unde hoții sparg și fură;
20 Ci strângeți-vă comori în ceruri, unde nici molia, nici rugina nu strică și unde hoții nu sparg și nu fură;
21 Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.
22 Lumina trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este singur, tot trupul tău va fi plin de lumină.
23 Dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare este acel întuneric!
24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau îl va urî pe unul, și îl va iubi pe celălalt; sau se va ține de unul și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamona.
25 De aceea vă spun: Nu vă gândiți la viața voastră, ce veți mânca sau ce veți bea; nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Nu este viața mai mult decât carnea și trupul decât hainele?
26 Iată păsările cerului, căci nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare; totuși Tatăl vostru ceresc îi hrănește. Nu sunteți cu mult mai buni decât ei?
27 Cine dintre voi, gândindu-se, poate adăuga un cot la statura lui?
28 Și de ce vă gândiți la îmbrăcăminte? Luați în considerare crinii câmpului, cum cresc ei; nu se chinuie, nici nu toarnă:
29 Și totuși, vă spun că nici măcar Solomon în toată slava lui nu a fost îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
30 De aceea, dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba câmpului, care este astăzi, și mâine se aruncă în cuptor, nu vă va îmbrăca cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?
31 De aceea nu vă gândiți, zicând: Ce vom mânca? sau: Ce să bem? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?
32 (Căci după toate aceste lucruri caută neamurile;) căci Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate aceste lucruri.
33 Dar căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui; şi toate aceste lucruri vi se vor adăuga.
34 De aceea, nu vă gândiți la ziua de mâine, căci ziua de mâine se va gândi la lucrurile în sine. De ajuns până în ziua de azi este răul ei.

CAPITOLUL 7

1 Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi.
2 Căci cu ce judecată judecaţi, veţi fi judecaţi; şi cu ce măsură măsuraţi, vi se va măsura iarăşi.
3 Și de ce privești paiul care este în ochiul fratelui tău, dar nu te uiți la bârna care este în propriul tău ochi?
4 Sau cum îi vei spune fratelui tău: Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău; și iată, o bârnă este în propriul tău ochi?
5 Ipocrite, mai întâi scoate bârna din ochiul tău; și atunci vei vedea clar ca să scoți paiul din ochiul fratelui tău.
6 Nu dați ce este sfânt câinilor și nu vă aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare, să se întoarcă și să vă sfâșie.
7 Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide:
8 Căci oricine cere primește; şi cel ce caută găseşte; şi celui ce bate i se va deschide.
9 Sau care este bărbat dintre voi, căruia, dacă fiul său va cere pâine, să-i dea o piatră?
10 Sau, dacă cere un pește, îi va da un șarpe?
11 Dacă, deci, voi, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce le cer?
12 De aceea, tot ceea ce voiți ca oamenii să vă facă vouă, faceți-le și voi, pentru că aceasta este Legea și proorocii.
13 Intrați pe poarta strâmtă, căci lată este poarta și largă este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei care intră pe ea;
14 Pentru că strâmtă este poarta și strâmtă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei care o găsesc.
15 Păziți-vă de profeții mincinoși, care vin la voi în haine de oaie, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori.
16 Îi veți cunoaşte după roadele lor. Oamenii culeg struguri de spini sau smochine de ciulini?
17 Tot așa orice pom bun dă roade bune; dar un pom stricat aduce roade rele.
18 Un pom bun nu poate aduce roade rele, nici un pom stricat nu poate aduce roade bune.
19 Orice pom care nu dă roade bune este tăiat și aruncat în foc.
20 De aceea, după roadele lor, îi veţi cunoaşte.
21 Nu oricine îmi zice: Doamne, Doamne, nu va intra în împărăția cerurilor; ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.
22 Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, nu am proorocit noi în numele Tău? și în numele Tău ai scos draci? și în Numele Tău ai făcut multe fapte minunate?
23 Și atunci le voi mărturisi că nu v-am cunoscut niciodată; depărtați-vă de la Mine, voi care săvârșiți nelegiuirea.
24 De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale mele și le împlinește, îl voi asemăna cu un om înțelept, care și-a zidit casa pe o stâncă;
25 Și ploaia a coborât și au venit inundații și au suflat vânturile și au bătut casa aceea; și nu a căzut, căci era întemeiată pe o stâncă.
26 Și oricine aude aceste cuvinte ale mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip.
27 Și a coborât ploaia și au venit inundații și au suflat vânturile și au bătut casa aceea; și a căzut: și mare a fost căderea ei.
28 Și s-a întâmplat că, când Isus a terminat aceste cuvinte, oamenii au fost uimiți de doctrina Lui:
29 Căci El îi învăţa ca unul care are autoritate, şi nu ca pe cărturari.

CAPITOLUL 8

1 Când s-a coborât de pe munte, l-au urmat o mulțime mare.
2 Și iată, a venit un lepros și i s-a închinat, zicând: Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.
3 Și Isus și-a întins mâna și L-a atins și a zis: „ Vreau; fii curat. Și îndată i s-a curățat lepra.
4 Iar Isus i-a zis: Vezi să nu spui nimănui; dar du-te, arată-te preotului și oferă darul pe care l-a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.
5 Și când a intrat Isus în Capernaum, a venit la el un sutaș, rugându-l:
6 Și zicând: Doamne, slujitorul meu zace acasă bolnav de paralizat, chinuit îngrozitor.
7 Și Iisus i-a zis: „ Voi veni și-l voi vindeca”.
8 Sutașul a răspuns și a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu; ci doar rostește cuvântul, și robul meu va fi vindecat.
9 Căci sunt om sub autoritate, având soldați sub mine; iar altuia: Vino, și el vine; și robul Meu: Fă aceasta și el o face.
10 Când a auzit Iisus, s-a mirat și a zis celor ce urmau: „ Adevărat vă spun că n-am găsit atât de mare credință, nici în Israel.
11 Și vă spun că mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor ședea cu Avraam, Isaac și Iacov, în împărăția cerurilor.
12 Dar copiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
13 Iar Isus a zis sutașului: Du-te; și după cum ai crezut, să se facă ție. Și slujitorul său a fost vindecat în aceeași oră.
14 Și când a intrat Isus în casa lui Petru, a văzut-o pe mama soției sale culcată și bolnavă de febră.
15 Și i-a atins mâna și febra a părăsit-o; și ea s-a sculat și le-a slujit.
16 Când s-a făcut seara, i-au adus la El pe mulți stăpâniți de diavoli;
17 Pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin proorocul Isaia, zicând: El Însuși a luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre.
18 Când a văzut Isus o mulțime mare în jurul lui, a poruncit să plece pe cealaltă parte.
19 Și a venit un cărturar și i-a zis: Învățătorule, te voi urma oriunde vei merge.
20 Iar Isus i-a zis: Vulpile au gropi, iar păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să-și pună capul.
21 Iar un altul dintre ucenicii lui i-a spus: Doamne, lasă-mă mai întâi să mă duc să îngrop pe tatăl meu.
22 Dar Isus i-a zis: Urmează-Mă; și lăsați morții să-și îngroape morții.
23 Și când a intrat în corabie, ucenicii lui l-au urmat.
24 Și iată, s-a ridicat o furtună mare în mare, încât corabia era acoperită de valuri, dar el dormea.
25 Ucenicii lui au venit la el și L-au trezit, zicând: Doamne, mântuiește-ne!
26 Iar el le-a zis: „ De ce vă temeți, puțini credincioși? Atunci s-a sculat și a mustrat vânturile și marea; și era un mare calm.
27 Dar oamenii s-au mirat, zicând: Ce fel de om este acesta, că până și vânturile și marea îl ascultă?
28 Și când a ajuns de cealaltă parte, în țara Gherghesenilor, i-au întâmpinat doi stăpâniți de diavoli, care ieșeau din morminte, foarte înfocați, ca să nu treacă nimeni pe calea aceea.
29 Și iată, ei au strigat și au zis: „Ce avem noi de-a face cu tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu? ai venit aici ca să ne chinuiești înainte de vreme?
30 Și era departe de ei o turmă de mulți porci care pășteau.
31 Deci diavolii L-au rugat, zicând: Dacă ne alungi, lasă-ne să mergem în turma de porci.
32 Iar el le-a zis: Mergeți. Și când au ieșit, au intrat în turma de porci; și iată, toată turma de porci a alergat cu putere pe un loc abrupt în mare și a pierit în ape.
33 Și cei ce-i păzeau au fugit și s-au dus în cetate și au povestit toate lucrurile și ce s-a întâmplat celor stăpâniți de diavoli.
34 Și, iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus; și, văzându-L, L-au rugat să plece din țara lor.

CAPITOLUL 9

1 Și a intrat într-o corabie, a trecut și a venit în cetatea lui.
2 Și iată, i-au adus la El un paralitic, culcat pe un pat; și Isus, văzând credința lor, a zis paralizatului; Fiule, ai voie bună; păcatele tale să-ți fie iertate.
3 Și iată, unii dintre cărturari ziceau în ei înșiși: Omul acesta hulește.
4 Iar Isus, știind gândurile lor, a zis: De ce vă gândiți rău în inimile voastre?
5 Căci este mai ușor să spui: „Iertate îți sunt păcatele!” sau să zică: Scoală-te și mergi?
6 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele (atunci i-a zis paralizatului:) Scoală-te, ia-ți patul tău și du-te la casa ta.
7 Și s-a sculat și a plecat la casa lui.
8 Dar mulţimile, văzând aceasta, s-au mirat şi au slăvit pe Dumnezeu, care dăduse oamenilor o asemenea putere.
9 Și pe când Iisus ieșea de acolo, a văzut un bărbat, numit Matei, șezând la vamă; și i-a zis: Urmează-Mi. Și s-a sculat și l-a urmat.
10 Și s-a întâmplat că, pe când Isus ședea la masă în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și s-au așezat cu el și cu ucenicii lui.
11 Iar fariseii, văzând aceasta, au zis ucenicilor lui: De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?
12 Dar Isus, auzind aceasta, le-a zis: „ Cei sănătoși nu au nevoie de medic, ci cei bolnavi”.
13 Dar mergeți și aflați ce înseamnă: „Voi avea milă și nu jertfă, căci nu am venit să chem la pocăință pe cei drepți, ci pe păcătoși.
14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la el și i-au zis: De ce noi și fariseii postim des, dar ucenicii tăi nu postim?
15 Iar Iisus le-a zis: Pot fi oare fiii camerei de mire să plângă câtă vreme mirele este cu ei? dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti.
16 Nimeni nu pune o bucată de pânză nouă pe o haină veche;
17 Nici oamenii nu pun vin nou în sticle vechi; altfel sticlele se sparg, și vinul se scurge și sticlele piere;
18 În timp ce le vorbea aceste lucruri, iată, a venit un conducător și i s-a închinat, zicând: „Fiica mea a murit și acum; dar vino și pune-ți mâna peste ea și ea va trăi.
19 Și Isus S-a sculat și L-a urmat, la fel și ucenicii Săi.
20 Și iată, o femeie, care era bolnavă de o scurgere de sânge de doisprezece ani, a venit în spatele lui și i-a atins tivul hainei.

21 Căci ea zicea în ea însăși: Dacă mă voi atinge de haina lui, voi fi sănătos.
22 Dar Iisus L-a întors și, văzând-o, a zis: Fiică, mângâie-te; credința ta te-a vindecat. Și femeia a fost sănătoasă din ceasul acela.
23 Și când a intrat Isus în casa conducătorului, și a văzut pe menestreli și pe oameni făcând zgomot,
24 El le-a zis: Daţi loc, căci slujnica nu este moartă, ci doarme. Și l-au râs în dispreț.
25 Dar când oamenii au fost scoși afară, el a intrat și a luat-o de mână și roaba s-a sculat.
26 Și faima acesteia s-a răspândit în toată țara aceea.
27 Și când Isus a plecat de acolo, doi orbi L-au urmat, strigând și zicând: Fiul lui David, miluiește-ne pe noi.
28 Și când a intrat în casă, au venit la el orbii; și Isus le-a zis: „ Credeți că pot să fac aceasta? Ei i-au spus: Da, Doamne.
29 Atunci s-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră să fie vouă.
30 Și li s-au deschis ochii; iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți să nu știe nimeni.
31 Dar ei, când au plecat, au răspândit faima lui în toată țara aceea.
32 Pe când au ieșit, iată, i-au adus un mut stăpânit de diavol.
33 Iar când diavolul a fost izgonit, a vorbit mut;
34 Dar fariseii au zis: „El alungă dracii prin căpetenia diavolilor”.
35 Și Isus a străbătut toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice boală și orice boală din popor.
36 Dar când a văzut mulțimile, i s-a făcut milă de ei, pentru că au leșinat și au fost împrăștiați ca niște oi fără păstor.
37 Atunci el a zis ucenicilor Săi: Secerișul este cu adevărat belșug, dar lucrătorii sunt puțini;
38 Rugați-vă deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători în secerișul lui.

CAPITOLUL 10

1 Și după ce a chemat la el pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat putere împotriva duhurilor necurate, să le alunge și să vindece orice fel de boală și orice fel de boală.
2 Numele celor doisprezece apostoli sunt acestea; Primul, Simon, care se numește Petru, și Andrei, fratele său; Iacov, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele său;
3 Filip și Bartolomeu; Toma și Matei vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Lebaeus, al cărui nume de familie era Tadeu;
4 Simon Canaanitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a trădat și el.
5 I-a trimis Isus pe aceștia doisprezece și le-a poruncit, zicând: Nu mergeți pe calea neamurilor și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor;
6Du-te mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.
7 Și mergând, propovăduiți și spuneți: Împărăția cerurilor este aproape.
8 Vindecă bolnavii, curăță pe leproși, înviați morții, scoateți afară dracii;
9 Nu puneți nici aur, nici argint, nici aramă în poșete,
10 Nici ghiozdan pentru călătoria ta, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag, căci lucrătorul este vrednic de mâncarea lui.
11 Și în orice cetate sau cetate veți intra, întrebați cine este vrednic în el; și rămâneți acolo până veți pleca de acolo.
12 Și când intrați într-o casă, salutați-o.
13 Și dacă casa este vrednică, pacea voastră să vină peste ea;
14 Și oricine nu vă va primi și nu va asculta cuvintele voastre, când veți pleca din casa sau din cetatea aceea, scuturați-vă de praful picioarelor voastre.
15 Adevărat vă spun că va fi mai suportabil pentru țara Sodomei și Gomorei în ziua judecății decât pentru acea cetate.
16 Iată, vă trimit ca niște oi în mijlocul lupilor; fiți deci înțelepți ca șerpii și nevătători ca porumbeii.
17 Dar păziți-vă de oameni, căci vă vor preda consiliilor și vă vor biciui în sinagogile lor;
18 Și veți fi aduși înaintea guvernanților și împăraților din pricina mea, ca mărturie împotriva lor și împotriva neamurilor.
19 Dar când vă vor preda, nu vă gândiți cum sau ce veți vorbi, căci vi se va da în acel ceas ce veți vorbi.
20 Căci nu voi vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru care vorbește în voi.
21 Și fratele va da pe frate la moarte, iar tatăl pe copil; și copiii se vor ridica împotriva părinților lor și îi vor da la moarte.
22 Și veți fi urâți de toți oamenii din pricina Numelui Meu; dar cel ce va răbda până la sfârșit va fi mântuit.
23 Dar când vă vor prigoni în această cetate, fugiți în alta; căci adevărat vă spun că nu veți fi trecut peste cetățile lui Israel, până nu va veni Fiul omului.
24 Ucenicul nu este mai presus de stăpânul său, nici slujitorul mai presus de stăpânul său.
25 Pentru ucenic îi este de ajuns să fie ca stăpânul său, iar slujitorul ca stăpânul său. Dacă l-au chemat pe stăpânul casei Beelzebul, cu cât mai mult îi vor numi din casa lui?
26 Nu vă temeți de ei, căci nu este nimic acoperit, care să nu fie descoperit; și ascuns, asta nu va fi cunoscut.
27 Ceea ce vă spun în întuneric, să spuneți în lumină; și ceea ce auziți la ureche, să propovăduiți pe acoperișuri.
28 Și nu vă temeți de cei ce ucid trupul, dar nu pot să omoare sufletul;
29 Nu se vând două vrăbii pentru un leu? și nici unul dintre ei nu va cădea la pământ fără Tatăl vostru.
30 Dar chiar perii capului tău sunt toți numărați.
31 Nu vă temeți, deci, sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
32 De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, pe acela îl voi mărturisi și înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.
33 Dar pe oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, pe acela îl voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.
34 Să nu credeți că am venit să aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci o sabie.
35 Căci am venit să pun un bărbat în dezbinare împotriva tatălui său, și pe fiică împotriva mamei ei și pe noră împotriva soacrei ei.
36 Și vrăjmașii unui om vor fi cei din casa lui.
37 Cine iubește pe tată sau pe mama mai mult decât pe mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de Mine.

38 Iar cine nu-și ia crucea și mă urmează, nu este vrednic de Mine.
39 Cine își va găsi viața, o va pierde; și cine își va pierde viața pentru Mine, o va găsi.
40 Cine vă primește pe voi, mă primește pe Mine, și cine mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis.
41 Cine primește un profet în numele unui profet, va primi răsplata unui profet; iar cel care primește un om drept în numele unui om drept va primi răsplata unui om drept.
42 Și oricine va da să bea unuia dintre acești micuți un pahar cu apă rece numai în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu își va pierde în niciun fel răsplata.

CAPITOLUL 11

1 Și s-a întâmplat că, după ce a terminat de poruncit celor doisprezece ucenici ai săi, Isus a plecat de acolo să învețe și să propovăduiască în cetățile lor.
2 Când Ioan a auzit în închisoare lucrările lui Hristos, a trimis pe doi dintre ucenicii săi,
3 Și i-a zis: „Tu ești cel care va veni, sau așteptăm pe altul?
4 Isus a răspuns și le-a zis: Duceți-vă și arătați-i lui Ioan cele pe care le auziți și le vedeți.
5 Orbii își primesc vederea și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții înviază și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.
6 Și binecuvântat este cel care nu se va păcăli în Mine.
7 Pe când plecau, Isus a început să spună mulțimilor despre Ioan: Ce aţi ieşit să vedeţi în pustie? O trestie scuturată de vânt?
8 Dar ce aţi ieşit să vedeţi? Un bărbat îmbrăcat în haine moi? iată, cei care poartă haine moi sunt în casele împăraților.
9 Dar ce aţi ieşit să vedeţi? Un profet? da, vă spun vouă, și mai mult decât un profet.
10 Căci acesta este cel despre care este scris: „Iată, trimit înaintea ta pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea ta”.
11 Adevărat vă spun că dintre cei născuți din femei nu s-a ridicat unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el.
12 Și din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor suferă violență, iar cei violenți o iau cu forța.
13 Căci toți proorocii și Legea au proorocit până la Ioan.
14 Și dacă vreți să primiți, acesta este Ilie, care trebuia să vină.
15 Cine are urechi să audă, să audă.
16 Dar cu ce voi asemăna neamul acesta? Este ca niște copii care stau în piețe și își cheamă semenii:
17 Și zicând: V-am cântat cu flaută și nu ați dansat; v-am plâns și voi nu v-ați plâns.
18 Căci Ioan a venit nici mâncând, nici bând, și ei spun: El are un diavol.
19 Fiul omului a venit mâncând și bând și ei spun: Iată un om mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Dar înțelepciunea este îndreptățită pentru copiii ei.
20 Atunci a început să mustre cetățile în care s-au făcut cele mai multe dintre lucrările lui mărețe, pentru că nu s-au pocăit;
21 Vai de tine, Horazin! vai de tine, Betsaida! căci dacă s-ar fi făcut în Tir și Sidon faptele măreţe care s-au făcut în tine, s-ar fi pocăit de mult în sac și cenușă.
22 Dar eu vă spun că va fi mai suportabil pentru Tir și Sidon în ziua judecății decât pentru voi.
23 Și tu, Capernaum, care ești înălțat până la ceruri, vei fi coborât în iad;
24 Dar eu vă spun că va fi mai suportabil pentru țara Sodomei în ziua judecății decât pentru tine.
25 În vremea aceea, Isus a răspuns și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și înțelepți și le-ai descoperit pruncilor.
26 Tot așa, Părinte, căci așa s-a părut bine înaintea Ta.
27 Toate lucrurile Mi-au fost date de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul, în afară de Tatăl; nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât pe Fiul și pe cel căruia Fiul îl va descoperi.
28 Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi odihni.
29 Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine; căci sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.
30 Căci jugul meu este ușor și povara mea este ușoară.

CAPITOLUL 12

1 În vremea aceea, Isus a mers în ziua de sabat prin grâne; și ucenicii lui au flămânzit și au început să smulgă spicele și să mănânce.
2 Dar fariseii, văzând aceasta, i-au spus: Iată, ucenicii tăi fac ceea ce nu este îngăduit să facă în ziua de sabat.
3 Dar el le-a zis: „ Nu aţi citit ce a făcut David, când îi era foame, şi cei ce erau cu el;
4 Cum a intrat el în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinele pentru propunere, care nu era îngăduit să mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?
5 Sau nu aţi citit în lege că în zilele de sabat, preoţii din templu profană Sabatul şi sunt fără prihană?
6 Dar eu vă spun că în acest loc este unul mai mare decât templul.
7 Dar dacă ați fi știut ce înseamnă aceasta: Voi avea milă, și nu jertfă, nu ați fi osândit pe cei fără vină.
8 Căci Fiul omului este Domnul chiar și al zilei de sabat.
9 Și când a plecat de acolo, a intrat în sinagoga lor.
10 Și iată, era un om care avea mâna uscată. Și l-au întrebat, zicând: Este îngăduit să vindeci în zilele de sabat? ca să-l poată acuza.
11 Iar el le-a zis: „ Ce om va fi printre voi, care va avea o singură oaie şi, dacă va cădea într-o groapă în ziua sabatului, nu o va apuca şi nu o va ridica?
12 Cât de mult este, deci, un om mai bun decât o oaie? De aceea este îngăduit să faci bine în zilele de Sabat.
13 Atunci el a zis omului: „ Întinde-ți mâna”. Și a întins-o; și a fost restaurat întreg, ca și celălalt.
14 Atunci fariseii au ieșit și au ținut un sobor împotriva lui, ca să-l nimicească.
15 Dar Isus, când a știut, s-a retras de acolo;
16 Și le-a poruncit să nu-l facă cunoscut:
17 Pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profetul Isaia, zicând:

18 Iată robul Meu, pe care l-am ales; Preaiubitul meu, în care sufletul meu are plăcere: Îmi voi pune duhul peste el și el va face judecată neamurilor.
19 El nu se va certa, nici nu va striga; și nimeni să nu-i audă glasul pe străzi.
20 Nu va sparge trestia zdrobită, și inul fumegător nu va stinge, până nu va trimite judecata spre biruință.
21 Și în Numele Lui se vor încrede neamurile.
22 Atunci i s-a adus un diavol, orb și mut; și l-a vindecat, în așa fel încât orbul și mutul au vorbit și au văzut.
23 Și tot poporul a rămas uimit și a zis: Nu este acesta fiul lui David?
24 Dar fariseii, auzind aceasta, au zis: Omul acesta nu scoate dracii, ci prin Beelzebub, căpetenia diavolilor.
25 Și Isus cunoștea gândurile lor și le-a spus: Orice împărăție împărțită împotriva ei însuși este pustiită; și orice oraș sau casă împărțită împotriva sa nu va rezista;
26 Și dacă Satan îl alunga pe Satana, el este dezbinat împotriva lui însuși; cum va rămâne atunci împărăția lui?
27 Și dacă eu, prin Beelzebub, scot dracii, prin cine îi scot copiii voștri? de aceea ei vor fi judecătorii voștri.
28 Dar dacă scot dracii prin Duhul lui Dumnezeu, atunci împărăția lui Dumnezeu a venit la voi.
29 Sau cum poate cineva să intre în casa unui puternic și să-i strice bunurile, dacă nu leagă mai întâi pe omul puternic? și atunci își va strica casa.
30 Cine nu este cu mine este împotriva mea; iar cel ce nu adună cu mine împrăștie.
31 De aceea vă spun că orice fel de păcat și de hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor.
32 Și oricui va rosti un cuvânt împotriva Fiului omului, i se va ierta;
33 Ori fă pomul bun și rodul lui bun; sau altminteri strica pomul, iar rodul lui se strică, căci pomul este cunoscut după rodul lui.
34 O, neam de vipere, cum puteți, răi, să vorbiți lucruri bune? căci din belșugul inimii vorbește gura.
35 Un om bun din comoara cea bună a inimii scoate lucruri bune, iar un om rău din comoara rea scoate lucruri rele.
36 Dar eu vă spun că de orice cuvânt deșert pe care îl vor rosti oamenii, vor da socoteală de el în ziua judecății.
37 Căci prin cuvintele tale vei fi îndreptățit și prin cuvintele tale vei fi osândit.
38 Atunci unii dintre cărturari și farisei au răspuns, zicând: Învățătorule, am vrea să vedem un semn de la tine.
39 Dar el a răspuns și le-a zis: O generație rea și adulteră caută un semn; și nu i se va da niciun semn, decât semnul profetului Iona.
40 Căci Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecele balenei; așa va fi Fiul omului trei zile și trei nopți în inima pământului.
41 Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată cu acest neam și îl vor condamna, pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și, iată, un mai mare decât Iona este aici.
42 Împărăteasa de la miazăzi se va ridica la judecată cu acest neam și-l va osândi, căci ea a venit din marginile pământului ca să audă înțelepciunea lui Solomon; și, iată, un mai mare decât Solomon este aici.
43 Când duhul necurat iese dintr-un om, el umblă prin locuri uscate, căutând odihnă, și nu găsește.
44 Atunci el a zis: Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, o găsește goală, măturată și împodobită.
45 Atunci el se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât el, și ele intră și locuiesc acolo; și ultima stare a omului acela este mai rea decât cea dintâi. Tot așa va fi și acestui neam rău.
46 Pe când încă vorbea cu poporul, iată, mama lui și frații lui stăteau afară, dorind să vorbească cu el.
47 Atunci unul i-a zis: Iată, mama ta și frații tăi stau afară, dorind să vorbească cu tine.
48 Dar el a răspuns și a zis celui ce i-a spus: Cine este mama mea? si cine sunt fratii mei?
49 Și și-a întins mâna către ucenicii săi și a zis: Iată mama mea și frații mei!
50 Căci oricine va face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acesta este fratele meu, sora și mama mea.

CAPITOLUL 13

1 În aceeași zi, Isus a ieșit din casă și a șezut lângă mare.
2 Și mulțimi mari s-au adunat la el, așa că a intrat în corabie și a șezut; și toată mulțimea stătea pe mal.
3 Și le-a spus multe lucruri în pilde, spunând: Iată, un semănător a ieșit să semene;
4 Și când a semănat, niște semințe au căzut lângă drum și păsările au venit și le-au mâncat.
5 Unii au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau mult pământ; și îndată au răsărit, pentru că nu aveau adâncime de pământ;
6 Și când a răsărit soarele, s-au ars; și pentru că nu aveau rădăcină, s-au uscat.
7 Și unii au căzut printre spini; și spinii au răsărit și i-au sufocat:
8 Dar altul a căzut în pământ bun și a dat roade, unul de o sută, altul de șaizeci, altul de treizeci.
9 Cine are urechi să audă, să audă.
10 Și ucenicii au venit și I-au zis: De ce le vorbești în pilde?
11 El a răspuns și le-a zis: Pentru că v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, dar lor nu le este dat.
12 Căci oricui are, i se va da, și va avea din belșug;
13 De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, văzând, nu văd; și auzind, ei nu aud și nici nu înțeleg.
14 Și în ei s-a împlinit profeția lui Isaia, care spune: „Auzind, veți auzi și nu veți înțelege; și văzând, veți vedea și nu veți înțelege:
15 Căci inima acestui popor s-a îngrozit, urechile le-au întârziat auzul și i-au închis ochii; ca nu cumva vreodată să vadă cu ochii și să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima și să se întoarcă, iar eu să-i vindec.
16 Dar fericiți sunt ochii voștri, căci văd, și urechile voastre, căci aud.
17 Căci adevărat vă spun că mulți profeți și oameni drepți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți și nu le-ați auzit.
18 Ascultați deci pilda semănătorului.
19 Când cineva aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, atunci cel rău vine și răpește ceea ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel care a primit sămânța lângă drum.
20 Dar cel ce a primit sămânța în locuri pietroase, este cel care aude cuvântul și îl primește imediat cu bucurie;
21 Cu toate acestea, el nu are rădăcină în sine, ci durează pentru o vreme;

22 Cel ce a primit sămânță printre spini este și cel ce aude cuvântul; iar grija acestei lumi și înșelăciunea bogățiilor sufocă cuvântul și el devine fără rod.
23 Dar cel care a primit sămânță în pământul bun este cel care aude cuvântul și îl înțelege; care, de asemenea, aduce roade și aduce, pe altul o sută, altul șaizeci, altul treizeci.
24 El le-a mai spus o pildă, spunând: Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat sămânță bună în ogorul său;
25 Dar în timp ce oamenii dormeau, vrăjmașul lui a venit și a semănat neghină printre grâu și a plecat.
26 Dar când lama a răsărit și a dat roade, atunci a apărut și neghina.
27 Atunci slujitorii gospodarului au venit și i-au zis: „Domnule, nu ai semănat sămânță bună în câmpul tău? de unde deci are neghina?
28 El le-a spus: Un dușman a făcut aceasta. Slujitorii i-au zis: Vrei, deci, să mergem să-i strângem?
29 Dar el a spus: Nu; ca nu cumva, în timp ce strângeți neghina, să smulgeți și grâul cu ea.
30 Lăsați amândoi să crească împreună până la seceriș; și la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: Adunați mai întâi neghina și legați-o în snopi ca să o ardeți; dar strângeți grâul în hambarul meu.
31 El le-a mai spus o pildă, spunând: Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat și l-a semănat în ogorul lui;
32 Care, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate sămânțele; dar când crește, este cea mai mare dintre ierburi și devine un copac, astfel încât păsările cerului vin și găzduiesc în ramurile lui.
33 El le-a spus o altă pildă; Împărăția cerurilor este asemănătoare cu aluatul, pe care o femeie a luat-o și l-a ascuns în trei măsuri de făină, până când totul a fost dospit.
34 Toate aceste lucruri le-a spus Isus mulțimii în pilde; și fără pildă nu le-a vorbit:
35 Pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profet, zicând: Îmi voi deschide gura în pilde; Voi rosti lucruri care au fost ținute ascunse de la întemeierea lumii.
36 Atunci Isus a trimis mulțimea și a intrat în casă; și ucenicii Săi au venit la el, zicând: Spune-ne pilda neghinei câmpului.
37 El a răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului;
38 Câmpul este lumea; sămânța bună sunt copiii împărăției; dar neghina sunt copiii celui rău;
39 Vrăjmașul care le-a semănat este diavolul; recolta este sfârșitul lumii; iar secerătorii sunt îngerii.
40 De aceea neghina este strânsă și arsă în foc; așa va fi la sfârșitul acestei lumi.
41 Fiul Omului își va trimite îngerii și ei vor aduna din împărăția Lui pe toți cei ce păcătesc și pe cei ce fac nelegiuirea;
42 Și îi va arunca într-un cuptor aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
43 Atunci cei drepți vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi să audă, să audă.
44 Din nou, împărăția cerurilor este ca o comoară ascunsă într-un câmp; pe care omul, când o găsește, îl ascunde și, de bucurie, merge și vinde tot ce are și cumpără ogorul acela.
45 Din nou, împărăția cerurilor seamănă cu un negustor, care caută perle frumoase:
46 Care, după ce a găsit o mărgăritare de mare preț, s-a dus și a vândut tot ce avea și a cumpărat-o.
47 Iarăși, împărăția cerurilor este ca o plasă, care a fost aruncată în mare și strânsă de orice fel:
48 Pe care, când s-a umplut, au tras la țărm și s-au așezat și au adunat pe cei buni în vase, dar pe cei răi le-au aruncat.
49 Așa va fi la sfârșitul lumii: îngerii vor ieși și vor despărți pe cei răi dintre cei drepți,
50 Și îi va arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
51 Isus le-a zis: Aţi înţeles toate aceste lucruri? Ei i-au spus: Da, Doamne.
52 Atunci el le-a zis: De aceea, orice cărturar care este instruit în Împărăţia cerurilor seamănă cu un om care este gospodar, care scoate din comoara lui lucruri noi şi vechi.
53 Și s-a întâmplat că, după ce a terminat Isus aceste pilde, a plecat de acolo.
54 Și când a venit în țara lui, îi învăța în sinagoga lor, în așa fel încât s-au uimit și au zis: De unde are omul acesta înțelepciunea aceasta și faptele acestea mărețe?
55 Nu este acesta fiul tâmplarului? mama lui nu se numește Mary? și frații lui, Iacov și Iosif, Simon și Iuda?
56 Și surorile lui, nu sunt toate cu noi? Atunci de unde are omul acesta toate aceste lucruri?
57 Și s-au supărat în el. Dar Iisus le-a zis: Nu un profet este lipsit de cinste, decât în țara lui și în casa lui.
58 Și nu a făcut acolo multe fapte mărețe din cauza necredinței lor.

CAPITOLUL 14

1 În vremea aceea, tetrarhul Irod a auzit de faima lui Isus,
2 Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; a înviat din morți; și de aceea lucrările mărețe se arată în el.
3 Căci Irod îl prinsese pe Ioan, îl legase și îl băgase în temniță din pricina Irodiadei, soția fratelui său Filip.
4 Căci Ioan i-a zis: „Nu-ți este îngăduit să o ai”.
5 Și când voia să-l omoare, s-a temut de mulțime, pentru că îl socoteau ca pe un profet.
6 Dar când s-a împlinit ziua de naștere a lui Irod, fiica Irodiei a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod.
7 Atunci el a făgăduit cu jurământ că-i va da tot ce va cere.
8 Iar ea, fiind instruită mai înainte de la mama ei, a zis: Dă-mi aici capul lui Ioan Botezătorul într-un cărucior.
9 Și împăratul i s-a părut rău; totuși, din pricina jurământului și a celor ce ședeau cu el la masă, a poruncit să i se dea.
10 Și a trimis să taie capul pe Ioan în închisoare.
11 Și capul lui a fost adus într-un vas și dat fetei; și ea l-a adus mamei ei.
12 Ucenicii lui au venit și au luat trupul, l-au îngropat și au mers și au spus lui Isus.
13 Când a auzit Iisus despre aceasta, a plecat de acolo cu o corabie într-un loc pustiu, deoparte; și, după ce a auzit oamenii, l-au urmat pe jos din cetăți.
14 Și Iisus a ieșit și a văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.
15 Când s-a făcut seară, ucenicii lui au venit la el, zicând: Acesta este un loc pustiu și vremea a trecut; trimite mulțimea, ca să meargă în sate și să cumpere hrană.

16 Dar Isus le-a zis: „ Nu trebuie să plece; dați-le să mănânce.
17 Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.
18 El a zis: Adu-mi-le aici.
19 Și a poruncit mulțimii să se așeze pe iarbă și a luat cele cinci pâini și cei doi pești și, ridicând privirea la cer, a binecuvântat, a frânt și a dat pâinile ucenicilor Săi, iar ucenicii mulțimii. .
20 Și toți au mâncat și s-au săturat; și au luat din bucățile care au rămas douăsprezece coșuri pline.
21 Și cei ce mâncaseră erau aproximativ cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii.
22 Și îndată Isus i-a constrâns pe ucenicii Săi să urce într-o corabie și să meargă înaintea Lui pe malul celălalt, în timp ce El a trimis mulțimile.
23 Și după ce a alungat mulțimile, s-a suit pe un munte deoparte să se roage; și când s-a făcut seara, era acolo singur.
24 Dar corabia era acum în mijlocul mării, răsturnată de valuri, căci vântul era contrar.
25 Și în cea de-a patra strajă a nopții, Isus a mers la ei, umblând pe mare.
26 Ucenicii, când l-au văzut umblând pe mare, s-au tulburat și au zis: „Este un duh; și au strigat de frică.
27 Dar îndată Isus le-a vorbit, zicând: Îndrăzniți-vă; sunt eu; nu-ți fie frică.
28 Și Petru i-a răspuns și a zis: Doamne, dacă ești tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă.
29 Iar el a zis: Vino. Și când Petru s-a coborât din corabie, a mers pe apă ca să meargă la Isus.
30 Dar când a văzut vântul zgomotos, i s-a înspăimântat; și a început să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, mântuiește-mă.
31 Și îndată Iisus și-a întins mâna și l-a prins și i-a zis: „ O, puțin credincios, de ce te-ai îndoit?
32 Și când au ajuns în corabie, vântul a încetat.
33 Atunci cei ce erau în corabie au venit și s-au închinat Lui, zicând: Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu.
34 Și după ce au trecut, au venit în țara Ghenesaret.
35 Și, când bărbații din acel loc l-au cunoscut, au trimis în toată țara aceea de jur împrejur și i-au adus pe toți cei bolnavi;
36 Și L-au rugat să se atingă numai de tivul hainei Lui; și toți cei atinși au fost vindecați.

CAPITOLUL 15

1 Atunci au venit la Isus cărturari și farisei, care erau din Ierusalim, și au zis:
2 De ce călcă ucenicii tăi tradiția bătrânilor? căci nu se spală pe mâini când mănâncă pâine.
3 Dar el a răspuns și le-a zis: De ce încălcați și voi porunca lui Dumnezeu prin tradiția voastră?
4 Căci Dumnezeu a poruncit, zicând: Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și: „Cine blestemă pe tată sau pe mama ta, să moară de moarte.
5 Dar voi ziceți: Oricine va spune tatălui său sau mamei sale: „Este un dar, cu orice ai putea fi de folos de mine;
6 Și nu cinstiți pe tatăl său sau pe mama sa, el va fi liber. Astfel, ați făcut ca porunca lui Dumnezeu să fie fără efect prin tradiția voastră.
7 Ipocritilor, bine a proorocit Isaia despre voi, zicând:
8 Poporul acesta se apropie de mine cu gura și Mă cinstește cu buzele; dar inima lor este departe de mine.
9 Dar degeaba se închină Mie, învățând ca doctrine poruncile oamenilor.
10 Și a chemat mulțimea și le-a zis: Auziți și înțelegeți;
11 Ceea ce intră în gură nu spurcă pe om; dar ceea ce iese din gură, aceasta spurcă pe om.
12 Atunci ucenicii lui au venit și i-au zis: „Știi tu că fariseii s-au supărat după ce au auzit această vorbă?
13 Dar el a răspuns și a zis: Orice plantă, pe care Tatăl Meu ceresc nu a sădit-o, va fi rădăcină.
14 Lasă-i în pace: ei sunt căpetenii orbi ai orbilor. Și dacă orb îl conduce pe orb, amândoi vor cădea în șanț.
15 Atunci Petru a răspuns și i-a zis: Spune-ne această pildă.
16 Și Iisus a zis: Și voi sunteți încă fără înțelegere?
17 Nu înțelegeți încă că orice intră la gură intră în pântece și este aruncat afară în gura?
18 Dar lucrurile care ies din gură ies din inimă; și pângăresc pe om.
19 Căci din inimă ies gânduri rele, crime, adultere, curvie, furturi, mărturii mincinoase, hule;
20 Acestea sunt lucrurile care spurcă pe om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om.
21 Atunci Iisus s-a dus de acolo și a plecat în ținuturile Tirului și Sidonului.
22 Și iată, o femeie din Canaan a ieșit din aceleași părți și a strigat către el, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David; fiica mea este îngrozitor supărată de un diavol.
23 Dar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii lui au venit și L-au rugat, zicând: Trimite-o; căci ea strigă după noi.
24 Dar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.
25 Atunci ea a venit și s-a închinat lui, zicând: Doamne, ajută-mă!
26 Dar el a răspuns și a zis: Nu se cuvine să iei pâinea copiilor și să o arunci la câini.
27 Și ea a spus: Adevărat, Doamne, dar câinii mănâncă din firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28 Atunci Isus a răspuns și i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; să-ți fie așa cum vrei. Și fiica ei a fost sănătoasă chiar din ceasul acela.
29 Și Isus a plecat de acolo și S-a apropiat de marea Galileii; și s-a suit pe un munte și s-a așezat acolo.
30 Și mulțimi mari au venit la El, având cu ei pe cei șchiopi, orbi, muți, schilozi și mulți alții, și i-au aruncat la picioarele lui Isus; si i-a vindecat:
31 În așa fel încât mulțimea s-a mirat, când au văzut pe muți să vorbească, pe cei slăbit să fie sănătoși, pe șchiopi să umble și pe orbi să vadă; și au proslăvit pe Dumnezeul lui Israel.
32 Atunci Isus și-a chemat la El pe ucenicii Săi și a zis: „ Mi-e milă de mulțime, pentru că ei stă cu Mine acum trei zile și nu au ce să mănânce; și nu-i voi da afară postind, ca să nu leșine pe cale.
33 Iar ucenicii lui I-au zis: De unde să avem atâta pâine în pustie, încât să umplem o mulțime atât de mare?
34 Și Isus le-a zis: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte și câțiva peștișori.
35 Și a poruncit mulțimii să se așeze pe pământ.

36 Și a luat cele șapte pâini și peștii, a mulțumit, le-a frânt și a dat ucenicilor Săi, iar ucenicii mulțimii.
37 Și toți au mâncat și s-au săturat; și au luat șapte coșuri pline din carnea frântă, care a mai rămas.
38 Și cei ce au mâncat au fost patru mii de bărbați, în afară de femei și copii.
39 Și a trimis mulțimea, a luat corabia și a ajuns în țara Magdalei.

CAPITOLUL 16

1 Au venit și fariseii cu saducheii și ispitindu-L-au rugat să le arate un semn din cer.
2 El le-a răspuns și le-a zis: Când se face seară, voi ziceți: Va fi vreme frumoasă, căci cerul este roșu.
3 Și dimineața: Azi va fi vreme urâtă, căci cerul este roșu și coborât. O, ipocritilor, puteti discerne fata cerului; dar nu puteți discerne semnele vremurilor?
4 Un neam rău și adulter caută un semn; și nu i se va da nici un semn, decât semnul profetului Iona. Și i-a lăsat și a plecat.
5 Și când ucenicii lui au venit de cealaltă parte, uitaseră să ia pâine.
6 Atunci Isus le-a zis: „ Aveți grijă și păziți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor.
7 Și au discutat între ei, zicând: Pentru că n-am luat pâine.
8 Iisus, când a înțeles lucrul acesta, le-a zis: „ O, puțin credincioșilor, de ce vă gândiți între voi, că n-ați adus pâine?
9 Nu înțelegeți încă și nu vă amintiți de cele cinci pâini ale celor cinci mii și câte coșuri ați ridicat?
10 Nici cele șapte pâini ale celor patru mii și câte coșuri ați ridicat?
11 Cum de nu înțelegeți că nu v-am spus despre pâine, ca să vă păziți de aluatul fariseilor și al saducheilor?
12 Atunci au înțeles că El le poruncă să nu se ferească de drojdia pâinii, ci de doctrina fariseilor și a saducheilor.
13 Când a venit Isus în ținuturile Cezareei Filipi, a întrebat pe ucenicii Săi, zicând: Cine spun oamenii că sunt Eu, Fiul omului?
14 Și ei au zis: Unii spun că ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; iar alții, Ieremia, sau unul dintre profeți.
15 El le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt Eu?
16 Simon Petru a răspuns și a zis: Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.
17 Iar Iisus a răspuns și i-a zis: Fericit ești tu, Simone Bariona, căci nu trupul și sângele ți-au descoperit acest lucru, ci Tatăl Meu care este în ceruri.
18 Și îți spun, de asemenea, că tu ești Petru și pe această piatră îmi voi zidi biserica; și porțile iadului nu vor birui împotriva lui.
19 Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri; și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.
20 Atunci le-a poruncit ucenicilor săi să nu spună nimănui că el este Isus Hristos.
21 De atunci a început Isus să arate ucenicilor Săi că trebuie să meargă la Ierusalim, să sufere multe din partea bătrânilor, a preoților cei mai de seamă și a cărturarilor, să fie omorât și să învie a treia zi.
22 Atunci Petru l-a luat și a început să-l mustre, zicând: Fie departe de tine, Doamne!
23 Dar el s-a întors și i-a zis lui Petru: „ Du-te în spatele meu, Satana! ești o greșeală pentru mine, căci nu găsești lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu, ci cele care sunt ale oamenilor.
24 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
25 Căci oricine își va salva viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața pentru Mine, o va găsi.
26 Căci ce folosește omului dacă va câștiga întreaga lume și își pierde sufletul? sau ce va da omul în schimbul sufletului său?
27 Căci Fiul omului va veni în slava Tatălui Său cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.
28 Adevărat vă spun că sunt unii care stau aici, care nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția Sa.

CAPITOLUL 17

1 După șase zile, Isus i-a luat pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, fratele său, și i-a dus deoparte pe un munte înalt,
2 Și a fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și hainele lui au fost albe ca lumina.
3 Și iată, Moise și Ilie li s-au arătat vorbind cu el.
4 Atunci Petru a răspuns și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, să facem aici trei corturi; unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.
5 Pe când încă vorbea, iată, un nor luminos i-a umbrit; ascultați-l.
6 Și când au auzit ucenicii, au căzut cu fața la pământ și s-au speriat foarte tare.
7 Iar Iisus a venit, i-a atins și a zis: Scoală-te și nu te teme.
8 Și, după ce și-au ridicat ochii, n-au văzut pe nimeni, decât numai pe Isus.
9 Și pe când coborau de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: Nu spuneți nimănui vedenia, până când Fiul omului va învia din morți.
10 Ucenicii lui l-au întrebat, zicând: Atunci de ce spun cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?
11 Iar Isus a răspuns și le-a zis: „ Întâi va veni Ilie și va readuce toate lucrurile.
12 Dar eu vă spun că Ilie a venit deja și ei nu L-au cunoscut, ci i-au făcut tot ce au cerut. La fel va suferi și Fiul omului din partea lor.
13 Atunci ucenicii au înțeles că El le-a vorbit despre Ioan Botezătorul.
14 Și când au ajuns la mulțime, un om s-a apropiat de el, a îngenuncheat înaintea lui și i-a zis:
15 Doamne, miluiește-te pe fiul meu, căci este lunatic și foarte supărat; căci de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.
16 Și l-am adus la ucenicii tăi, și ei nu l-au putut vindeca.
17 Atunci Isus a răspuns și a zis: O, neam necredincios și pervers, până când voi fi cu tine? până când te voi suferi? adu-l aici la mine.
18 Și Isus a certat pe diavol; și a plecat din el; și copilul a fost vindecat chiar din ceasul acela.
19 Atunci ucenicii s-au apropiat la Isus și au zis: De ce nu am putut să-L scoatem afară?
20 Și Isus le-a spus: Din cauza necredinței voastre; căci adevărat vă spun că, dacă veți avea credință ca un grăunte

de muștar, veți spune muntelui acesta: Du-te de aici acolo; și se va îndepărta; și nimic nu vă va fi imposibil.
21 Totuși, acest fel nu iese decât prin rugăciune și post.
22 Și pe când locuiau ei în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor.
23 Îl vor ucide și a treia zi va învia. Și le-a fost foarte rău.
24 Și când au ajuns la Capernaum, cei ce primiseră bani s-au apropiat de Petru și i-au zis: „Nu plătește stăpânul tău tribut?
25 El a zis: Da. Și când a intrat în casă, Iisus l-a împiedicat, zicând: Ce crezi, Simone? de la cine iau împărații pământului vamă sau tribut? a propriilor copii sau a străinilor?
26 Petru i-a zis: Dintre străini. Isus i-a zis: Atunci copiii sunt liberi.
27 Cu toate acestea, ca să nu-i păcălim, du-te la mare, aruncă un cârlig și ia peștele care se ridică primul; și când îi vei deschide gura, vei găsi o bucată de bani: ia-o și dă-le pentru mine și pentru tine.

CAPITOLUL 18

1 În același timp, ucenicii au venit la Isus și au zis: Cine este cel mai mare în Împărăția cerurilor?
2 Și Isus a chemat la el un copil mic și l-a pus în mijlocul lor,
3 Și a spus: Adevărat vă spun că, dacă nu vă întoarceți și nu veți fi ca niște copii, nu veți intra în împărăția cerurilor.
4 De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, acesta este cel mai mare în Împărăția cerurilor.
5 Și cine primește un astfel de copil în numele Meu, mă primește pe mine.
6 Dar cine va păcătui pe unul dintre acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să-i fie atârnată o piatră de moară de gât și să fie înecat în adâncul mării.
7 Vai de lume din pricina nelegiuirilor! căci trebuie să apară ofensele; dar vai de acel om prin care vine greșeala!
8 De aceea, dacă mâna ta sau piciorul tău te păcănește, taie-le și aruncă-le de la tine: mai bine îți este să intri în viață slăbit sau schilod, decât să ai două mâini sau două picioare să fii aruncat în focul veșnic.
9 Și dacă ochiul tău te păcălește, smulge-l și aruncă-l de la tine: mai bine îți este să intri în viață cu un singur ochi, decât să ai doi ochi să fii aruncat în focul iadului.
10 Luați seama să nu disprețuiți pe niciunul dintre acești micuți; pentru că vă spun că în ceruri îngerii lor privesc mereu fața Tatălui Meu care este în ceruri.
11 Căci Fiul omului a venit să mântuiască ceea ce era pierdut.
12 Cum credeți? Dacă un om are o sută de oi, și una dintre ele s-a rătăcit, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă și nu merge în munți și caută ceea ce a rătăcit?
13 Și dacă o găsește, adevărat vă spun că se bucură mai mult de acea oaie decât de cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit.
14 Cu toate acestea, nu este voia Tatălui vostru care este în ceruri ca unul dintre acești micuți să piară.
15 În plus, dacă fratele tău va păcătui împotriva ta, du-te și spune-i vina lui între tine și el singur; dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.
16 Dar dacă nu te ascultă, atunci ia cu tine încă unul sau doi, ca în gura a doi sau a trei martori fiecare cuvânt să fie întemeiat.
17 Și dacă neglijează să asculte de ei, spune-i bisericii; dar dacă neglijează să asculte biserica, să fie pentru tine ca un păgân și un vameș.
18 Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în ceruri; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.
19 Din nou vă spun că, dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ în privinţa vreunui lucru pe care îl vor cere, li se va face de la Tatăl Meu care este în ceruri.
20 Căci acolo unde doi sau trei sunt adunați în numele Meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.
21 Atunci Petru a venit la el și a zis: Doamne, de câte ori va păcătui fratele meu împotriva mea și eu îl iert? pana de sapte ori?
22 Iisus i-a zis: Nu îți spun: Până de șapte ori, ci: Până de șaptezeci de ori șapte.
23 De aceea, împărăția cerurilor este asemănată cu un anumit rege, care va ține seama de slujitorii săi.
24 Și când a început să socotească, i s-a adus unul care îi datora zece mii de talanți.
25 Dar, pentru că nu trebuia să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut, și soția lui și copiii și tot ce avea, și plata să fie făcută.
26 Slujitorul a căzut la pământ și s-a închinat lui, zicând: Doamne, ai răbdare cu mine și-ți voi plăti totul.
27 Atunci stăpânul acelui slujitor s-a îndurat de milă, l-a dezlegat și i-a iertat datoria.
28 Dar același slujitor a ieșit și a găsit pe unul dintre tovarășii săi, care îi datora o sută de bani;
29 Și tovarășul său de slujire a căzut la picioarele lui și l-a rugat, zicând: Ai răbdare cu mine și îți voi plăti totul.
30 Și n-a vrut; ci s-a dus și l-a aruncat în închisoare, până va plăti datoria.
31 Atunci când au văzut tovarășii lui ce sa întâmplat, s-au întristat foarte tare și au venit și au povestit stăpânului lor tot ce sa întâmplat.
32 Atunci stăpânul său, după ce l-a chemat, i-a zis: „O, slujitor rău, ți-am iertat toată datoria, pentru că mi-ai dorit!
33 N-ar fi trebuit să ai milă și tu de tovarășul tău slujitor, așa cum mi-a fost milă de tine?
34 Și stăpânul său s-a mâniat și l-a dat chinuitorilor, până va plăti tot ce i se datora.
35 La fel va face și voua și Tatăl Meu ceresc, dacă nu iertați fiecăruia din inimă fratele său greșelile lui.

CAPITOLUL 19

1 Și s-a întâmplat că, după ce a terminat Isus aceste cuvinte, a plecat din Galileea și a venit în ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan;
2 Și mulțimi mari L-au urmat; iar acolo i-a vindecat.
3 Fariseii au venit și la el, ispitindu-l și zicându-i: Este îngăduit unui bărbat să-și lase soția pentru orice cauză?
4 Iar el le-a răspuns și le-a zis: N-ați citit că cel ce i-a făcut la început i-a făcut bărbat și femeie,
5 Și a zis: Pentru aceasta va lăsa bărbatul pe tată și pe mama și se va lipi de soția sa; și cei doi vor fi un singur trup?

6 De aceea nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.
7 Ei i-au spus: Atunci de ce a poruncit Moise să dea o scriere de divorţ şi să o alunge?
8 El le-a zis: „ Moise, din pricina împietririi inimii voastre, v-a îngăduit să vă lăsaţi soţiile; dar de la început nu a fost aşa.
9 Şi vă spun că oricine îşi lasă soţia, dacă nu este pentru desfrânare, şi se căsătoreşte cu altul, comite adulter;
10 Ucenicii lui I-au zis: Dacă este cazul bărbatului cu femeia lui, nu este bine să se căsătorească.
11 Dar el le-a zis: „ Toţi oamenii nu pot primi cuvântul acesta, decât cei cărora le este dat”.
12 Căci sunt unii fameni, care s-au născut aşa din pântecele mamei lor; şi sunt unii fameni, care au fost făcuţi de oameni; şi sunt fameni, care s-au făcut pe ei înşişi fameni pentru Împărăţia cerurilor. Cine este în stare să o primească, să o primească.
13 Atunci i s-au adus copii mici, ca să-şi pună mâinile peste ei şi să se roage; iar ucenicii i-au certat.
14 Dar Isus a zis: „ Lăsaţi copiii mici şi nu le opriţi să vină la Mine, căci a celor ca aceştia este împărăţia cerurilor.
15 Şi şi-a pus mâinile peste ei şi a plecat de acolo.
16 Şi iată, cineva a venit şi i-a zis: Învăţătorule bun, ce bine să fac, ca să am viaţa veşnică?
17 Iar el i-a zis: De ce mă numeşti bun? nu este bun decât unul, adică Dumnezeu; dar dacă vrei să intri în viaţă, păzeşte poruncile.
18 El i-a zis: Care? Isus a spus: Să nu ucizi, să nu comite adulter, să nu furi, să nu dai mărturie mincinoasă,
19 Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta şi: „Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi”.
20 Tânărul i-a zis: Toate acestea le-am păzit din tinereţea mea; ce-mi lipseşte încă?
21 Isus i-a spus: Dacă vrei să fii desăvârşit, du-te şi vinde ceea ce ai şi dă săracilor şi vei avea o comoară în cer; şi vino şi urmează-Mă.
22 Dar când a auzit tânărul cuvintele acestea, a plecat întristat, căci avea mari averi.
23 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: „ Adevărat vă spun că un bogat va intra cu greu în Împărăţia cerurilor.
24 Şi iarăşi vă spun că este mai uşor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac, decât pentru un bogat să intre în împărăţia lui Dumnezeu.
25 Când au auzit ucenicii lui, s-au uimit foarte mult, zicând: Cine poate fi mântuit?
26 Dar Isus i-a privit şi le-a zis: Pentru oameni acest lucru este cu neputinţă; dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.
27 Atunci Petru a răspuns şi i-a zis: Iată, noi am părăsit totul şi te-am urmat; ce vom avea deci?
28 Iar Iisus le-a zis: „ Adevărat vă spun că, voi, care M-aţi urmat, când Fiul Omului va şedea pe tronul slavei Sale, în timpul naşterii, veţi şedea şi voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminţii ale Israel.
29 Şi oricine a părăsit casele, sau fraţii, sau surorile, sau tatăl, sau mama, sau soţia, sau copiii sau pământurile, pentru numele meu, va primi o sută de ori şi va moşteni viaţa veşnică.
30 Dar mulţi dintre cei dintâi vor fi ultimii; iar ultimii vor fi primii.

CAPITOLUL 20

1 Căci Împărăția cerurilor seamănă cu un om care este gospodar, care a ieșit dis-de-dimineață să angajeze muncitori în via lui.
2 Și după ce s-a înțeles cu muncitorii pentru un ban pe zi, i-a trimis în via lui.
3 Și a ieșit pe la ceasul al treilea și i-a văzut pe alții care stăteau leneși în piață,
4 Și le-a spus; Mergeți și voi în vie și vă voi da tot ce este drept. Și au mers pe drumul lor.
5 El a ieșit din nou pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel.
6 Și pe la ceasul al unsprezecelea, a ieșit, și i-a găsit pe alții care stăteau leneși și le-a zis: „De ce stați aici toată ziua leneși?
7 Ei i-au spus: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. El le-a zis: Mergeţi şi voi în vie; şi orice este drept, veţi primi.
8 Atunci când s-a făcut seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: „Cheamă pe muncitori și dă-le plata lor, începând de la cei din urmă până la cei dintâi.
9 Și când au venit cei angajați pe la ceasul al unsprezecelea, au primit fiecare un ban.
10 Dar când au venit cei dintâi, au crezut că ar fi trebuit să primească mai mult; și, de asemenea, au primit fiecărui bărbat câte un ban.
11 Și după ce l-au primit, au cârtit împotriva stăpânului casei,
12 Spunând: Aceștia din urmă au lucrat doar un ceas și i-ai făcut egali cu noi, care am purtat povara și căldura zilei.
13 Dar el i-a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene, nu-ți fac niciun rău; nu ai fost de acord cu mine pentru un ban?
14 Ia ceea ce este al tău și pleacă; voi da acestuia din urmă, ca și ție.
15 Nu-mi este îngăduit să fac ce vreau cu ai mei? Este ochiul tău rău, pentru că eu sunt bun?
16 Deci cei din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi din urmă, căci mulți vor fi chemați, dar puțini aleși.
17 Iar Iisus, urcându-se la Ierusalim, a luat pe drum pe cei doisprezece ucenici deoparte și le-a zis:
18 Iată, ne suim la Ierusalim; și Fiul omului va fi trădat preoților cei mai de seamă și cărturarilor și ei îl vor osândi la moarte,
19 Și-l va da neamurilor ca să-l batjocorească, să-l biciuie și să-l răstignească; și a treia zi va învia.
20 Atunci a venit la el mama fiilor lui Zebedeu, împreună cu fiii ei, s-a închinat lui și a dorit ceva de la el.
21 Iar el i-a zis: Ce vrei? Ea i-a spus: Dă-i ca acești doi fii ai mei să stea, unul la dreapta ta și celălalt la stânga, în împărăția ta.
22 Dar Isus a răspuns și a zis: Nu știți ce cereți. Sunteți în stare să beți din paharul din care voi bea Eu și să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu? Ei i-au spus: Putem.
23 Și le-a zis: „ Veţi bea cu adevărat din paharul Meu şi veţi fi botezaţi cu botezul cu care sunt botezat Eu; dat celor cărora le este pregătit Tatăl Meu.
24 Iar cei zece au auzit aceasta, s-au mâniat împotriva celor doi fraţi.
25 Dar Iisus i-a chemat la El şi a zis: „ Ştiţi că prinţii neamurilor dobândesc stăpânire asupra lor, iar cei mari exercită autoritate asupra lor.

26 Dar nu va fi așa între voi; ci oricine va fi mare între voi, să vă fie slujitor;
27 Și oricine va fi căpetenia dintre voi, să fie slujitorul vostru;
28 Așa cum Fiul Omului nu a venit să i se slujească, ci să slujească și să-și dea viața drept răscumpărare pentru mulți.
29 Și pe când plecau din Ierihon, o mare mulțime l-a urmat.
30 Și iată, doi orbi ședeau lângă drum, când au auzit că Isus trecea, au strigat și au zis: Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!
31 Și mulțimea îi mustra, pentru că ar trebui să tacă; dar ei strigau cu atât mai mult, zicând: Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!
32 Și Isus a stat pe loc și i-a chemat și a zis: Ce vreți să vă fac?
33 Ei i-au zis: Doamne, ca să ni se deschidă ochii.
34 Isus a avut milă de ei și s-a atins de ochii lor; și îndată ochii lor au căpătat vederea și L-au urmat.

CAPITOLUL 21

1 Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfage, la muntele Măslinilor, a trimis pe Isus doi ucenici,
2 Spunându-le: Duceţi-vă în satul de dincolo de voi, şi îndată veţi găsi un măgar legat şi un mânz cu ea; dezlegaţi-i şi aduceţi-i la mine.
3 Și dacă vă va spune cineva ceva, să spuneți: Domnul are nevoie de ei; și îndată îi va trimite.
4 Toate acestea s-au făcut, pentru ca să se împlinească ceea ce a fost spus prin profet, zicând:
5 Spune-i fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și șezut pe un măgar și pe un mânz, mânzul măgarului.
6 Și ucenicii s-au dus și au făcut cum le-a poruncit Isus,
7 Și a adus măgarul și mânzul și și-au îmbrăcat hainele pe ei și l-au așezat pe ele.
8 Și o mulțime foarte mare și-a întins hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci și le împrăștiau în drum.
9 Și mulțimile care mergeau înainte și care urmau au strigat și au zis: Osana Fiului lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului; Osana în cele mai înalte.
10 Și când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a zguduit și a zis: Cine este acesta?
11 Și mulțimea a zis: Acesta este Iisus, profetul din Nazaretul Galileii.
12 Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a alungat pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,
13 Și le-a spus: Este scris: Casa Mea se va numi casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o groapă de hoți.
14 Și orbii și șchiopii au venit la el în templu; iar el i-a vindecat.
15 Și când preoții cei mai de seamă și cărturarii au văzut minunile pe care le făcea, și copiii strigând în templu și zicând: Osana Fiului lui David; erau nemulțumiți,
16 Și i-a zis: Auzi ce spun aceștia? Iar Iisus le-a zis: Da; n-ai citit niciodată: „Din gura pruncilor și alăptărilor ai desăvârșit lauda?
17 Și i-a lăsat și a ieșit din cetate în Betania; și s-a cazat acolo.
18 Acum dimineața, când s-a întors în cetate, i-a fost foame.
19 Și văzând un smochin pe drum, a venit la el și n-a găsit nimic pe el, ci numai frunze și i-a zis: De acum înainte să nu crească rod pentru totdeauna. Și imediat smochinul s-a ofilit.
20 Iar ucenicii, văzând asta, s-au mirat și au zis: Cât de repede s-a uscat smochinul!
21 Iisus a răspuns și le-a zis: „ Adevărat vă spun că, dacă aveți credință și nu vă îndoiți, nu numai că veți face ceea ce i se face smochinului, ci și dacă veți spune muntelui acestui munte: Îndepărtează-te. , și fii aruncat în mare; se va face.
22 Și toate lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.
23 Și când a intrat în templu, preoții cei mai de seamă și bătrânii poporului au venit la el în timp ce el învăța și i-au zis: Cu ce autoritate faci aceste lucruri? și cine ți-a dat această autoritate?
24 Iar Iisus a răspuns și le-a zis: și Eu vă voi întreba un lucru, și, dacă îmi veți spune, vă voi spune la fel cu ce autoritate fac aceste lucruri.
25 De unde a fost botezul lui Ioan? din cer sau din oameni? Și s-au gândit între ei, zicând: Dacă vom spune: Din ceruri; el ne va zice: Atunci de ce nu L-aţi crezut?
26 Dar dacă vom spune: Despre oameni; ne temem de oameni; căci toți îl consideră pe Ioan drept profet.
27 Și ei au răspuns lui Isus și au zis: Nu putem spune. Iar el le-a spus: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.
28 Dar voi ce credeți? Un anumit om avea doi fii; și a venit la cel dintâi și a zis: Fiule, du-te azi la lucrare în via mea.
29 El a răspuns și a zis: Nu vreau, dar după aceea s-a pocăit și s-a dus.
30 Și a venit la al doilea și a spus la fel. Iar el a răspuns și a zis: Mă duc, domnule, și n-am plecat.
31 Cine dintre ei doi a făcut voia tatălui său? Ei i-au spus: Cel dintâi. Isus le-a zis: Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.
32 Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptății, și voi nu L-ați crezut; dar vameșii și curvele L-au crezut;
33 Auzi o altă pildă: Era un gospodar care a sădit o vie, a îngrădit-o de jur împrejur, a săpat în ea un teasc, a zidit un turn, l-a dat să iasă la gospodării și a mers într-o țară îndepărtată.
34 Iar când s-a apropiat vremea rodului, a trimis slujitorii Săi la agricultori, ca să primească roadele lui.
35 Și vierii i-au luat pe slujitorii lui, l-au bătut pe unul, l-au ucis pe altul și l-au ucis cu pietre pe altul.
36 Din nou, a trimis alți slujitori mai mulți decât primii; și ei le-au făcut la fel.
37 Dar, în cele din urmă, a trimis la ei pe fiul său, spunând: Ei vor venera pe fiul meu.
38 Dar, când l-au văzut pe fiu, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; vino, să-l omorâm și să luăm moștenirea lui.
39 Și l-au prins, l-au aruncat din vie și l-au ucis.
40 Când va veni, deci, stăpânul viei, ce va face el acelor agricultori?
41 Ei i-au spus: „El va nimici nenorocit pe acei oameni răi și își va da via altor agricultori, care să-i dea roadele la vremea lor.
42 Isus le-a zis: „ N-aţi citit niciodată în Scripturi: Piatra pe care au lepădat-o ziditorii, aceasta a devenit capul unghiului; aceasta este fapta Domnului şi este minunată în ochii noştri?

43 De aceea vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele ei.
44 Și oricine va cădea pe această piatră va fi zdrobit;
45 Iar preoții cei mai de seamă și fariseii, auzind pildele lui, au înțeles că vorbea despre ei.
46 Dar când căutau să pună mâna asupra lui, s-au temut de mulțime, pentru că l-au luat drept profet.

CAPITOLUL 22

1 Și Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin pilde și a zis:
2 Împărăția cerurilor se aseamănă cu un rege care a făcut o căsătorie pentru fiul său,
3 Și a trimis pe slujitorii săi să cheme pe cei chemați la nuntă; și ei n-au vrut să vină.
4 Din nou, a trimis alți slujitori, spunând: Spuneți celor chemați: Iată, mi-am pregătit cina; boii mei și puii mei îngrășați sunt uciși și toate lucrurile sunt gata; veniți la nuntă.
5 Dar ei le-au luat în seamă și s-au dus, unul la ferma lui, altul la marfa lui.
6 Și rămășița i-a luat pe slujitorii săi și i-a rugat cu răutate și i-a ucis.
7 Dar când a auzit împăratul de asta, s-a mâniat și și-a trimis oștile și i-a nimicit pe ucigașii aceia și a ars cetatea lor.
8 Atunci a zis slujitorilor săi: Nunta este gata, dar cei chemați nu au fost vrednici.
9 Mergeți, deci, pe drumuri, și pe toți câți veți găsi, cereți la nuntă.
10 Atunci slujitorii aceia au ieșit pe drumuri și au adunat pe toți pe cât au găsit, deopotrivă răi și buni; și nunta a fost împodobită cu oaspeți.
11 Și când a intrat regele să vadă oaspeții, a văzut acolo un bărbat care nu purta haina de nuntă.
12 Iar el i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fără să ai haina de nuntă? Și a rămas fără cuvinte.
13 Atunci împăratul a zis slujitorilor: „Legați-l de mâini și de picioare, luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.
15 Atunci fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să-l încurce în vorbirea lui.
16 Și au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu Irodienii, spunând: Învățătorule, știm că ești adevărat și înveți calea lui Dumnezeu în adevăr, și nu îți pasă de nimeni, căci nu ești atent la persoana oamenilor.
17 Spune-ne deci: Ce crezi? Este permis să dai tribut Cezarului sau nu?
18 Dar Isus a înțeles răutatea lor și a zis: De ce mă ispitiți, ipocriți?
19 Arată-mi banii tributului. Și i-au adus un ban.
20 Și le-a zis: „ A cui este acest chip și inscripția aceasta?
21 Ei i-au zis: Al Cezarului. Atunci el le-a zis: Dați deci Cezarului cele ce sunt ale Cezarului; și lui Dumnezeu lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu.
22 După ce au auzit aceste cuvinte, s-au mirat, l-au părăsit și au plecat.
23 În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere, și l-au întrebat:
24 Zicând: Învățătorule, Moise a zis: Dacă moare cineva fără copii, fratele său să se căsătorească cu nevasta sa și să-i ridice fratelui său sămânță.
25 Acum erau șapte frați cu noi;
26 La fel și al doilea, și al treilea până la al șaptelea.
27 Și în cele din urmă a murit și femeia.
28 De aceea, la înviere, a cui soție va fi ea dintre cei șapte? căci toți o aveau.
29 Isus a răspuns și le-a zis: „ Voi greșiți, fără să cunoașteți Scripturile și nici puterea lui Dumnezeu.
30 Căci la înviere nu se căsătoresc, nici nu se căsătoresc, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu din ceruri.
31 Dar despre învierea morților, nu ați citit ceea ce vi s-a spus de Dumnezeu, zicând:
32 Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov? Dumnezeu nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii.
33 Și, când a auzit mulțimea aceasta, s-a uimit de învățătura lui.
34 Dar când fariseii au auzit că El a pus la tăcere pe saduchei, s-au adunat.
35 Atunci unul dintre ei, care era avocat, l-a întrebat, ispitindu-l și zicând:
36 Stăpâne, care este porunca cea mare din lege?
37 Isus i-a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău.
38 Aceasta este prima și marea poruncă.
39 Și al doilea este asemănător cu ea: Să iubești aproapele tău ca pe tine însuți.
40 De aceste două porunci atârnă toată legea și proorocii.
41 Pe când fariseii erau adunați, Isus i-a întrebat:
42 Zicând: Ce părere aveți despre Hristos? al cui fiu este? Ei i-au spus: Fiul lui David.
43 El le-a zis: „ Deci cum îl numește David în duhul Domn, zicând:
44 Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi așternutul picioarelor tale?
45 Dacă David îl numește Domn, cum este fiul lui?
46 Și nimeni nu a putut să-i răspundă vreun cuvânt, nici din ziua aceea nu a îndrăznit nimeni să-i mai pună întrebări.

CAPITOLUL 23

1 Atunci Isus a vorbit mulțimii și ucenicilor Săi:
2 Spunând: Cărturarii și fariseii stau pe scaunul lui Moise:
3 Așadar, tot ceea ce vă spun ei să păziți, să păziți și să faceți; dar nu faceți după faptele lor, căci ei spun și nu fac.
4 Căci ei leagă poveri grele și grele de purtat și le pun pe umerii oamenilor; dar ei înșiși nu le vor mișca cu niciun deget.
5 Dar toate lucrările lor le fac pentru a fi văzuți de oameni: își lăresc filacterii și își lăresc marginile hainelor,
6 Și iubiți odăile de sus la sărbători și scaunele de cap în sinagogi,
7 Și salutări în piețe și să fiu chemat de oameni, Rabbi, Rabbi.
8 Dar voi să nu vă numiți Rabbi, căci unul este Stăpânul vostru, Hristos; și voi toți sunteți frați.
9 Și să nu numiți pe nimeni tatăl vostru pe pământ, căci unul este Tatăl vostru, care este în ceruri.
10 Nici nu vă numiți stăpâni, căci unul este Stăpânul vostru, Hristos.

11 Dar cel mai mare dintre voi va fi slujitorul vostru.
12 Şi oricine se va înălţa pe sine va fi înjosit; şi cel ce se va smeri va fi înălţat.
13 Dar vai vouă, cărturari şi farisei, fățarnici! căci voi închideți împărăția cerurilor împotriva oamenilor;
14 Vai vouă, cărturari şi farisei, ipocriți! pentru că devorați casele văduvelor şi, pentru o prefăcută, faceţi rugăciuni lungi; de aceea veţi primi o osândă mai mare.
15 Vai vouă, cărturari şi farisei, ipocriți! căci voi înconjurați marea şi pământul pentru a face un singur prozelit şi, când va fi făcut, îl faceți de două ori mai mult copil al iadului decât voi înşivă.
16 Vai de voi, călăuzători orbi, care ziceți: Oricine jură pe templu, nu este nimic; dar oricine va jura pe aurul templului, este dator!
17 Nebuni şi orbi, căci care este mai mare, aurul sau templul care sfinţeşte aurul?
18 Şi: Oricine va jura pe altar, nu este nimic; dar oricine jură pe darul care este pe el, este vinovat.
19 Nebuni şi orbi, căci care este mai mare, darul sau altarul care sfinţeşte darul?
20 De aceea, cine jură pe altar, jură pe el şi pe toate lucrurile de pe el.
21 Şi cine jură pe templu, jură pe el şi pe cel ce locuieşte în el.
22 Şi cel ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu şi pe Cel ce stă pe el.
23 Vai vouă, cărturari şi farisei, ipocriți! pentru că plătiți zecime de mentă, anason şi chimen şi ați omis chestiunile mai grele ale legii, judecata, mila şi credința; acestea trebuia să le faceți, şi să nu lăsați pe cealaltă nefăcută.
24 Călăuzitori orbi, care strecurați un muscăr şi înghițiți o cămilă.
25 Vai vouă, cărturari şi farisei, ipocriți! căci curăţiţi exteriorul paharului şi al platoului, dar înăuntru sunt plini de strâmtorare şi exces.
26 Farisee orb, curăță mai întâi ceea ce este în interiorul paharului şi al platoului, pentru ca şi exteriorul lor să fie curat.
27 Vai vouă, cărturari şi farisei, ipocriți! pentru că sunteţi asemenea mormintelor albite, care într-adevăr par frumoase pe dinafară, dar înăuntru sunt pline de oase de morți şi de orice necurăție.
28 Tot aşa şi pe dinafară vă arătați drepți oamenilor, dar înăuntru sunteți plini de fățărnicie şi nelegiuire.
29 Vai vouă, cărturari şi farisei, ipocriți! pentru că zidiți mormintele profeților şi împodobiți mormintele drepților,
30 Şi spuneți: Dacă am fi fost în zilele părinților noştri, nu am fi fost părtaşi cu ei în sângele profeților.
31 De aceea, fiți martori pentru voi înşivă, că sunteţi fiii celor care au ucis pe prooroci.
32 Umpleți atunci măsura părinţilor voştri.
33 Voi, şerpi, neam de vipere, cum puteți scăpa de osânda iadului?
34 De aceea, iată, vă trimit profeți, înțelepți şi cărturari; şi pe unii dintre ei îi veți ucide şi îi veți răstigni; şi pe unii dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre şi îi veți persecuta din cetate în cetate;
35 Pentru ca asupra voastră să vină tot sângele neprihănit vărsat pe pământ, de la sângele dreptului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între templu şi altar.
36 Adevărat vă spun că toate aceste lucruri vor veni peste generația aceasta.
37 Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe prooroci şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine, de câte ori aş fi vrut să adun pe copiii tăi laolaltă, precum găina îşi adună puii sub aripile ei, şi n-ai vrut!
38 Iată, casa voastră v-a rămas pustie.
39 Căci vă spun că de acum înainte nu mă veți vedea, până nu veți zice: Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

CAPITOLUL 24

1 Şi Iisus a ieşit şi a plecat din templu; şi ucenicii Săi au venit la el ca să-i arate clădirile templului.
2 Şi Isus le-a zis: „ Nu vedeți toate aceste lucruri? adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră peste piatră, care să nu fie dărâmată.
3 Şi pe când şedea pe muntele Măslinilor, ucenicii s-au apropiat de el, spunând: Spune-ne, când vor fi aceste lucruri? şi care va fi semnul venirii Tale şi al sfârşitului lumii?
4 Iar Iisus a răspuns şi le-a zis: Luați seama ca nimeni să nu vă înşele.
5 Căci mulţi vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos; şi îi va înşela pe mulți.
6 Şi veți auzi de războaie şi zvonuri de războaie; vedeți să nu vă tulburați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple, dar sfârşitul nu este încă.
7 Căci se va ridica națiune împotriva națiunii şi împărăție împotriva împărăției şi vor fi foamete, ciume şi cutremure în diferite locuri.
8 Toate acestea sunt începutul durerilor.
9 Atunci ei vă vor da în nenorocire şi vă vor ucide; şi veți fi urâți de toate neamurile din pricina Numelui Meu.
10 Şi atunci mulți vor fi supărați şi se vor trăda unii pe alții şi se vor urî unii pe alții.
11 Şi se vor ridica mulți profeți mincinoşi şi vor înşela pe mulți.
12 Şi pentru că nelegiuirea va fi din belşug, dragostea multora se va răci.
13 Dar cel ce va răbda până la sfârşit, acela va fi mântuit.
14 Şi această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca mărturie tuturor națiunilor; şi atunci va veni sfârşitul.
15 Atunci când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel, stând în locul sfânt (cine citeşte, să înțeleagă:)
16 Atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți:
17 Cel ce este pe acoperiş să nu se coboare să ia ceva din casa lui;
18 Nici cel ce este pe câmp să nu se întoarcă să-şi ia hainele.
19 Şi vai de cei însărcinați şi de cei care alăptează în acele zile!
20 Dar rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici în ziua de sabat;
21 Căci atunci va fi necaz mare, cum nu a mai fost de la începutul lumii până acum, nici nu va mai fi.
22 Şi dacă acele zile nu vor fi scurtate, nici un trup nu ar fi mântuit; dar, de dragul celor aleşi, acele zile vor fi scurtate.

23 Atunci, dacă vă va spune cineva: Iată, aici este Hristos, sau acolo; nu crezi.
24 Căci se vor ridica Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne mari și minuni; într-atât încât, dacă ar fi posibil, ei vor înșela chiar pe cei aleși.
25 Iată, v-am spus mai înainte.
26 De aceea, dacă vă vor spune: Iată, el este în pustie; nu ieși afară: iată, el este în odăile ascunse; nu crezi.
27 Căci cum fulgerul iese din răsărit și strălucește până la apus; așa va fi și venirea Fiului omului.
28 Căci oriunde va fi cadavrul, acolo vor fi adunați vulturii.
29 Imediat după necazul din acele zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va da lumina, și stelele vor cădea din cer și puterile cerului vor fi zdruncinate.
30 Și atunci se va arăta semnul Fiului Omului în cer; și atunci toate semințiile pământului vor plânge și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și mare slavă.
31 Și va trimite îngerii Săi cu un sunet mare de trâmbiță și ei își vor aduna pe aleșii Săi din cele patru vânturi, de la un capăt la altul al cerului.
32 Învață acum o pildă a smochinului; Când ramura lui este încă fragedă și dă frunze, știți că vara este aproape;
33 La fel și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că este aproape, chiar la uși.
34 Adevărat vă spun că neamul acesta nu va trece până nu se vor împlini toate aceste lucruri.
35 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece.
36 Dar despre ziua aceea și ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii cerului, ci numai Tatăl Meu.
37 Dar precum au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului omului.
38 Căci, după cum în zilele dinaintea potopului, mâncau și beau, se căsătoreau și se căsătoreau, până în ziua când Noe a intrat în corabie,
39 Și n-au știut până când a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului omului.
40 Atunci doi vor fi pe câmp; unul va fi luat, iar celălalt lăsat.
41 Două femei vor măcina la moară; unul va fi luat, iar celălalt lăsat.
42 Vegheați deci, căci nu știți în ce ceas va veni Domnul vostru.
43 Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut la ce strajă va veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi îngăduit să-i fie spartă casa.
44 De aceea, fiți și voi gata, căci într-un ceas în care nu credeți că va veni Fiul omului.
45 Cine este, deci, un slujitor credincios și înțelept, pe care stăpânul său l-a pus stăpânitor peste casa lui, ca să le dea mâncare la vremea potrivită?
46 Ferice de robul acela, pe care stăpânul său, când va veni, îl va găsi făcând așa.
47 Adevărat vă spun că el îl va pune stăpân peste toate bunurile lui.
48 Dar dacă acel slujitor rău va spune în inima lui: Domnul meu întârzie venirea lui;
49 Și va începe să lovească pe tovarășii săi, și să mănânce și să bea cu cei beți;
50 Stăpânul acelui slujitor va veni într-o zi în care nu-l va căuta și într-un ceas pe care nu-l știe,
51 Și-l va tăia și-i va pune partea lui cu fățarnicii; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

CAPITOLUL 25

1 Atunci împărăția cerurilor va fi asemănată cu zece fecioare, care și-au luat candelele și au ieșit în întâmpinarea mirelui.
2 Și cinci dintre ei erau înțelepți și cinci erau proști.
3 Cei nebuni și-au luat candelele și nu au luat ulei cu ele;
4 Dar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor cu lămpile lor.
5 În timp ce mirele a întârziat, toți au adormit și au adormit.
6 Și la miezul nopții s-a auzit un strigăt: „Iată, mirele vine; ieși în întâmpinarea lui.
7 Atunci toate acele fecioare s-au sculat și și-au pregătit lămpile.
8 Și nebunii au zis celor înțelepți: Dați-ne din uleiul vostru; căci lămpile noastre s-au stins.
9 Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: Nu așa; ca să nu fie suficient pentru noi și pentru voi; ci mergeți mai degrabă la cei care vând și cumpărați pentru voi înșivă.
10 Și în timp ce se duceau să cumpere, a venit mirele; și cei ce erau gata au intrat cu el la nuntă; și ușa a fost închisă.
11 După aceea, au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă.
12 Dar el a răspuns și a zis: Adevărat vă spun că nu vă cunosc.
13 Vegheați deci, căci nu știți nici ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.
14 Căci împărăția cerurilor este ca un om care călătorește într-o țară îndepărtată, care și-a chemat slujitorii și le-a dat bunurile sale.
15 Și unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi și altuia unul; fiecărui om după abilitățile sale diferite; și imediat și-a luat călătoria.
16 Atunci cel care primise cei cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu aceiași și le-a făcut alți cinci talanți.
17 Tot așa și cel ce a primit doi, a câștigat și pe alți doi.
18 Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în pământ și a ascuns banii stăpânului său.
19 După multă vreme, stăpânul acelor slujitori a venit și a socotit cu ei.
20 Și cel ce primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, mi-ai dat cinci talanți; iată, am câștigat în afară de ei încă cinci talanți.
21 Stăpânul lui i-a zis: „Bine, slujitor bun și credincios; ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune stăpâni peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău”.
22 A venit și cel care primise doi talanți și a zis: Doamne, mi-ai dat doi talanți; iată, am câștigat alți doi talanți în afară de ei.
23 Stăpânul lui i-a zis: „Bravo, slujitor bun și credincios; ai fost credincios peste putine lucruri, te voi pune peste multe lucruri: intra in bucuria domnului tau.
24 Atunci s-a apropiat cel care primise un singur talent și a zis: Doamne, știam că ești un om aspru, care secera unde n-ai semănat și strânge unde n-ai stricat.
25 M-am înspăimântat și m-am dus și ți-am ascuns talentul în pământ;

26 Stăpânul lui i-a răspuns și i-a zis: Slujitor rău și leneș, știai că culeg unde n-am semănat și adun unde n-am împrăștiat;
27 Ar fi trebuit deci să-mi dai banii la schimbători, și atunci, la venirea mea, aș fi primit ai mei cu cămătărie.
28 Ia deci talantul de la el și dă-l celui care are zece talanți.
29 Căci oricui are i se va da, și va avea din belșug; dar celui ce nu are i se va lua chiar și ceea ce are.
30 Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
31 Când va veni Fiul omului în slava Sa și toți sfinții îngeri cu el, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.
32 Și înaintea lui se vor aduna toate neamurile și le va despărți unul de altul, precum păstorul își desparte oile de capre.
33 El va pune oile la dreapta lui, iar caprele la stânga.
34 Atunci Împăratul le va spune celor de la dreapta Sa: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la întemeierea lumii;
35 Căci am fost flămând, și mi-ați dat de mâncare; mi-a fost sete și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit;
36 Gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și m-ați cercetat; am fost în închisoare și ați venit la Mine.
37 Atunci cei neprihăniți îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și Ți-am hrănit? sau însetat și ți-a dat de băut?
38 Când te-am văzut străin și te-am primit? sau gol și te-a îmbrăcat?
39 Sau când te-am văzut bolnav sau în închisoare și am venit la tine?
40 Și Împăratul le va răspunde și le va spune: Adevărat vă spun că, în măsura în care ați făcut-o unuia dintre cei mai mici dintre acești frați ai mei, mie mi-ați făcut-o.
41 Atunci va zice și celor din stânga: Depărtați-vă de la Mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui;
42 Căci mi-a fost foame și nu Mi-ați dat mâncare; mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau;
43 Am fost străin, și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare, și nu m-ați cercetat.
44 Atunci îi vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu Ți-am slujit?
45 Atunci El le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun că, în măsura în care nu i-ați făcut unuia dintre cei mai mici dintre aceștia, mie nu mi-ați făcut-o.
46 Și aceștia vor merge la pedeapsa veșnică, dar cei drepți la viața veșnică.

CAPITOLUL 26

1 Și s-a întâmplat că, după ce a terminat Isus toate aceste cuvinte, a spus ucenicilor Săi:
2 Știți că după două zile este sărbătoarea Paștelui și Fiul Omului este vândut pentru a fi răstignit.
3 Atunci s-au adunat preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii poporului, la palatul marelui preot, care se numea Caiafa,
4 Și s-au sfătuit ca să-L ia pe Isus cu viclenie și să-l omoare.
5 Dar ei au zis: Nu în ziua sărbătorii, ca să nu fie zarvă în popor.
6 Pe când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7 A venit la el o femeie care avea o cutie de alabastru cu un mir foarte scump și i-a turnat-o pe cap, când stătea la masă.
8 Dar ucenicii lui, văzând aceasta, s-au mâniat, și au zis: Pentru ce este această risipă?
9 Căci acest mir ar fi putut fi vândut cu mult și dat săracilor.
10 Când a înțeles Isus, le-a zis: De ce o tulburați pe femeie? căci ea a făcut o lucrare bună asupra mea.
11 Căci pe săraci îi aveți mereu cu voi; dar pe mine nu mă aveți întotdeauna.
12 Pentru că a turnat acest mir pe trupul meu, ea a făcut-o pentru înmormântarea mea.
13 Adevărat vă spun că oriunde va fi propovăduită această Evanghelie în toată lumea, se va spune și ceea ce a făcut această femeie, spre pomenirea ei.
14 Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă,
15 Și le-a spus: Ce îmi veți da și vi-l voi da? Și au făcut legământ cu el pentru treizeci de arginți.
16 Și de atunci a căutat ocazia să-l trădeze.
17 În prima zi a sărbătorii azimelor, ucenicii s-au apropiat de Isus și I-au zis: „Unde vrei să-ți pregătim să mănânci Paștele?”
18 Iar el a zis: Du-te în cetate la un astfel de om și spune-i: Învățătorul spune: Vremea Mea s-a apropiat; Voi ține Paștele la casa ta cu ucenicii mei.
19 Și ucenicii au făcut cum le rânduise Isus; și au pregătit Paștele.
20 Când s-a făcut seara, a șezut cu cei doisprezece.
21 Și în timp ce mâncau, el a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi mă va trăda.
22 Și s-au întristat foarte mult și au început fiecare să-i spună: Doamne, sunt eu?
23 Iar el a răspuns și a zis: Cel ce-și va înmuia mâna cu mine în farfurie, acela mă va trăda.
24 Fiul omului merge, după cum este scris despre el; dar vai de acel om prin care Fiul omului este trădat! ar fi fost bine pentru acel om dacă nu s-ar fi născut.
25 Atunci Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a zis: Învățătorule, sunt eu? El i-a spus: Tu ai spus.
26 Și pe când mâncau, Isus a luat pâine, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor și a zis: Luați, mâncați; acesta este corpul meu.
27 Și a luat paharul, a mulțumit și le-a dat, zicând: Beți toți din el;
28 Căci acesta este sângele Meu al Noului Testament, care este vărsat pentru mulți pentru iertarea păcatelor.
29 Dar eu vă spun că nu voi mai bea de acum înainte din acest rod al viței de vie, până în ziua aceea când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui Meu.
30 Și după ce au cântat un imn, au ieșit în muntele Măslinilor.
31 Atunci Isus le-a zis: „ Veți să vă supărați toți din cauza Mine în această noapte; căci este scris: „Voi lovi pe păstor și oile turmei vor fi împrăștiate”.
32 Dar după ce voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.
33 Petru a răspuns și i-a zis: Deși toți oamenii vor fi supărați din cauza ta, eu nu mă voi supăra niciodată.
34 Isus i-a zis: Adevărat îți spun că în noaptea aceasta, înainte să cânte cocoșul, mă vei lepăda de trei ori.
35 Petru i-a zis: Deși aș muri cu tine, totuși nu te voi lepăda. La fel au spus și toți ucenicii.

36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc numit Ghetsimani și a zis ucenicilor: „ Ședeți aici, în timp ce eu mă duc să mă rog acolo”.
37 Și a luat cu el pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedeu și a început să fie întristat și foarte greu.
38 Atunci el le-a zis: „ Sufletul meu este foarte întristat, până la moarte; rămâneți aici și vegheați cu Mine”.
39 Și a mers puțin mai departe, a căzut cu fața la pământ și s-a rugat, zicând: O, Tată, dacă este cu putință, să treacă de la Mine acest pahar;
40 Și a venit la ucenici și i-a găsit adormiți și a zis lui Petru: „ Ce, n-ai putut să veghezi cu Mine un ceas?
41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită;
42 S-a dus iarăși a doua oară și s-a rugat, zicând: O, Tată, dacă acest pahar nu poate trece de la Mine, dacă nu îl beau, să se facă voia Ta.
43 Și a venit și i-a găsit din nou adormiți, pentru că ochii lor erau grei.
44 Și i-a lăsat și s-a dus iarăși și s-a rugat a treia oară, zicând aceleași cuvinte.
45 Atunci a venit la ucenicii Săi și le-a zis: Dormiți acum și odihniți-vă; iată, ceasul s-a apropiat și Fiul omului este dat în mâinile păcătoșilor.
46 Scoală-te, hai să mergem;
47 Și, pe când încă vorbea, iată că Iuda, unul dintre cei doisprezece, a venit și cu el o mare mulțime cu săbii și bâte, din partea preoților cei mai de seamă și a bătrânilor poporului.
48 Cel ce L-a trădat le-a dat un semn, zicând: Pe cine voi săruta, acela este; ţineţi-l tare.
49 Și îndată a venit la Isus și a zis: Bucură-te, stăpâne; și l-a sărutat.
50 Iar Isus i-a zis: Prietene, de ce ai venit? Atunci au venit ei, și-au pus mâinile peste Isus și L-au luat.
51 Și iată, unul dintre cei care erau cu Isus și-a întins mâna și și-a scos sabia și a lovit pe un slujitor al marelui preot și i-a lovit urechea.
52 Atunci Iisus i-a zis: Pune din nou sabia ta la locul lui, căci toți cei ce iau sabia vor pieri cu sabia.
53 Crezi că acum nu pot să mă rog Tatălui meu, iar El îmi va da în curând mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?
54 Dar cum se vor împlini atunci scripturile, că așa trebuie să fie?
55 În aceeași oră, Isus a zis mulțimii: „ Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte, ca să Mă luați? Stăteam în fiecare zi cu voi, învățând în templu, şi nu m-aţi apucat.
56 Dar toate acestea s-au făcut, ca să se împlinească scripturile profeților. Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.
57 Iar cei ce îl prinseseră pe Isus L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunaţi cărturarii şi bătrânii.
58 Dar Petru l-a urmat de departe, până la palatul marelui preot, a intrat și a șezut cu slujitorii, ca să vadă sfârșitul.
59 Iar preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot soborul, căutau o mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-l omoare;
60 Dar nu au găsit niciunul; da, deși au venit mulți martori mincinoși, totuși n-au găsit pe niciunul. În cele din urmă au venit doi martori mincinoși,
61 Și a zis: Omul acesta a spus: Pot să distrug templul lui Dumnezeu și să-l zidesc în trei zile.
62 Și marele preot s-a sculat și i-a zis: Nu răspunzi nimic? ce mărturisesc aceştia împotriva ta?
63 Dar Isus a tăcut. Iar marele preot a răspuns și i-a zis: Te înjurez pe Dumnezeul cel viu să ne spui dacă tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.
64 Iisus i-a zis: Tu ai spus; totuși eu îți spun că de acum încolo vei vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.
65 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele, și a zis: A rostit hulire; ce nevoie mai avem de martori? iată, acum aţi auzit blasfemia lui.
66 Ce crezi? Ei au răspuns și au zis: El este vinovat de moarte.
67 Atunci i-au scuipat în față și l-au bătut; iar alții l-au lovit cu palmele,
68 Zicând: Proroceşte-ne nouă, Hristoase: Cine este cel ce te-a lovit?
69 Și Petru stătea afară, în palat; și o domnișoară s-a apropiat de el și i-a zis: „Și tu ai fost cu Isus din Galileea”.
70 Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu ce spui.
71 Și când a ieșit în pridvor, l-a văzut o altă slujbă și a zis celor care erau acolo: Omul acesta era și el cu Isus din Nazaret.
72 Și iarăși a tăgăduit cu un jurământ: „Nu-l cunosc pe omul”.
73 După un timp, cei ce stăteau lângă el s-au apropiat și i-au spus lui Petru: Cu siguranță și tu ești unul dintre ei; căci vorbirea ta te dezvăluie.
74 Atunci a început să blesteme și să jure, zicând: Nu-l cunosc pe omul acela. Și imediat cântă cocoșul.
75 Și Petru și-a adus aminte de cuvântul lui Isus, care i-a spus: Înainte să cânte cocoșul, mă vei lepăda de trei ori. Și a ieșit și a plâns cu amar.

CAPITOLUL 27

1 Când a venit dimineața, toți preoții cei mai de seamă și bătrânii poporului s-au sfătuit împotriva lui Isus să-l omoare.
2 După ce l-au legat, l-au dus și l-au dat dregătorului Pontiu Pilat.
3 Atunci Iuda, care l-a trădat, când a văzut că era osândit, s-a pocăit și a adus înapoi cele treizeci de arginți preoților cei mai de seamă și bătrânilor,
4 Spunând: Am păcătuit că am trădat sângele nevinovat. Și ei au zis: „Ce este pentru noi?” sa vezi asta.
5 Și a aruncat piesele de argint în templu și a plecat și s-a dus și s-a spânzurat.
6 Iar preoții cei mai de seamă au luat piesele de argint și au zis: Nu este îngăduit să le puneți în vistierie, pentru că este prețul sângelui.
7 Și s-au sfătuit și au cumpărat cu ei ogorul olarului, ca să îngroape străini.
8 De aceea, câmpul acela a fost numit, Câmp de sânge, până în ziua de azi.
9 Atunci s-a împlinit cele spuse de proorocul Ieremia, zicând: Și au luat cele treizeci de arginți, prețul celui care a fost prețuit, pe care l-au prețuit cei din copiii lui Israel;
10 Și i-a dat pentru ogorul olarului, așa cum mi-a rânduit Domnul.

11 Iar Isus a stat înaintea guvernatorului; Iar Iisus i-a zis: Tu spui.
12 Și când a fost acuzat de preoții cei mai de seamă și de bătrâni, nu a răspuns nimic.
13 Atunci Pilat i-a zis: „Nu auzi la câte lucruri mărturisesc ei împotriva ta?
14 Iar el nu i-a răspuns nici un cuvânt; într-atât încât guvernatorul s-a mirat foarte mult.
15 Acum, la sărbătoarea aceea, guvernatorul obișnuia să elibereze poporului un prizonier pe care voiau.
16 Și aveau atunci un prizonier de seamă, numit Baraba.
17 De aceea, când s-au adunat, Pilat le-a zis: Pe cine vreți să vă eliberez? Baraba, sau Iisus care se numește Hristos?
18 Căci știa că din invidie l-au eliberat.
19 Când s-a așezat pe scaunul de judecată, soția lui a trimis la el să-i spună: Nu ai nimic de-a face cu acel bărbat drept, căci am suferit astăzi multe în vis din cauza lui.
20 Dar preoții cei mai de seamă și bătrânii au convins mulțimea să-l întrebe pe Baraba și să nimicească pe Isus.
21 Guvernatorul a răspuns și le-a zis: „Pe care dintre cei doi vreți să vă eliberez? Ei au zis: Baraba.
22 Pilat le-a zis: „Ce să fac atunci cu Isus, numit Hristos? Toți i-au zis: Să fie răstignit.
23 Iar guvernatorul a zis: Ce rău a făcut? Dar ei strigau cu atât mai mult, zicând: Să fie răstignit.
24 Când Pilat a văzut că nu poate birui nimic, ci că mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, zicând: Sunt nevinovat de sângele acestui drept;
25 Atunci tot poporul a răspuns și a zis: Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.
26 Atunci le-a dat drumul pe Baraba; și după ce L-a biciuit pe Isus, L-a dat să fie răstignit.
27 Atunci ostașii guvernatorului l-au dus pe Isus în sala comună și au adunat la el toată trupa de ostași.
28 Și l-au dezbrăcat și l-au îmbrăcat cu o haină stacojie.
29 Și, după ce au împletit o coroană de spini, i-au pus-o pe cap și o trestie în mâna dreaptă a lui; și au plecat genunchiul înaintea lui și l-au batjocorit, zicând: Bucură-te, Împăratul iudeilor!
30 Și au scuipat peste el, au luat trestia și l-au lovit în cap.
31 Și după ce l-au batjocorit, i-au scos haina și i-au îmbrăcat hainele și l-au dus să-l răstignească.
32 Și când au ieșit, au găsit un om din Cirene, pe nume Simon; pe el l-au silit să-și poarte crucea.
33 Și când au ajuns într-un loc numit Golgota, adică un loc al unui craniu,
34 I-au dat să bea oțet amestecat cu fiere și, după ce a gustat, n-a vrut să bea.
35 Și L-au răstignit și i-au împărțit hainele, aruncând la sorți, pentru ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin profet: „Mi-au împărțit hainele între ei și asupra hainei mele au tras la sorți”.
36 Și, așezându-se jos, l-au privit acolo;
37 Și a pus deasupra capului său acuzația scrisă: ACESTA ESTE ISUS, REGELE IUDEILOR.
38 Atunci au fost răstigniți împreună cu el doi hoți, unul la dreapta și altul la stânga.
39 Iar cei ce treceau pe acolo l-au ocărât, dând din cap,
40 Și zicând: Tu care distrugi templul și-l zidești în trei zile, mântuiește-te pe tine însuți. Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.
41 La fel și preoții cei mai de seamă, bătându-se în joc de El, împreună cu cărturarii și bătrânii, ziceau:
42 El i-a mântuit pe alții; pe sine nu se poate salva. Dacă el este Regele lui Israel, să coboare acum de pe cruce și noi îl vom crede.
43 S-a încrezut în Dumnezeu; să-l izbăvească acum, dacă îl vrea, căci a spus: Eu sunt Fiul lui Dumnezeu.
44 De asemenea, hoții, care au fost răstigniți împreună cu el, i-au aruncat același lucru în dinți.
45 De la ceasul al șaselea a fost întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.
46 Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare, zicând: Eli, Eli, lama sabactani? adică: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?
47 Unii dintre cei ce stăteau acolo, când au auzit aceasta, au zis: Omul acesta îl cheamă pe Ilie.
48 Și îndată unul dintre ei a alergat și a luat un burete, l-a umplut cu oțet și l-a pus pe o trestie și i-a dat să bea.
49 Ceilalți au zis: Să vedem dacă Ilie va veni să-l mântuiască.
50 Isus, după ce a strigat din nou cu glas tare, și-a dat duhul.
51 Și iată, vălul templului s-a rupt în două de sus până jos; și pământul s-a cutremurat și stâncile s-au sfâșiat;
52 Și mormintele au fost deschise; și multe trupuri ale sfinților care au adormit s-au ridicat,
53 Și a ieșit din morminte după învierea lui, a intrat în cetatea sfântă și s-a arătat multora.
54 Când sutașul și cei ce erau cu el, care priveau pe Isus, au văzut cutremurul și cele ce s-au întâmplat, s-au temut foarte mult, spunând: „Adevărat acesta era Fiul lui Dumnezeu”.
55 Și multe femei se uitau acolo de departe, care Îl urmau pe Isus din Galileea, slujindu-I.
56 Printre care se aflau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Iosif, și mama fiilor lui Zebedeu.
57 Când s-a făcut seara, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el ucenicul lui Isus:
58 S-a dus la Pilat și a implorat trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit ca trupul să fie predat.
59 Și după ce Iosif a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză de in curată,
60 Și a pus-o în mormântul său nou, pe care îl săpase în stâncă; și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului și a plecat.
61 Acolo erau Maria Magdalena și cealaltă Maria, șezând lângă mormânt.
62 A doua zi, care a urmat zilei pregătirii, preoții cei mai de seamă și fariseii s-au adunat la Pilat,
63 Spunând: Domnule, ne amintim că înșelătorul acela a zis, pe când era încă în viață: După trei zile voi învia.
64 De aceea, poruncește ca mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca nu cumva ucenicii săi să vină noaptea să-l fure și să spună norodului: A înviat din morți; deci ultima greșeală va fi mai rea decât prima.
65 Pilat le-a zis: „Aveți un ceas;
66 Deci s-au dus și au asigurat mormântul, pecetluind piatra și punând strajul.

CAPITOLUL 28

1 La sfârșitul Sabatului, când a început să răsară spre prima zi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Maria au venit să vadă mormântul.
2 Și iată, a fost un mare cutremur; căci îngerul Domnului s-a pogorât din cer și a venit și a rostogolit piatra de la ușă și s-a așezat pe ea.
3 Fața lui era ca fulgerul și hainele lui albe ca zăpada;
4 Și de frica lui păzitorii s-au scuturat și au devenit ca niște morți.
5 Și îngerul a răspuns și a zis femeilor: Nu vă temeți, căci știu că Îl căutați pe Isus, care a fost răstignit.
6 El nu este aici, căci a înviat, după cum a spus. Vino, vezi locul unde zăcea Domnul.
7 Du-te repede și spune ucenicilor Săi că a înviat din morți; și iată, el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea; iată, v-am spus.
8 Și au plecat repede din mormânt cu frică și cu mare bucurie; și a alergat să aducă ucenicilor lui cuvânt.
9 Și în timp ce se duceau să spună ucenicilor Săi, iată, Isus le întâmpină și le-a zis: „ Bună. Și au venit, l-au ținut de picioare și i s-au închinat.
10 Atunci Isus le-a zis: „ Nu vă temeţi; du-te şi spune-le fraţilor mei că se duc în Galileea şi acolo Mă vor vedea”.
11 Când mergeau ei, iată, unii din străjeri au venit în cetate și au arătat arhiereilor preoților toate lucrurile care s-au întâmplat.
12 Și când s-au adunat cu bătrânii și s-au sfătuit, au dat bani mari soldaților,
13 Zicând: Spuneți că ucenicii Lui au venit noaptea și L-au furat în timp ce noi dormim.
14 Și dacă vor ajunge la urechile guvernatorului, noi îl vom convinge și vă vom asigura.
15 Au luat deci banii și au făcut ce au fost învățați;
16 Atunci cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, pe un munte unde le rânduise Isus.
17 Iar când L-au văzut, i s-au închinat, dar unii s-au îndoit.
18 Și Isus a venit și le-a vorbit, zicând: Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.
19 Mergeți, deci, și învățați toate neamurile, botezându-le în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.
20 Învățați-i să păzească toate lucrurile pe care v-am poruncit și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii. Amin.

Evanghelia după Marcu

CAPITOLUL 1

1 Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu;
2 După cum este scris în profeți: „Iată, trimit înaintea ta pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea ta.
3 Glasul celui care strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, îndreptați-i cărările!
4 Ioan a botezat în pustie și a propovăduit botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor.
5 Și au ieșit la el toată țara Iudeei și cei din Ierusalim și toți au fost botezați de el în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele.
6 Și Ioan era îmbrăcat cu păr de cămilă și cu un brâu de piele în jurul coapselor lui; și a mâncat lăcuste și miere sălbatică;
7 Și a propovăduit, spunând: „După mine vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt vrednic să mă aplec și să-l dezleg.
8 Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.
9 Și în zilele acelea, Isus a venit din Nazaretul Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan.
10 Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul, ca un porumbel, coborând peste el.
11 Și s-a auzit un glas din cer, care zicea: Tu ești Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea.
12 Și îndată Duhul l-a gonit în pustie.
13 El a fost acolo, în pustie, patruzeci de zile, ispitit de Satana; și era cu fiarele sălbatice; iar îngerii i-au slujit.
14 După ce Ioan a fost băgat în temniță, Isus a venit în Galileea, propovăduind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu,
15 Și zicând: Vremea s-a împlinit și Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat; pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.
16 Pe când mergea pe malul mării Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele său, aruncând mrejele în mare, pentru că erau pescari.
17 Și Isus le-a spus: Veniți după Mine și vă voi face să fiți pescari de oameni.
18 Și îndată și-au părăsit mrejele și L-au urmat.
19 Și după ce a mers puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele său, care erau și ei în corabie, reparându-și mrejele.
20 Și îndată i-a chemat; și ei l-au lăsat pe tatăl lor Zebedeu în corabie cu angajații și au mers după el.
21 Și au mers în Capernaum; și îndată, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă și a învățat.
22 Și au rămas uimiți de învățătura Lui, căci el îi învăța ca unul care are autoritate, și nu ca pe cărturari.
23 Și era în sinagoga lor un om cu un duh necurat; iar el a strigat,
24 Zicând: Lasă-ne în pace; ce treabă avem noi cu tine, Iisuse din Nazaret? ai venit să ne distrugi? Te știu cine ești, Sfântul lui Dumnezeu.
25 Și Iisus l-a certat, zicând: Taci și ieși din el.
26 Și după ce duhul necurat l-a sfâșiat și a strigat cu glas tare, a ieșit din el.
27 Și toți au rămas uimiți, încât s-au întrebat între ei, zicând: Ce este acesta? ce doctrină nouă este aceasta? căci cu autoritate poruncește chiar și duhurilor necurate, iar ei îl ascultă.
28 Și îndată faima lui s-a răspândit în toată regiunea din jurul Galileii.
29 Și îndată, când au ieșit din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și Andrei, împreună cu Iacov și Ioan.
30 Dar mama nevestei lui Simon zăcea bolnavă de febră și îndată i-au spus despre ea.
31 El a venit, a luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată febra a părăsit-o și ea le-a slujit.
32 Și seara, când soarele a asfințit, i-au adus pe toți cei bolnavi și pe cei stăpâniți de diavoli.
33 Și toată cetatea era adunată la ușă.
34 Și a vindecat pe mulți bolnavi de diferite boli și a scos pe mulți draci; și n-au lăsat diavolii să vorbească, pentru că ei L-au cunoscut.
35 Și dimineața, sculându-se cu mult înainte de zi, a ieșit și a plecat într-un loc izolat și acolo s-a rugat.
36 Și Simon și cei ce erau cu el l-au urmat.
37 Și după ce L-au găsit, i-au zis: „Toți oamenii te caută”.
38 Iar el le-a zis: „ Să mergem în cetăţile alăturate, ca să predic şi acolo; căci de aceea am ieşit.
39 Și a propovăduit în sinagogile lor în toată Galileea și a scos dracii.
40 Și a venit la el un lepros, rugandu-l, a îngenuncheat înaintea lui și i-a zis: Dacă vrei, poți să mă cureți.
41 Iar Iisus, mișcat de milă, și-a întins mâna, l-a atins și i-a zis: „ Vreau; fii curat.
42 Și de îndată ce a vorbit, îndată lepra s-a îndepărtat de la el și a fost curățit.
43 Și i-a poruncit cu asprime și l-a trimis îndată;
44 Și i-a zis: Vezi să nu spui nimic nimănui; ci du-te, arată-te preotului și adu pentru curățirea ta cele pe care le-a poruncit Moise, ca să le dea mărturie.
45 Dar el a ieșit și a început să vestească mult, și să aprindă chestiunea, în așa fel încât Isus nu a mai putut intra pe față în cetate, ci era afară, în locuri pustii; și veneau la El din toate părțile.

CAPITOLUL 2

1 Și a intrat din nou în Capernaum după câteva zile; și s-a auzit că era în casă.
2 Și îndată s-au adunat mulți, încât nu era loc să-i primească, nu, nici în jurul ușii; și le-a propovăduit Cuvântul.
3 Și au venit la el, aducând un paralitic, care era născut din patru.
4 Și când nu au putut să se apropie de el pentru teamă, au descoperit acoperișul unde era el;
5 Când le-a văzut Iisus credința, a zis paralizatului: „ Fiule, păcatele tale îți sunt iertate.
6 Dar unii dintre cărturari stăteau acolo și gândeau în inimile lor:
7 De ce omul acesta vorbește astfel blasfemii? cine poate ierta păcatele decât numai Dumnezeu?
8 Și îndată, când Isus a înțeles în duhul Său că ei au gândit astfel în ei înșiși, le-a spus: De ce gândiți aceste lucruri în inimile voastre?

9 Dacă este mai ușor să-i spui bolnavului de paralizie: Iertate îți sunt păcatele tale; sau să spună: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă?
10 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele (spune el paraliticului:)
11 Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te în casa ta.
12 Și îndată s-a sculat, a luat patul și a ieșit înaintea tuturor; în așa fel încât toți s-au uimit și au slăvit pe Dumnezeu, zicând: N-am văzut niciodată așa.
13 Și a ieșit din nou pe malul mării; și toată mulțimea a apelat la el și el îi învăța.
14 Și pe când trecea, l-a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă și i-a zis: Urmează-mă. Și s-a sculat și l-a urmat.
15 Și s-a întâmplat că, pe când Isus ședea la masă în casa lui, mulți vameși și păcătoși stăteau și împreună cu Isus și cu ucenicii Săi, căci erau mulți și L-au urmat.
16 Iar cărturarii și fariseii, când l-au văzut mâncând cu vameși și păcătoși, au zis ucenicilor săi: Cum se face că mănâncă și bea cu vameși și păcătoși?
17 Când a auzit Isus, le-a zis: „ Cei sănătoși nu au nevoie de medic, ci cei bolnavi; n-am venit să chem la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși”.
18 Și ucenicii lui Ioan și ai fariseilor obișnuiau să postească;
19 Iar Iisus le-a zis: Pot fii odăii de mire să postească, în timp ce mirele este cu ei? atâta timp cât au mire cu ei, nu pot post.
20 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei, și atunci vor posti în acele zile.
21 De asemenea, nimeni nu coase o bucată de pânză nouă pe o haină veche; altfel bucata nouă care a umplut-o ia de pe cea veche și ruptura se înrăutățește.
22 Și nimeni nu pune vin nou în sticle vechi; altfel vinul nou sparge sticlele, și vinul se vărsă și sticlele vor fi stricate; dar vinul nou trebuie să fie pus în sticle noi.
23 Și sa întâmplat că el a trecut prin câmpurile de grâu în ziua sabatului; iar ucenicii lui au început, în timp ce mergeau, să smulgă spicele.
24 Iar fariseii i-au zis: Iată, de ce fac ei în ziua de sabat ceea ce nu este îngăduit?
25 Iar el le-a zis: „ N-ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut nevoie și a fost flămând, el și cei ce erau cu el?
26 Cum a intrat el în Casa lui Dumnezeu în zilele marelui preot Abiatar, și a mâncat pâinele pentru propunere, care nu este îngăduit de mâncat decât preoților, și a dat și celor ce erau cu el?
27 Iar el le-a zis: Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru sabat;
28 De aceea, Fiul omului este și Domn al Sabatului.

CAPITOLUL 3

1 Și a intrat din nou în sinagogă; și era acolo un om care avea o mână uscată.
2 Și ei îl priveau, dacă îl va vindeca în ziua Sabatului; ca să-l poată acuza.
3 Iar el a zis omului care avea mâna uscată: „ Ridică-te”.
4 Și le-a zis: Este îngăduit să faceți bine în zilele de sabat sau să faceți rău? pentru a salva viața sau pentru a ucide? Dar ei au tăcut.
5 Și, după ce s-a uitat la ei de jur împrejur cu mânie, mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: Întinde-ți mâna. Și a întins-o, și mâna lui a fost sănătoasă ca cealaltă.
6 Și fariseii au ieșit și s-au sfătuit îndată cu irodienii împotriva lui, cum să-l nimicească.
7 Dar Iisus S-a retras cu ucenicii Săi la mare; și l-a urmat o mare mulțime din Galileea și din Iudeea,
8 Și din Ierusalim și din Idumea și dincolo de Iordan; și cei din jurul Tirului și Sidonului, o mare mulțime, după ce au auzit ce lucruri mari făcea, s-au apropiat de el.
9 Și le-a spus ucenicilor săi că o corabie mică să-l așeze din cauza mulțimii, ca să nu-l înghesuie.
10 Căci El vindecase pe mulți; încât au apăsat asupra lui ca să-l atingă, pe toți cei ce aveau urgii.
11 Și duhurile necurate, când L-au văzut, au căzut înaintea lui și au strigat, zicând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu.
12 Și le-a poruncit cu tărie să nu-l facă cunoscut.
13 Și s-a suit pe un munte și a chemat pe cine voia; și au venit la el.
14 Și a rânduit pe doisprezece, ca să fie cu El și să-i trimită să predice,
15 Și să aibă putere să vindece boli și să scoată draci;
16 Și Simon i-a pus numele Petru;
17 Și Iacov, fiul lui Zebedeu, și Ioan, fratele lui Iacov; și le-a numit Boanerges, adică fiii tunetului.
18 Și Andrei, Filip, Bartolomeu, Matei, Toma, Iacov, fiul lui Alfeu, Tadeu, și Simon Canaanitul,
19 Și Iuda Iscarioteanul, care l-a trădat și el; și au intrat într-o casă.
20 Și mulțimea s-a adunat iarăși, încât n-au putut nici măcar să mănânce pâine.
21 Iar prietenii lui, când au auzit de aceasta, au ieșit să-l apuce;
22 Iar cărturarii care s-au coborât din Ierusalim au zis: „El are pe Beelzebul și, prin căpetenia diavolilor, alungă dracii”.
23 Și i-a chemat la El și le-a zis în pilde: Cum îl poate alunga Satana pe Satana?
24 Și dacă o împărăție este împărțită împotriva ei însuși, acea împărăție nu poate rezista.
25 Și dacă o casă este împărțită împotriva ei înșiși, acea casă nu poate rezista.
26 Și dacă Satana se ridică împotriva lui însuși și este dezbinat, el nu poate rezista, dar are un sfârșit.
27 Nimeni nu poate intra în casa unui puternic și să-i strice bunurile, dacă nu va lega mai întâi pe omul puternic; și atunci își va strica casa.
28 Adevărat vă spun că toate păcatele vor fi iertate fiilor oamenilor și hulele cu care vor huli;
29 Dar cel ce va huli împotriva Duhului Sfânt nu are niciodată iertare, ci este în pericol de osândă veșnică.
30 Pentru că au zis: „Are un duh necurat”.
31 Au venit atunci frații lui și mama lui și, stând afară, au trimis la el să-l cheme.
32 Și mulțimea stătea în jurul lui și i-au spus: Iată, mama ta și frații tăi de afară te caută.
33 Iar el le-a răspuns, zicând: Cine este mama mea sau frații mei?
34 Și s-a uitat de jur împrejur la cei ce ședeau în jurul lui și a zis: Iată mama mea și frații mei!
35 Căci oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele meu, sora și mama mea.

CAPITOLUL 4

1 Și a început iarăși să învețe pe malul mării; și toată mulțimea era lângă mare, pe uscat.
2 Și i-a învățat multe lucruri prin pilde și le-a spus în doctrina Sa:
3 Ascultă; Iată, a ieșit un semănător să semene:
4 Și s-a întâmplat, pe când el a semănat, unele au căzut pe marginea drumului, și au venit păsările cerului și au mâncat-o.
5 Și unii au căzut pe un pământ de piatră, unde nu avea mult pământ; și îndată a răsărit, pentru că nu avea adâncime de pământ;
6 Dar când a răsărit soarele, s-a ars; și pentru că nu avea rădăcină, s-a uscat.
7 Și unii au căzut printre spini, iar spinii au crescut și l-au sufocat și nu a dat rod.
8 Și altele au căzut pe pământ bun și au dat roade care au răsărit și au crescut; și a născut pe vreo treizeci, pe alții șaizeci și pe alții o sută.
9 Iar el le-a zis: Cine are urechi să audă, să audă.
10 Și când era singur, cei ce erau în jurul lui cu cei doisprezece l-au întrebat pilda.
11 Și el le-a spus: „ Vă este dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu;
12 Pentru ca, văzând, să vadă și să nu vadă; iar auzind ei pot auzi, dar nu inteleg; ca nu cumva vreodată să se convertească și păcatele lor să le fie iertate.
13 Și le-a zis: „ Nu cunoașteți pilda aceasta? și atunci cum veți cunoaște toate pildele?
14 Semănătorul seamănă cuvântul.
15 Și aceștia sunt pe marginea drumului, unde este semănat cuvântul; dar când au auzit, Satana vine îndată și ia cuvântul care a fost semănat în inimile lor.
16 Și aceștia sunt la fel și cei semănați pe pământ pietros; care, după ce au auzit cuvântul, îndată îl primesc cu bucurie;
17 Și n-au rădăcină în ei înșiși, și astfel să răbdați doar pentru o vreme; după aceea, când apare necazul sau persecuția din pricina Cuvântului, îndată se supără.
18 Și aceștia sunt cei semănați printre spini; cum ar fi auzi cuvântul,
19 Iar grijile acestei lumi, și înșelăciunea bogăților și poftele altor lucruri care intră înăuntru, sufocă cuvântul și devine fără rod.
20 Și aceștia sunt cei semănați pe pământ bun; cei care aud Cuvântul, îl primesc și aduc roade, unii treizeci, alții șaizeci și alții o sută.
21 Și le-a zis: Se aduce o lumânare ca să fie pusă sub un coș sau sub un pat? și să nu fie așezat pe un sfeșnic?
22 Căci nu este nimic ascuns, care să nu se arate; nici nimic nu a fost ținut secret, ci să iasă în străinătate.
23 Dacă are cineva urechi să audă, să audă.
24 Și le-a zis: „ Aveți grijă la ce auziți; cu ce măsură măsurați, vi se va măsura și vouă, care auziți, vi se va da mai mult”.
25 Căci celui ce are, i se va da; și celui ce nu are, i se va lua chiar și ceea ce are.
26 Și a spus: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum ar arunca un om sămânța în pământ;
27 Și ar doarme și va răsări noapte și zi și sămânța ar fi sărăcăcios și va crește, El nu știe cum.
28 Căci pământul dă roade din el însuși; mai întâi lama, apoi spicul, după aceea porumbul plin în spic.
29 Dar când rodul este adus, îndată pune secera, pentru că a venit secerișul.
30 Iar el a spus: Cu ce vom asemăna Împărăţia lui Dumnezeu? sau cu ce comparatie o vom compara?
31 Este ca un bob de muștar, care, când este semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele care sunt pe pământ;
32 Dar, când este semănat, crește și devine mai mare decât toate ierburile și tărește ramuri mari; pentru ca păsările cerului să poată găzdui sub umbra lui.
33 Și cu multe astfel de pilde, el le-a spus cuvântul, așa cum au putut ei să-l audă.
34 Dar El nu le-a vorbit fără pildă; și, când erau singuri, le-a explicat toate lucrurile ucenicilor Săi.
35 Și în aceeași zi, când s-a făcut seara, el le-a zis: Să trecem pe cealaltă parte.
36 Și după ce au alungat mulțimea, L-au luat chiar și când era în corabie. Și mai erau cu el și alte corăbii.
37 Și s-a ridicat o furtună mare de vânt, și valurile au bătut în corabie, încât era acum plină.
38 El era în partea din spate a corăbiei, adormit pe o pernă;
39 Și s-a sculat și a certat vântul și a zis mării: Pace, liniștește-te. Și vântul a încetat și a fost o mare calm.
40 Iar el le-a zis: De ce vă este atât de frică? cum se face că nu aveți credință?
41 Și s-au temut foarte tare, și au zis unul altuia: Ce fel de om este acesta, că până și vântul și marea îl ascultă?

CAPITOLUL 5

1 Și au trecut de cealaltă parte a mării, în țara Gadarenilor.
2 Și când a ieșit din corabie, îndată i-a întâmpinat din morminte un om cu un duh necurat,
3 Care își avea locuința printre morminte; și nimeni nu-l putea lega, nu, nu cu lanțuri:
4 Pentru că de multe ori fusese legat cu lanțuri și lanțuri, și lanțurile fuseseră smulse de el și cătușele rupte în bucăți, și nimeni nu l-a putut îmblânzi.
5 Și mereu, noapte și zi, era în munți și în morminte, plângând și tăindu-se cu pietre.
6 Dar când L-a văzut de departe pe Isus, a alergat și I s-a închinat,
7 Și a strigat cu glas tare și a zis: Ce treabă am eu cu Tine, Iisuse, Fiul Dumnezeului Cel Preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu să nu mă chinuiești.
8 Căci el i-a zis: Ieși din om, duh necurat!
9 Și l-a întrebat: Care este numele tău? Iar el a răspuns, zicând: Numele Meu este Legiune, căci suntem mulți.
10 Și l-a rugat mult să nu-i trimită afară din țară.
11 Era acolo, aproape de munți, o mare turmă de porci care păștea.
12 Și toți diavolii L-au rugat, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.
13 Și îndată Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma a alergat cu putere pe un loc abrupt în mare (erau cam două mii) și au fost sufocate în mare.
14 Iar cei care păseau porcii au fugit și au spus asta în oraș și în țară. Și au ieșit să vadă ce s-a făcut.

15 Și au venit la Isus, și l-au văzut pe Cel ce era stăpânit de diavol și avea legiunea, șezând și îmbrăcat și cu mintea lui bună; și s-au înspăimântat.
16 Iar cei ce au văzut aceasta le-au povestit cum i s-a întâmplat celui stăpânit de diavol, și de asemenea despre porci.
17 Și au început să-l roage să plece din țara lor.
18 Și când a ajuns în corabie, cel care fusese stăpânit de diavol s-a rugat să fie cu el.
19 Cu toate acestea, Isus nu l-a îngăduit, ci i-a zis: Du-te acasă la prietenii tăi și spune-le cât de mari a făcut Domnul pentru tine și a avut milă de tine.
20 Și a plecat și a început să vestească în Decapolis câte lucruri mari făcuse Isus pentru el; și toți s-au mirat.
21 Și când Isus a trecut din nou cu corabie pe malul celălalt, multă lume s-a adunat la El și era aproape de mare.
22 Și iată că a venit unul dintre conducătorii sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la picioarele lui,
23 Și l-a rugat cu multă putere, zicând: „Fiica mea zace pe punctul de a muri; te rog, vino și pune-ți mâinile peste ea, ca să fie vindecată; și ea va trăi.
24 Și Isus a mers cu el; și multă lume l-a urmat și l-a înghesuit.
25 Și o femeie, care a avut o scurgere de sânge de doisprezece ani,
26 Și suferise multe de la mulți medici, și cheltuise tot ce avea ea, și nu era cu nimic mai bine, ci mai degrabă a devenit mai rău,
27 Când ea a auzit de Isus, a venit în turma din spate și i-a atins haina.
28 Căci ea a spus: Dacă nu mă voi atinge decât hainele lui, voi fi sănătos.
29 Și îndată izvorul sângelui ei s-a secat; și a simțit în trupul ei că s-a vindecat de acea ciumă.
30 Și Iisus, știind îndată în Sine că virtutea ieșise din el, l-a întors în teamă și a zis: Cine s-a atins de hainele mele?
31 Ucenicii lui i-au zis: „Vezi mulţimea care te înghesuie, şi spui: Cine m-a atins?
32 Și s-a uitat în jur, ca să o vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.
33 Dar femeia, temându-se și tremurând, știind ce sa întâmplat în ea, a venit și a căzut înaintea lui și i-a spus tot adevărul.
34 Iar el ia spus: Fiică, credinţa ta te-a mântuit; du-te în pace și fii sănătos de urgia ta.
35 Pe când încă vorbea, din casa conducătorul sinagogii au venit niște câțiva care au zis: Fiica ta a murit;
36 De îndată ce a auzit Isus cuvântul care a fost spus, a zis conducătorului sinagogii: Nu te teme, ci doar crede.
37 Și nu a lăsat pe nimeni să-L urmeze, decât pe Petru și Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38 Și a venit la casa conducătorului sinagogii și a văzut tumultul și pe cei ce plângeau și se tânguiau mult.
39 Și când a intrat, le-a zis: „ Pentru ce vă rugați și să plângeți? fata nu este moartă, ci doarme.
40 Și l-au râs de batjocură. Dar după ce i-a scos pe toți afară, a luat pe tatăl și pe mama fetei și pe cei ce erau cu el și a intrat acolo unde zăcea fata.
41 Și a luat fata de mână și i-a zis: Talitha cumi; care este, tălmăcindu-se, Doamne, îți spun, scoală-te.
42 Și îndată fata s-a sculat și a umblat; căci ea avea vârsta de doisprezece ani. Și au rămas uimiți de o mare uimire.
43 Și le-a poruncit cu tărie ca nimeni să nu știe asta; și a poruncit să i se dea ceva de mâncare.

CAPITOLUL 6

1 Și a ieșit de acolo și a venit în țara lui; iar ucenicii lui îl urmează.
2 Când a venit ziua Sabatului, a început să învețe în sinagogă; și ce înțelepciune este aceasta care i s-a dat, că chiar și astfel de fapte mărețe sunt făcute prin mâinile lui?
3 Nu este acesta dulgherul, fiul Mariei, fratele lui Iacov, lui Iosif, al lui Iuda și al lui Simon? și surorile lui nu sunt aici cu noi? Și s-au jignit de el.
4 Dar Isus le-a zis: „ Nu un profet este fără cinste, ci în țara lui, între rudele lui și în casa lui.
5 Și nu putea să facă acolo nicio lucrare puternică, decât că și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat.
6 Și s-a mirat de necredința lor. Şi umbla prin sate, învăţând.
7 Și a chemat la el pe cei doisprezece și a început să-i trimită în doi în doi; și le-a dat putere asupra duhurilor necurate;
8 Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru călătoria lor, în afară de un toiag; fără ghiseie, fără pâine, fără bani în poșetă:
9 Dar încălţaţi-vă cu încălţăminte; și nu pune două straturi.
10 Iar el le-a zis: Oriunde veţi intra într-o casă, acolo rămâneţi până veţi pleca din acel loc.
11 Și oricine nu vă va primi și nu vă va auzi, când veți pleca de acolo, scuturați țărâna de sub picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor. Adevărat vă spun că va fi mai suportabil pentru Sodoma și Gomora în ziua judecății decât pentru acea cetate.
12 Și au ieșit și au propovăduit ca oamenii să se pocăiască.
13 Și au scos mulți draci și au uns cu ulei pe mulți bolnavi și i-au vindecat.
14 Împăratul Irod a auzit de el; (căci numele lui s-a răspândit:) și a spus: Că Ioan Botezătorul a înviat din morți și de aceea se arătă în el fapte puternice.
15 Alţii ziceau: Că este Ilie. Iar alţii ziceau: Că este un profet, sau ca unul dintre prooroci.
16 Dar Irod, auzind aceasta, a zis: „Este Ioan, pe care l-am tăiat capul; a înviat din morţi”.
17 Căci Irod însuși trimisese și pusese mâna pe Ioan și îl legase în temniță din pricina Irodiadei, soția fratelui său Filip, căci el se căsătorise cu ea.
18 Căci Ioan îi spusese lui Irod: „Nu-ți este îngăduit să ai nevasta fratelui tău”.
19 De aceea Irodiade a avut o ceartă împotriva lui și ar fi vrut să-l omoare; dar ea nu putea:
20 Căci Irod se temea de Ioan, știind că este un om drept și sfânt, și l-a păzit; și când l-a auzit, a făcut multe lucruri și l-a auzit cu bucurie.
21 Și când a venit o zi potrivită, Irod, de ziua lui, a făcut o cină domnilor, căpeteniilor și căpeteniilor săi din Galileea;
22 Și când a intrat fiica numitului Irodiade și a dansat și a plăcut lui Irod și celor ce stăteau cu el, împăratul i-a zis domnișoarei: Cere-mi ce vrei, și ți-o voi da.
23 Și i-a jurat: Orice vei cere de la mine, ți-l voi da până la jumătatea împărăției mele.
24 Și ea a ieșit și a zis mamei ei: Ce să întreb? Iar ea a spus: Capul lui Ioan Botezătorul.

25 Și ea a intrat îndată grăbită la rege și a întrebat, zicând: „Vreau să-mi dai, în curând, într-un vas, capul lui Ioan Botezătorul”.
26 Și împăratul a fost foarte întristat; totuși, de dragul jurământului său și de dragul lor care stăteau cu el, el nu a respins-o.
27 Și îndată împăratul a trimis un călău și a poruncit să-i fie adus capul; și s-a dus și l-a tăiat capul în închisoare.
28 Și i-a adus capul într-un pahar și l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei ei.
29 Și când au auzit ucenicii lui, au venit și au luat cadavrul lui și l-au pus într-un mormânt.
30 Și apostolii s-au adunat la Isus și i-au spus toate lucrurile, atât ce făcuseră, cât și ceea ce învățaseră.
31 Iar el le-a zis: Veniţi depărtaţi într-un loc pustiu şi odihniţi-vă puţin ;
32 Și s-au dus într-un loc pustiu, cu o corabie, în particular.
33 Și poporul i-a văzut plecând, și mulți L-au cunoscut și au alergat acolo din toate cetățile, au ieșit dincolo de ei și s-au adunat la El.
34 Iar Iisus, când a ieșit, a văzut multă lume și i s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi care nu au păstor; și a început să-i învețe multe.
35 Și când ziua era deja petrecută, ucenicii lui s-au apropiat de el și i-au spus: Acesta este un loc pustiu și acum vremea a trecut.
36 Trimiteți-i, ca să meargă în țara de jur împrejur și în sate și să cumpere pâine, căci nu au ce să mănânce.
37 El a răspuns și le-a zis: Dați-le să mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem să cumpărăm două sute de bănuți de pâine și să le dăm să mănânce?
38 El le-a zis: Câte pâini aveți? du-te si vezi. Și când au știut, au zis: Cinci și doi pești.
39 Și le-a poruncit să facă pe toți să se așeze în cete pe iarba verde.
40 Și s-au așezat în rânduri, câte sute și cincizeci.
41 Și după ce a luat cele cinci pâini și cei doi pești, a ridicat privirea la cer și a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor Săi să le pună înainte; și cei doi pești i-a împărțit între toți.
42 Și toți au mâncat și s-au săturat.
43 Și au luat douăsprezece coșuri pline cu fragmente și cu pești.
44 Iar cei care au mâncat din pâini erau aproximativ cinci mii de oameni.
45 Și îndată și-a constrâns pe ucenicii să se urce în corabie și să meargă de cealaltă parte, înainte de Betsaida, în timp ce el a trimis poporul.
46 Și după ce i-a alungat, a plecat pe munte să se roage.
47 Când s-a făcut seara, corabia era în mijlocul mării și el singur pe uscat.
48 Și i-a văzut trudind la vâsle; pentru că vântul le era împotrivă; și pe la a patra strajă a nopții a venit la ei, umblând pe mare și ar fi vrut să treacă pe lângă ei.
49 Dar când l-au văzut umblând pe mare, au crezut că era un duh și au strigat:
50 Căci toți L-au văzut și s-au tulburat. Și îndată a vorbit cu ei și le-a zis: Îndrăzniți-vă; eu sunt; nu-ți fie frică.
51 Și s-a suit la ei în corabie; și vântul a încetat;
52 Căci nu au luat în seamă minunea pâinilor, căci inima lor era împietrită.
53 Și, după ce au trecut, au venit în țara Ghenezaret și au tras la țărm.
54 Și când au ieșit din corabie, îndată L-au cunoscut,
55 Și a alergat prin toată acea zonă de jur împrejur și a început să-i ducă în paturi pe cei bolnavi, acolo unde au auzit că este.
56 Și oriunde intra, în sate, în orașe sau în țară, puneau pe cei bolnavi pe străzi și Îl rugau să se atingă dacă nu era decât marginea hainei lui; și toți cei care se atingeau de El erau sănătoși.

CAPITOLUL 7

1 Atunci s-au adunat la el fariseii și unii dintre cărturari, veniți din Ierusalim.
2 Iar când au văzut pe unii dintre ucenicii Lui mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică nespălate, au găsit vină.
3 Căci fariseii și toți iudeii, dacă nu se spală des pe mâini, nu mănâncă, ținând tradiția bătrânilor.
4 Și când vin de la piață, dacă nu se spală, nu mănâncă. Și sunt multe alte lucruri pe care le-au primit să le țină, ca spălarea paharelor și a oalelor, a vaselor de aramă și a meselor.
5 Atunci fariseii și cărturarii L-au întrebat: De ce nu umblă ucenicii tăi după datina bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile nespălate?
6 El a răspuns și le-a zis: Bine a profețit Isaia despre voi, fățarnicilor, după cum este scris: Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
7 Dar în zadar Mi se închină ei, învățând ca doctrine poruncile oamenilor.
8 Căci, lăsând deoparte porunca lui Dumnezeu, ţineţi tradiţia oamenilor, ca spălarea oalelor şi a paharelor; şi multe alte asemenea lucruri pe care le faceţi.
9 Iar el le-a zis: „ Bine, lepădaţi porunca lui Dumnezeu, ca să vă păziţi propria tradiţie.
10 Căci Moise a spus: Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; și: Cine blestemă pe tată sau pe mama, să moară de moarte;
11 Dar voi ziceţi: Dacă cineva zice tatălui sau mamei sale: „Este Corban, adică un dar, cu orice ai putea fi de folos de mine; el va fi liber.
12 Și nu-i mai permiteți să facă nimic pentru tatăl său sau pentru mama lui;
13 Făcând fără efect Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe care ați dat-o; și faceți multe asemenea lucruri.
14 Și după ce a chemat la el tot poporul, le-a spus: Ascultați-mă fiecare și înțelegeți;
15 Nu există nimic din afară, care să intre în el să-l pângărească; dar lucrurile care ies din el sunt acelea care spurcă omul.
16 Dacă are cineva urechi să audă, să audă.
17 Și când a intrat în casă din mijlocul poporului, ucenicii lui l-au întrebat despre pildă.
18 Iar el le-a zis: Sunteţi şi voi aşa fără pricepere? Nu înțelegeți că orice lucru din afară intră în om, nu-l poate spurca;
19 Pentru că nu intră în inima lui, ci în pântece și iese în bătaie, curățând toate alimentele?
20 Iar el a spus: Ceea ce iese din om, ceea ce spurcă pe om.
21 Căci din interior, din inima oamenilor, ies gânduri rele, adulterii, curvie, crime,

22 Furturi, lăcomie, răutate, înșelăciune, lascivie, ochi rău, hulă, mândrie, nebunie:
23 Toate aceste lucruri rele vin din interior și spurcă pe om.
24 Și de acolo s-a ridicat și a intrat în hotarele Tirului și Sidonului și a intrat într-o casă și nu a vrut ca nimeni să știe asta; dar nu a putut fi ascuns.
25 Căci o femeie, a cărei fiică tânără avea un duh necurat, a auzit de el și a venit și a căzut la picioarele lui.
26 Femeia era greacă, de neam sirofenic; iar ea l-a rugat să scoată pe diavolul din fiica ei.
27 Dar Iisus i-a zis: „ Lasă copiii mai întâi să se sature;
28 Și ea a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, totuși câinii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.
29 Iar el i-a spus: Pentru această vorbă du-te; diavolul a ieșit din fiica ta.
30 Și când a venit la casa ei, a găsit pe diavolul ieșit și pe fiica ei culcată pe pat.
31 Și iarăși, plecând de la țărmurile Tirului și Sidonului, a ajuns la marea Galileii, prin mijlocul țărmurilor Decapolei.
32 Și i-au adus pe cineva surd și care avea un impediment în vorbirea lui; și îl roagă să pună mâna peste el.
33 Și l-a luat deoparte din mulțime și și-a băgat degetele în urechi, și a scuipat și i-a atins limba;
34 Și uitându-se la cer, a oftat și i-a zis: Effata, adică, deschide-te.
35 Și îndată i s-au deschis urechile și i s-a dezlegat firul limbii și a vorbit clar.
36 Și le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le-a poruncit mai mult, cu atât mai mult au publicat;
37 Și s-au uimit peste măsură, spunând: El a făcut toate lucrurile bine;

CAPITOLUL 8

1 În zilele acelea, mulțimea fiind foarte mare și nu avea ce să mănânce, Isus și-a chemat la El pe ucenicii Săi și le-a zis:
2 Îmi este milă de mulțime, pentru că acum au fost cu mine de trei zile și nu au ce să mănânce;
3 Și dacă-i trimit postind la casele lor, vor leșina pe drum, căci mulți dintre ei au venit de departe.
4 Iar ucenicii lui i-au răspuns: De unde poate cineva să-i sature pe acești oameni cu pâine aici, în pustie?
5 Și i-a întrebat: Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte.
6 Și a poruncit poporului să se așeze pe pământ; și a luat cele șapte pâini, a mulțumit, a frânt și a dat ucenicilor Săi să le pună înainte; și i-au pus înaintea poporului.
7 Și aveau câțiva peștișori; și el a binecuvântat și a poruncit să le pună și pe ei înaintea lor.
8 Așa că au mâncat și s-au săturat; și au luat șapte coșuri din carnea frântă care a mai rămas.
9 Și cei ce mâncaseră erau în jur de patru mii; și i-a dat afară.
10 Și îndată a intrat într-o corabie cu ucenicii săi și a venit în părțile Dalmanuta.
11 Și fariseii au ieșit afară și au început să întrebe cu el, căutând de la el un semn din cer, ispitindu-l.
12 Și a oftat adânc în duhul său și a zis: De ce neamul acesta caută un semn? adevărat vă spun că nu se va da niciun semn acestui neam.
13 Și i-a lăsat și, intrând din nou în corabie, a plecat de cealaltă parte.
14 Ucenicii uitaseră să ia pâine și nu aveau în corabie cu ei mai mult de o pâine.
15 Și le-a poruncit, zicând: Luați seama, păziți-vă de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod.
16 Și au discutat între ei, zicând: Pentru că nu avem pâine.
17 Și când a știut Isus, le-a zis: De ce vă gândiți că nu aveți pâine? nu ați înțeles încă și nu înțelegeți? ți-ai împietrit inima încă?
18 Având ochi, nu vedeți? și având urechi, nu auziți? si nu va aminititi?
19 Când am frânt cele cinci pâini în cinci mii, câte coșuri pline cu fragmente ați ridicat? Ei i-au spus: Doisprezece.
20 Și când cei șapte din patru mii, câte coșuri pline cu fragmente ați ridicat? Iar ei au zis: Șapte.
21 Și le-a zis: Cum de nu înțelegeți?
22 Și a venit la Betsaida; și au adus la el un orb și l-au rugat să-l atingă.
23 Și a luat pe orb de mână și l-a scos din cetate; iar după ce i-a scuipat în ochi și și-a pus mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede ceva.
24 Și a ridicat privirea și a spus: Văd oameni ca niște copaci umblând.
25 După aceea și-a pus din nou mâinile pe ochi și l-a făcut să se uite în sus;
26 Și l-a trimis acasă, zicând: Să nu intri în cetate, nici să nu spui nimănui din cetate.
27 Și Iisus a ieșit cu ucenicii Săi în cetățile Cezareeei lui Filip; și pe drum a întrebat pe ucenicii Săi, zicându-le: Cine spun oamenii că sunt eu?
28 Iar ei au răspuns: Ioan Botezătorul; dar unii spun: Ilie; iar alții: Unul dintre prooroci.
29 Și le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt eu? Și Petru a răspuns și i-a zis: Tu ești Hristosul.
30 Și le-a poruncit să nu spună nimănui despre el.
31 Și a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să sufere multe, să fie lepădat de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie ucis și, după trei zile, să învie.
32 Și a spus cuvântul acesta pe față. Și Petru l-a luat și a început să-l mustre.
33 Dar, după ce s-a întors și s-a uitat la ucenicii Săi, l-a certat pe Petru, zicând: Du-te în spatele meu, Satana, căci nu găsești lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.
34 Și după ce a chemat norodul la El și cu ucenicii Săi, le-a spus: Oricine vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.
35 Căci oricine își va salva viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru mine și pentru Evanghelie, acela o va mântui.
36 Căci ce-i va folosi omului dacă va câștiga întreaga lume și-și pierde sufletul?
37 Sau ce va da omul în schimbul sufletului său?
38 De aceea oricui se va rușina de mine și de cuvintele mele în această generație adulteră și păcătoasă; și de El se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său cu sfinții îngeri.

CAPITOLUL 9

1 Iar el le-a zis: „ Adevărat vă spun că sunt unii dintre cei care stau aici, care nu vor gusta moartea, până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.

2 După șase zile, Isus ia luat cu el pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și i-a dus deoparte pe un munte înalt, deoparte, și a fost schimbat înaintea lor.
3 Și hainele lui au devenit strălucitoare, foarte albe ca zăpada; pentru ca nici un plin de pe pământ nu le poate albi.
4 Și li s-a arătat Ilie cu Moise și vorbeau cu Isus.
5 Și Petru a răspuns și a zis lui Isus: Învățătorule, este bine pentru noi să fim aici; și să facem trei corturi; unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.
6 Căci nu știa ce să spună; căci le era foarte frică.
7 Și era un nor care i-a umbrit; și din nor a ieșit un glas, care zicea: Acesta este Fiul Meu preaiubit; ascultați-L.
8 Și deodată, după ce s-au uitat în jur, n-au mai văzut pe nimeni, decât pe Isus numai cu ei înșiși.
9 Și pe când coborau de pe munte, El le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, până când Fiul Omului a înviat din morți.
10 Și au păstrat cu ei înșiși această vorbă, întrebându-se unii pe alții ce ar trebui să însemne învierea din morți.
11 Ei l-au întrebat, zicând: De ce spun cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?
12 Iar el le-a răspuns și le-a zis: „ Întâi vine Ilie și restabilește toate lucrurile; și cum este scris despre Fiul omului că trebuie să sufere multe și să fie pus în nimic.
13 Dar eu vă spun că Ilie a venit cu adevărat și i-au făcut tot ce au cerut, după cum este scris despre el.
14 Și când a venit la ucenicii Săi, a văzut o mare mulțime în jurul lor și pe cărturari întrebând cu ei.
15 Și îndată tot norodul, când l-a privit, s-a uimit foarte mult și, alergând la el, l-a salutat.
16 Și a întrebat pe cărturari: „Ce întrebați cu ei?
17 Iar unul din mulţime a răspuns şi a zis: Învăţătorule, ţi-am adus pe fiul meu, care are un duh mut;
18 Şi oriunde-l va lua, îl sfâşie; şi nu puteau.
19 El i-a răspuns și a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu tine? până când te voi suferi? adu-l la mine.
20 Şi l-au adus la el; și a căzut la pământ și s-a bătut spumegând.
21 Și el l-a întrebat pe tatăl său: „ Cât de mult a trecut de când i s-a întâmplat aceasta? Iar el a spus: Despre un copil.
22 Și de multe ori l-a aruncat în foc și în ape, ca să-l nimicească; dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.
23 Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.
24 Și îndată tatăl copilului a strigat și a zis cu lacrimi: „Doamne, cred! ajută necredința mea.
25 Când a văzut Iisus că norodul se aduna, a certat duhul necurat, zicându-i: Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși din el și să nu mai intri în el.
26 Și duhul a strigat, l-a sfâșiat și a ieșit din el; și a fost ca un mort; într-atât încât mulţi ziceau: El este mort.
27 Dar Isus l-a luat de mână și l-a ridicat; iar el s-a ridicat.
28 Iar când a intrat în casă, ucenicii lui l-au întrebat deoparte: De ce nu am putut să-l scoatem afară?
29 Iar el le-a spus: Acest soi nu poate ieși prin nimic, decât prin rugăciune și post.
30 Și au plecat de acolo și au trecut prin Galileea; și nu a vrut ca cineva să știe asta.
31 Căci El îi învăţa pe ucenicii Săi şi le spunea: Fiul omului a fost dat în mâinile oamenilor şi ei îl vor ucide; şi după ce va fi ucis, va învia a treia zi.
32 Dar ei n-au înțeles această vorbă și s-au temut să-l întrebe.
33 Și a venit la Capernaum; și fiind în casă, i-a întrebat: „ Ce v-ați certat între voi pe drum?
34 Dar ei au tăcut, căci pe cale s-au certat între ei, cine să fie cel mai mare.
35 Și s-a așezat și a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: Dacă dorește cineva să fie primul, acesta va fi ultimul dintre toți și slujitor al tuturor.
36 Și a luat un copil și l-a pus în mijlocul lor; și după ce l-a luat în brațe, le-a zis:
37 Oricine primește pe unul dintre astfel de copii în numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis.
38 Iar Ioan i-a răspuns, zicând: Învăţătorule, am văzut pe unul care scoate draci în numele tău, şi nu ne urmează;
39 Dar Iisus a zis: „ Nu-l opriți;
40 Căci cel ce nu este împotriva noastră este de partea noastră.
41 Căci oricine vă va da un pahar de apă să beți în numele Meu, pentru că sunteți ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu își va pierde răsplata.
42 Și oricine va păcăni pe unul dintre acești micuți care cred în Mine, este mai bine pentru el ca o piatră de moară să fie atârnată de gâtul lui și să fie aruncat în mare.
43 Și dacă mâna ta te păcălește, tăie-o; mai bine îți este să intri în viață slăbit, decât să mergi cu două mâini în iad, în focul care nu se va stinge niciodată.
44 Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
45 Și dacă piciorul tău te păcălește, taie-l; mai bine îți este să intri stăpânit în viață, decât să ai două picioare să fii aruncat în iad, în focul care nu se va stinge niciodată.
46 Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
47 Și dacă ochiul tău te păcălește, smulge-l; mai bine îți este să intri în Împărăția lui Dumnezeu cu un ochi, decât să fii aruncat în iad focul având doi ochi.
48 Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.
49 Căci fiecare va fi sărat cu foc și orice jertfă va fi sărat cu sare.
50 Sarea este bună; dar dacă sarea și-a pierdut sarea, cu ce o vei condimenta? Să aveți sare în voi și să aveți pace unii cu alții.

CAPITOLUL 10

1 Și s-a ridicat de acolo și a intrat în ținutul Iudeii, lângă Iordanul; și poporul a apelat din nou la el; și, așa cum era de obicei, i-a învățat din nou.
2 Iar fariseii s-au apropiat de el și l-au întrebat: Este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta? ispitindu-l.
3 Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit Moise?
4 Iar ei au zis: Moise a îngăduit să scrie un act de divorț și să o dea afară.
5 Iar Isus a răspuns și le-a zis: Pentru împietrirea inimii voastre, v-a scris porunca aceasta.
6 Dar de la începutul creației, Dumnezeu i-a făcut bărbat și femeie.
7 Din această cauză omul va părăsi tatăl său și mama și se va lipi de soția sa;
8 Și cei doi vor fi un singur trup; deci nu mai sunt doi, ci un singur trup.
9 Deci, ceea ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă.

10 Și în casă, ucenicii lui l-au întrebat din nou despre aceeași problemă.
11 Și le-a zis: „ Oricine își lasă soția și se căsătorește cu alta, comite adulter împotriva ei.
12 Și dacă o femeie își lasă bărbatul și se căsătorește cu altul, ea comite adulter.
13 Și i-au adus copii mici, ca să-i atingă; și ucenicii lui i-au certat pe cei care i-au adus.
14 Dar Isus, văzând aceasta, s-a supărat foarte mult și le-a zis: Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți;
15 Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca pe un copil mic, nu va intra în ea.
16 Și i-a luat în brațe, și-a pus mâinile peste ei și i-a binecuvântat.
17 Și când a ieșit pe drum, a venit unul alergând și a îngenuncheat înaintea lui și l-a întrebat: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?
18 Iar Isus i-a zis: De ce mă numești bun? nu există nimic bun decât unul, adică Dumnezeu.
19 Tu știi poruncile: Să nu comite adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu dai mărturie mincinoasă, să nu înșeli, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.
20 Iar el a răspuns și i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.
21 Atunci Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a zis: Un lucru îți lipsește: du-te, vinde tot ce ai și dă-le săracilor și vei avea comoară în cer; și vino, ia crucea și urmați-mă.
22 Și s-a întristat la cuvintele acestea și a plecat mâhnit, căci avea mari averi.
23 Și Iisus s-a uitat în jur și a zis ucenicilor Săi: „ Cât de greu vor intra cei care au bogății în Împărăția lui Dumnezeu!
24 Și ucenicii au rămas uimiți de cuvintele lui. Dar Isus a răspuns iarăși și le-a zis: Copii, cât de greu le este celor care se încred în bogății să intre în Împărăția lui Dumnezeu!
25 Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru un bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
26 Și s-au uimit fără măsură, zicând între ei: Cine poate fi mântuit?
27 Iar Isus, privindu-le, a zis: La oameni este cu neputință, dar nu la Dumnezeu, căci la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.
28 Atunci Petru a început să-i spună: Iată, noi am lăsat totul și te-am urmat.
29 Iar Iisus a răspuns și a zis: Adevărat vă spun că nimeni nu a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, pentru mine și pentru Evanghelie. ,
30 Dar el va primi de o sută, în vremea aceasta, case și frați și surori, și mame, și copii și pământuri, cu persecuții; și în lumea viitoare viața veșnică.
31 Dar mulți dintre cei dintâi vor fi ultimii; iar ultimul primul.
32 Ei erau în drum spre Ierusalim; și Isus a mers înaintea lor; și ei au rămas uimiți; și pe măsură ce urmau, le era frică. Și a luat iarăși pe cei doisprezece și a început să le spună ce trebuia să i se întâmple,
33 Zicând: Iată, ne urcăm la Ierusalim; şi Fiul omului va fi dat preoţilor cei mai de seamă şi cărturarilor; și-l vor osândi la moarte și-l vor da neamurilor;
34 Îl vor batjocori, îl vor biciui, îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi va învia.
35 Și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedeu, au venit la el și i-au zis: „Învățătorule, dorim ca tu să faci pentru noi orice vom dori”.
36 Și le-a zis: „ Ce vreți să vă fac eu?
37 Ei i-au spus: Dă-ne nouă să stăm, unul la dreapta ta, iar celălalt la stânga ta, în slava Ta.
38 Dar Isus le-a zis: Nu știți ce cereți; puteți să beți din paharul din care beau Eu? și să fiu botezat cu botezul cu care sunt botezat eu?
39 Iar ei i-au spus: Putem. Iar Isus le-a zis: „ Veți bea cu adevărat din paharul din care beau Eu; și cu botezul cu care sunt botezat Eu veți fi botezați:
40 Dar să stau la dreapta mea și la stânga mea nu este al meu să dau; ci va fi dat celor pentru care este pregătit.
41 Iar cei zece au auzit aceasta, au început să fie foarte nemulțumiți de Iacov și Ioan.
42 Dar Iisus i-a chemat la El și le-a zis: „ Știți că cei care sunt socotiți ca stăpâniți peste neamuri le domnesc; iar cei mari ai lor exercită autoritate asupra lor.
43 Dar așa nu va fi între voi; ci oricine va fi mare între voi, să vă fie slujitor.
44 Și oricine dintre voi va fi cel mai mare, să fie slujitor al tuturor.
45 Căci nici Fiul omului nu a venit ca să-i fie slujit, ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.
46 Și au venit la Ierihon; și pe când el ieșea din Ierihon cu ucenicii săi și cu un mare număr de oameni, Bartimeu, fiul lui Timeu, orb, stătea lângă drum, cerșind.
47 Și când a auzit că este Iisus din Nazaret, a început să strige și să spună: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!
48 Și mulți l-au poruncit să tacă; dar el a strigat cu atât mai mult: Fiul lui David, miluiește-mă!
49 Și Isus a stat pe loc și a poruncit să fie chemat. Și l-au chemat pe orb și i-au zis: „Mângâie-te, scoală-te; el te cheamă.
50 Și el, lepădându-și haina, s-a sculat și a venit la Isus.
51 Iar Isus a răspuns și i-a zis: Ce vrei să-ți fac? Orbul i-a spus: Doamne, ca să-mi primesc vederea.
52 Iar Isus i-a zis: Du-te; credința ta te-a vindecat. Și îndată și-a căpătat vederea și a mers după Isus pe drum.

CAPITOLUL 11

1 Când s-au apropiat de Ierusalim, de Betfage și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii Săi,
2 Și le-a zis: Duceți-vă în satul de dincolo de voi; și de îndată ce veți intra în el, veți găsi un mânz legat, pe care nu a șezut nimeni; dezlegați-l și aduceți-l.
3 Și dacă vă va spune cineva: De ce faceți aceasta? spuneți că Domnul are nevoie de el; și îndată îl va trimite aici.
4 Și s-au dus și au găsit mânzul legat de ușă afară, într-un loc unde două căi se întâlnesc; și îl pierd.
5 Și unii dintre cei care stăteau acolo le-au zis: Ce faceți, dezlănțuind mânzul?
6 Și le-au spus așa cum poruncise Isus și le-au dat drumul.
7 Și au adus mânzul la Isus și și-au aruncat hainele peste el; și s-a așezat peste el.
8 Și mulți și-au întins hainele pe drum, iar alții au tăiat ramuri din copaci și le-au împrăștiat pe drum.

9 Și cei ce mergeau înainte și cei ce îi urmau au strigat și au zis: Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului:
10 Binecuvântată să fie împărăția tatălui nostru David, care vine în Numele Domnului: Osana în cei de sus.
11 Și Isus a intrat în Ierusalim și în templu; și, după ce a privit în jur la toate lucrurile, și acum a venit seara, a ieșit la Betania cu cei doisprezece.
12 Și a doua zi, când au venit din Betania, i s-a făcut foame.
13 Și, văzând de departe un smochin având frunze, a venit, dacă poate să găsească ceva pe el; și când a ajuns la el, n-a găsit decât frunze; căci vremea smochinelor nu era încă.
14 Iar Iisus a răspuns și i-a zis: Nimeni nu va mânca rod din tine în veci. Și ucenicii lui au auzit-o.
15 Și au venit la Ierusalim; și Iisus a intrat în templu și a început să-i alunge pe cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei;
16 Și n-a îngăduit ca cineva să poarte vreun vas prin templu.
17 Și le-a învățat și le-a zis: „ Nu este scris: „Casa Mea se va numi casă de rugăciune pentru toate neamurile?” dar voi ați făcut din ea o groapă de hoți.
18 Iar cărturarii și preoții cei mai de seamă au auzit aceasta și au căutat cum să-L piardă;
19 Și când s-a făcut seara, a ieșit din cetate.
20 Și dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul uscat din rădăcini.
21 Și Petru, aducându-și aminte, i-a zis: Învățătorule, iată, smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.
22 Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu.
23 Căci adevărat vă spun că oricine va zice acestui munte: Îndepărtează-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că lucrurile pe care le spune se vor împlini; va avea tot ce va spune.
24 De aceea vă spun că orice doriți, când vă rugați, credeți că le primiți și le veți avea.
25 Și când stați să vă rugați, iartă, dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre.
26 Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.
27 Și s-au întors la Ierusalim; și pe când el mergea în templu, au venit la el preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii,
28 Și spune-i: Cu ce autoritate faci aceste lucruri? și cine ți-a dat această putere să faci aceste lucruri?
29 Iar Iisus a răspuns și le-a zis: Și eu vă voi întreba o singură întrebare și răspundeți-Mi și vă voi spune cu ce autoritate fac aceste lucruri.
30 Botezul lui Ioan a fost din cer sau al oamenilor? răspunde-mi.
31 Și s-au gândit între ei, zicând: Dacă vom spune: Din ceruri; el va zice: Atunci de ce nu l-ați crezut?
32 Dar dacă vom spune: Despre oameni; ei se temeau de popor, căci toți oamenii socoteau pe Ioan că el este într-adevăr un profet.
33 Iar ei, răspunzând, au zis lui Isus: Nu putem spune. Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.

CAPITOLUL 12

1 Și a început să le vorbească prin pilde. Un om a sădit o vie, a pus un gard viu în jurul ei, a săpat un loc pentru grăsimea vinului, și a zidit un turn, l-a închiriat agricultorilor și a mers într-o țară îndepărtată.
2 Iar la vremea vremii, a trimis un slujitor la vizionari, ca să primească de la agricultori din rodul viei.
3 Și l-au prins, l-au bătut și l-au dat afară cu gol.
4 Și iarăși a trimis la ei un alt slujitor; și l-au aruncat cu pietre, l-au rănit în cap și l-au dat afară, cu mâna ruşinoasă.
5 Și iarăși a trimis pe altul; și pe el l-au ucis și pe mulți alții; bătând pe unii și ucigându-i pe unii.
6 Având deci un singur fiu, preaiubitul lui, l-a trimis și pe ultimul la ei, spunând: Ei vor venera pe fiul meu.
7 Dar acei agricultori au zis între ei: Acesta este moștenitorul; vino, să-l omorâm și moștenirea va fi a noastră.
8 Și l-au luat, l-au omorât și l-au aruncat afară din vie.
9 Ce va face, deci, stăpânul viei? el va veni și va nimici pe vigări și va da via altora.
10 Și nu ați citit scriptura aceasta; Piatra pe care au lepădat-o ziditorii a devenit capul colțului:
11 Aceasta a fost fapta Domnului, și este minunat în ochii noștri?
12 Și căutau să-l apuce, dar se temeau de popor, căci știau că el rostise pilda împotriva lor; și l-au părăsit și au plecat.
13 Și au trimis la el câțiva dintre farisei și dintre irodieni, ca să-l prindă în cuvintele lui.
14 Și când au venit, i-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat și nu-ți pasă de nimeni; tribut adus Cezarului, sau nu?
15 Să dăm, sau să nu dăm? Dar el, cunoscând fățarnicia lor, le-a zis: De ce mă ispitești? adu-mi un ban, ca să-l văd.
16 Și l-au adus. Iar el le-a zis: „ A cui este acest chip și inscripția aceasta? Iar ei i-au spus: Al Cezarului.
17 Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: Dați Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Și s-au mirat de el.
18 Atunci au venit la el saducheii, care spun că nu este înviere; și l-au întrebat, zicând:
19 Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă moare fratele cuiva, și-și lasă soția în urma lui și nu lasă copii, fratele său să-și ia nevasta și să-i ridice fratelui său sămânță.
20 Acum erau șapte frați;
21 Și al doilea a luat-o și a murit, și n-a lăsat nicio sămânță; și al treilea la fel.
22 Și cei șapte au avut-o și n-au lăsat sămânță; în ultimul rând, femeia a murit și ea.
23 Deci, la înviere, când vor învia ei, a cui soție va fi ea dintre ei? căci cei șapte au avut-o de soție.
24 Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: Nu vă înșelați deci, pentru că nu cunoașteți Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?
25 Căci când vor învia din morți, nici nu se căsătoresc, nici nu se căsătoresc; ci sunt ca îngerii care sunt în ceruri.
26 Și despre morți, ca ei să învie, n-ați citit în cartea lui Moise cum i-a vorbit Dumnezeu în tufiș, zicând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov? ?
27 El nu este Dumnezeul celor morți, ci Dumnezeul celor vii; de aceea greșiți foarte mult.

28 Și a venit unul dintre cărturari și, auzindu-i discutând împreună, și văzând că le-a răspuns bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă dintre toate?
29 Iar Isus i-a răspuns: „ Prima dintre toate poruncile este: Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn:
30 Și să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, din tot mintea ta și din toată puterea ta: aceasta este prima poruncă.
31 Iar a doua este asemănătoare, și anume aceasta: Să iubești aproapele tău ca pe tine însuți. Nu există altă poruncă mai mare decât acestea.
32 Iar cărturarul i-a zis: Ei bine, Învăţătorule, ai spus adevărul, căci este un singur Dumnezeu; și nu este altul decât el:
33 Și să-L iubești cu toată inima și cu toată priceperea și cu tot sufletul și cu toată puterea și să-l iubești pe aproapele său ca pe sine însuși, este mai mult decât toate arderile de tot și jertfele.
34 Iar Iisus, văzând că răspunde cu înțelepciune, i-a zis: Nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu. Și niciun om după aceea nu a îndrăznit să-i pună vreo întrebare.
35 Isus a răspuns și a zis, în timp ce învăța în templu: Cum spun cărturarii că Hristos este Fiul lui David?
36 Căci David însuși a spus prin Duhul Sfânt: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii tăi așternutul picioarelor tale”.
37 De aceea David însuşi îl numeşte Domn; și de unde este fiul lui? Iar oamenii de rând l-au auzit cu bucurie.
38 Și le-a zis în învățătura sa: Păziți-vă de cărturari, cărora le place să meargă în haine lungi și iubesc salutările pe piețe,
39 Și scaunele de cap în sinagogi și camerele de sus la sărbători;
40 Care devorează casele văduvelor și, ca prefăcătorie, fac rugăciuni lungi; acestea vor primi o osândă mai mare.
41 Și Iisus stătea lângă vistierie și a văzut cum poporul aruncă bani în vistierie; și mulți bogați aruncau mult.
42 Și a venit o văduvă săracă și a aruncat înăuntru doi acarieni, care fac un leu.
43 Și a chemat la el pe ucenicii Săi și le-a zis: „ Adevărat vă spun că această săracă văduvă a băgat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie;
44 Pentru tot ce au aruncat din belşug; dar ea din lipsa ei a aruncat tot ce avea, chiar și toată viața ei.

CAPITOLUL 13

1 Și când ieșea din templu, unul dintre ucenicii lui i-a zis: Învățătorule, vezi ce fel de pietre și ce clădiri sunt aici!
2 Iar Isus, răspunzând, i-a zis: Vezi aceste clădiri mari? nu se va lăsa piatră peste alta, care să nu fie dărâmată.
3 Și în timp ce ședea pe muntele Măslinilor, vizavi de templu, Petru și Iacov și Ioan și Andrei l-au întrebat în parte:
4 Spune-ne, când vor fi aceste lucruri? și care va fi semnul când toate aceste lucruri se vor împlini?
5 Iar Iisus, răspunzându-le, a început să spună: Luați seama ca nimeni să nu vă înșele;
6 Căci mulți vor veni în Numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos; și îi va înșela pe mulți.
7 Și când veți auzi de războaie și zvonuri de războaie, nu vă tulburați, căci astfel de lucruri trebuie să fie; dar sfârşitul nu va fi încă.
8 Căci se va ridica națiune împotriva neamului și împărăție împotriva împărăției, și vor fi cutremure în diferite locuri și vor fi foamete și necazuri: acestea sunt începuturile durerilor.
9 Dar luaţi seama la voi înşivă, căci vă vor preda consiliilor; și în sinagogi veți fi bătuți și veți fi duși înaintea conducătorilor și împăraților din pricina mea, ca mărturie împotriva lor.
10 Și Evanghelia trebuie să fie mai întâi publicată între toate neamurile.
11 Dar când vă vor conduce și vă vor preda, să nu vă gândiți dinainte la ceea ce veți vorbi și să nu gândiți; Duhul Sfânt.
12 Acum fratele va trăda pe frate la moarte, iar tatăl pe fiul; și copiii se vor ridica împotriva părinților lor și îi vor face să fie omorâți.
13 Şi veţi fi urâți de toți oamenii din pricina Numelui Meu; dar cel ce va răbda până la sfârşit, acesta va fi mântuit.
14 Dar când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel, stând acolo unde nu trebuie, (cine citește să înțeleagă), atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți:
15 Și cel ce este pe acoperiș să nu coboare în casă și să nu intre în ea, ca să ia ceva din casa lui;
16 Și cel ce este pe câmp să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina.
17 Dar vai de cei însărcinați și de cei care alăptează în zilele acelea!
18 Și rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna.
19 Căci în acele zile va fi o suferință, așa cum nu a fost de la începutul creației pe care a creat-o Dumnezeu până acum, și nici nu va mai fi.
20 Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nici un trup nu ar fi mântuit; dar pentru cei aleși, pe care i-a ales, a scurtat zilele.
21 Și atunci, dacă vă va spune cineva: Iată, Iată Hristos; sau, iată, el este acolo; nu-l crede:
22 Căci se vor ridica hristoși mincinoși și profeți mincinoși și vor face semne și minuni, ca să ademenească, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.
23 Dar luați seama: iată, v-am prezis toate lucrurile.
24 Dar în acele zile, după acel necaz, soarele se va întuneca și luna nu-și va da lumina,
25 Și stelele cerului vor cădea și puterile care sunt în ceruri se vor zgudui.
26 Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe nori cu mare putere și slavă.
27 Și atunci El își va trimite îngerii și își va aduna pe aleșii Săi din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.
28 Învață acum o pildă a smochinului; Când ramura ei este încă fragedă și dă frunze, știți că vara este aproape;
29 La fel și voi, când veți vedea că se întâmplă aceste lucruri, să știți că este aproape, chiar la uși.
30 Adevărat vă spun că acest neam nu va trece până nu se vor face toate aceste lucruri.
31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

32 Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii care sunt în ceruri, nici Fiul, ci Tatăl.
33 Luați seama, vegheați și rugați-vă, căci nu știți când va fi vremea.
34 Căci Fiul omului este ca un om care pleacă într-o călătorie îndepărtată, care și-a părăsit casa și a dat putere slujitorilor săi și fiecăruia lucrarea lui și a poruncit portarului să vegheze.
35 Vegheați deci, căci nu știți când va veni stăpânul casei, la seară, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;
36 Nu cumva venind deodată să te găsească dormind.
37 Și ceea ce vă spun vouă, le spun tuturor: Vegheați.

CAPITOLUL 14

1 După două zile a fost sărbătoarea Paștilor și a azimelor; și preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să-l ia cu meșteșug și să-l omoare.
2 Dar ei au zis: Nu în ziua sărbătorii, ca nu cumva să fie zarvă în popor.
3 Și fiind în Betania, în casa lui Simon leprosul, pe când ședea el la masă, a venit o femeie, care avea o cutie de alabastru cu mir de nard foarte prețios; iar ea a frânat cutia și i-a turnat-o pe cap.
4 Și au fost unii care erau mâniați în ei înșiși și ziceau: De ce s-a făcut această risipă de mir?
5 Căci ar fi putut fi vândut cu mai mult de trei sute de bănuți și ar fi fost dat săracilor. Și au murmurat împotriva ei.
6 Iar Isus a zis: Lasă-o în pace; de ce o deranjezi? ea a făcut o lucrare bună asupra mea.
7 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi și, oricând vreți, le puteți face bine; dar pe Mine nu mă aveți întotdeauna.
8 Ea a făcut ce a putut: a venit dinainte să ungă trupul meu pentru îngropare.
9 Adevărat vă spun că oriunde va fi propovăduită această Evanghelie în toată lumea, se va vorbi și despre aceasta, pe care a făcut-o, ca amintire a ei.
10 Și Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la preoții cei mai de seamă, ca să-L trădeze lor.
11 Și când au auzit, s-au bucurat și i-au promis că-i vor da bani. Și a căutat cum să-l trădeze convenabil.
12 Și în prima zi a azimelor, când au jertfit Paștele, ucenicii lui i-au zis: Unde vrei să mergem și să pregătim ca să mănânci Paștele?
13 Și a trimis pe doi dintre ucenicii Săi și le-a zis: „ Duceți-vă în cetate și vă va întâlni un om care poartă un ulcior cu apă; urmați-l”.
14 Și oriunde va intra el, spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca Paștele cu ucenicii Mei?
15 Și vă va arăta o încăpere mare de sus, mobilată și pregătită; acolo pregătiți-ne pentru noi.
16 Ucenicii lui au ieșit și au venit în cetate și au găsit așa cum le spusese El și au pregătit Paștele.
17 Și seara a venit cu cei doisprezece.
18 Și pe când stăteau ei și mâncau, Isus a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi, care mănâncă cu Mine, mă va trăda.
19 Și au început să fie întristați și să-i spună unul câte unul: Sunt eu? iar altul a spus: Sunt eu?
20 Iar el a răspuns și le-a zis: „ Este unul dintre cei doisprezece, care se scufundă cu mine în farfurie.
21 Fiul omului merge într-adevăr, după cum este scris despre el; dar vai de acel om prin care Fiul omului este trădat! bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut niciodată.
22 Și pe când mâncau ei, Isus a luat pâine, a binecuvântat, a frânt-o și le-a dat și a zis: Luați, mâncați; acesta este trupul meu.
23 Și a luat paharul și, după ce a mulțumit, le-a dat; și au băut toți din el.
24 Și le-a zis: „ Acesta este sângele Meu din Noul Legământ, care este vărsat pentru mulți”.
25 Adevărat vă spun că nu voi mai bea din rodul viței de vie, până în ziua aceea când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.
26 Și după ce au cântat un imn, au ieșit în muntele Măslinilor.
27 Iar Iisus le-a zis: „ Veți să vă supărați toți din pricina Mine în noaptea aceasta; căci este scris: „Voi lovi pe păstor și oile vor fi împrăștiate”.
28 Dar după ce am înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea.
29 Dar Petru i-a spus: Deși toți vor fi supărați, totuși eu nu.
30 Și Iisus i-a zis: Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte să cânte de două ori cocoșul, mă vei lepăda de trei ori.
31 Dar el a spus cu atât mai vehement: Dacă aș muri cu tine, nu te voi lepăda în niciun fel. La fel au spus și toți.
32 Și au ajuns într-un loc numit Ghetsimani ;
33 Și a luat cu el pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și a început să fie foarte uimit și să fie foarte greu;
34 Și le-a zis: „ Sufletul meu este foarte întristat până la moarte; rămâneți aici și vegheați.
35 Și a mers puțin înainte, a căzut la pământ și s-a rugat ca, dacă va fi cu putință, să treacă ceasul de la el.
36 Iar el a zis: Avva, Părinte, toate îți sunt cu putință; ia de la mine acest pahar; dar nu ceea ce voiesc Eu, ci ceea ce vrei Tu.
37 Și a venit și i-a găsit dormind și a zis lui Petru: Simone, tu dormi? nu ai putut să privești o oră?
38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. Spiritul este cu adevărat gata, dar carnea este slabă.
39 Și iarăși s-a dus și s-a rugat și a spus aceleași cuvinte.
40 Și când s-a întors, i-a găsit din nou adormiți (căci ochii lor erau grei), nici nu știau ce să-i răspundă.
41 Și a venit a treia oară și le-a zis: Dormiți acum și odihniți-vă; este de ajuns, a venit ceasul; iată, Fiul omului este trădat în mâinile păcătoșilor.
42 Scoală-te, hai să mergem; iată, cel ce mă trădează este aproape.
43 Și îndată, pe când încă vorbea, a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece, și cu el o mare mulțime cu săbii și toiag, de la preoții cei mai de seamă, de la cărturari și de la bătrâni.
44 Iar cel ce L-a trădat le dăduse un semn, zicând: Pe cine voi săruta, acela este; ia-l și duce-l departe în siguranță.
45 Și de îndată ce a venit, s-a dus îndată la el și a zis: Învățătorule, stăpâne; și l-a sărutat.
46 Și și-au pus mâinile peste el și l-au luat.
47 Și unul dintre cei care stăteau lângă a scos sabia și a lovit un slujitor al marelui preot și i-a tăiat urechea.

48 Iar Iisus a răspuns și le-a zis: „ Ați ieșit, ca împotriva unui hoț, cu săbii și cu toiag, ca să Mă luați?
49 În fiecare zi eram cu voi în templu, învățând, şi nu M-aţi luat; dar trebuie să se împlinească Scripturile.
50 Și toți L-au părăsit și au fugit.
51 Și l-a urmat un tânăr, care avea o pânză de in turnată în jurul trupului său gol; iar tinerii l-au apucat:
52 Și a lăsat pânza de in și a fugit de la ei gol.
53 Și l-au dus pe Isus la marele preot; și cu el erau adunați toți preoții cei mai de seamă, bătrânii și cărturarii.
54 Și Petru l-a urmat de departe, până în palatul marelui preot; și a șezut cu slujitorii și s-a încălzit la foc.
55 Și preoții cei mai de seamă și tot soborul au căutat mărturie împotriva lui Isus, ca să-l omoare; și nu a găsit niciunul.
56 Căci mulți au depus mărturie mincinoasă împotriva lui, dar mărturia lor nu a fost de acord.
57 Și unii s-au sculat și au depus mărturie mincinoasă împotriva lui, zicând:
58 L-am auzit spunând: „Voi distruge acest templu, care este făcut de mână, și în trei zile voi zidi altul făcut fără mâini.
59 Dar nici mărturia lor nu a fost de acord împreună.
60 Și marele preot s-a ridicat în mijloc și a întrebat pe Isus, zicând: Nu răspunzi nimic? ce mărturisesc aceştia împotriva ta?
61 Dar el a tăcut și nu a răspuns nimic. Marele preot l-a întrebat iarăși și i-a zis: Tu ești Hristosul, Fiul Fericitului?
62 Și Isus a spus: Eu sunt; și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.
63 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele și a zis: Ce mai avem nevoie de martori?
64 Voi ați auzit hula: ce credeți? Și toți l-au condamnat să fie vinovat de moarte.
65 Și unii au început să scuipe peste el, să-i acopere fața, să-l lovească și să-i spună: „Proorocește!” și slujitorii l-au lovit cu palmele.
66 Și pe când Petru era jos, în palat, a venit una dintre roabe ale marelui preot:
67 Și văzându-l pe Petru încălzindu-se, s-a uitat la el și i-a zis: Și tu erai și tu cu Isus din Nazaret.
68 Dar el a tăgăduit, zicând: Nu ştiu, nici nu înţeleg ce spui. Și a ieșit în pridvor; iar cocoșul cânta.
69 Și o roabă l-a văzut iarăși și a început să spună celor ce stăteau lângă: Acesta este unul dintre ei.
70 Și a negat din nou. Iar puțin după aceea, cei ce stăteau acolo i-au zis iarăşi lui Petru: Cu siguranţă eşti unul dintre ei, căci eşti galilean şi vorbirea ta este de acord cu aceasta.
71 Dar el a început să blesteme și să jure, zicând: Nu cunosc pe acest om despre care vorbiți.
72 Și a doua oară cocoșul a sunat. Și Petru și-a adus aminte de cuvântul pe care i-a spus Isus: Înainte să cânte de două ori cocoșul, să mă lepezi de trei ori. Și când s-a gândit la asta, a plâns.

CAPITOLUL 15

1 Și îndată dimineața, preoții cei mai de seamă au ținut consultanță cu bătrânii și cărturarii și cu tot soborul și L-au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat lui Pilat.
2 Și Pilat l-a întrebat: „Tu ești regele iudeilor? Iar el, răspunzând, i- a zis: Tu spui.
3 Iar preoții cei mai de seamă l-au acuzat de multe lucruri, dar el nu a răspuns nimic.
4 Și Pilat l-a întrebat iarăși, zicând: Nu răspunzi nimic? iată câte lucruri mărturisesc împotriva ta.
5 Dar Isus încă nu a răspuns nimic; încât Pilat s-a mirat.
6 Acum, la sărbătoarea aceea, le-a eliberat un singur prizonier, pe oricine doreau.
7 Și era unul, numit Baraba, care stătea legat cu cei ce s-au răsculat împreună cu el, care au ucis în răscoală.
8 Și mulțimea, strigând cu voce tare, a început să-i ceară să facă așa cum le făcuse vreodată.
9 Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Vreţi să vă eliberez pe Împăratul Iudeilor?
10 Căci știa că arhiereii l-au dat de invidie.
11 Dar preoții cei mai de seamă au îndemnat poporul să le elibereze mai degrabă pe Baraba.
12 Și Pilat a răspuns și le-a zis iarăși: „Ce vreți deci să-i fac celui pe care voi îl numiți Împăratul iudeilor?
13 Și iar ei au strigat: Răstignește-l.
14 Atunci Pilat le-a zis: Ce rău a făcut? Și ei strigau cu atât mai tare: Răstignește-l.
15 Și Pilat, vrând să mulțumească norodul, le-a eliberat pe Baraba și l-a dat pe Isus, după ce L-a biciuit, să fie răstignit.
16 Iar ostașii l-au dus în sala, numită Pretoriu; și cheamă împreună toată trupa.
17 Și l-au îmbrăcat cu purpură și au placat o coroană de spini și i-au pus-o în jurul capului,
18 Și au început să-l salute: Bucură-te, Împăratul Iudeilor!
19 Și l-au lovit în cap cu o trestie, l-au scuipat și, plecând genunchii, i s-au închinat.
20 Și după ce l-au batjocorit, i-au scos purpura și i-au pus hainele lui și l-au scos afară să-l răstignească.
21 Și l-au silit pe un Simon Cireneanul, care trecea, ieșind din țară, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, să-și poarte crucea.
22 Și l-au dus în locul Golgota, care se tălmăcește: Locul craniului.
23 Și i-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar el nu a primit.
24 Și după ce L-au răstignit, i-au împărțit hainele, aruncând la sorți ce trebuia să ia fiecare.
25 Și era ceasul al treilea și L-au răstignit.
26 Și inscripția acuzației lui era scrisă peste: REGELE IUDEILOR.
27 Și împreună cu el au răstignit doi tâlhari; unul de la dreapta lui, iar celălalt de la stânga.
28 Și s-a împlinit Scriptura care spune: „Și a fost numărat cu cei fărădelege”.
29 Iar cei ce treceau l-au batjocorit, clătinând din cap și zicând: Ah, tu, care distrugi templul și îl zidești în trei zile!
30 Mântuiește-te pe tine însuți și coboară de pe cruce.
31 Tot așa şi preoţii cei mai de seamă, batjocorind, ziceau între ei împreună cu cărturarii: „El i-a mântuit pe alţii; pe sine nu se poate salva.
32 Să coborâm acum de pe cruce Hristos, Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem. Și cei răstigniți împreună cu El l-au ocărât.
33 Și când a venit ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste toată țara până la ceasul al nouălea.
34 Și la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare, zicând: Eloi, Eloi, lama sabactani? care este, tălmăcindu-se, Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?

35 Iar unii dintre cei ce stăteau acolo, când au auzit, au zis: Iată, el îl cheamă pe Ilie.
36 Și unul a alergat și a umplut un burete plin cu oțet, și l-a pus pe o trestie și i-a dat să bea, zicând: Lasă-l! să vedem dacă Elias va veni să-l doboare.
37 Și Isus a strigat cu glas tare și și-a dat duhul.
38 Și vălul templului s-a rupt în două de sus până jos.
39 Și când sutașul, care stătea în fața lui, a văzut că așa striga și și-a dat duhul, a spus: Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu.
40 Erau și femei care priveau de departe: printre care se aflau Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel Mic și a lui Iosif, și Salomeea;
41 (Cine, de asemenea, când era în Galileea, L-a urmat și I-a slujit;) și multe alte femei care s-au suit cu el la Ierusalim.
42 Și acum, când a venit seara, pentru că era pregătirea, adică cu o zi înainte de Sabat,
43 Iosif din Arimateea, un sfătuitor cinstit, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu, a venit și a intrat cu îndrăzneală la Pilat și a tânjit trupul lui Isus.
44 Și Pilat s-a mirat dacă era deja mort;
45 Și când a știut despre sutaș, a dat trupul lui Iosif.
46 Și a cumpărat in subțire și l-a dat jos, l-a înfășurat în in și l-a așezat într-un mormânt care era săpat într-o stâncă și a rostogolit o piatră până la ușa mormântului.
47 Și Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, au văzut unde era întins.

CAPITOLUL 16

1 Când a trecut Sabatul, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea, cumpăraseră mirodenii dulci, ca să vină să-l ungă.
2 Și foarte devreme, în prima zi a săptămânii, au venit la mormânt la răsăritul soarelui.
3 Și au zis între ei: Cine ne va rostogoli piatra de la ușa mormântului?
4 Și când s-au uitat, au văzut că piatra era răsturnată, căci era foarte mare.
5 Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând pe partea dreaptă, îmbrăcat într-o haină lungă, albă; și s-au speriat.
6 Iar el le-a zis: „Nu vă înspăimântați; Îl căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit; a înviat; nu este aici: iată locul unde l-au pus.
7 Dar mergeți, spuneți ucenicilor Săi și lui Petru că el merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea, precum v-a spus.
8 Și au ieșit repede și au fugit din mormânt; căci tremurau și s-au uimit; nici nu au spus nimic nimănui; căci le era frică.
9 Când Isus a înviat devreme în prima zi a săptămânii, I s-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.
10 Și ea s-a dus și a spus celor ce fuseseră cu el, în timp ce ei plângeau și plângeau.
11 Iar ei, când au auzit că el trăiește și că a fost văzut de ea, n-au crezut.
12 După aceea, el s-a arătat sub o altă formă la doi dintre ei, pe când mergeau, și s-au dus la țară.
13 Și s-au dus și le-au spus celor rămași; și nu i-au crezut.
14 După aceea, El s-a arătat celor unsprezece, pe când stăteau la masă, și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu i-au crezut pe cei ce L-au văzut după ce a înviat.
15 Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia oricărei făpturi.
16 Cine va crede și va fi botezat va fi mântuit; dar cel ce nu va crede va fi osândit.
17 Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred; În numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;
18 Ei vor ridica șerpi; și dacă vor bea ceva de moarte, nu le va face rău; își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor vindeca.
19 Atunci, după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.
20 Și au ieșit și au propovăduit peste tot, Domnul lucrând cu ei și întărind Cuvântul cu semne care urmau. Amin.

Evanghelia după Luca

CAPITOLUL 1

1 Întrucât mulți s-au gândit să prezinte în ordine o declarație despre acele lucruri în care se crede cu siguranță printre noi,
2 Așa cum ne-au dat nouă, care de la început au fost martori oculari şi slujitori ai Cuvântului;
3 Și mie mi s-a părut bine, după ce am înțeles perfect toate lucrurile de la început, să-ți scriu în ordine, preasalt Teofil,
4 Pentru ca tu să cunoști certitudinea acelor lucruri în care ai fost instruit.
5 Era în zilele lui Irod, împăratul Iudeii, un preot, numit Zaharia, din rândul lui Abia; și soția lui era dintre fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta.
6 Și amândoi erau drepți înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului.
7 Și n-au avut nici un copil, pentru că Elisabeta era stearpă și amândoi erau acum îmbătrâniți de ani.
8 Și s-a întâmplat că, în timp ce el îndeplinea slujba de preot înaintea lui Dumnezeu, în ordinea cărții sale,
9 După obiceiul preotului, soarta lui era să ardă tămâie când intra în Templul Domnului.
10 Și toată mulțimea poporului se ruga afară la vremea tămâierii.
11 Și i s-a arătat un înger al Domnului stând pe partea dreaptă a altarului de tămâie.
12 Și, când l-a văzut Zaharia, s-a tulburat și frica a căzut asupra lui.
13 Dar îngerul i-a zis: Nu te teme, Zaharia, căci rugăciunea ta a fost ascultată; și soția ta Elisabeta îți va naște un fiu și îi vei pune numele Ioan.
14 Și vei avea bucurie și veselie; şi mulţi se vor bucura de naşterea lui.
15 Căci va fi mare înaintea Domnului și nu va bea nici vin, nici băutură tare; și el va fi umplut de Duhul Sfânt, chiar din pântecele mamei sale.
16 Și pe mulți dintre copiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeul lor.
17 Și va merge înaintea lui în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților către copii și pe cei neascultători către înțelepciunea drepților; să pregătească un popor pregătit pentru Domnul.
18 Și Zaharia a zis îngerului: De unde să știu asta? căci sunt un bătrân și soția mea îmbătrânită de ani.
19 Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gavril, care stau în fața lui Dumnezeu; și sunt trimis să-ți vorbesc și să-ți arăt vestea cea bună.
20 Și iată, vei fi mut și nu vei putea vorbi, până în ziua când se vor săvârși aceste lucruri, pentru că nu crezi cuvintele Mele, care se vor împlini la vremea lor.
21 Și poporul l-a așteptat pe Zaharia și s-a mirat că a rămas atât de mult în templu.
22 Și când a ieșit, nu a putut să le vorbească; și ei au înțeles că avusese o vedenie în templu; pentru că le-a făcut semn și a rămas fără cuvinte.
23 Și s-a întâmplat că, de îndată ce s-au împlinit zilele slujirii sale, a plecat la propria sa casă.
24 După acele zile, soția sa Elisabeta a rămas însărcinată și s-a ascuns cinci luni, zicând:
25 Așa a procedat Domnul cu mine în zilele în care S-a uitat la mine, ca să-mi înlăture ocara dintre oameni.
26 Și în luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de la Dumnezeu într-o cetate a Galileii, numită Nazaret,
27 Pentru o fecioară căsătorită cu un bărbat al cărui nume era Iosif, din casa lui David; iar fecioarei se numea Maria.
28 Și îngerul a intrat la ea și i-a zis: „Bucură-te, care ești foarte binecuvântată, Domnul este cu tine; binecuvântată ești între femei.
29 Și când l-a văzut, s-a tulburat de cuvintele lui și și-a gândit ce fel de salut ar trebui să fie acesta.
30 Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Maria, căci ai găsit har la Dumnezeu.
31 Și iată, vei rămâne însărcinată în pântecele tău și vei naște un fiu și îi vei pune numele ISUS.
32 El va fi mare și va fi numit Fiul Celui Prea Înalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David.
33 El va domni peste casa lui Iacov pentru totdeauna; şi împărăţia lui nu va avea sfârşit.
34 Atunci Maria a zis îngerului: „Cum se va întâmpla aceasta, căci nu cunosc bărbat?”
35 Și îngerul i-a răspuns și i-a zis: Duhul Sfânt va veni peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri;
36 Și iată, Elisabeta, verișoara ta, și ea a zămislit un fiu la bătrânețe; și aceasta este luna a șasea cu ea, care era numită stearpă.
37 Căci nimic nu va fi cu neputinţă la Dumnezeu.
38 Și Maria a spus: Iată roaba Domnului; fie mie după cuvântul Tău. Și îngerul a plecat de la ea.
39 În acele zile, Maria s-a sculat și a mers în grabă în munți, într-o cetate a lui Iuda;
40 Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.
41 Și s-a întâmplat că, când Elisabeta a auzit salutul Mariei, pruncul a sărit în pântecele ei; și Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt:
42 Și ea a vorbit cu glas tare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43 Și de unde îmi este aceasta, că maica Domnului meu să vină la mine?
44 Căci, iată, de îndată ce glasul salutului tău a răsunat în urechile mele, pruncul a sărit în pântecele meu de bucurie.
45 Și binecuvântată este cea care a crezut, căci vor avea loc acele lucruri care i-au fost spuse de la Domnul.
46 Și Maria a spus: Sufletul meu îl mărește pe Domnul,
47 Și duhul meu s-a bucurat de Dumnezeu, Mântuitorul meu.
48 Căci a luat în seamă starea smerită a roabei sale, căci, iată, de acum înainte toate neamurile mă vor numi binecuvântat.
49 Căci Cel Puternic mi-a făcut lucruri mari; şi sfânt este numele lui.
50 Și mila Lui este asupra celor ce se tem de El, din generație în generație.
51 El a arătat putere cu brațul său; i-a împrăștiat pe cei mândri în închipuirea inimii lor.
52 El a dărâmat pe cei puternici de pe scaunele lor și i-a înălțat pe cei de jos.
53 El ia umplut cu lucruri bune pe cei flămânzi; și pe bogați i-a trimis cu gol.

54 El a ajutat pe robul Său Israel, ca să-și amintească de mila Lui;
55 Așa cum le-a vorbit părinților noștri, lui Avraam și seminței lui pentru totdeauna.
56 Și Maria a rămas cu ea cam trei luni și s-a întors la casa ei.
57 Acum Elisabeta a sosit vremea plină ca să fie născută; și ea a născut un fiu.
58 Iar vecinii ei și verii ei au auzit cum Domnul a arătat mare milă asupra ei; și s-au bucurat cu ea.
59 Și s-a întâmplat că în ziua a opta au venit să circumcidă copilul; și i-au numit Zaharia, după numele tatălui său.
60 Și mama lui a răspuns și a zis: Nu așa; dar el se va numi Ioan.
61 Iar ei i-au spus: Nu este niciunul din neamurile tale care să poată fi numit cu acest nume.
62 Și au făcut semne tatălui său, cum voia să-l cheme.
63 Și a cerut o masă de scris și a scris, zicând: Numele Lui este Ioan. Și s-au minunat pe toți.
64 Și îndată i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba și a vorbit și a lăudat pe Dumnezeu.
65 Și frica s-a abătut asupra tuturor celor ce locuiau în jurul lor și toate aceste vorbe au fost răsunate în toată țara de deal a Iudeii.
66 Și toți cei ce i-au auzit le-au ținut în inimile lor, zicând: Ce fel de copil va fi acesta? Și mâna Domnului era cu el.
67 Și tatăl său Zaharia a fost umplut de Duhul Sfânt și a proorocit, zicând:
68 Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel; pentru că și-a vizitat și și-a răscumpărat poporul,
69 Și a ridicat un corn de mântuire pentru noi în casa robului său David;
70 După cum a vorbit prin gura sfinților Săi prooroci, care au fost de la începutul lumii:
71 Ca să fim mântuiți de vrăjmașii noștri și de mâna tuturor celor ce ne urăsc;
72 Să împlinim mila promisă părinţilor noştri şi să ne aducem aminte de sfântul Său legământ;
73 Jurământul pe care l-a jurat tatălui nostru Avraam,
74 Să ne dăruiască ca noi, scăpați din mâna vrăjmașilor noștri, să-I slujim fără teamă,
75 În sfințenie și dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.
76 Și tu, copile, vei fi numit profetul Celui Prea Înalt, căci vei merge înaintea Domnului, ca să-i pregătească căile;
77 Să dea poporului Său cunoștință despre mântuire prin iertarea păcatelor lor,
78 Prin milostivirea duioasă a Dumnezeului nostru; prin care ne-a vizitat zorile de sus,
79 Să lumineze celor ce stau în întuneric și în umbra morții, ca să ne călăuzească picioarele pe calea păcii.
80 Și copilul a crescut și s-a întărit în duh și a fost în pustii până în ziua arătării lui lui Israel.

CAPITOLUL 2

1 În zilele acelea, a ieșit o poruncă de la Cezar August, ca toată lumea să fie impozitată.
2 (Și această taxare a fost făcută pentru prima dată când Cirenius era guvernator al Siriei.)
3 Și toți au mers să fie taxați, fiecare în cetatea lui.
4 Și Iosif s-a suit și din Galileea, din cetatea Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Betleem; (pentru că era din casa și descendența lui David:)
5 Să fie strâns împreună cu Maria, soția sa căsătorită, fiind mare însărcinată.
6 Și așa s-a întâmplat că, pe când erau ei acolo, s-au împlinit zilele în care ea avea să fie născută.
7 Și ea a născut pe fiul ei întâi născut, l-a înfășat și l-a culcat într-o iesle; pentru că nu era loc pentru ei în han.
8 Și erau în aceeași țară păstori care stăteau pe câmp și păzeau noaptea turmele lor.
9 Și iată, îngerul Domnului a venit peste ei și slava Domnului a strălucit în jurul lor și s-au înspăimântat foarte tare.
10 Și îngerul le-a zis: „Nu vă temeți, căci iată, vă aduc o veste bună de mare bucurie, care va fi pentru tot poporul.
11 Căci vi s-a născut astăzi în cetatea lui David un Mântuitor, care este Hristos Domnul.
12 Și acesta va fi un semn pentru voi; Veți găsi pruncul înfășat în înfășări, culcat într-o iesle.
13 Și deodată a fost cu îngerul o mulțime din oștirea cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând:
14 Slavă lui Dumnezeu în cele de sus, și pace pe pământ, bunăvoință față de oameni.
15 Și s-a întâmplat că, pe când îngerii plecau de la ei la cer, păstorii și-au zis unul altuia: Să mergem acum până la Betleem și să vedem lucrul acesta care s-a întâmplat, pe care Domnul l-a făcut cunoscut. S.U.A.
16 Și au venit în grabă, și au găsit pe Maria și pe Iosif și pe pruncul culcat într-o iesle.
17 Și când au văzut aceasta, au făcut cunoscută peste tot cuvântul care li s-a spus despre acest copil.
18 Și toți cei ce au auzit s-au mirat de cele spuse de păstori.
19 Dar Maria a păzit toate aceste lucruri și a cugetat la ele în inima ei.
20 Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le-au auzit și le-au văzut, așa cum le-a fost spus.
21 Și când s-au împlinit opt zile pentru tăierea împrejur a pruncului, i s-a pus numele IISUS, care a fost numit așa de înger înainte de a fi zămislit în pântece.
22 Și când s-au împlinit zilele curățirii ei, după legea lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca să-L aducă Domnului;
23 (După cum este scris în Legea Domnului: Orice bărbat care deschide pântecele va fi numit sfânt Domnului;)
24 Și să aducă o jertfă, conform celor spuse în Legea Domnului: O pereche de turturele sau doi porumbei tineri.
25 Și iată, era un bărbat în Ierusalim, al cărui nume era Simeon; și același om era drept și evlavios, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el.
26 Și ia fost descoperit prin Duhul Sfânt că nu va vedea moartea înainte de a fi văzut pe Hristosul Domnului.
27 Și a venit prin Duhul în templu; și când părinții au adus pe pruncul Isus, ca să facă pentru el după obiceiul legii,
28 Apoi l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:
29 Doamne, acum lasă pe robul Tău să plece în pace, după cuvântul Tău:
30 Căci ochii mei au văzut mântuirea ta,
31 Pe care l-ai pregătit înaintea tuturor poporului;
32 O lumină care să lumineze neamurile și slava poporului tău Israel.

33 Și Iosif și mama lui s-au mirat de cele spuse despre el.
34 Și Simeon i-a binecuvântat și a zis Mariei, mama sa: Iată, acest copil este pregătit pentru căderea și învierea multora în Israel; și pentru un semn împotriva căruia se va vorbi;
35 (Da, o sabie va străpunge și propriul tău suflet), pentru ca gândurile multor inimi să fie descoperite.
36 Și era o singură Ana, o proorociță, fiica lui Fanuel, din seminția lui Aser; era de o vârstă mare și trăise cu un bărbat șapte ani de la fecioria ei;
37 Și ea era văduvă de vreo optzeci și patru de ani, care nu se îndepărta de templu, ci slujea lui Dumnezeu cu posturi și rugăciuni noapte și zi.
38 Și ea, venind în clipa aceea, a mulțumit la fel Domnului și a vorbit despre El tuturor celor care așteptau răscumpărarea în Ierusalim.
39 Și după ce au făcut toate lucrurile după Legea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor Nazaret.
40 Și copilul creștea și se întărea în duh, plin de înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era peste el.
41 Părinții lui mergeau în fiecare an la Ierusalim, la sărbătoarea Paștilor.
42 Și când a împlinit doisprezece ani, s-au suit la Ierusalim după obiceiul sărbătorii.
43 După ce au împlinit zilele, când s-au întors, pruncul Isus a rămas în Ierusalim; iar Iosif și mama lui nu știau de asta.
44 Dar ei, crezând că era în tovărășie, au mers o zi de drum; și l-au căutat printre rudele și cunoscuții lor.
45 Și când nu L-au găsit, s-au întors la Ierusalim, căutându-L.
46 Și s-a întâmplat că, după trei zile, L-au găsit în templu, stând în mijlocul doctorilor, amândoi auzindu-i și punându-le întrebări.
47 Și toți cei care îl ascultau erau uimiți de înțelegerea și răspunsurile lui.
48 Și când l-au văzut, s-au uimit; și mama lui i-a zis: Fiule, de ce ne-ai procedat așa? iată că tatăl tău și cu mine te-am căutat întristați.
49 Și le-a zis: „ Cum m-ați căutat? Nu știați că trebuie să mă ocup de treburile Tatălui meu?
50 Și nu au înțeles cuvântul pe care le-a spus el.
51 El s-a pogorât cu ei și a venit la Nazaret și le-a fost supus; dar mama lui a păstrat toate aceste cuvinte în inima ei.
52 Și Isus a crescut în înțelepciune și în statură și în favoarea lui Dumnezeu și a oamenilor.

CAPITOLUL 3

1 În al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar, Ponțiu Pilat era guvernator al Iudeii, iar Irod era tetrarh al Galileii, și fratele său Filip, tetrarhul Itureei și al ținutului Trahonitei, și Lisania, tetrarhul Abilenei,
2 Ana și Caiafa fiind mari preoți, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.
3 Și a venit în toată țara din jurul Iordanului, propovăduind botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor;
4 După cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia, care zice: Glasul celui care strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, îndreptați-i cărările!
5 Fiecare vale va fi umplută și fiecare munte și deal vor fi coborâte; și cele strâmbe vor fi îndreptate și căile aspre vor fi netede;
6 Și orice făptură va vedea mântuirea lui Dumnezeu.
7 Atunci el a zis mulţimii care a ieşit să fie botezat de el: O, neam de vipere, cine v-a avertizat să fugiţi de mânia viitoare?
8 Aduceţi deci roade vrednice de pocăinţă şi nu începeţi să spuneţi în voi înşivă: „Noi avem ca tată pe Avraam, pentru că vă spun că Dumnezeu poate din pietrele acestea să ridice copii lui Avraam.
9 Și acum, de asemenea, securea este pusă la rădăcina pomilor;
10 Și poporul l-a întrebat, zicând: Ce să facem atunci?
11 El le-a răspuns și le-a zis: „Cine are două haine, să dea celui ce nu are; și cine are mâncare, să facă la fel.
12 Atunci au venit și vameși să fie botezați și I-au zis: Învățătorule, ce să facem?
13 Iar el le-a zis: „Nu solicitați mai mult decât ceea ce v-a fost rânduit”.
14 Și ostașii l-au întrebat de asemenea de la El, zicând: Și ce să facem? Iar el le-a zis: „Nu faceți violență pe nimeni și nu acuzați pe nimeni mincinos; și fii mulțumit cu salariul tău.
15 Şi, pe măsură ce poporul era în aşteptare, şi toţi oamenii se gândeau în inimile lor despre Ioan dacă el era sau nu Hristosul;
16 Ioan a răspuns, zicând tuturor: Eu vă botez cu apă; dar vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i dezleg zăvorul încălțămintei: el vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc;
17 Al cărui evantai este în mâna lui, și-și va curăța podeaua și va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde cu foc nestins.
18 Și multe alte lucruri le-a propovăduit poporului în îndemnul său.
19 Dar tetrarhul Irod, fiind mustrat de el pentru Irodiade, soția fratelui său Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse Irod,
20 Mai presus de toate, a adăugat că l-a închis pe Ioan în închisoare.
21 Când tot poporul a fost botezat, s-a întâmplat că și Isus, fiind botezat și rugându-se, s-a deschis cerul,
22 Și Duhul Sfânt S-a pogorât peste el în chip trupesc, ca un porumbel, și a venit un glas din cer, care zicea: Tu ești Fiul Meu preaiubit; în tine mă mulțumesc.
23 Și Isus însuși a început să aibă vreo treizeci de ani, fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care era fiul lui Heli,
24 Care a fost fiul lui Matat, care a fost fiul lui Levi, care a fost fiul lui Melchi, care a fost fiul lui Iana, care a fost fiul lui Iosif,
25 Care a fost fiul lui Matatia, care a fost fiul lui Amos, care a fost fiul lui Naum, care a fost fiul lui Esli, care a fost fiul lui Nagge,
26 Care a fost fiul lui Maat, care a fost fiul lui Matatia, care a fost fiul lui Semei, care a fost fiul lui Iosif, care a fost fiul lui Iuda,
27 Care a fost fiul Ioanei, care a fost fiul lui Resei, care a fost fiul lui Zorobabel, care a fost fiul lui Salatiel, care a fost fiul lui Neri,

28 Care a fost fiul lui Melchi, care a fost fiul lui Addi, care a fost fiul lui Cosam, care a fost fiul lui Elmodam, care a fost fiul lui Er,
29 Care a fost fiul lui Iosif, care a fost fiul lui Eliezer, care a fost fiul lui Iorim, care a fost fiul lui Matat, care a fost fiul lui Levi,
30 Care era fiul lui Simeon, care era fiul lui Iuda, care era fiul lui Iosif, care era fiul lui Ionan, care era fiul lui Eliachim,
31 Care a fost fiul lui Melea, care a fost fiul lui Menan, care a fost fiul lui Matata, care a fost fiul lui Natan, care a fost fiul lui David,
32 Care a fost fiul lui Isai, care a fost fiul lui Obed, care a fost fiul lui Booz, care a fost fiul lui Salmon, care a fost fiul lui Naasson,
33 Care a fost fiul lui Aminadab, care a fost fiul lui Aram, care a fost fiul lui Esrom, care a fost fiul lui Fares, care a fost fiul lui Iuda,
34 Care a fost fiul lui Iacov, care a fost fiul lui Isaac, care a fost fiul lui Avraam, care a fost fiul lui Thara, care a fost fiul lui Nacor,
35 Care a fost fiul lui Saruch, care a fost fiul lui Ragău, care a fost fiul lui Falec, care a fost fiul lui Heber, care a fost fiul lui Sala,
36 Care a fost fiul lui Cainan, care a fost fiul lui Arfaxad, care a fost fiul lui Sem, care a fost fiul lui Noe, care a fost fiul lui Lameh,
37 Care a fost fiul lui Mathusala, care a fost fiul lui Enoh, care a fost fiul lui Iared, care a fost fiul lui Maleleel, care a fost fiul lui Cainan,
38 Care era fiul lui Enos, care era fiul lui Set, care era fiul lui Adam, care era fiul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 4

1 Și Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, S-a întors din Iordan și a fost condus de Duhul în pustie,
2 Fiind patruzeci de zile ispitit de diavol. Și în zilele acelea nu a mâncat nimic;
3 Și diavolul i-a zis: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se facă pâine.
4 Iar Iisus i-a răspuns, zicând: Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu”.
5 Și diavolul, ducându-l pe un munte înalt, i-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii.
6 Și diavolul i-a zis: „Îți voi da toată puterea aceasta și slava lor, pentru că aceasta mi-a fost dată; si cui voi da.
7 De aceea, dacă te vei închina Mie, toate vor fi ale tale.
8 Iar Iisus a răspuns și i-a zis: Treci în spatele meu, Satana, căci este scris: Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-i slujești.
9 Și l-a dus la Ierusalim și l-a așezat pe un vârf al templului și i-a zis: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aici;
10 Căci este scris: El va porunci îngerilor Săi să te păzească;
11 Și te vor purta în mâinile lor, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de o piatră.
12 Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: Se spune: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”.
13 Și când diavolul a pus capăt toată ispita, s-a îndepărtat de el pentru un timp.
14 Și Isus S-a întors cu puterea Duhului în Galileea;
15 Și învăța în sinagogile lor, fiind slăvit de toți.
16 Și a venit la Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul lui, a intrat în sinagogă în ziua sabatului și s-a sculat să citească.
17 Și i s-a dat cartea profetului Isaia. Și după ce a deschis cartea, a găsit locul unde era scrisă:
18 Duhul Domnului este peste mine, pentru că m-a uns să propovăduiesc Evanghelia săracilor; El m-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc mântuirea robilor și orbilor redarea vederii, ca să eliberez pe cei răniți,
19 Să propovăduiască anul binevoitor al Domnului.
20 Și a închis cartea și a dat-o din nou slujitorului și s-a așezat. Și ochii tuturor celor care erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui.
21 Și a început să le spună: „ Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre.
22 Și toți i-au adus mărturie și s-au mirat de cuvintele pline de har care ieșeau din gura lui. Iar ei au zis: Nu este acesta fiul lui Iosif?
23 Iar el le-a zis: „ Cu siguranță îmi veți spune acest proverb: „Doctore, vindecă-te pe tine însuți!
24 Iar el a spus: Adevărat vă spun că niciun profet nu este primit în țara lui.
25 Dar vă spun adevărul că multe văduve erau în Israel în zilele lui Ilie, când cerul a fost închis trei ani și șase luni, când o mare foamete era în toată țara;
26 Dar la niciunul dintre ei nu a fost trimis Ilie, decât la Sarepta, o cetate a Sidonului, la o femeie văduvă.
27 Și mulți leproși erau în Israel pe vremea profetului Eliseu; şi niciunul dintre ei nu a fost curăţit, scăpând pe Naaman Sirianul.
28 Și toți cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de mânie,
29 Și s-a sculat și l-au izgonit din cetate și l-au dus până la vârful dealului pe care era zidită cetatea lor, ca să-l poată arunca cu capul.
30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, s-a dus,
31 Și s-au pogorât la Capernaum, o cetate a Galileii, și i-a învățat în zilele de sabat.
32 Și au rămas uimiți de învățătura Lui, căci cuvântul Lui era cu putere.
33 Și în sinagogă era un om care avea un duh de diavol necurat și striga cu glas tare:
34 Zicând: Lasă-ne în pace; ce treabă avem noi cu tine, Iisuse din Nazaret? ai venit să ne distrugi? Eu te știu cine ești; Sfântul lui Dumnezeu.
35 Iar Iisus l-a certat, zicând: Taci și ieși din el. Și când diavolul l-a aruncat în mijloc, a ieșit din el și nu l-a făcut rău.
36 Și toți au rămas uimiți și au vorbit între ei, zicând: Ce cuvânt este acesta! căci cu autoritate și putere poruncește duhurilor necurate și ies afară.
37 Și faima lui s-a răspândit în toate locurile țării de jur împrejur.
38 Și s-a sculat din sinagogă și a intrat în casa lui Simon. Și mama soției lui Simon a fost luată de o febră mare; și l-au rugat pentru ea.
39 El a stat deasupra ei și a mustrat febra; și ea a părăsit-o; și îndată ea s-a sculat și le-a slujit.

40 Când soarele a asfințit, toți cei care aveau vreun bolnav cu diverse boli i-au adus la El; și și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a vindecat.
41 Și din mulți au ieșit și diavoli, strigând și zicând: Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar el, mustrându-i, le-a lăsat să nu vorbească, căci ei știau că El este Hristos.
42 Când s-a făcut ziuă, a plecat și s-a dus într-un loc pustiu; 43 Și el le-a spus: „ Trebuie să propovăduiesc Împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, pentru că de aceea sunt trimis”.
44 Și propovăduia în sinagogile Galileii.

CAPITOLUL 5

1 Și s-a întâmplat că, în timp ce poporul se apăsa asupra lui ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, el a stat lângă lacul Ghenesaret,
2 Și am văzut două corăbii stând lângă lac; dar pescarii au ieșit din ele și își spălau mrejele.
3 Și a intrat într-una din corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat să iasă puțin din pământ. Și s-a așezat și a învățat pe oameni din corabie.
4 Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: Aruncă-te în adânc și lasă-ți mrejele pentru a trage.
5 Și Simon, răspunzând, i-a zis: Învăţătorule, ne-am trudit toată noaptea şi n-am luat nimic;
6 După ce au făcut aceasta, au închis o mare mulțime de pești și li s-a rupt plasa.
7 Și au făcut semn partenerilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut ambele corăbii, încât au început să se scufunde.
8 Când Simon Petru a văzut aceasta, a căzut la genunchii lui Isus, zicând: Pleacă de la mine; căci sunt un om păcătos, Doamne.
9 Căci el și toți cei care erau cu el erau uimiți de bătaia peștilor pe care i-au luat;
10 La fel au fost și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedeu, care erau parteneri cu Simon. Iar Iisus a zis lui Simon: Nu te teme; de acum încolo vei prinde oameni.
11 Și după ce și-au adus corăbiile la uscat, au părăsit toate și L-au urmat.
12 Și s-a întâmplat că, pe când era într-o cetate, iată un om plin de lepră; care, văzând pe Isus, a căzut cu fața la pământ și L-a rugat, zicând: Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți.
13 Și el și-a întins mâna și l-a atins, zicând: „ Vreau; fii curat”. Și îndată lepra a plecat de la el.
14 Și i-a poruncit să nu spună nimănui, ci du-te și arătă-te preotului și oferă pentru curățirea ta, așa cum a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.
15 Dar cu atât mai mult s-a răspândit renume despre el;
16 Și s-a retras în pustie și s-a rugat.
17 Și s-a întâmplat într-o anumită zi, pe când el învăța, că stăteau lângă farisei și doctori ai Legii, care veneau din toate cetățile Galileii, din Iudeea și din Ierusalim; și puterea Domnului a fost prezent pentru a-i vindeca.
18 Și iată, oamenii au adus într-un pat un om paralizat; și au căutat mijloace să-l aducă înăuntru și să-l pună înaintea lui.
19 Și când n-au găsit cum să-l aducă, din cauza mulțimii, au mers pe acoperiș și l-au coborât prin țiglă cu patul lui în mijloc, înaintea lui Isus.
20 Și văzând credința lor, i-a zis: Omule, păcatele îți sunt iertate.
21 Iar cărturarii și fariseii au început să discute, spunând: Cine este acesta care vorbește hule? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu?
22 Dar Isus, văzând gândurile lor, le-a răspuns: „ Cu ce vă gândiți în inimile voastre?
23 Dacă este mai ușor, să spui: Iertate îți sunt păcatele tale; sau să spună: Scoală-te și mergi?
24 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele (a zis bolnavului de paralitic:) Eu îți spun: Scoală-te, ia-ți patul și intră în casa ta.
25 Și îndată s-a sculat înaintea lor, și a luat ceea ce era culcat și a plecat la casa lui, slăvind pe Dumnezeu.
26 Și toți s-au uimit și au slăvit pe Dumnezeu și s-au umplut de frică, zicând: „Am văzut lucruri străine astăzi.
27 După aceste lucruri, a ieșit și a văzut un vameș, pe nume Levi, care ședea la vamă; și i-a zis: „ Urmează-mă”.
28 Și a lăsat totul, s-a sculat și l-a urmat.
29 Și Levi i-a făcut un mare ospăț în casa lui; și era o mare mulțime de vameși și de alții care stăteau la ei.
30 Dar cărturarii și fariseii lor murmurau împotriva ucenicilor lui, zicând: De ce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoșii?
31 Isus, răspunzând, le-a zis: „ Cei sănătoși nu au nevoie de medic; dar cei bolnavi.
32 Nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință.
33 Iar ei i-au zis: „De ce postesc des discipolii lui Ioan şi fac rugăciuni, la fel şi ucenicii fariseilor; dar al tău mănâncă și bea?
34 Iar el le-a zis: „ Poți să-i faci pe copiii camerei de mire să postească, în timp ce mirele este cu ei?
35 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la ei, și atunci vor posti în acele zile.
36 Și le-a spus și o pildă; Nimeni nu pune o bucată dintr-o haină nouă pe o bucată veche; dacă altfel, atât noul face o rentă, iar bucata care a fost scoasă din nou nu este de acord cu cea veche.
37 Şi nimeni nu pune vin nou în sticle vechi; altfel vinul nou va sparge sticlele și va fi vărsat și sticlele vor pieri.
38 Dar vinul nou trebuie pus în sticle noi; și ambele sunt păstrate.
39 Nimeni, după ce a băut vin vechi, nu dorește îndată nou, căci el zice: Cel vechi este mai bun.

CAPITOLUL 6

1 Și s-a întâmplat că în al doilea sabat după primul, a trecut prin câmpurile de grâu; iar ucenicii lui au smuls spicele și au mâncat, frecându-le în mâini.
2 Și unii dintre farisei le-au spus: De ce faceți ceea ce nu este îngăduit să faceți în zilele de sabat?
3 Iar Iisus, răspunzându-le, a zis: N-aţi citit atât de mult ce a făcut David, când era flămând, şi cei ce erau cu el;
4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat și a mâncat pâinele pentru propunere și a dat și celor ce erau cu el; pe care nu este îngăduit să mănânci decât numai pentru preoți?
5 Iar el le-a zis: Că Fiul omului este Domn şi al Sabatului.
6 Și s-a întâmplat și într-un alt sabat, că a intrat în sinagogă și a învățat; și a fost un om a cărui mână dreaptă era uscată.

7 Iar cărturarii și fariseii îl vegheau, dacă va vindeca în ziua sabatului; ca să găsească o acuzație împotriva lui.
8 Dar el cunoștea gândurile lor și i-a zis omului care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în mijloc. Și s-a sculat și a stat în picioare.
9 Atunci Isus le-a zis: „ Vă voi întreba un lucru; Este îngăduit în zilele de sabat să faci bine sau să faci rău? pentru a salva viața sau pentru a o distruge?
10 Și uitându-se de jur împrejur la ei pe toți, a zis bărbatului: Întinde-ți mâna. Și el a făcut așa: și mâna lui a fost sănătoasă ca cealaltă.
11 Și s-au umplut de nebunie; și au împărtășit unul cu altul ce i-ar putea face lui Isus.
12 Și s-a întâmplat în acele zile că el a ieșit pe munte să se roage și a stat toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.
13 Când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe ucenicii Săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și apostoli;
14 Simon, pe care l-a numit și Petru, și Andrei, fratele său, Iacov și Ioan, Filip și Bartolomeu,
15 Matei și Toma, Iacov, fiul lui Alfeu, și Simon numit Zeloți,
16 Și Iuda, fratele lui Iacov, și Iuda Iscarioteanul, care era și el trădătorul.
17 Și s-a coborât cu ei și a stat în câmpie, împreună cu ceata ucenicilor Săi și o mare mulțime de oameni din toată Iudeea și din Ierusalim și de pe coasta mării Tirului și Sidonului, care au venit să-l asculte, și să fie vindecați de bolile lor;
18 Și cei care erau tulburați de duhuri necurate, și au fost vindecați.
19 Și toată mulțimea căuta să-L atingă, căci din el ieșea virtutea și-i vindeca pe toți.
20 Și a ridicat ochii spre ucenicii săi și a zis: Binecuvântați fiți săracii, căci a voastră este Împărăția lui Dumnezeu.
21 Fericiți sunteți cei care flămânzi acum, căci veți fi săturați. Fericiți sunteți cei care plângeți acum, căci veți râde.
22 Fericiți sunteți când oamenii vă vor urî și când vă vor despărți de toți, vă vor ocărî și vă vor arunca numele ca fiind rău, din pricina Fiului omului.
23 Bucurați-vă în ziua aceea și săriți de bucurie, căci, iată, răsplata voastră este mare în ceruri; căci așa au făcut și părinții lor profocilor.
24 Dar vai de voi, cei bogați! căci ați primit mângâierea voastră.
25 Vai de voi care sunteți sătul! căci veți flămânzi. Vai de voi care râdeți acum! căci veți plânge și veți plânge.
26 Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine! căci așa au făcut părinții lor cu proorocii mincinoși.
27 Dar eu vă spun vouă celor ce auziți: Iubiți-vă pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
28 Binecuvântează-i pe cei ce te blestemă și roagă-te pentru cei care te folosesc cu nenorocire.
29 Și celui ce te lovește pe un obraz, adu-l și pe celălalt; și celui ce-ți ia haina să nu-ți ia și haina.
30 Dă-i fiecărui om care îți cere; și celui ce-ți ia bunurile nu le mai cere.
31 Și cum vreți ca oamenii să vă facă vouă, faceți-le și voi la fel.
32 Căci dacă îi iubiți pe cei ce vă iubesc, ce mulțumire aveți? căci păcătoșii îi iubesc și pe cei care îi iubesc.
33 Și dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce mulțumire aveți? căci și păcătoșii fac la fel.
34 Și dacă împrumutați celor de la care sperați să primiți, ce mulțumire aveți? căci păcătoșii împrumută și păcătoșilor, ca să primească din nou la fel.
35 Dar iubiți-vă pe vrăjmașii voștri, faceți bine și împrumutați, fără să mai nădăjduiți nimic; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui Prea Înalt, căci El este bun cu cei nerecunoscători și cu cei răi.
36 Fiți, deci, milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.
37 Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și veți fi iertați;
38 Dați și vi se va da; Măsura bună, strânsă, zguduită împreună și curgătoare, oamenii vor da în sânul tău. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura din nou.
39 Și le-a spus o pildă: Poate orbul să conducă orb? nu vor cădea amândoi în șanț?
40 Ucenicul nu este mai presus de stăpânul său; dar oricine este desăvârșit va fi ca stăpânul său.
41 Și de ce privești paiul care este în ochiul fratelui tău, dar nu vezi bârna care este în ochiul tău?
42 Cum poți să-i spui fratelui tău: „Frate, lasă-mă să scot paiul care este în ochiul tău, când tu însuți nu vezi bârna care este în propriul tău ochi? Ipocrite, scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și apoi vei vedea clar ca să scoți paiul care este în ochiul fratelui tău.
43 Căci un pom bun nu dă roade stricate; nici pomul stricat nu aduce roade bune.
44 Căci fiecare pom este cunoscut după roadele lui. Căci din spini oamenii nu culeg smochine, nici din tufișuri nu culeg struguri.
45 Un om bun din comoara bună a inimii sale scoate ceea ce este bun; și un om rău din comoara rea a inimii sale scoate ceea ce este rău, căci despre abundența inimii vorbește gura lui.
46 Și de ce Mă chemați, Doamne, Doamne, și nu faceți cele pe care le spun?
47 Oricine vine la Mine și aude cuvintele Mele și le împlinește, Eu vă voi arăta cu cine este asemănător:
48 El este ca un om care a zidit o casă și a săpat adânc și a pus temelia pe o stâncă; .
49 Dar cel ce aude și nu face, este ca un om care, fără temelie, a construit o casă pe pământ; împotriva căruia pârâul a bătut vehement și imediat a căzut; iar ruina acelei case a fost mare.

CAPITOLUL 7

1 După ce a terminat toate cuvintele lui în auzul norodului, a intrat în Capernaum.
2 Și slujitorul unui sutaș, care îi era drag, era bolnav și gata să moară.
3 Și când a auzit de Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, rugându-l să vină și să vindece pe robul său.
4 Iar când au venit la Isus, L-au rugat îndată, zicând: „Este vrednic pentru cine să facă aceasta.
5 Căci El iubește neamul nostru și ne-a zidit o sinagogă.
6 Atunci Isus a mers cu ei. Și când nu era acum departe de casă, sutașul a trimis prieteni la el, zicându-i: Doamne, nu te tulbura, căci nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu;

7 De aceea nici eu nu m-am considerat vrednic să vin la tine; ci spune într-un cuvânt, şi robul meu va fi vindecat.
8 Căci şi eu sunt un om pus sub stăpânire, având sub mine soldaţi, şi zic unuia: Du-te, şi el se duce; iar altuia: Vino, şi el vine; şi robul Meu: Fă aceasta şi el o face.
9 Când a auzit Iisus aceste lucruri, s-a mirat de el, l-a întors şi a zis poporului care l-a urmat: Eu vă spun că n-am găsit atât de mare credinţă, nu, nici în Israel.
10 Şi cei trimişi, întorcându-se în casă, l-au găsit pe slujitorul bolnav care fusese sănătos.
11 A doua zi, a intrat într-o cetate numită Nain; şi mulţi dintre ucenicii lui au mers cu el şi multă lume.
12 Când s-a apropiat de poarta cetăţii, iată că era dus un mort, singurul fiu al mamei sale, şi ea era văduvă; şi mulţi oameni din cetate era cu ea.
13 Domnul, când a văzut-o, i s-a făcut milă de ea şi i-a zis: Nu plânge.
14 Şi a venit şi s-a atins de strahar; şi cei ce l-au născut s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, iti spun: Scoala-te.
15 Iar cel mort s-a sculat şi a început să vorbească. Şi l-a dat mamei sale.
16 Şi toţi a venit o frică; şi că Dumnezeu şi-a vizitat poporul.
17 Şi acest zvon despre el s-a răspândit prin toată Iudeea şi prin toată regiunea de jur împrejur.
18 Şi ucenicii lui Ioan i-au arătat toate aceste lucruri.
19 Şi Ioan, chemând la el pe doi dintre ucenicii săi, i-a trimis la Isus, zicând: Tu eşti Cel ce trebuie să vină? sau cautam altul?
20 Când oamenii au venit la el, au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis la tine să zicem: „Tu eşti Cel ce va veni? sau cautam altul?
21 Şi în aceeaşi oră, el a vindecat pe mulţi de bolile şi urgiile lor şi de duhurile rele; şi multora care erau orbi le-a dat vedere.
22 Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Duceţi-vă şi spuneţi lui Ioan ce aţi văzut şi auzit; că orbii văd, şchioii umblă, leproşii sunt curăţiţi, surzii aud, morţii înviază, săracilor se propovăduieşte Evanghelia.
23 Şi binecuvântat este cel care nu se va păcăli în Mine.
24 Şi când solii lui Ioan au plecat, el a început să vorbească poporului despre Ioan: „ Ce aţi ieşit să vedeţi în pustie? O trestie scuturată de vânt?
25 Dar ce aţi ieşit să vedeţi? Un bărbat îmbrăcat în haine moi? Iată, cei care sunt îmbrăcaţi frumos şi trăiesc cu delicatețe, sunt în curţile împăraţilor.
26 Dar ce aţi ieşit să vedeţi? Un profet? Da, vă spun vouă, şi mult mai mult decât un profet.
27 Acesta este cel despre care este scris: „Iată, trimit înaintea ta pe solul Meu, care îţi va pregăti calea înaintea ta”.
28 Căci vă spun că, printre cei născuţi din femei, nu este un profet mai mare decât Ioan Botezătorul; dar cel mai mic în Împărăţia lui Dumnezeu este mai mare decât el.
29 Şi tot norodul care L-a ascultat şi vameşii L-au neprihănit pe Dumnezeu, fiind botezaţi cu botezul lui Ioan.
30 Dar fariseii şi juriştii au respins sfatul lui Dumnezeu împotriva lor înşişi, nefiind botezaţi de El.
31 Şi Domnul a spus: Cu ce îi voi asemăna pe bărbaţii din neamul acesta? si cum sunt?
32 Ei sunt ca nişte copii care şed pe piaţă şi se cheamă unii la alţii şi spun: „V-am cântat cu flaută, şi nu aţi dansat; v-am plâns şi voi nu aţi plâns.
33 Căci Ioan Botezătorul a venit nici mâncând pâine, nici bând vin; iar voi ziceţi: El are un diavol.
34 Fiul omului a venit mâncând şi bând; şi voi ziceţi: Iată un mâncăcios şi un băutor de vin, un prieten al vameşilor şi al păcătoşilor!
35 Dar înţelepciunea este îndreptăţită pentru toţi copiii ei.
36 Şi unul dintre farisei l-a rugat să mănânce cu el. Şi a intrat în casa fariseului şi a şezut la masă.
37 Şi iată, o femeie din oraş, care era păcătoasă, când a ştiut că Isus stătea la masă în casa fariseului, a adus o cutie de alabastru cu mir.
38 Şi a stat la picioarele lui, în spatele lui, plângând, şi a început să-şi spele picioarele cu lacrimi, şi le-a şters cu părul capului ei, i-a sărutat picioarele şi le-a uns cu mir.
39 Când a văzut aceasta, fariseul, care îl poruncise, a vorbit în sinea lui, zicând: Omul acesta, dacă ar fi fost profet, ar fi ştiut cine şi ce fel de femeie aceasta este care se atinge de el, căci este o păcătoasă.
40 Isus, răspunzând, i-a zis: Simone, am ceva să-ţi spun. Iar el a zis: Stăpâne, spune mai departe.
41 Era un creditor care avea doi datornici: unul datora cinci sute de peni, iar celălalt cincizeci.
42 Şi când n-au avut nimic de plătit, el i-a iertat pe amândoi. Spune-mi deci, care dintre ei îl va iubi cel mai mult?
43 Simon a răspuns şi a zis: Cred că acela, căruia i-a iertat cel mai mult. Iar el i-a spus: Drept ai judecat.
44 Şi s-a întors către femeie şi i-a zis lui Simon: „ Vezi această femeie? Am intrat în casa ta, nu mi-ai dat apă pentru picioarele mele; dar ea mi-a spălat picioarele cu lacrimi şi le-a şters cu părul capului ei.
45 Nu mi-ai dat niciun sărut; dar femeia aceasta nu a încetat să-mi sărute picioarele de când am intrat.
46 Tu nu mi-ai uns capul cu ulei, dar această femeie mi-a uns picioarele cu mir.
47 De aceea îţi spun că păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; căci ea a iubit mult; dar cui i se iertă puţin, acela iubeşte puţin.
48 Iar el i-a spus: Păcatele tale sunt iertate.
49 Şi cei ce stăteau la masă cu El au început să spună în ei înşişi: Cine este acesta care iartă şi păcatele?
50 Şi a zis femeii: Credinţa ta te-a mântuit; mergi in pace.

CAPITOLUL 8

1 Şi s-a întâmplat după aceea că a mers prin fiecare oraş şi sat, propovăduind şi arătând vestea cea bună a Împărăţiei lui Dumnezeu; şi cei doisprezece erau cu el,
2 Şi unele femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele şi de neputinţe, Maria, numită Magdalena, din care au ieşit şapte diavoli,
3 Şi Ioana, soţia lui Cuza, ispravnicul lui Irod, şi Susana şi mulţi alţii, care îi slujeau din averea lor.
4 Şi când multă lume s-a adunat şi a venit la el din fiecare cetate, a vorbit printr-o pildă:
5 Un semănător a ieşit să-şi semene sămânţa; şi pe când a semănat, unii au căzut lângă drum; şi a fost călcat în picioare şi păsările cerului l-au mâncat.

6 Și unii au căzut pe stâncă; iar de îndată ce a răsărit, s-a ofilit, pentru că îi lipsea umezeala.
7 Și unii au căzut printre spini; iar spinii au răsărit odată cu el și l-au sufocat.
8 Și altul a căzut pe pământ bun și a răsărit și a dat roade de o sută de ori. Și după ce a spus aceste lucruri, a strigat: Cine are urechi să audă, să audă.
9 Ucenicii lui l-au întrebat, zicând: Ce ar putea fi pilda aceasta?
10 Iar el a zis: „ Vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu; dar altora în pilde; că văzând ei să nu vadă, iar auzind să nu înțeleagă.
11 Pilda este aceasta: Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.
12 Cei de lângă drum sunt cei ce aud; atunci vine diavolul și ia cuvântul din inimile lor, ca să nu creadă și să se mântuiască.
13 Cei de pe stâncă sunt cei care, când aud, primesc Cuvântul cu bucurie; și aceștia nu au rădăcină, care pentru o vreme cred, și la vremea ispitei cad.
14 Și ceea ce a căzut printre spini sunt cei care, după ce au auzit, ies și sunt sufocați de grijile și bogățiile și plăcerile acestei vieți și nu aduc rod la desăvârșire.
15 Dar cei pe pământ bun sunt cei care, cu o inimă cinstită și bună, auzind Cuvântul, îl păzesc și aduc rod cu răbdare.
16 Nimeni, când a aprins o lumânare, nu o acoperă cu un vas sau nu o pune sub pat; ci îl pune pe un sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.
17 Căci nimic nu este secret, care să nu se arate; nici ceva ascuns, care să nu fie cunoscut și să nu iasă.
18 Luați seama deci cum auziți; căci oricui are, i se va da; și oricui nu are, i se va lua chiar și ceea ce pare că are.
19 Atunci, mama lui și frații lui au venit la el și nu au putut să vină la el din cauza presei.
20 Și i s-a spus de unii care au zis: Mama ta și frații tăi stau afară și doresc să te vadă.
21 Iar el a răspuns și le-a zis: Mama mea și frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.
22 Într-o zi, el s-a dus într-o corabie cu ucenicii Săi și le-a zis: Să trecem de cealaltă parte a lacului. Și s-au lansat.
23 Dar pe când navigau ei, el a adormit; și s-au umplut de apă și au fost în primejdie.
24 Și s-au apropiat de el și L-au trezit, zicând: Învățătorule, stăpâne, pierim. Apoi s-a sculat și a mustrat vântul și zgomotul apei; și s-au oprit și a fost o liniște.
25 Și le-a zis: „ Unde este credința voastră? Iar ei, temându-se, s-au mirat, zicându-și unul altuia: Ce fel de om este acesta! pentru că el poruncește chiar și vântului și apei și ei îl ascultă.
26 Și au ajuns în țara Gadarenilor, care este vizavi de Galileea.
27 Și când a ieșit la uscat, ia întâmpinat din cetate un om, care avea demoni de multă vreme și nu purta haine și nu locuia în nicio casă, ci în morminte.
28 Când l-a văzut pe Isus, a strigat și a căzut înaintea lui și a zis cu glas tare: Ce am eu cu tine, Isuse, Fiul lui Dumnezeu Preaînalt? Te implor, nu mă chinui.
29 (Căci el poruncise duhului necurat să iasă din om. Căci de multe ori îl prinsese; și el a fost ținut cu lanțuri și în lanțuri; și a rupt legăturile și a fost izgonit de diavol în pustie.)
30 Iar Isus l-a întrebat, zicând: Care este numele tău? Iar el a zis: Legiune, pentru că în el au intrat mulți draci.
31 Și l-au rugat să nu le poruncească să iasă în adânc.
32 Și era acolo o turmă de mulți porci care păștea pe munte; și ei L-au rugat să le lase să intre în ei. Și le-a suferit.
33 Atunci diavolii au ieșit din om și au intrat în porci; și turma a alergat cu putere pe un loc abrupt, în lac, și s-a înecat.
34 Cei ce i-au hrănit au văzut ce s-a întâmplat, au fugit și s-au dus și au povestit în oraș și la țară.
35 Atunci au ieșit să vadă ce sa întâmplat; și a venit la Isus și a găsit pe omul, din care au plecat dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat și cu mintea lui bună; și s-au înspăimântat.
36 Şi cei ce au văzut aceasta le-au spus prin ce mijloace a fost vindecat cel stăpânit de diavoli.
37 Atunci toată mulțimea din țara Gadarenilor din jur l-a rugat să plece de la ei; căci au fost luați de mare frică; și el s-a suit în corabie și s-a întors înapoi.
38 Iar omul din care au plecat diavolii l-a rugat să fie cu el; dar Isus l-a dat afară, zicând:
39 Întoarce-te la casa ta și arată cât de mari ți-a făcut Dumnezeu. Și s-a dus și a anunțat în toată cetatea cât de mari i-a făcut Isus.
40 Și s-a întâmplat că, când s-a întors Isus, poporul L-a primit cu bucurie, căci toți îl așteptau.
41 Și iată, a venit un bărbat, numit Iair, care era conducătorul sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și L-a rugat să intre în casa lui.
42 Căci el avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani, și ea era pe moarte. Dar pe când mergea, oamenii l-au înghesuit.
43 Și o femeie care avea doisprezece ani o scurgere de sânge și care își cheltuise toată viața cu medici, și nici nu putea fi vindecată de nimeni,
44 A venit în spatele lui și a atins marginea hainei lui; și îndată scurgerea ei de sânge s-a stins.
45 Și Isus a zis: Cine M-a atins? Când toți s-au negat, Petru și cei ce erau cu el au zis: „Învățătorule, mulțimea te înghesuie și te apasă, iar tu zici: Cine m-a atins?
46 Iar Iisus a spus: Cineva M-a atins, pentru că înțeleg că virtutea a ieșit din mine.
47 Și când a văzut femeia că nu este ascunsă, a venit tremurând și, căzând în fața lui, i-a spus înaintea întregului popor pentru ce cauza l-a atins și cum a fost vindecată îndată.
48 Iar el i-a spus: Fiică, mângâie-te; credința ta te-a vindecat; mergi in pace.
49 Pe când încă vorbea, a venit unul din casa conducătorului sinagogii, și i-a zis: Fiica ta a murit; nu-l deranja pe Stăpân.
50 Dar Isus, auzind aceasta, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai, și ea va fi sănătoasă.
51 Și când a intrat în casă, nu a lăsat pe nimeni să intre, decât pe Petru, și Iacov și Ioan, și tatăl și mama fecioarei.
52 Și toți au plâns și au plâns-o; dar el a spus: Nu plânge; ea nu este moartă, ci doarme.
53 Și au râs de el, știind că ea era moartă.
54 Și i-a scos pe toți afară, a luat-o de mână și a strigat, zicând: „ Roabă, scoală-te!
55 Și duhul ei a venit din nou, și ea s-a sculat îndată; și el a poruncit să-i dea mâncare.

56 Și părinții ei au rămas uimiți; dar el le-a poruncit să nu spună nimănui ce sa întâmplat.

CAPITOLUL 9

1 Apoi a chemat pe cei doisprezece ucenici ai săi și le-a dat putere și stăpânire peste toți diavolii și să vindece bolile.
2 Și i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi.
3 Iar el le-a zis: „ Nu luați nimic pentru călătoria voastră, nici toiag, nici pahar, nici pâine, nici bani; nici nu au două haine fiecare.
4 Și în orice casă veți intra, acolo rămâneți și de acolo plecați.
5 Și oricine nu vă va primi, când veți ieși din acea cetate, scuturați chiar praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor.
6 Și au plecat și au străbătut orașele, propovăduind Evanghelia și tămăduind peste tot.
7 Tetrarhul Irod a auzit de tot ce sa făcut de el; și a rămas nedumerit, pentru că se spunea despre unii că Ioan a înviat din morți;
8 Și despre unii, că Ilie se arătase; iar al altora, că unul dintre vechii prooroci a înviat.
9 Iar Irod a zis: „Ioan l-am tăiat capul; dar cine este acesta, despre care aud asemenea lucruri? Și a vrut să-l vadă.
10 Și apostolii, când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și s-a dus deoparte într-un loc pustiu, aparținând orașului numit Betsaida.
11 Și poporul, când a știut asta, L-a urmat; iar el i-a primit și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și ia vindecat pe cei ce aveau nevoie de vindecare.
12 Și când ziua a început să se scurgă, au venit cei doisprezece și i-au zis: Trimite mulțimea, ca să meargă în cetățile și țările de jur împrejur, să găzduiască și să ia hrană, căci suntem aici într-un loc pustiu.
13 Dar el le-a zis: Dați-le să mănânce. Iar ei au zis: Nu mai avem decât cinci pâini și doi pești; numai că ar trebui să mergem să cumpărăm carne pentru toți oamenii ăștia.
14 Căci erau aproximativ cinci mii de oameni. Și a zis ucenicilor Săi: Puneți-i să se așeze câte cincizeci în cete.
15 Și au făcut așa și i-au pus pe toți să stea jos.
16 Apoi a luat cele cinci pâini și cei doi pești, uitându-se la cer, le-a binecuvântat și le-a frânt și a dat ucenicilor să le pună înaintea mulțimii.
17 Și au mâncat și s-au săturat toți;
18 Și s-a întâmplat că, pe când se ruga singur, ucenicii lui erau cu el; și el i-a întrebat, zicând: Cine zice poporul că sunt eu?
19 Ei, răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul; dar unii spun: Ilie; iar alții spun că unul dintre vechii prooroci a înviat.
20 El le-a zis: Dar voi cine ziceți că sunt Eu? Petru, răspunzând, a zis: Hristosul lui Dumnezeu.
21 Și le-a poruncit cu strictețe și le-a poruncit să nu spună nimănui lucrul acesta;
22 Zicând: Fiul omului trebuie să sufere multe, să fie lepădat de bătrâni, preoți cei mai de seamă și cărturari, să fie ucis și să învie a treia zi.
23 Și le-a zis tuturor: Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.
24 Căci oricine își va mântui viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, acela o va mântui.
25 Căci cu ce avantajează omul dacă câștigă lumea întreagă și se pierde pe sine sau este aruncat?
26 Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, Fiul Omului se va rușina de el, când va veni în slava Lui, a Tatălui Său și a sfinților îngeri.
27 Dar adevărul vă spun că sunt unii care stau aici, care nu vor gusta moartea până nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu.
28 Și sa întâmplat, la aproximativ opt zile după aceste cuvinte, el a luat pe Petru, pe Ioan și pe Iacov și s-a suit pe munte să se roage.
29 Și în timp ce se ruga, chipul lui s-a schimbat, iar hainele lui erau albe și strălucitoare.
30 Și iată, doi bărbați au vorbit cu el, care erau Moise și Ilie:
31 Care s-a arătat în slavă și a vorbit despre moartea lui, pe care trebuia să o îndeplinească la Ierusalim.
32 Dar Petru și cei ce erau cu el erau grei de somn; și când s-au trezit, au văzut slava Lui și cei doi bărbați care stăteau cu el.
33 Și s-a întâmplat că, pe când s-au îndepărtat de el, Petru a zis lui Isus: Învățătorule, este bine să fim aici; și să facem trei corturi; unul pentru tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie: neștiind ce a spus.
34 Pe când vorbea el astfel, a venit un nor și i-a umbrit; și s-au temut când au intrat în nor.
35 Și s-a auzit un glas din nor, care zicea: Acesta este Fiul Meu preaiubit; ascultați-L.
36 Și când glasul a trecut, Isus a fost găsit singur. Și l-au ținut aproape și nu au spus nimănui în acele zile nimic din lucrurile pe care le văzuseră.
37 Și s-a întâmplat că a doua zi, când au coborât de pe deal, multă lume l-a întâlnit.
38 Și iată, un bărbat din ceată a strigat și a zis: „Învățătorule, te rog, uită-te la fiul meu, căci el este singurul meu copil”.
39 Și iată, un duh îl ia și deodată strigă; și îl sfâșie că iar spumă și, învinețindu-l, cu greu se îndepărtează de el.
40 Și i-am rugat pe ucenicii tăi să-l scoată afară; și nu puteau.
41 Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și pervers, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-ți pe fiul tău aici.
42 Și, pe când era încă pe o sosire, diavolul l-a aruncat jos și l-a stricat. Și Iisus a certat duhul necurat și a vindecat copilul și l-a dat din nou tatălui său.
43 Și toți erau uimiți de puterea mare a lui Dumnezeu. Dar în timp ce ei se mirau pe toți de tot ce făcea Isus, el a zis ucenicilor Săi:
44 Lăsați aceste cuvinte să vă afunde în urechile voastre, căci Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor.
45 Dar ei n-au înțeles această vorbă, și era ascunsă de ei, ca să n-o înțeleagă;
46 Atunci s-a născut între ei o discuție, care dintre ei ar trebui să fie cel mai mare.
47 Și Isus, înțelegând gândul inimii lor, a luat un copil și l-a pus lângă el,
48 Și le-a spus: Oricine primește acest copil în numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine,

primește pe Cel ce M-a trimis; căci cel mai mic dintre voi toți, acesta va fi mare.
49 Iar Ioan a răspuns și a zis: Învățătorule, am văzut pe cineva scoțând draci în numele tău; și noi l-am interzis, pentru că nu vine cu noi.
50 Iar Iisus i-a zis: Nu-l opri, căci cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.
51 Și s-a întâmplat că, când a sosit vremea ca să fie primit în sus, și-a îndreptat cu tărie fața pentru a merge la Ierusalim,
52 Și a trimis soli înaintea lui; și s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să-i pregătească.
53 Și nu L-au primit, pentru că fața lui era ca și cum ar merge la Ierusalim.
54 Iar ucenicii lui Iacov și Ioan, văzând aceasta, au zis: Doamne, vrei să poruncim să coboare foc din cer și să-i mistuim, așa cum a făcut Ilie?
55 Dar el s-a întors și i-a certat și a zis: Nu știți din ce fel de duh sunteți.
56 Căci Fiul omului nu a venit să nimicească vițele oamenilor, ci să le mântuiască. Și s-au dus în alt sat.
57 Și s-a întâmplat că, pe când mergeau ei pe drum, un om i-a spus: Doamne, te voi urma oriunde vei merge.
58 Iar Isus i-a spus: Vulpile au gropi, iar păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să-și pună capul.
59 Iar el a zis altuia: Urmează-Mă. Dar el a spus: Doamne, lasă-mă mai întâi să mă duc să îngrop pe tatăl meu.
60 Isus i-a spus: Lasă morţii să-şi îngroape morţii; dar tu du-te şi propovăduieşte Împărăția lui Dumnezeu.
61 Și un altul a spus: Doamne, Te voi urma; dar mai întâi să mă duc să-i iau rămas bun de la ei, care sunt acasă la mine acasă.
62 Și Iisus i-a spus: Nimeni, după ce a pus mâna la plug și a privit înapoi, nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 10

1 După aceste lucruri, Domnul a rânduit și alți șaptezeci și i-a trimis în doi în doi înaintea Lui în fiecare cetate și loc unde avea să vină El însuși.
2 De aceea, el le-a zis: „ Secerișul este cu adevărat mare, dar lucrătorii sunt puțini; rugați-vă, deci, Domnului secerișului, ca să trimită lucrători la secerișul lui.
3 Duceți-vă căile voastre: iată, vă trimit ca mieii printre lupi.
4 Să nu purtați nici poșetă, nici traistă, nici încălțăminte; și să nu salutați pe nimeni pe drum.
5 Și în orice casă veți intra, mai întâi spuneți: Pace casei acesteia.
6 Și dacă fiul păcii este acolo, pacea voastră se va odihni peste el; dacă nu, se va întoarce la voi.
7 Și rămâneți în aceeași casă, mâncând și bând ceea ce dau ei, căci muncitorul este vrednic de plata lui. Nu mergeți din casă în casă.
8 Și în orice cetate veți intra și ei vă primesc, mâncați din cele puse înaintea voastră;
9 Vindecă-i pe bolnavii care sunt în ea și spune-le: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.
10 Dar în orice cetate veți intra și ei nu vă primesc, ieșiți pe străzile ei și spuneți:
11 Chiar și țărâna cetății voastre, care se lipește de noi, o ștergem de voi; totuși, fiți siguri că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.
12 Dar eu vă spun că va fi mai suportabil în ziua aceea pentru Sodoma decât pentru acea cetate.
13 Vai de tine, Chorazin! vai de tine, Betsaida! căci dacă s-ar fi făcut în Tir şi Sidon faptele măreţe, care s-au făcut în voi, cu multă vreme în urmă s-ar fi pocăit, stând în sac şi cenuşă.
14 Dar pentru Tir și Sidon va fi mai suportabil la judecată decât pentru voi.
15 Și tu, Capernaum, care ești înălțat până la ceruri, vei fi doborât în iad.
16 Cine vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă; şi cel ce te disprețuieşte pe tine mă disprețuieşte pe mine; şi cel ce Mă disprețuieşte pe Mine îl disprețuieşte pe Cel ce M-a trimis.
17 Și cei șaptezeci s-au întors din nou cu bucurie, zicând: Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși prin numele Tău.
18 Și le-a zis: „ L-am văzut pe Satana ca un fulger căzând din cer”.
19 Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va răni.
20 Deși nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se supun; ci mai degrabă bucurați-vă, pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri.
21 În ceasul acela, Isus S-a bucurat în duh și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și înțelepți și le-ai descoperit pruncilor; tot așa, Părinte; căci așa părea bine înaintea ta.
22 Toate lucrurile Mi-au fost date de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și cel căruia Fiul îl va descoperi.
23 Și l-a întors către ucenicii săi și a zis în mod separat: Fericiți ochii care văd lucrurile pe care le vedeți voi!
24 Căci vă spun că mulți profeți și împărați au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți și nu le-ați auzit.
25 Și iată, un oarecare doctor al legii s-a ridicat și l-a ispitit, zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?
26 El i-a zis: Ce este scris în Lege? cum citesti?
27 El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, din toată puterea ta și din tot cugetul tău; și aproapele tău ca pe tine însuți.
28 Iar el i-a zis: „ Bine ai răspuns; fă aceasta și vei trăi”.
29 Dar el, vrând să se îndreptățească, a zis lui Isus: Și cine este aproapele meu?
30 Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om s-a coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-au dezbrăcat de haine și l-au rănit și au plecat, lăsându-l pe jumătate mort.
31 Și, întâmplător, a coborât pe acolo un preot; și, când l-a văzut, a trecut pe lângă cealaltă parte.
32 Și, de asemenea, un levit, când a ajuns în acel loc, a venit și s-a uitat la el și a trecut pe cealaltă parte.
33 Dar un samaritean, pe când mergea, a venit unde era; și, văzându-l, i s-a făcut milă de el.
34 Și s-a dus la el și i-a legat rănile, turnând untdelemn și vin, și l-a așezat pe fiara lui, l-a dus la un han și a avut grijă de el.

35 A doua zi, când a plecat, a scos doi bănuți și i-a dat gazdei și i-a zis: „Ai grijă de el; și orice vei cheltui mai mult, când mă voi întoarce, îți voi răsplăti.
36 Care dintre acești trei crezi că a fost aproape de cel ce a căzut printre hoți?
37 Iar el a spus: Cel ce a avut milă de el. Atunci Isus i-a zis: Du-te și fă și tu la fel.
38 Pe când mergeau ei, el a intrat într-un sat; și o femeie, numită Marta, l-a primit în casa ei.
39 Și ea avea o soră, numită Maria, care ședea și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul lui.
40 Dar Marta era încurcată de multă slujire și a venit la el și a zis: „Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? roagă-i deci să mă ajute.
41 Iar Iisus a răspuns și i-a zis: Marta, Marta, ești atent și tulburată de multe lucruri;
42 Dar un lucru este necesar: și Maria și-a ales partea bună, care nu-i va fi luată.

CAPITOLUL 11

1 Și s-a întâmplat că, pe când se ruga într-un loc oarecare, când a încetat, unul dintre ucenicii săi i-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum a învățat și Ioan pe ucenicii săi.
2 Iar el le-a zis: Când vă rugaţi, spuneţi: Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţit-se numele Tău. Vino împărăția Ta. Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.
3 Dă-ne zi de zi pâinea noastră cea de toate zilele.
4 Și ne iartă nouă păcatele noastre; căci și noi iertăm pe oricine ne este dator. Și nu ne duce în ispită; ci izbăveşte-ne de rău.
5 Și le-a zis: „ Cine dintre voi va avea un prieten și va merge la el la miezul nopții și va spune lui: Prietene, împrumută-mi trei pâini;
6 Căci un prieten de-al meu în călătorie a venit la mine și n-am ce să-i pun înainte?
7 Iar el dinăuntru va răspunde și va zice: Nu mă tulbura; acum ușa este închisă și copiii mei sunt cu mine în pat; Nu mă pot ridica și îți dau.
8 Vă spun că, deși nu se va scula și nu-i va da, pentru că este prietenul lui, totuși, din pricina intenționării lui, se va ridica și-i va da cât va avea nevoie.
9 Și vă spun: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.
10 Căci oricine cere primește; și cel ce caută găsește; și celui ce bate i se va deschide.
11 Dacă un fiu cere pâine unuia dintre voi, care este tată, îi va da el o piatră? sau dacă cere un pește, îi va da un șarpe pentru un pește?
12 Sau, dacă cere un ou, îi va oferi un scorpion?
13 Deci, dacă voi, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru ceresc va da Duhul Sfânt celor ce I-l cer?
14 Și scotea un diavol, și era mut. Și s-a întâmplat că, când diavolul a ieșit afară, mut a vorbit; iar oamenii s-au întrebat.
15 Dar unii dintre ei au zis: El scoate dracii prin Beelzebub, căpetenia demonilor.
16 Și alții, ispitindu-l, au căutat de la El un semn din cer.
17 Dar el, cunoscându-le gândurile, le-a spus: Orice împărăție împărțită împotriva ei însuși este pustiită; și o casă împărțită împotriva unei case cade.
18 Dacă și Satana este dezbinat împotriva lui însuși, cum va rezista împărăția lui? pentru că spuneți că eu scot dracii prin Beelzebub.
19 Și dacă eu, prin Beelzebub, scot dracii, prin cine îi scot fiii voștri? de aceea ei vor fi judecătorii voștri.
20 Dar dacă eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, fără îndoială că împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi.
21 Când un om puternic înarmat își păstrează palatul, bunurile lui sunt în pace;
22 Dar când vine peste el un om mai puternic decât el și-l va birui, ia de la el toată armura în care se încredea și își împarte prada.
23 Cine nu este cu mine este împotriva mea; și cine nu adună cu mine, risipește.
24 Când duhul necurat iese din om, el umblă prin locuri uscate, căutând odihnă; și negăsind pe nimeni, zice: Mă voi întoarce la casa mea de unde am ieșit.
25 Și când vine, o găsește măturată și împodobită.
26 Apoi se duce și ia la el alte șapte duhuri mai rele decât el; și ei intră înăuntru și locuiesc acolo; și ultima stare a acelui om este mai rea decât prima.
27 Și s-a întâmplat că, pe când vorbea el aceste lucruri, o femeie din mulțime și-a ridicat glasul și i-a zis: Binecuvântat este pântecele care te-a născut și pântecele pe care i-ai alăptat.
28 Dar el a spus: Da, mai degrabă, fericiți cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc.
29 Și când poporul s-a adunat, el a început să spună: Acesta este un neam rău; ei caută un semn; și nu i se va da nici un semn decât semnul proorocului Iona.
30 Căci precum Iona a fost un semn pentru Ninivieni, tot așa va fi și Fiul Omului pentru această generație.
31 Împărăteasa de la miazăzi se va ridica la judecată cu oamenii acestui neam și îi va osândi, căci ea a venit din marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și, iată, un mai mare decât Solomon este aici.
32 Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată cu acest neam și-l vor osândi, căci s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și, iată, un mai mare decât Iona este aici.
33 Nimeni, după ce a aprins o lumânare, nu o pune într-un loc ascuns, nici sub un coș, ci pe un sfeșnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.
34 Lumina trupului este ochiul; de aceea, când ochiul tău este singur, tot trupul tău este de asemenea plin de lumină; dar când ochiul tău este rău, și trupul tău este plin de întuneric.
35 Vezi deci ca lumina care este în tine să nu fie întuneric.
36 De aceea, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără nicio parte întunecată, întregul va fi plin de lumină, ca atunci când strălucirea strălucitoare a unei lumânări îți dă lumină.
37 Pe când vorbea el, un fariseu l-a rugat să ia masa cu el; și a intrat și a șezut la masă.
38 Și când a văzut Fariseul, s-a mirat că nu se spălase mai întâi înainte de masă.
39 Și Domnul i-a zis: „ Acum voi, fariseii, curățați exteriorul paharului și al platoului; dar partea ta lăuntrică este plină de răpire și răutate.
40 Nebunii, nu a făcut oare cel ce a făcut din afară și ce este înăuntru?
41 Ci mai degrabă dați milostenie din lucrurile pe care le aveți; și, iată, toate lucrurile sunt curate pentru voi.

42 Dar vai de voi, farisei! căci dați zeciuială din mentă și rudă și tot felul de ierburi și treceți peste judecată și dragostea lui Dumnezeu: acestea trebuia să le faceți, și să nu lăsați pe cealaltă nefăcută.
43 Vai de voi, farisei! căci voi iubiți locurile de sus în sinagogi și salutările în piețe.
44 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriți! pentru că sunteți ca mormintele care nu se văd, iar oamenii care umblă peste ele nu le cunosc.
45 Atunci unul dintre învățătorii legii a răspuns și i-a zis: „Învățătorule, spunând astfel, ne ocărești și pe noi”.
46 Iar el a zis: Vai și vouă, avocaților! pentru că încărcați oamenii cu poveri grele de purtat și voi înșivă nu atingeți poverile cu niciunul din degetele voastre.
47 Vai vouă! căci voi ziditi mormintele profeţilor şi părinţii voştri le-au ucis.
48 Cu adevărat, mărturisiţi că îngăduiţi faptele părinţilor voştri, căci ei i-au ucis, iar voi le ziditi mormintele.
49 De aceea a spus și înțelepciunea lui Dumnezeu: „Le voi trimite prooroci și apostoli și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor persecuta;
50 Pentru ca sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut de la această generație;
51 De la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și templu: adevărat vă spun că se va cere acestui neam.
52 Vai de voi, juriștilor! pentru că ați luat cheia cunoașterii; nu ați intrat în voi înșivă și i-ați împiedicat pe cei ce intrau.
53 Și pe când le spunea aceste lucruri, cărturarii și fariseii au început să-l îndemne cu vehement și să-l provoace să vorbească despre multe lucruri:
54 Pândindu-l, și căutând să-i prindă ceva din gură, ca să-l poată acuza.

CAPITOLUL 12

1 Între timp, când s-a adunat o mulțime de oameni nenumărați, încât se călcau unul peste altul, a început să spună mai întâi ucenicilor Săi: Păziți-vă de aluatul fariseilor, care este ipocrizia.
2 Căci nu este nimic acoperit, care să nu fie descoperit; nici ascuns, asta nu va fi cunoscut.
3 De aceea, orice ați spus în întuneric, va fi auzit în lumină; și ceea ce ați spus la ureche în dulapuri va fi vestit pe acoperișuri.
4 Și vă spun prietenilor mei: Nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nu mai au ce să facă.
5 Dar vă voi preveni mai înainte de cine vă veți teme: temeți-vă de cel care, după ce a ucis, are putere să arunce în iad; da, vă spun: Temeți-vă de El.
6 Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi liri și nici una dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu?
7 Dar chiar și firele de păr din capul tău sunt toți numărați. Nu vă temeți deci: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.
8 De asemenea, vă spun că pe oricine Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor, pe acela îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu:
9 Dar cel care mă leapădă înaintea oamenilor, va fi lepădat înaintea îngerilor lui Dumnezeu.
10 Și oricui va rosti un cuvânt împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar celui ce hulește împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta.
11 Și când vă vor duce la sinagogi, la magistrați și la puteri, nu vă gândiți cum sau ce lucru veți răspunde sau ce veți spune:
12 Căci Duhul Sfânt vă va învăța în același ceas ce trebuie să spuneți.
13 Iar unul din cete i-a zis: Învăţătorule, vorbeşte fratelui meu să împartă moştenirea cu mine.
14 Și el i-a zis: Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor peste tine?
15 Iar el le-a zis: „ Aveţi grijă şi păziţi-vă de lăcomie, căci viaţa unui om nu constă în abundenţa lucrurilor pe care le are.
16 Și le-a spus o pildă, spunând: Pământul unui bogat a dat naștere din belșug;
17 Și s-a gândit în sine, zicând: Ce să fac, pentru că nu am loc unde să-mi dau roadele?
18 Iar el a zis: „Aceasta voi face: îmi voi dărâma hambarele și voi zidi mai multe; și acolo îmi voi da toate roadele și bunurile mele.
19 Și voi spune sufletului meu: „Suflete, ai multe bunuri strânse pentru mulți ani; liniștește-te, mănâncă, bea și veselește-te.
20 Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în noaptea aceasta ți se va cere sufletul; atunci ale cui vor fi acele lucruri pe care le-ai făcut?
21 Așa este cel care adună comori pentru sine și nu este bogat față de Dumnezeu.
22 Și a zis ucenicilor Săi: De aceea vă spun: Nu vă gândiți la viața voastră ce veți mânca; nici pentru trup, cu ce vă veți îmbrăca.
23 Viața este mai mult decât carnea și trupul este mai mult decât îmbrăcămintea.
24 Uită-te la corbi, căci nici nu seamănă, nici nu seceră; care nu au nici magazie, nici hambar; și Dumnezeu îi hrănește: cu cât mai mult sunteți mai buni decât păsările?
25 Și cine dintre voi, cu gândire, poate adăuga la statura lui un cot?
26 Atunci, dacă nu puteți face lucrul cel mai mic, de ce vă gândiți la restul?
27 Uită-te la crini cum cresc: nu trudesc, nu toarnă; și totuși vă spun că Solomon în toată gloria lui nu a fost îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
28 Dacă atunci Dumnezeu îmbracă astfel iarba care este astăzi pe câmp și mâine va fi aruncată în cuptor; cu cât mai mult vă va îmbrăca el, puțini credincioși?
29 Și nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nu vă îndoiți.
30 Căci toate aceste lucruri le caută neamurile lumii; și Tatăl vostru știe că aveți nevoie de aceste lucruri.
31 Ci mai degrabă căutaţi Împărăţia lui Dumnezeu; şi toate aceste lucruri vi se vor adăuga.
32 Nu te teme, turmă mică; căci Tatălui vostru este plăcerea să vă dea împărăția.
33 Vindeți ceea ce aveți și faceți milostenie; Asigurați-vă pungi care să nu îmbătrânească, o comoară în ceruri, care nu slăbește, unde niciun hoț nu se apropie și nici molia nu strică.
34 Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.
35 Să-ți fie încinse coapsele și luminile să aprindă;

36 Și voi înșivă, ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor, când se va întoarce de la nuntă; ca când va veni și va bate, să-I deschidă imediat.
37 Fericiți slujitorii aceia, pe care Domnul, când va veni, îi va găsi vegheând; adevărat vă spun că se va încinge și îi va pune să stea la masă și va ieși și le va sluji.
38 Și dacă va veni în cea de-a doua strajă sau va veni în cea de-a treia strajă și îi va găsi așa, fericiți slujitorii aceia.
39 Și aceasta să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut la ce oră va veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat să i se spargă casa.
40 Fiți deci gata și voi, căci Fiul Omului vine la ceasul când nu gândiți.
41 Atunci Petru i-a zis: „Doamne, ne spui această pildă nouă sau chiar tuturor?
42 Și Domnul a spus: Cine este, deci, acel ispravnic credincios și înțelept, pe care stăpânul său îl va pune conducător peste casa lui, ca să le dea porția lor de mâncare la vremea potrivită?
43 Ferice de robul acela, pe care stăpânul său, când va veni, îl va găsi făcând așa.
44 Adevărat vă spun că el îl va pune stăpân peste tot ce are.
45 Dar dacă acel slujitor zice în inima lui: Domnul meu întârzie venirea lui; și va începe să bată pe slujitori și pe fecioare, să mănânce și să bea și să se bea;
46 Stăpânul acelui slujitor va veni într-o zi în care nu-l va aștepta și într-un ceas în care nu-și va da seama, îl va tăia în bucăți și-i va pune partea lui cu cei necredincioși.
47 Și slujitorul acela, care a cunoscut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit și nu a făcut după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.
48 Dar cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Căci cui i s-a dat mult, i se va cere mult;
49 Am venit să trimit foc pe pământ; și ce voi face, dacă este deja aprins?
50 Dar eu am un botez cu care să fiu botezat; și cât de îngrădit sunt până când se va împlini!
51 Să presupuneți că am venit să dau pace pe pământ? Vă spun, nu; ci mai degrabă împărțire:
52 Căci de acum încolo vor fi cinci într-o casă împărțiți, trei împotriva doi și doi împotriva trei.
53 Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului, iar fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei ei și nora împotriva soacrei ei.
54 Și a spus de asemenea poporului: Când vedeți un nor ridicându-se din apus, îndată ziceți: Vine o ploaie; si asa este.
55 Și când vedeți cum bate vântul de miazăzi, spuneți: Va fi căldură; și se întâmplă.
56 Ipocriților, puteți discerne fața cerului și a pământului; dar cum de nu discerneți această dată?
57 Da, și de ce nu judecați din voi înșivă ceea ce este drept?
58 Când te duci cu potrivnicul tău la magistrat, după cum ești pe cale, ai grijă ca să fii izbăvit de el; ca nu cumva să te dea judecătorului, iar judecătorul să te dea ofițerului, iar ofițerul să te arunce în închisoare.
59 Îți spun că nu vei pleca de acolo, până nu ai plătit chiar ultimul acar.

CAPITOLUL 13

1 În vremea aceea, au fost prezenți câțiva care i-au spus despre Galileeni, al căror sânge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.
2 Iar Iisus, răspunzând, le-a zis: Credeți că acești Galileeni au fost păcătoși mai presus de toți Galileenii, pentru că au suferit astfel de lucruri?
3 Eu vă spun: Nu; dar, dacă nu vă pocăiți, veți pieri cu toții la fel.
4 Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că erau păcătoși mai presus de toți oamenii care locuiau în Ierusalim?
5 Eu vă spun: Nu; dar dacă nu vă pocăiți, veți pieri cu toții la fel.
6 El a spus și această pildă; Un om avea un smochin sădit în via lui; și a venit și a căutat rod pe el și n-a găsit.
7 Atunci el a zis vizorului viei sale: Iată, în acești trei ani am venit să caut roade pe acest smochin și nu găsesc niciunul; de ce îngreunează pământul?
8 Iar el, răspunzând, i-a zis: Doamne, lasă-l în pace și anul acesta, până voi săpa în jurul lui și îl voi arunca;
9 Și dacă aduce rod, bine;
10 Și învăța într-una din sinagogi în ziua de sabat.
11 Și iată, era o femeie care avea un duh de slăbiciune de optsprezece ani și era închinată împreună și nu se putea ridica în niciun fel.
12 Și când a văzut-o Isus, a chemat-o la el și i-a zis: „ Femeie, ești dezlegată de neputința ta”.
13 Și el și-a pus mâinile peste ea; și îndată ea s-a îndreptat și a slăvit pe Dumnezeu.
14 Și conducătorul sinagogii a răspuns cu mânie, pentru că Isus vindecase în ziua de sabat, și a spus norodului: „Sunt șase zile în care oamenii trebuie să lucreze; ziua de sabat.
15 Atunci Domnul i-a răspuns și i-a zis: Fățarule, nu își dezleagă fiecare din voi în ziua de sabat boul sau măgarul din grajd și îl duce la adăpare?
16 Și femeia aceasta, fiind fiica lui Avraam, pe care Satana a legat-o, iată, în acești optsprezece ani, nu ar trebui să fie dezlegată de această legătură în ziua sabatului?
17 Și după ce a spus aceste lucruri, toți potrivnicii lui s-au rușinat și tot poporul s-a bucurat de toate lucrurile glorioase care au fost făcute de el.
18 Atunci el a zis: Cu ce este împărăția lui Dumnezeu? și cu ce să semăn cu ea?
19 Este ca un bob de muștar, pe care un om l-a luat și l-a aruncat în grădina lui; și a crescut și a făcut ceară un copac mare; iar păsările cerului s-au cazat în ramurile lui.
20 Și iarăși a zis: Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?
21 Este ca drojdia, pe care o femeie l-a luat și l-a ascuns în trei măsuri de făină, până când totul a fost dospit.
22 Și a străbătut cetăți și sate, învățând și plecând spre Ierusalim.
23 Atunci cineva i-a zis: Doamne, sunt puțini cei care se mântuiesc? Iar el le-a spus:
24 Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, căci vă spun mulți, vor căuta să intre și nu vor putea.
25 Când s-a sculat stăpânul casei și a închis ușa, și veți începe să stați afară și să bateți la ușă, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă; și el va răspunde și vă va spune: Nu vă știu de unde sunteți;

26 Atunci veți începe să spuneți: „Am mâncat și am băut în fața ta și ai învățat pe străzile noastre”.
27 Dar el va zice: Vă spun că nu vă știu de unde sunteți; depărtaţi-vă de la Mine, toţi lucrătorii fărădelegii.
28 Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și Isaac și Iacov și pe toți proorocii, în Împărăția lui Dumnezeu, și voi înșivă veți fi izgoniți.
29 Și vor veni de la răsărit și de la apus și de la miazănoapte și de la miazăzi și se vor așeza în Împărăția lui Dumnezeu.
30 Și, iată, sunt ultimii care vor fi primii și sunt primii care vor fi ultimii.
31 În aceeași zi au venit unii dintre farisei și i-au zis: „Ieși și pleacă de aici, căci Irod te va ucide.
32 Și le-a zis: „ Duceți-vă și spuneți-i vulpii acelei: „Iată, eu scot draci și voi face leac azi și mâine și a treia zi voi fi desăvârșit”.
33 Cu toate acestea, trebuie să umb azi, mâine și a doua zi, căci nu se poate ca un profet să piară din Ierusalim.
34 O, Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; De câte ori aș fi adunat pe copiii tăi laolaltă, precum găina își adună puii sub aripi, și n-ai vrut!
35 Iată, casa voastră v-a fost lăsată pustie;

CAPITOLUL 14

1 Și s-a întâmplat că, pe când a intrat în casa unuia dintre căpeteniile farisei să mănânce pâine în ziua sabatului, ei l-au vegheat.
2 Și iată, înaintea lui era un om care avea hidropizie.
3 Iar Isus, răspunzând, a vorbit profesorilor legii și fariseilor, zicând: Este îngăduit să vindeci în ziua de sabat?
4 Și au tăcut. Şi l-a luat, l-a vindecat şi i-a dat drumul;
5 Și le-a răspuns, zicând: Care dintre voi va avea un măgar sau un bou căzut în groapă și nu-l va scoate îndată afară în ziua Sabatului?
6 Și nu i-au putut răspunde din nou la aceste lucruri.
7 Și a spus o pildă celor care erau chemați, când a observat cum au ales să aleagă camerele principale; spunându-le:
8 Când ești chemat de vreun bărbat la nuntă, nu te așeza în camera cea mai înaltă; ca să nu fie poruncit de la un om mai onorabil decât tine;
9 Și cel care ți-a poruncit ție și el să vină și să-ți spună: „Lăsează-i locului acestui om; iar tu începi cu rușine să iei camera cea mai de jos.
10 Dar când ești poruncit, du-te și așează-te în camera de jos; pentru ca, când va veni cel ce ți-a poruncit, să-ți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci te vei închina în fața celor care stau la masă cu tine.
11 Căci oricine se înalță, va fi smerit; şi cel ce se smereşte va fi înălţat.
12 Atunci a zis și celui care l-a poruncit: „ Când faci o cină sau o cină, nu-ți chema prietenii, nici frații, nici rudele, nici vecinii bogați; ca nu cumva și ei să-ți poată iarăși și să ți se facă o răsplată.
13 Dar când faci ospăţ, cheamă pe săraci, pe slăbănogi, pe şchiopi, pe orbi;
14 Și vei fi binecuvântat; căci ei nu te pot răsplăti, căci vei fi răsplătit la învierea celor drepţi.
15 Iar unul dintre cei ce stăteau la masă cu el a auzit aceste lucruri, i-a zis: Ferice de cel ce va mânca pâine în Împărăţia lui Dumnezeu.
16 Atunci el i-a zis: „ Un om a făcut o cină mare și a rugat pe mulți;
17 Și a trimis pe slujitorul său la ora cinei să spună celor chemați: Veniți; căci toate lucrurile sunt acum gata.
18 Și toți, cu un acord, au început să se scuze. Cel dintâi i-a spus: Am cumpărat o bucată de pământ și trebuie să mă duc să-l văd; te rog să mă scuzi.
19 Și altul a zis: Am cumpărat cinci juguri de boi și mă duc să-i testez; te rog să mă scuzi.
20 Iar un altul a spus: M-am căsătorit cu o nevastă și de aceea nu pot veni.
21 Atunci slujitorul acela a venit și ia arătat stăpânului său aceste lucruri. Atunci stăpânul casei, mâniat, a zis slujitorului său: Ieși repede pe străzile și pe străzile cetății și adu-i aici pe săraci, pe cei slăbănogi, pe cei boboci și pe orbi.
22 Și slujitorul a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și totuși este loc.
23 Și domnul a zis slujitorului: „Ieșiți pe drumuri și pe garduri vii și constrează-i să intre, ca să se umple casa mea.
24 Căci vă spun că niciunul dintre acei bărbați care au fost chemați nu va gusta din cina mea.
25 Și s-a dus cu el o mulțime mare de oameni; și s-a întors și le-a zis:
26 Dacă cineva vine la Mine și nu-și urăște tatăl și mama și soția, copiii și frații și surorile, da, și viața lui, nu poate fi ucenicul meu.
27 Și oricine nu își poartă crucea și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.
28 Căci cine dintre voi, cu gândul să zidească un turn, nu se așează mai întâi și socotește prețul, dacă are suficient să-l termine?
29 Ca nu cumva, după ce a pus temelia și nu va putea să o termine, toți cei care o văd să înceapă să-și bată joc de el,
30 Zicând: Omul acesta a început să zidească și nu a putut să termine.
31 Sau care rege, mergând să facă război împotriva altui rege, nu se așează mai întâi și se sfătuiește dacă poate cu zece mii să-l întâmpine pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32 Sau, în timp ce celălalt este încă departe, el trimite un ambasade și dorește condiții de pace.
33 Tot așa, oricine este dintre voi, care nu părăsește tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu.
34 Sarea este bună; dar dacă sarea și-a pierdut gustul, cu ce se va condimenta?
35 Nu este potrivit nici pentru pământ, nici pentru gunoi; dar bărbații o scot afară. Cine are urechi să audă, să audă.

CAPITOLUL 15

1 Atunci s-au apropiat de el toți vameșii și păcătoșii, ca să-L asculte.
2 Și fariseii și cărturarii au cârtit, zicând: Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei.
3 Și le-a spus această pildă, zicând:
4 Care dintre voi, având o sută de oi, dacă pierde una dintre ele, nu le lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și nu merge după ceea ce este pierdut, până când o găsește?

5 Și când a găsit-o, o pune pe umeri, bucurându-se.
6 Și când vine acasă, își cheamă prietenii și vecinii, zicându-le: Bucurați-vă cu mine; căci mi-am găsit oaia care era pierdută.
7 Vă spun că la fel va fi bucurie în cer pentru un păcătos care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de drepți, care nu au nevoie de pocăință.
8 Ori ce femeie, având zece arginți, dacă pierde o bucată, nu aprinde o lumânare și nu mătură casa și caută cu sârguință până o găsește?
9 Și când l-a găsit, își cheamă prietenii și vecinii ei, zicând: Bucurați-vă cu mine; căci am găsit piesa pe care o pierdusem.
10 La fel, vă spun că este bucurie în prezența îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește.
11 Iar el a spus: Un om avea doi fii;
12 Iar cel mai mic dintre ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea din bunuri care-mi revine”. Și le-a împărțit traiul.
13 Și nu multe zile după aceea, fiul mai mic s-a adunat pe toți și a pornit într-o țară îndepărtată și acolo și-a irosit averea cu o viață dezlănțuită.
14 Și după ce a cheltuit totul, s-a ridicat o foamete puternică în țara aceea; și a început să fie în lipsă.
15 Și s-a dus și s-a alăturat unui cetățean al țării respective; și l-a trimis în câmpurile lui să păzească porcii.
16 Și ar fi vrut să-și umple burta cu cojile pe care le mâncau porcii; și nimeni nu i-a dat.
17 Și revenind în sinea lui, a zis: Câți salariați ai tatălui meu au pâine îndeajuns și de mult, iar eu pier de foame!
18 Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu și îi voi spune: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta.
19 Și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău; fă-mă ca pe unul dintre angajații tăi.
20 Și s-a sculat și a venit la tatăl său. Dar când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă, a alergat, a căzut pe gâtul lui și l-a sărutat.
21 Și fiul i-a zis: Părinte, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău.
22 Dar tatăl a zis slujitorilor săi: Aduceți cea mai bună haină și îmbrăcați-l pe el; și a pus un inel în mână și pantofi în picioare:
23 Și aduceți aici vițelul îngrășat și omorâți-l; și să mâncăm și să ne bucurăm:
24 Căci acesta fiul meu a murit și a înviat din nou; a fost pierdut și a fost găsit. Și au început să fie veseli.
25 Fiul său mai mare era la câmp; și când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dans.
26 Și a chemat pe unul dintre slujitori și a întrebat ce înseamnă aceste lucruri.
27 Iar el i-a spus: Fratele tău a venit; și tatăl tău a ucis vițelul îngrășat, pentru că l-a primit sănătos și sănătos.
28 Și s-a mâniat și n-a vrut să intre; de aceea a ieșit tatăl său și l-a rugat.
29 Iar el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de mulți ani îți slujesc și nu am călcat niciodată porunca Ta; și totuși nu mi-ai dat niciodată un ied ca să mă vesel cu prietenii mei;
30 Dar, de îndată ce a venit fiul tău, care ți-a mâncat traiul cu desfrânele, ai ucis pentru el vițelul îngrășat.
31 Iar el i-a zis: Fiule, tu ești mereu cu mine și tot ce am este al tău.
32 Era de cuviință să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta a murit și a înviat; și a fost pierdut și a fost găsit.

CAPITOLUL 16

1 Și el a mai spus ucenicilor săi: Era un om bogat, care avea un ispravnic; și acela i-a fost acuzat că și-a irosit bunurile.
2 Și l-a chemat și i-a zis: Cum se face că aud asta despre tine? dă socoteală despre administrația ta; căci s-ar putea să nu mai fii administrator.
3 Atunci ispravnicul a zis în sinea lui: Ce să fac? căci stăpânul meu îmi ia de la mine isprăvnicia: nu pot săpa; a implora mi-e rusine.
4 M-am hotărât ce să fac, ca, când voi fi scos din ispravnicie, să mă primească în casele lor.
5 Deci, el a chemat la el pe fiecare dintre datornicii stăpânului său și a zis celui dintâi: Cât datorezi domnului meu?
6 Iar el a spus: O sută de măsuri de untdelemn. Iar el i-a zis: Ia-ți nota, șează-te repede și scrie cincizeci.
7 Atunci el a zis altuia: Și tu cât datorezi? Iar el a spus: O sută de măsuri de grâu. Iar el i-a zis: Ia-ți nota și scrie optzeci.
8 Și Domnul l-a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentru că a făcut cu înțelepciune, căci copiii acestei lumi sunt în neamul lor mai înțelepți decât copiii luminii.
9 Și vă spun: Faceți-vă prieteni din mamona nelegiuirii; pentru ca, când veți eșua, ei să vă primească în locuințe veșnice.
10 Cine este credincios în cele mai mici, este credincios și în multe; și cine este nedrept în cele mai mici, este nedrept și în multe.
11 De aceea, dacă nu ați fost credincioși în mamona nedreaptă, cine vă va încredința adevărata bogăție?
12 Și dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia, cine vă va da ceea ce este al vostru?
13 Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau îl va urî pe unul, și îl va iubi pe celălalt; sau se va ține de unul și îl va disprețui pe celălalt. Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamona.
14 Și fariseii, care erau lăcomi, au auzit toate aceste lucruri și l-au batjocorit.
15 El le-a spus: „ Voi sunteți cei care vă îndreptățiți înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile, căci ceea ce este foarte apreciat printre oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.
16 Legea și proorocii au fost până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu este propovăduită și fiecare om se apasă în ea.
17 Și este mai ușor ca cerul și pământul să treacă, decât să piardă un singur strop al Legii.
18 Oricine își lasă soția și se căsătorește cu alta, săvârșește adulter;
19 Era un om bogat, care era îmbrăcat în purpură și in subțire și se descurca cu somptuos în fiecare zi.
20 Și era un cerșetor, numit Lazăr, care era culcat la poarta lui, plin de răni,
21 Și dorind să se hrănească cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului; mai mult, câinii au venit și i-au lins rănile.

22 Și sa întâmplat că cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam; și bogatul a murit și a fost îngropat;
23 Și în iad și-a ridicat ochii, fiind în chinuri, și l-a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul său.
24 Și a strigat și a zis: Părinte Avraam, ai milă de mine și trimite pe Lazăr, ca să-și înmuie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci sunt chinuit în această flacără.
25 Dar Avraam a zis: „Fiule, adu-ți aminte că în timpul vieții tale ai primit lucrurile tale bune, și la fel și pe Lazăr lucruri rele; dar acum el este mângâiat și tu ești chinuit.
26 Pe lângă toate acestea, între noi și voi este un mare prăpastie fixat; nici ei nu pot trece la noi, asta ar veni de acolo.
27 Atunci el a zis: „Deci, te rog, părinte, să-l trimiți la casa tatălui meu”.
28 Căci am cinci frați; ca să le dea mărturie, ca să nu vină și ei în acest loc de chin.
29 Avraam i-a zis: „Ei au pe Moise și pe profeți; lasă-i să-i audă.
30 Iar el a spus: Nu, părinte Avraam;
31 Iar el i-a zis: Dacă nu ascultă pe Moise și pe profeți, nici nu vor fi convinși, deși cineva a înviat din morți.

CAPITOLUL 17

1 Atunci el a zis ucenicilor: „ Este cu neputinţă să nu vină greşelile; dar vai de cel prin care vin ele!
2 Mai bine i-ar fi fost atârnată de gât o piatră de moară și ar fi aruncat în mare, decât să păcănească pe unul dintre acești micuți.
3 Aveți grijă de voi înșivă: dacă fratele vostru vă păcătuiește, mustrați-l; iar dacă se pocăiește, iartă-l.
4 Și dacă se va păcătui împotriva ta de șapte ori pe zi și de șapte ori pe zi se întoarce la tine, zicând: Mă pocăiesc; să-l ierți.
5 Iar apostolii i-au zis Domnului: Înmulțiți-ne credința.
6 Și Domnul a spus: Dacă ai avea credință ca un grăunte de muștar, ai putea spune acestui arbore de sicamin: Fii smuls din rădăcină și fii sădit în mare; și ar trebui să vă asculte.
7 Dar cine dintre voi, având un slujitor care ară sau hrănește vitele, îi va spune în curând, când va veni de la câmp: Du-te și ia loc la masă?
8 Și nu-i voi spune mai degrabă: „Pregătește-mă cu ce pot cina, încinge-te și slujește-mi, până voi mânca și voi bea; și după aceea vei mânca și bea?
9 Îi mulțumește oare slujitorului acelui slujitor pentru că a făcut lucrurile care i s-au poruncit? eu nu.
10 Tot așa și voi, când veți fi făcut toate cele ce vi s-au poruncit, spuneți: „Suntem slujitori fără folos; am făcut ceea ce era datoria noastră să facem”.
11 Și s-a întâmplat că, pe când mergea la Ierusalim, a trecut prin mijlocul Samariei și Galileii.
12 Și când a intrat într-un sat, i-au întâlnit zece bărbați leproși, care stăteau departe.
13 Și ei și-au ridicat glasul și au zis: Iisuse, Învățătorule, miluiește-ne pe noi.
14 Iar când i-a văzut, le-a zis: „ Duceţi-vă, arătaţi-vă preoţilor. Și s-a întâmplat că, pe măsură ce mergeau, au fost curățiți.
15 Și unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors și a slăvit cu glas tare pe Dumnezeu,
16 Și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțumindu-i; și era samaritean.
17 Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți? dar unde sunt cei nouă?
18 Nu s-au găsit care s-au întors să dea slavă lui Dumnezeu, decât acest străin.
19 Iar el i-a spus: Scoală-te, du-te; credința ta te-a mântuit.
20 Și când a fost întrebat de la farisei, când va veni Împărăția lui Dumnezeu, el le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu observație;
21 Nici ei nu vor zice: Iată! sau, iată! căci, iată, Împărăţia lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.
22 Și a zis ucenicilor: „ Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului și nu o veți vedea.
23 Și vă vor spune: „Vedeți aici; sau, vezi acolo: nu merge după ei, nici nu-i urma.
24 Căci precum fulgerul, care luminează dintr-o parte de sub cer, strălucește până la cealaltă parte de sub cer; tot așa va fi și Fiul omului în ziua lui.
25 Dar mai întâi trebuie să sufere multe și să fie lepădat de generația aceasta.
26 Și așa cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.
27 Au mâncat, au băut, s-au căsătorit, au fost căsătoriți, până în ziua când Noe a intrat în corabie și a venit potopul și i-a nimicit pe toți.
28 Așa cum a fost și în zilele lui Lot; au mâncat, au băut, au cumpărat, au vândut, au sădit, au construit;
29 Dar în aceeași zi în care Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a nimicit pe toți.
30 Tot așa va fi în ziua când Fiul omului se va descoperi.
31 În ziua aceea, cine va fi pe acoperiș și lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce va fi pe câmp, să nu se întoarcă la fel.
32 Adu-ți aminte de soția lui Lot.
33 Oricine va căuta să-și salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața, o va păstra.
34 Vă spun că în noaptea aceea vor fi doi bărbați într-un singur pat; unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat.
35 Două femei vor măcina împreună; unul va fi luat, iar celălalt lăsat.
36 Doi oameni vor fi pe câmp; unul va fi luat, iar celălalt lăsat.
37 Iar ei au răspuns și i-au zis: Unde, Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde va fi trupul, acolo vor fi adunati vulturii.

CAPITOLUL 18

1 Și le-a spus o pildă în acest scop, că oamenii trebuie să se roage mereu și să nu leșine;
2 Zicând: Era într-o cetate un judecător, care nu se temea de Dumnezeu, nici nu se temea de om;
3 Și era o văduvă în cetatea aceea; și ea a venit la el și a zis: Răzbună-mă pe dușmanul meu.
4 Și nu a vrut o vreme; dar după aceea a zis în sinea lui: Deși nu mă tem de Dumnezeu și nici nu mă tem de om;
5 Dar pentru că această văduvă mă tulbură, o voi răzbuna, ca nu cumva să mă obosească prin venirea ei neîncetată.
6 Și Domnul a zis: Auziți ce spune judecătorul nedrept.
7 Și nu va răzbuna Dumnezeu pe aleșii Săi, care strigă zi și noapte către El, deși îi îndura mult?

8 Vă spun că el îi va răzbuna repede. Cu toate acestea, când va veni Fiul Omului, va găsi el credință pe pământ?
9 Și a spus această pildă unora care se încredeau în ei înșiși că sunt drepți și disprețuiau pe alții:
10 Doi bărbați s-au urcat în templu să se roage; unul fariseu, iar celălalt vameș.
11 Fariseul stătea în picioare și se ruga astfel: Doamne, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepți, adulteri sau chiar ca acest vameș.
12 Postesc de două ori pe săptămână, dau zecimi din tot ce am.
13 Și vameșul, stând departe, n-a vrut să-și ridice nici măcar ochii spre cer, ci și-a lovit pieptul, zicând: Doamne, ai milă de mine, păcătosul!
14 Vă spun că omul acesta s-a pogorât în casa lui îndreptățit mai degrabă decât celălalt; căci oricine se înalță va fi smerit; şi cel ce se smereşte va fi înălțat.
15 Și i-au adus și prunci, ca să-i atingă; dar ucenicii lui, când au văzut asta, i-au certat.
16 Dar Iisus i-a chemat la Sine și a zis: „ Lăsați copiii să vină la Mine și nu le opriți, căci a celor astfel este Împărăția lui Dumnezeu.
17 Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil mic, nu va intra în ea.
18 Și un conducător l-a întrebat, zicând: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?
19 Iar Isus i-a zis: De ce mă numești bun? nimeni nu este bun, în afară de unul, adică Dumnezeu.
20 Tu știi poruncile: Să nu comite adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu dai mărturie mincinoasă, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.
21 Iar el a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea sus.
22 Când a auzit Iisus aceste lucruri, i-a zis: „ Totuși, un lucru îți lipsește: vinde tot ce ai și împarte săracilor și vei avea o comoară în cer; și vino, urmează-Mă.
23 Și când a auzit acestea, s-a întristat foarte mult, căci era foarte bogat.
24 Iar Isus, văzând că era foarte întristat, a zis: Cât de greu vor intra cei care au bogății în Împărăția lui Dumnezeu!
25 Căci este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechiul unui ac, decât pentru un bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
26 Iar cei ce au auzit au zis: Cine poate fi mântuit?
27 Iar el a spus: Lucrurile care sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu.
28 Atunci Petru a zis: Iată, noi am lăsat totul și te-am urmat.
29 Și le-a zis: „ Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casa, sau părinții, sau frații, sau soția sau copiii, pentru Împărăția lui Dumnezeu,
30 Care nu va primi mult mai mult în vremea aceasta și în lumea viitoare, viața veșnică.
31 Apoi a luat la el pe cei doisprezece și le-a zis: „ Iată, ne urcăm la Ierusalim și toate lucrurile scrise de profeți despre Fiul omului se vor împlini.
32 Căci el va fi dat neamurilor și va fi batjocorit, rugat cu ciudă și scuipat peste el.
33 Îl vor biciui și îl vor omorî și a treia zi va învia.
34 Și ei n-au înțeles nimic din aceste lucruri;
35 Și s-a întâmplat că, pe când se apropia de Ierihon, un orb stătea lângă drum, cerșind.
36 Și auzind mulțimea trecând, a întrebat ce înseamnă.
37 Iar ei i-au spus că trece Isus din Nazaret.
38 Și a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!
39 Iar cei ce mergeau înainte L-au certat să tacă; dar el a strigat cu atât mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine!
40 Și Iisus a stat și a poruncit să fie adus la el; și când s-a apropiat, l-a întrebat:
41 Spunând: Ce vrei să-ți fac? Iar el a spus: Doamne, ca să-mi primesc vederea.
42 Și Iisus i-a spus: Primește-ți vederea; credința ta te-a mântuit.
43 Și îndată și-a căpătat vederea și L-a urmat, slăvind pe Dumnezeu; și tot poporul, când a văzut aceasta, L-a lăudat pe Dumnezeu.

CAPITOLUL 19

1 Și Isus a intrat și a trecut prin Ierihon.
2 Și iată, era un om numit Zaheu, care era căpetenia dintre vameși și era bogat.
3 Și a căutat să vadă pe Isus cine era; și nu putea pentru presă, pentru că era mic de statură.
4 Și a alergat înainte și s-a urcat într-un sicomor, ca să-l vadă, căci trebuia să treacă pe calea aceea.
5 Iar Iisus, când a venit la locul acela, a ridicat privirea, l-a văzut și i-a zis: Zaheu, grăbește-te și coboară; căci astăzi trebuie să rămân la casa ta.
6 Și s-a grăbit, a coborât și l-a primit cu bucurie.
7 Iar când au văzut aceasta, toți au cârtit, zicând: „S-a dus să fie oaspete cu un om păcătos”.
8 Și Zaheu a stat și a zis Domnului; Iată, Doamne, jumătate din bunurile mele o dau săracilor; și dacă am luat ceva de la cineva prin acuzație mincinoasă, îl restituesc de patru ori.
9 Și Iisus i-a spus: „ Azi a venit mântuirea în casa aceasta, pentru că și el este fiu al lui Avraam.
10 Căci Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ceea ce era pierdut.
11 Și, auzind ei aceste lucruri, a adăugat și a rostit o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și pentru că credeau că împărăția lui Dumnezeu va apărea îndată.
12 El a zis deci: Un nobil s-a dus într-o țară îndepărtată, ca să-și ia o împărăție și să se întoarcă.
13 Și a chemat pe cei zece slujitori ai săi și le-a dat zece mine și le-a zis: Ocupați până voi veni.
14 Dar cetățenii lui l-au urât și au trimis un mesaj după el, spunând: „Nu vrem ca acest om să domnească peste noi.
15 Și s-a întâmplat că, după ce s-a întors, după ce a primit împărăția, a poruncit să fie chemați la el acești slujitori, cărora le-a dat banii, ca să știe cât câștigase fiecare om prin negoț.
16 Atunci a venit primul și a zis: Doamne, lira ta a câștigat zece lire.
17 Iar el i-a zis: „Bine, slujitor bun, pentru că ai fost credincios în foarte puțin, ai stăpânire peste zece cetăți”.
18 Și a venit al doilea și a zis: Doamne, mina ta a câștigat cinci mine.
19 Și el i-a zis la fel: Fii și tu peste cinci cetăți.
20 Și a venit altul și a zis: Doamne, iată lira ta, pe care am ținut-o într-un șervețel.
21 Căci m-am temut de tine, pentru că ești un om auster;
22 Iar el i-a zis: Din gura ta te voi judeca, slujitor rău. Tu știai că sunt un om auster, luând ceea ce nu am pus jos și secerând ceea ce nu am semănat:

23 Atunci pentru ce nu mi-ai dat banii la bancă, ca, la venirea mea, să-mi cer banii mei cu cămătărie?
24 Iar el a zis celor ce stăteau lângă: Luați de la el mina și dați-o celui ce are zece mine.
25 (Și ei i-au spus: Doamne, are zece lire.)
26 Căci vă spun că oricui are i se va da; și de la cel ce nu are, chiar și ceea ce are va fi luat de la el.
27 Dar acei vrăjmași ai mei, care nu voiau ca eu să domnesc peste ei, adu-i aici și-i ucid înaintea mea.
28 Și după ce a vorbit astfel, a mers înainte, urcându-se la Ierusalim.
29 Și s-a întâmplat că, când s-a apropiat de Betfage și Betania, la muntele numit Muntele Măslinilor, a trimis pe doi dintre ucenicii săi,
30 Zicând: Duceţi-vă în satul de dincolo de voi; în care, la intrarea voastră, veți găsi un mânz legat, pe care încă nu a șezut niciun om; dezlegați-l și aduceți-l aici.
31 Și dacă vă întreabă cineva: De ce îl dezlegați? astfel îi vei spune: Pentru că Domnul are nevoie de el.
32 Și cei trimiși s-au dus și au găsit așa cum le spusese El.
33 Și în timp ce ei dezlegau mânzul, stăpânii lui le-au zis: De ce dezlegați mânzul?
34 Și ei au zis: Domnul are nevoie de el.
35 Și L-au adus la Isus; și și-au aruncat hainele peste mânz, și L-au așezat pe Isus.
36 Și pe când mergea, și-au întins hainele pe drum.
37 Și când s-a apropiat, chiar acum, la coborârea muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a început să se bucure și să-L laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate faptele măreţe pe care le văzuseră;
38 Spunând: Binecuvântat să fie Împăratul care vine în Numele Domnului: pace în ceruri și slavă în cei de sus.
39 Iar unii din farisei din mulţime i-au zis: „Învăţătorule, mustră-ţi ucenicii.
40 Și el a răspuns și le-a zis: Vă spun că, dacă aceștia ar tace, pietrele ar striga îndată.
41 Și când s-a apropiat, a privit cetatea și a plâns pentru ea,
42 Spunând: Dacă ai fi cunoscut, măcar în zilele tale, lucrurile care țin de pacea ta! dar acum sunt ascunse de ochii tăi.
43 Căci vor veni peste tine zile în care vrăjmașii tăi vor arunca un șanț în jurul tău și te vor înconjura și te vor ține de toate părțile,
44 Și te va întinde pe tine cu pământul și pe copiii tăi înlăuntrul tău; și nu vor lăsa în tine piatră peste piatră; pentru că n-ai cunoscut timpul pedepsei tale.
45 Și a intrat în templu și a început să alunge pe cei ce vindeau în el și pe cei ce cumpărau;
46 Spunându-le: Este scris: Casa Mea este casa rugăciunii;
47 Și învăța zilnic în templu. Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii și căpetenia poporului căutau să-l nimicească,
48 Și n-au găsit ce puteau face, căci tot poporul era foarte atent să-L asculte.

CAPITOLUL 20

1 Și s-a întâmplat că într-una din zilele acelea, în timp ce el învăța poporul în templu și propovăduia Evanghelia, preoții cei mai de seamă și cărturarii au venit asupra lui împreună cu bătrânii,
2 Și i-a vorbit, zicând: Spune-ne, cu ce autoritate faci aceste lucruri? sau cine este cel care ți-a dat această autoritate?
3 Iar el a răspuns și le-a zis: Și eu vă voi întreba un lucru; si raspunde-mi:
4 Botezul lui Ioan, a fost din cer sau al oamenilor?
5 Și s-au gândit între ei, zicând: Dacă vom spune: Din ceruri; va zice: Atunci de ce nu L-aţi crezut?
6 Dar dacă spunem: Despre oameni; tot poporul ne va ucide cu pietre, căci ei sunt convinși că Ioan a fost un profet.
7 Și ei au răspuns că nu știau de unde este.
8 Iar Isus le-a zis: Nici eu nu vă spun cu ce autoritate fac aceste lucruri.
9 Atunci a început să vorbească poporului această pildă; Un om a sădit o vie, a dat-o la țărani și a plecat mult timp într-o țară îndepărtată.
10 La vremea vremii, a trimis un slujitor la agricultori, ca să-i dea din rodul viei;
11 Și iarăși a trimis un alt slujitor; și ei l-au bătut și l-au rugat cu rușine și l-au dat afară cu gol.
12 Și iarăși a trimis pe al treilea; și l-au rănit și pe el și l-au scos afară.
13 Atunci stăpânul viei a zis: Ce să fac? Îl voi trimite pe fiul meu iubit: poate că îl vor respecta când îl vor vedea.
14 Dar, văzându-l, vierii, s-au gândit între ei, zicând: Acesta este moștenitorul; vino să-l omorâm, ca moștenirea să fie a noastră.
15 L-au aruncat deci din vie și l-au omorât. Deci, ce le va face stăpânul viei?
16 El va veni și va nimici pe acești agricultori și va da via altora. Iar când au auzit, au zis: Doamne ferește.
17 Și i-a privit și a zis: „ Ce este deci aceasta care este scrisă: Piatra pe care au lepădat-o zidarii, aceasta a devenit capul unghiului?
18 Oricine va cădea pe piatra aceea va fi zdrobit; dar pe oricine va cădea, îl va măcina în pulbere.
19 Și preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau în aceeași oră să pună mâinile asupra lui; și s-au temut de popor, pentru că au înțeles că El rostise această pildă împotriva lor.
20 Și l-au urmărit și au trimis iscoade, care să se prefacă oameni drepți, ca să apuce de cuvintele lui, ca să-l dea sub puterea și autoritatea guvernatorului.
21 Iar ei l-au întrebat, zicând: Învățătorule, știm că tu zici și înveți drept și că nu primești persoana nimănui, ci înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu;
22 Ne este îngăduit să dăm tribut Cezarului, sau nu?
23 Dar El a înțeles viclenia lor și le-a zis: De ce mă ispitești?
24 Arată-mi un ban. A cui imagine și inscripție o are? Ei au răspuns și au zis: Al Cezarului.
25 Iar el le-a zis: Daţi deci Cezarului cele ce sunt ale Cezarului şi lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu.
26 Și n-au putut să apuce cuvintele lui înaintea poporului; și s-au mirat de răspunsul lui și au tăcut.
27 Atunci au venit la el unii dintre saduchei, care neagă că este vreo înviere; și l-au întrebat:
28 Spunând: Învățătorule, Moise ne-a scris: Dacă moare fratele cuiva, având nevastă, și moare fără copii, fratele său să-şi ia nevasta şi să-i ridice fratelui său sămânță.

29 Erau deci șapte frați; și primul și-a luat o soție și a murit fără copii.
30 Și al doilea a luat-o de soție și a murit fără copii.
31 Și al treilea a luat-o; și tot așa și cei șapte; și n-au lăsat copii și au murit.
32 În cele din urmă, femeia a murit și ea.
33 De aceea, la înviere, a cui dintre ei este soția? căci șapte au avut-o de soție.
34 Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Copiii acestei lumi se căsătoresc și se căsătoresc;
35 Dar cei care vor fi socotiți vrednici să obțină lumea aceea și învierea din morți, nici nu se căsătoresc, nici nu se căsătoresc;
36 Nici ei nu mai pot muri, căci sunt egali cu îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind copiii învierii.
37 Acum că morții au înviat, chiar Moise a arătat-o la tufiș, când a numit pe Domnul Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov.
38 Căci El nu este Dumnezeul celor morți, ci al celor vii, căci toți trăiesc pentru El.
39 Atunci unii dintre cărturari, răspunzând, au zis: Învăţătorule, bine ai spus.
40 După aceea, n-au îndrăznit să-i pună nicio întrebare.
41 Și le-a zis: „ Cum spun ei că Hristos este fiul lui David?
42 Și David însuși a spus în cartea Psalmilor: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea!
43 Până când voi pune pe vrăjmașii tăi așternutul picioarelor tale.
44 De aceea David îl numește Domn, cum este el fiul lui?
45 Atunci, în auzul întregului popor, el a spus ucenicilor săi:
46 Păziți-vă de cărturari, care doresc să umble în haine lungi și iubesc salutările în piețe, și locurile cele mai înalte în sinagogi și odăile principale la sărbători;
47 Care devorează casele văduvelor și, pentru spectacol, faceți rugăciuni lungi; aceia vor primi o osândă mai mare.

CAPITOLUL 21

1 Și a ridicat privirea și i-a văzut pe bogații care își aruncau darurile în vistierie.
2 Și a văzut și o văduvă săracă care arunca acolo doi acari.
3 Și el a spus: Adevărat vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți;
4 Căci toți aceștia au aruncat din belșugul lor în jertfele lui Dumnezeu;
5 Și când unii vorbeau despre templu, cum era împodobit cu pietre frumoase și daruri, el a spus:
6 Cât despre aceste lucruri pe care le vedeți, vor veni zile în care să nu rămână piatră peste piatră, care să nu fie dărâmată.
7 Iar ei l-au întrebat, zicând: Învăţătorule, dar când vor fi acestea? și ce semn va fi când aceste lucruri se vor întâmpla?
8 Iar el a zis: Luaţi seama să nu vă înşelaţi, căci mulţi vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos; și vremea se apropie; nu mergeți deci după ei.
9 Dar când veţi auzi de războaie și tulburări, nu vă înspăimântaţi, căci aceste lucruri trebuie să se întâmple mai întâi; dar sfârșitul nu este din când în când.
10 Atunci el le-a zis: „ Se va ridica națiune împotriva națiunii și împărăție împotriva împărăției;
11 Și vor fi cutremure mari în diverse locuri, foamete și ciume; și vederi înfricoșătoare și semne mari vor fi din ceruri.
12 Dar înainte de toate acestea, ei își vor pune mâinile asupra voastră și vă vor prigoni, vă vor preda la sinagogi și în închisori, fiind duși înaintea împăraților și a conducătorilor din pricina Numelui Meu.
13 Și se va întoarce la tine ca mărturie.
14 Așadar, puneți-vă în inimile voastre, să nu meditați înaintea ce veți răspunde:
15 Căci vă voi da o gură și o înțelepciune, pe care toți potrivnicii voștri nu le vor putea contrazice și nici nu le vor putea rezista.
16 Și veți fi trădați atât de părinți, cât și de frați, și de rude și de prieteni; și pe unii dintre voi îi vor face să fie omorâți.
17 Și veți fi urâți de toți oamenii din pricina Numelui Meu.
18 Dar niciun păr din capul tău nu va pieri.
19 În răbdarea voastră stăpâniţi sufletele voastre.
20 Și când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, atunci să știți că pustiirea lui este aproape.
21 Atunci cei ce sunt în Iudeea să fugă în munți; și să plece cei care sunt în mijlocul ei; și cei care sunt în ţări să nu intre în el.
22 Căci acestea sunt zilele răzbunării, ca să se împlinească toate lucrurile scrise.
23 Dar vai celor care sunt însărcinate și celor care alăptează în zilele acelea! pentru că va fi mare necaz în țară și mânie asupra acestui popor.
24 Și vor cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși robi în toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.
25 Și vor fi semne în soare și în lună și în stele; și pe pământ strâmtorarea neamurilor, cu nedumerire; marea și valurile urlând;
26 Inimile oamenilor le slăbesc de frică și de îngrijirea celor ce vor veni pe pământ, căci puterile cerului vor fi zdruncinate.
27 Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-un nor cu putere și mare slavă.
28 Și când aceste lucruri încep să se întâmple, atunci priviți în sus și ridicați-vă capetele; căci răscumpărarea ta se apropie.
29 Și le-a spus o pildă; Iată smochinul și toți copacii;
30 Când ei acum trăgează, vedeți și știți de la voi înșivă că vara este acum aproape.
31 La fel și voi, când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.
32 Adevărat vă spun că neamul acesta nu va trece până când totul se va împlini.
33 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
34 Și luați grijă la voi înșivă, ca nu cumva vreodată inimile voastre să fie supraîncărcate de exces, de beție și de grijile acestei vieți, și astfel acea zi să vină peste voi fără să vă dați seama.
35 Căci va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului.
36 Vegheați deci și rugați-vă mereu, ca să fiți considerați vrednici să scăpați de toate aceste lucruri care se vor întâmpla și să stați înaintea Fiului omului.
37 Şi în timpul zilei, el învăţa în templu; iar noaptea a ieșit și a locuit pe muntele care se numește Muntele Măslinilor.

38 Și tot poporul a venit dis-de-dimineață la el în templu, ca să-l audă.

CAPITOLUL 22

1 S-a apropiat sărbătoarea azimelor, care se numește Paștele.
2 Și preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să-L omoare; căci se temeau de oameni.
3 Atunci Satana a intrat în Iuda, supranumit Iscariotean, din numărul celor doisprezece.
4 Și s-a dus și a vorbit cu preoții cei mai de seamă și căpeteniile, cum să-L trădeze lor.
5 Și s-au bucurat și au făcut legământ să-i dea bani.
6 Și a făgăduit și a căutat prilejul de a-L trăda lor în absența mulțimii.
7 Atunci a venit ziua azimelor, când Paștele trebuia să fie jertfit.
8 Și a trimis pe Petru și pe Ioan, să zică: Duceți-vă și pregătiți-ne Paștele, ca să mâncăm.
9 Iar ei i-au spus: Unde vrei să ne pregătim?
10 Iar el le-a spus: Iată, când veți intra în cetate, vă va întâlni un om care poartă un ulcior cu apă; urmează-l în casa în care intră.
11 Și veți spune bunului casei: Învățătorul îți spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi mânca Paștele cu ucenicii mei?
12 Și vă va arăta o încăpere mare de sus, mobilată; acolo pregătiți.
13 Și s-au dus și au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștele.
14 Și când a sosit ceasul, a șezut și cei doisprezece apostoli cu el.
15 Iar el le-a zis: Cu dorință am dorit să mănânc Paștele acesta cu voi, înainte de a suferi;
16 Căci vă spun că nu voi mai mânca din el, până când se va împlini în Împărăția lui Dumnezeu.
17 Și a luat paharul și a mulțumit și a zis: Luați aceasta și împărțiți-l între voi.
18 Căci vă spun că nu voi bea din rodul viței de vie, până când va veni Împărăția lui Dumnezeu.
19 Și a luat pâine, a mulțumit, a frânt-o și le-a dat, zicând: Acesta este trupul Meu, care este dat pentru voi; faceți aceasta în pomenirea mea.
20 La fel și paharul după cină, zicând: Acest pahar este noul legământ în sângele Meu, care este vărsat pentru voi.
21 Dar iată, mâna celui ce mă trădează este cu mine pe masă.
22 Și într-adevăr, Fiul Omului merge, așa cum a fost hotărât; dar vai de acel om prin care este trădat!
23 Și au început să se întrebe între ei, cine dintre ei ar trebui să facă acest lucru.
24 Și a fost și o ceartă între ei, care dintre ei ar trebui socotit cel mai mare.
25 Și le-a zis: Împărații Neamurilor le domnesc; iar cei care exercită autoritate asupra lor sunt numiți binefăcători.
26 Dar voi nu veți fi așa; ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai tânăr; și cel care este căpetenia, precum cel ce slujește.
27 Căci cine este mai mare, cel ce stă la masă sau cel ce slujește? nu este cel ce stă la masă? dar eu sunt printre voi ca cel ce slujește.
28 Voi sunteți cei care ați rămas cu Mine în ispitele mele.
29 Și vă pun o împărăție, așa cum mi-a rânduit Tatăl meu;
30 Ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția mea și să vă așezați pe tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.
31 Și Domnul a zis: Simone, Simone, iată, Satana a dorit să te aibă, ca să te cerne ca grâul;
32 Dar m-am rugat pentru tine, ca să nu-ți piardă credința; și când te vei converti, întărește-ți pe frații tăi.
33 Iar el i-a zis: Doamne, sunt gata să merg cu Tine, și la închisoare, și la moarte.
34 Iar el a zis: Îți spun, Petre, că nu va cânta astăzi cocoșul, înainte de a nega de trei ori că mă cunoști.
35 Iar el le-a zis: Când v-am trimis fără traistă, fără traistă și fără pantofi, v-a lipsit ceva? Iar ei au zis: Nimic.
36 Atunci el le-a zis: „ Dar acum, cine are o pungă, să o ia și, la fel, sac; și cine nu are sabie, să-și vândă haina și să cumpere una.
37 Căci vă spun că trebuie încă să se împlinească în mine ceea ce este scris, și El a fost socotit printre nelegiuitori, căci lucrurile cu privire la mine au sfârșit.
38 Ei au zis: Doamne, iată două săbii. Iar el le-a spus: Este de ajuns.
39 Și a ieșit și s-a dus, cum era de obicei, la muntele Măslinilor; și ucenicii lui l-au urmat și ei.
40 Și când a ajuns la locul acela, le-a zis: Rugați-vă să nu intrați în ispită.
41 Și s-a retras de la ei cam aruncat cu o piatră, a îngenuncheat și s-a rugat:
42 Zicând: Părinte, dacă vrei, îndepărtează de la mine paharul acesta; totuși să nu se facă voia mea, ci a ta.
43 Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l.
44 Și fiind într-o agonie, se ruga cu mai multă stăruință; și sudoarea lui era ca niște picături mari de sânge care cădeau la pământ.
45 Și când S-a sculat din rugăciune și a venit la ucenicii Săi, i-a găsit dormind de întristare,
46 Și le-a zis: De ce dormiți? ridicați-vă și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.
47 Și în timp ce încă vorbea, iată o mulțime, iar cel care se numea Iuda, unul dintre cei doisprezece, a mers înaintea lor și s-a apropiat de Isus să-l sărute.
48 Dar Isus i-a zis: Iuda, cu un sărut trădezi pe Fiul omului?
49 Cei care erau în jurul lui, văzând ce avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia?
50 Și unul dintre ei a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă.
51 Iar Iisus a răspuns și a zis: Lași până aici. Și i-a atins urechea și l-a vindecat.
52 Atunci Iisus a zis preoților cei mai de seamă, căpeteniilor templului și bătrânilor, care veniseră la el: „ Ați ieșit, ca împotriva unui hoț, cu săbii și toiagă?
53 Când eram zilnic cu voi în templu, nu v-ați întins mâinile împotriva mea; dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului.
54 Atunci l-au luat, l-au condus și l-au dus în casa marelui preot. Și Petru l-a urmat de departe.
55 Și după ce au aprins focul în mijlocul sălii și au fost așezați împreună, Petru s-a așezat în mijlocul lor.
56 Dar o slujbă l-a privit în timp ce stătea lângă foc, și s-a uitat la el, și a zis: Și omul acesta era cu el.
57 Și l-a lepădat, zicând: Femeie, nu-l cunosc.

58 Iar după puţin timp, altul l-a văzut şi a zis: Şi tu eşti dintre ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt.
59 Și cam la un ceas după altul a afirmat cu încredere, spunând: Cu adevărat și omul acesta era cu el, căci este Galileean.
60 Și Petru a zis: Omule, nu știu ce spui. Și imediat, în timp ce el încă vorbea, cocoșul a sunat.
61 Și Domnul S-a întors și S-a uitat la Petru. Și Petru și-a adus aminte de cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul, mă vei lepăda de trei ori.
62 Și Petru a ieșit și a plâns cu amar.
63 Iar bărbații care îl țineau pe Isus l-au batjocorit și l-au lovit.
64 Și, după ce l-au legat la ochi, l-au lovit pe față și l-au întrebat, zicând: Proorocește, cine te-a lovit?
65 Și multe alte lucruri au spus hulitor împotriva lui.
66 Și de îndată ce s-a făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții cei mai de seamă și cărturarii s-au adunat și l-au dus în soborul lor, zicând:
67 Tu ești Hristosul? spune-ne. Iar el le-a spus: Dacă vă spun, nu veți crede;
68 Și dacă vă întreb și eu, nu-mi veți răspunde și nici nu mă lăsați să plec.
69 De acum încolo, Fiul omului va ședea de-a dreapta puterii lui Dumnezeu.
70 Atunci toți au zis: „Atunci, Tu ești Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus: Voi ziceți că sunt.
71 Iar ei au zis: Ce mai trebuie să mai dăm mărturie? căci noi înșine am auzit de propria sa gură.

CAPITOLUL 23

1 Și toată mulțimea lor s-a sculat și L-a condus la Pilat.
2 Și au început să-l învinuiască, zicând: „Am găsit pe acest om perversând neamul și interzicând să dea tribut Cezarului, spunând că el însuși este Hristos Împăratul”.
3 Şi Pilat l-a întrebat, zicând: Tu eşti Regele iudeilor? Iar el i-a răspuns și a zis: Tu spui.
4 Atunci Pilat a spus preoților cei mai de seamă și norodului: „Nu găsesc nicio vină în omul acesta”.
5 Iar ei erau cu atât mai înverșunați, zicând: El stârnește poporul, învățând în toată Iudeile, începând din Galileea până în locul acesta.
6 Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul acela este Galileean.
7 Și de îndată ce a știut că este de sub jurisdicția lui Irod, l-a trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în vremea aceea.
8 Iar Irod, când L-a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult; căci de mult voia să-L vadă, pentru că auzise multe despre el; și spera să fi văzut vreo minune făcută de el.
9 Apoi a întrebat cu el în multe cuvinte; dar nu i-a răspuns nimic.
10 Iar preoții cei mai de seamă și cărturarii au stat în picioare și l-au acuzat cu vehement.
11 Iar Irod, împreună cu oamenii săi de război, l-au bătut joc de el, l-au îmbrăcat într-o haină superbă și l-au trimis din nou la Pilat.
12 În aceeași zi, Pilat și Irod s-au împrietenit împreună, căci înainte erau dușmăniți între ei.
13 Și Pilat, după ce a chemat pe preoții cei mai de seamă, pe conducătorii și poporul,
14 Le-a spus: „Voi l-ați adus la mine pe acest om, ca pe unul care perversează poporul; și iată, eu, după ce l-am cercetat înaintea voastră, nu am găsit nicio vină în acest om în ceea ce privește lucrurile de care îl acuzați.
15 Nu, nici Irod, căci v-am trimis la El; și iată că nu i se face nimic vrednic de moarte.
16 De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera.
17 (Căci, de nevoie, trebuie să le elibereze unul la sărbătoare.)
18 Și au strigat toți deodată, zicând: Pleacă cu acest om și eliberează-ne pe Baraba;
19 (Cine pentru o răzvrătire făcută în cetate și pentru crimă, a fost aruncat în închisoare.)
20 Pilat, vrând să-L elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou.
21 Dar ei au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l.
22 El le-a zis a treia oară: Ce rău a făcut el? N-am găsit nicio cauză de moarte în el; de aceea îl voi pedepsi și-l voi lăsa să plece.
23 Și au fost instantaneu cu glasuri puternice, cerând să fie răstignit. Și glasurile lor și ale preoților cei mai de seamă au biruit.
24 Și Pilat a hotărât să fie așa cum au cerut ei.
25 Și le-a eliberat pe cel care a fost aruncat în temniță pentru răzvrătire și ucidere, pe care îl doreau; dar l-a dat pe Isus voii lor.
26 Și pe când îl duceau, l-au prins pe un singur Simon, Cirenean, care ieșea din țară și i-au pus crucea, ca să o poarte după Isus.
27 Și l-a urmat o mulțime de oameni și de femei, care de asemenea l-au plâns și l-au plâns.
28 Dar Isus, întorcându-se la ei, le-a zis: Fiicele Ierusalimului, nu plângeți pe Mine, ci plângeți pentru voi înșivă și pentru copiii voștri.
29 Căci, iată, vin zile în care se vor spune: Ferice de cei sterpi și pântecele care n-au născut niciodată și pântecele care nu au alăptat.
30 Atunci ei vor începe să spună munților: Căzeți peste noi; iar spre dealuri, Acoperă-ne.
31 Căci dacă fac aceste lucruri într-un copac verde, ce se va face în uscat?
32 Și mai erau și alți doi răufăcători, duși cu el să fie omorâți.
33 Și când au ajuns la locul numit Golgota, acolo L-au răstignit pe El și pe răufăcători, unul la dreapta și altul la stânga.
34 Atunci Isus a zis: Tată, iartă-i; căci ei nu știu ce fac. Și i-au despărțit hainele și au tras la sorți.
35 Și poporul stătea privind. Și conducătorii, împreună cu ei, l-au batjocorit, zicând: Pe alții i-a mântuit; să se mântuiască pe sine, dacă este Hristos, alesul lui Dumnezeu.
36 Și soldații l-au batjocorit, venind la el și oferindu-i oțet,
37 Și zicând: Dacă ești regele iudeilor, mântuiește-te pe tine însuți.
38 Și, de asemenea, era scrisă peste el o inscripție cu litere greacă, latină și ebraică: ACESTA ESTE ÎMPĂRELE IUDEILOR.
39 Iar unul dintre răufăcătorii care erau spânzurați l-a batjocorit, zicând: Dacă ești Hristos, mântuiește-te pe tine și pe noi.
40 Dar celălalt, răspunzând, l-a certat, zicând: Nu te temi de Dumnezeu, căci ești în aceeași osândă?

41 Și noi într-adevăr, pe dreptate; căci primim răsplata cuvenită pentru faptele noastre, dar omul acesta nu a făcut nimic rău.
42 Și a zis lui Isus: Doamne, adu-ți aminte de mine când vei veni în împărăția Ta.
43 Iar Iisus i-a zis: Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.
44 Și era cam pe la ceasul al șaselea și a fost întuneric peste tot pământul până la ceasul al nouălea.
45 Și soarele s-a întunecat și vălul templului s-a rupt în mijloc.
46 Iar Iisus, după ce a strigat cu glas tare, a zis: Părinte, în mâinile Tale îmi dau duhul ;
47 Iar sutaşul, văzând cele întâmplate, l-a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat, acesta a fost un om neprihănit.
48 Și tot poporul care s-a adunat la acea vedere, văzând lucrurile care s-au întâmplat, și-au lovit sânii și s-au întors.
49 Și toți cunoscuții lui și femeile care l-au urmat din Galileea au stat departe, văzând aceste lucruri.
50 Și iată, era un bărbat, numit Iosif, un sfătuitor; și era un om bun și drept:
51 (Aceștia nu consimțise la sfatul și fapta lor;) era din Arimateea, o cetate a iudeilor, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu.
52 Omul acesta s-a dus la Pilat și a implorat trupul lui Isus.
53 Și l-a dat jos, l-a înfășurat în pânză și l-a pus într-un mormânt săpat în piatră, în care niciodată nu a mai fost așezat un om.
54 Și ziua aceea a fost pregătirea și Sabatul a început.
55 Și femeile, care veneau cu El din Galileea, l-au urmat și au văzut mormântul și cum era depus trupul lui.
56 Și s-au întors și au pregătit mirodenii și unguente; și s-a odihnit în ziua Sabatului, după poruncă.

CAPITOLUL 24

1 În prima zi a săptămânii, foarte dis-de-dimineață, au venit la mormânt, aducând mirodeniile pe care le pregătiseră și alții cu ei.
2 Și au găsit piatra rostogolită de pe mormânt.
3 Și au intrat înăuntru și n-au găsit trupul Domnului Isus.
4 Și s-a întâmplat că, pe când erau foarte nedumeriți în legătură cu aceasta, iată, doi bărbați stăteau lângă ei în veșminte strălucitoare:
5 Și când s-au speriat și și-au plecat fața la pământ, le-au zis: De ce căutați pe cel viu printre morți?
6 El nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit când era încă în Galileea,
7 Spunând: Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși, să fie răstignit și să învie a treia zi.
8 Și și-au adus aminte de cuvintele Lui,
9 Și s-a întors de la mormânt și a spus toate aceste lucruri celor unsprezece și tuturor celorlalți.
10 Maria Magdalena, Ioana și Maria, mama lui Iacov, și alte femei care erau cu ei, au spus aceste lucruri apostolilor.
11 Și cuvintele lor li s-au părut niște povești degeaba și nu le-au crezut.
12 Atunci Petru s-a sculat și a alergat la mormânt; și, aplecându-se, a văzut hainele de in puse de unul singur și a plecat, minunându-se în sine de ceea ce se întâmplase.
13 Și iată, doi dintre ei s-au dus în aceeași zi într-un sat numit Emaus, care era din Ierusalim cam la șaizeci de stadii.
14 Și au vorbit împreună despre toate aceste lucruri care se întâmplaseră.
15 Și s-a întâmplat că, pe când ei vorbeau și discutau, Isus însuși S-a apropiat și a mers cu ei.
16 Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască.
17 Și le-a zis: „ Ce fel de comunicări sunt acestea pe care le aveți unii cu alții, pe când mergeți și sunteți triști?
18 Iar unul dintre ei, al cărui nume era Cleopa, i-a răspuns: „Nu eşti decât străin în Ierusalim şi nu ai cunoscut lucrurile care s-au întâmplat acolo în zilele acestea?
19 El le-a zis: Ce lucruri? Iar ei i-au spus: Despre Isus din Nazaret, care a fost un profet puternic în fapte și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor;
20 Și cum preoții cei mai de seamă și conducătorii noștri L-au dat ca să fie osândit la moarte și L-au răstignit.
21 Dar ne-am încrezut că El ar fi fost cel care ar fi trebuit să răscumpere pe Israel; și pe lângă toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.
22 Da, și unele femei din grupul nostru ne-au uimit, care erau devreme la mormânt;
23 Și când nu au găsit trupul Lui, au venit, spunând că au văzut și ei o vedenie a îngerilor, care spuneau că El este viu.
24 Și unii dintre cei care erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spuseseră femeile; dar pe El nu L-au văzut.
25 Atunci el le-a zis: O, nebuni și încetini cu inima să credeți tot ce au spus profeții!
26 N-ar fi trebuit Hristos să sufere aceste lucruri și să intre în slava Lui?
27 Și, începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate scripturile lucrurile despre El.
28 Și s-au apropiat de satul unde mergeau; și a făcut de parcă ar fi vrut să meargă mai departe.
29 Dar ei L-au strâns, zicând: Rămâneți cu noi, căci este seară și ziua s-a terminat. Și a intrat să stea cu ei.
30 Și s-a întâmplat că, pe când stătea la masă cu ei, a luat pâine, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat lor.
31 Și li s-au deschis ochii și L-au cunoscut; iar el a dispărut din ochii lor.
32 Și au zis unul altuia: „Nu ne ardea inima în noi, când vorbea cu noi pe drum și când ne deschidea Scripturile?
33 Și s-au sculat în aceeași oră și s-au întors la Ierusalim și i-au găsit pe cei unsprezece adunați și pe cei ce erau cu ei.
34 Spunând: Domnul a înviat într-adevăr și S-a arătat lui Simon.
35 Și ei au povestit ce s-au făcut pe drum și cum era cunoscut de ei la frângerea pâinii.
36 Și pe când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă.
37 Dar ei au fost îngroziți și înspăimântați și au crezut că au văzut un duh.
38 Iar el le-a zis: De ce sunteţi tulburaţi? și de ce apar gânduri în inimile voastre?
39 Iată, mâinile și picioarele mele, că eu sunt eu; căci un duh nu are carne și oase, așa cum vedeți că am.
40 Și după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și picioarele.
41 Și pe când ei încă nu credeau de bucurie și se mirau, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare?

42 Și i-au dat o bucată de pește la grătar și un fagure de miere.
43 Și a luat-o și a mâncat înaintea lor.
44 Și el le-a spus: Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus, când eram încă cu voi, că trebuie să se împlinească toate lucrurile, care erau scrise în Legea lui Moise, în profeți și în psalmi, in privinta mea.
45 Atunci le-a deschis înțelegerea, ca să înțeleagă scripturile,
46 Și le-a zis: „ Așa este scris și așa trebuia ca Hristos să sufere și să învie din morți a treia zi:
47 Și ca pocăința și iertarea păcatelor să fie propovăduite în numele Lui între toate neamurile, începând de la Ierusalim.
48 Și voi sunteți martori ai acestor lucruri.
49 Și iată, trimit asupra voastră făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetatea Ierusalimului, până când veți fi înveșmântați cu putere de sus.
50 Și i-a dus afară până la Betania și și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat.
51 Și s-a întâmplat că, pe când îi binecuvânta, s-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer.
52 Și s-au închinat Lui și s-au întors la Ierusalim cu mare bucurie:
53 Și erau mereu în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Ioan

CAPITOLUL 1

1 La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.
2 Același lucru a fost la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute de El; și fără el nu s-a făcut nimic din ceea ce a fost făcut.
4 În El era viața; iar viața era lumina oamenilor.
5 Și lumina strălucește în întuneric; iar întunericul nu a înțeles-o.
6 A fost un om trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioan.
7 Același a venit ca mărturie, ca să dea mărturie despre Lumină, pentru ca toți oamenii să creadă prin El.
8 El nu era acea Lumină, ci a fost trimis să dea mărturie despre acea Lumină.
9 Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe fiecare om care vine în lume.
10 El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, și lumea nu L-a cunoscut.
11 El a venit la ai Săi, iar ai Săi nu l-au primit.
12 Dar tuturor celor ce L-au primit, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu, chiar și celor ce cred în Numele Lui:
13 Care s-au născut nu din sânge, nici din voia cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu.
14 Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi (și am privit slava Lui, slava ca a singurului născut din Tatăl), plin de har și de adevăr.
15 Ioan a mărturisit despre el și a strigat, zicând: Acesta este cel despre care am vorbit: Cel ce vine după mine este înaintea mea, căci a fost înaintea mea.
16 Și din plinătatea Lui am primit toți, și har după har.
17 Căci Legea a fost dată de Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.
18 Nimeni nu L-a văzut niciodată pe Dumnezeu; singurul Fiu născut, care este în sânul Tatălui, l-a declarat.
19 Și aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți din Ierusalim să-l întrebe: Cine ești tu?
20 Iar el a mărturisit, dar nu a tăgăduit; dar mărturisit, nu sunt Hristosul.
21 Și l-au întrebat: „Ce atunci? Tu esti Ilie? Iar el a spus: Eu nu sunt. Tu ești acel profet? Iar el a răspuns: Nu.
22 Atunci ei i-au zis: Cine ești tu? ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine?
23 El a zis: „Eu sunt glasul celui care strigă în pustie: Îndreptați calea Domnului, cum a spus proorocul Isaia.
24 Iar cei trimiși erau dintre farisei.
25 Ei l-au întrebat și i-au zis: „De ce botezi, dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?
26 Ioan le-a răspuns, zicând: Eu botez cu apă;
27 Acela este Cel care vine după mine înaintea mea, căruia nu sunt vrednic să-i dezleg zăvorul pantofului.
28 Aceste lucruri s-au făcut în Bethabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.
29 A doua zi, Ioan L-a văzut pe Isus venind la el și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.
30 Acesta este cel despre care am zis: „După mine vine un om care este înaintea mea, căci a fost înaintea mea”.
31 Și nu L-am cunoscut; dar pentru ca El să fie arătat lui Israel, de aceea am venit botezând cu apă.
32 Și Ioan a mărturisit, spunând: „Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și a rămas peste el.
33 Și nu-L cunoșteam; dar cel ce m-a trimis să botez cu apă, acesta mi-a spus: Asupra căruia vei vedea Duhul coborând și rămând peste el, acela este cel care botează cu Duhul Sfânt.
34 Și am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.
35 A doua zi după ce, Ioan s-au ridicat din nou și doi dintre ucenicii lui;
36 Și uitându-se la Isus pe când mergea, a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu!
37 Și cei doi ucenici L-au auzit vorbind și L-au urmat pe Isus.
38 Atunci Isus S-a întors, i-a văzut că-i urmăreau și le-a zis: Ce căutați? Ei i-au zis: Rabbi (care înseamnă, tălmăcindu-se, Învățătorule), unde locuiești?
39 El le-a zis: Veniți și vedeți. Ei au venit și au văzut unde locuia el și au rămas cu el în ziua aceea, căci era pe la ceasul al zecelea.
40 Unul dintre cei doi care l-au auzit pe Ioan vorbind și l-au urmat, era Andrei, fratele lui Simon Petru.
41 El l-a găsit mai întâi pe propriul său frate, Simon, și i-a zis: „Am găsit pe Mesia, adică Hristos, adică Hristos.
42 Și l-a adus la Isus. Iar Iisus, văzându-l, a zis: Tu ești Simon, fiul lui Iona;
43 A doua zi, Isus voia să meargă în Galileea, l-a găsit pe Filip și i-a zis: Urmează-Mă.
44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei și a lui Petru.
45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: „L-am găsit pe Cel despre care Moise au scris în Lege și proorocii: Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.
46 Și Natanael i-a zis: Poate să iasă ceva bun din Nazaret? Filip i-a zis: Vino și vezi.
47 Isus l-a văzut pe Natanael venind la el și a zis despre el: Iată cu adevărat un israelit, în care nu este viclenie!
48 Natanael i-a zis: De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a zis: Înainte ca Filip să te cheme, când erai sub smochin, te-am văzut.
49 Natanael a răspuns și i-a zis: Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu; tu ești Regele lui Israel.
50 Isus a răspuns și i-a zis: Pentru că ți-am spus: Te-am văzut sub smochin, crezi? vei vedea lucruri mai mari decât acestea.
51 Iar el i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că de acum încolo vei vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborând asupra Fiului omului.

CAPITOLUL 2

1 A treia zi a fost o nuntă în Cana Galileii; și mama lui Isus era acolo:
2 Și Iisus a fost chemat și ucenicii Săi la nuntă.
3 Iar când au vrut vin, mama lui Isus i-a zis: „Nu au vin”.
4 Isus i-a zis: Femeie, ce am eu cu tine? ceasul meu încă nu a venit.
5 Mama lui a zis slujitorilor: Orice vă va zice el, să faceți.
6 Și erau așezate acolo șase vase de piatră, după felul curățirii iudeilor, care conțineau câte doi sau trei firkins.
7 Isus le-a zis: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până la refuz.

8 Și le-a zis: „ Trageți acum și aduceți-i guvernatorului sărbătorii”. Și l-au purtat.
9 Când conducătorul sărbătorii a gustat din apa care se făcea vin, și nu știa de unde era;
10 Și i-a zis: Orice om, la început, scoate vin bun; iar când oamenii au băut bine, atunci ce este mai rău; dar vinul bun ai păstrat până acum.
11 Acest început de minuni a făcut Isus în Cana Galileii și și-a arătat slava; iar ucenicii lui au crezut în el.
12 După aceea, s-a coborât la Capernaum, el și mama lui, frații lui și ucenicii lui; și ei au rămas acolo nu multe zile.
13 Și Paștele iudeilor era aproape, și Isus S-a suit la Ierusalim,
14 Și i-a găsit în templu pe cei care vindeau boi, oi și porumbei, și pe cei care schimba banii ședând:
15 Și după ce a făcut un bici din funii mici, i-a alungat pe toți din templu, și oile și boii; și a vărsat banii schimbătorilor și a răsturnat mesele;
16 Și a zis celor care vindeau porumbei: Luați aceste lucruri de aici; nu faceţi din casa Tatălui Meu o casă de mărfuri.
17 Și ucenicii lui și-au adus aminte că era scris: Râvna casei tale m-a mâncat.
18 Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce semn ne arăți, căci faci aceste lucruri?
19 Isus a răspuns și le-a zis: Distrugeți acest templu și în trei zile îl voi ridica.
20 Atunci iudeii au zis: „Patruzeci și șase de ani a fost construit acest templu și îl vei ridica în trei zile?
21 Dar el vorbea despre templul trupului său.
22 Atunci când a înviat din morți, ucenicii lui și-au adus aminte că le spusese acestea; și au crezut în Scriptura și în cuvântul pe care îl spusese Isus.
23 Când era în Ierusalim la Paști, în ziua sărbătorii, mulți au crezut în Numele Lui, când au văzut minunile pe care le făcea.
24 Dar Isus nu S-a încredințat lor, pentru că îi cunoștea pe toți oamenii,
25 Și nu avea nevoie ca cineva să depună mărturie despre om, căci el știa ce este în om.

CAPITOLUL 3

1 Era un bărbat dintre farisei, numit Nicodim, un conducător al iudeilor:
2 Acela a venit noaptea la Isus și i-a zis: Rabi, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face aceste minuni pe care le faci tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.
3 Iisus a răspuns și i-a zis: „ Adevărat, adevărat, îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.
4 Nicodim ia zis: Cum se poate naște un om când este bătrân? poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?
5 Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște omul din apă și din Duh, nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu.
6 Ceea ce este născut din carne este carne; iar ceea ce este născut din Duhul este duh.
7 Nu vă mirați că ți-am spus: Trebuie să vă nașteți din nou.
8 Vântul suflă unde vrea, iar tu auzi sunetul lui, dar nu știi de unde vine și încotro se duce; așa este oricine este născut din Duhul.
9 Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum pot fi acestea?
10 Isus a răspuns și i-a zis: „ Ești stăpân al lui Israel și nu știi aceste lucruri?
11 Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim ceea ce știm și mărturisim că am văzut; și nu primiți mărturia noastră.
12 Dacă v-am spus lucruri pământești, și nu credeți, cum veți crede, dacă vă spun despre cele cerești?
13 Și nimeni nu s-a suit la cer, în afară de Cel ce S-a coborât din cer, Fiul omului care este în cer.
14 Și precum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului:
15 Pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
16 Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
17 Căci Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume, ca să condamne lumea; ci ca lumea prin El să fie mântuită.
18 Cine crede în El nu este osândit; dar cine nu crede, este deja osândit, pentru că nu a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.
19 Și aceasta este condamnarea: că lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.
20 Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva faptele lui să fie mustrate.
21 Dar cel ce face adevărul vine la lumină, pentru ca faptele lui să fie arătate, că sunt săvârșite în Dumnezeu.
22 După aceste lucruri, Iisus și ucenicii lui au venit în țara Iudeei; și acolo a rămas cu ei și a botezat.
23 Și Ioan boteza și în Aenon, lângă Salim, pentru că acolo era multă apă; și au venit și au fost botezați.
24 Căci Ioan nu a fost încă aruncat în închisoare.
25 Atunci s-a ridicat o întrebare între unii dintre ucenicii lui Ioan și iudei cu privire la purificare.
26 Și au venit la Ioan și i-au spus: Rabbi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan, despre care ai mărturisit, iată, acela botezează și toți vin la el.
27 Ioan a răspuns și a zis: Omul nu poate primi nimic, dacă nu i se dă din cer.
28 Voi înșivă îmi dați mărturie că am zis: „Nu sunt Hristosul, ci am fost trimis înaintea Lui”.
29 Cel ce are mireasă este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și-l ascultă, se bucură foarte mult de glasul mirelui; aceasta bucuria mea de aceea este împlinită.
30 El trebuie să crească, dar eu trebuie să scad.
31 Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce este de pe pământ este pământesc și vorbește despre pământ; cel care vine din cer este mai presus de toți.
32 Și mărturisește ceea ce a văzut și auzit; și nimeni nu primește mărturia lui.
33 Cel ce și-a primit mărturia și-a pecetluit că Dumnezeu este adevărat.
34 Căci cel pe care L-a trimis Dumnezeu rostește cuvintele lui Dumnezeu, căci Dumnezeu nu-i dă Duhul cu măsură.
35 Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui.
36 Cine crede în Fiul are viață veșnică; și cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața; dar mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

CAPITOLUL 4

1 Atunci când a știut Domnul cum au auzit fariseii că Isus a făcut și a botezat mai mulți ucenici decât Ioan,
2 (Deși nu Isus însuși a botezat, ci ucenicii Săi,)
3 El a părăsit Iudeea și a plecat din nou în Galileea.
4 Și trebuie să treacă prin Samaria.
5 Apoi a venit într-o cetate din Samaria, numită Sihar, aproape de parcela pe care Iacov a dat-o fiului său Iosif.
6 Acum fântâna lui Iacov era acolo. De aceea, Iisus, obosit de călătoria sa, a șezut astfel pe fântână; și era pe la ceasul al șaselea.
7 A venit o femeie din Samaria să tragă apă; Isus i-a zis: Dă-mi să beau.
8 (Căci ucenicii lui s-au dus în cetate să cumpere mâncare.)
9 Atunci femeia din Samaria i-a zis: Cum se face că tu, fiind iudeu, îmi ceri să beau de la mine, care sunt femeie din Samaria? căci evreii nu au de-a face cu samaritenii.
10 Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu și cine este cel care îți zice: Dă-mi să beau; l-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie.
11 Femeia i-a zis: Doamne, nu ai cu ce trage, și fântâna este adâncă;
12 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Iacov, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el însuși și copiii lui și vitele lui?
13 Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine va bea din apa aceasta îi va fi iarăși sete;
14 Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai fi sete; dar apa pe care i-o voi da, va fi în el o fântână de apă care izvorăște în viața veșnică.
15 Femeia i-a zis: Doamne, dă-mi apa aceasta, ca să nu-mi fie sete și să nu vin să trag aici.
16 Isus i-a zis: Du-te, cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici.
17 Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a spus: Bine ai spus: N-am bărbat;
18 Căci ai avut cinci bărbați; iar cel pe care îl ai acum nu este bărbatul tău; în asta ai spus cu adevărat.
19 Femeia i-a zis: Doamne, înțeleg că ești un profet.
20 Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi spuneți că în Ierusalim este locul unde oamenii trebuie să se închine.
21 Isus i-a zis: Femeie, crede-mă, vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim să nu te închina Tatălui.
22 Vă închinați, nu știți la ce; noi știm la ce ne închinăm, căci mântuirea este de la Iudei.
23 Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; căci Tatăl caută ca astfel să se închine Lui.
24 Dumnezeu este un Duh; și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.
25 Femeia i-a zis: „Știu că va veni Mesia, care se numește Hristos; când va veni El, ne va spune toate lucrurile.
26 Isus i-a spus: Eu sunt cel ce-ți vorbesc.
27 Și peste aceasta au venit ucenicii lui și s-au mirat că vorbea cu femeia; totuși, nimeni nu a spus: Ce cauți? sau: De ce vorbești cu ea?
28 Atunci femeia și-a lăsat vasul cu apă și s-a dus în cetate și a zis bărbaților:
29 Vino, vezi un om care mi-a spus tot ce am făcut vreodată: nu este acesta Hristosul?
30 Atunci au ieșit din cetate și au venit la el.
31 Între timp, ucenicii lui L-au rugat, zicând: Învățătorule, mănâncă.
32 Dar el le-a zis: „ Am de mâncat o mâncare pe care nu o știți.
33 De aceea ucenicii au zis unul către altul: I-a adus cineva să mănânce?
34 Isus le-a zis: Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să-i termin lucrarea.
35 Nu spuneți voi: „Sunt încă patru luni, și apoi vine secerișul? iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți câmpurile; căci sunt deja albi de recoltat.
36 Iar cel ce seceră primește plată și adună rod pentru viața veșnică, pentru ca atât cel ce seamănă, cât și cel ce seceră, să se bucure împreună.
37 Și aici este adevărata zicală: „Unul seamănă, iar altul seceră”.
38 V-am trimis să secerați ceea ce voi nu ați muncit; alți oameni au trudit și voi sunteți intrat în munca lor.
39 Și mulți dintre samaritenii din cetatea aceea au crezut în el, din pricina spusei femeii, care mărturisea: „El mi-a spus tot ce am făcut”.
40 Atunci când samaritenii au venit la el, l-au rugat să stea cu ei; și el a rămas acolo două zile.
41 Și mulți alții au crezut din pricina cuvântului Său;
42 Și a zis femeii: Acum credem, nu din pricina cuvintelor tale, căci noi înșine L-am auzit și știm că acesta este într-adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii.
43 După două zile, a plecat de acolo și s-a dus în Galileea.
44 Căci Isus însuși a mărturisit că un profet nu are cinste în țara lui.
45 Atunci când a venit în Galileea, Galileenii L-au primit, văzând toate lucrurile pe care le făcea la Ierusalim la sărbătoare; căci și ei au mers la sărbătoare.
46 Isus a venit din nou în Cana Galileii, unde a făcut din apa vin. Și era un nobil, al cărui fiu era bolnav la Capernaum.
47 Când a auzit că Isus a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a rugat să coboare și să-și vindece fiul, căci era pe punctul de a muri.
48 Atunci Isus i-a zis: Dacă nu vezi semne și minuni, nu vei crede.
49 Nobilul ia zis: Domnule, coboară înainte să moară copilul meu.
50 Isus ia zis: Du-te; fiul tău trăiește. Și omul a crezut în cuvântul pe care i-l spusese Isus și a plecat.
51 Și pe când se cobora, slujitorii lui l-au întâmpinat și i-au spus: „Fiul tău trăiește”.
52 Atunci i-a întrebat de ceasul când a început să se îndrepte. Iar ei i-au spus: Ieri, la ceasul al șaptelea, febra l-a părăsit.
53 Deci tatăl a știut că era în aceeași oră în care Iisus i-a zis: Fiul tău trăiește; și a crezut însuși și toată casa lui.
54 Aceasta este iarăși a doua minune pe care a făcut-o Isus, când a venit din Iudeea în Galileea.

CAPITOLUL 5

1 După aceasta a fost o sărbătoare a iudeilor; iar Isus S-a suit la Ierusalim.
2 Acum, la Ierusalim, lângă târgul oilor, este un bazin, care se numește în limba ebraică Betesda, având cinci pridvoruri.

3 În aceștia zăceau o mare mulțime de oameni neputincioși, orbi, obștești, ofilați, așteptând mișcarea apei.
4 Căci un înger s-a coborât la un moment dat în bazin și a tulburat apa;
5 Și era acolo un om, care avea o infirmitate de treizeci și opt de ani.
6 Când Iisus l-a văzut mințind și a știut că era de mult timp în acel caz, i-a zis: Vrei să fii sănătos?
7 Omul neputincios i-a răspuns: Domnule, nu am pe nimeni, când apa este tulburată, să mă bage în bazin;
8 Isus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.
9 Și îndată omul a fost sănătos, și-a luat patul și a umblat; și în aceeași zi a fost Sabatul.
10 Iudeii au zis deci celui vindecat: „Este ziua de sabat; nu-ți este îngăduit să-ți duci patul”.
11 El le-a răspuns: „Cel ce m-a sănătos, acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă.
12 Atunci ei l-au întrebat: Care este bărbatul care ți-a spus: Ia-ți patul și umbla?
13 Iar cel vindecat nu știa cine este;
14 După aceea, Isus l-a găsit în templu și i-a zis: Iată, ești sănătos; nu mai păcătui, ca să nu-ți vină ceva mai rău.
15 Omul a plecat și le-a spus iudeilor că Isus a fost cel care l-a vindecat.
16 Și de aceea Iudeii L-au persecutat pe Isus și au căutat să-L omoare, pentru că el făcuse aceste lucruri în ziua Sabatului.
17 Dar Isus le-a răspuns: Tatăl Meu lucrează până acum, iar eu lucrez.
18 De aceea iudeii căutau cu atât mai mult să-l omoare, pentru că nu numai că a călcat Sabatul, ci a spus și că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-se pe Sine egal cu Dumnezeu.
19 Atunci Isus a răspuns și le-a zis: „ Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine, decât ceea ce vede pe Tatăl că face;
20 Căci Tatăl iubește pe Fiul și Îi arată toate lucrurile pe care El însuși face; și El îi va arăta fapte mai mari decât acestea, ca să vă minunați.
21 Căci, după cum Tatăl învie morții și îi dă viață; tot așa Fiul dă viață pe cine vrea.
22 Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a încredințat Fiului toată judecata.
23 Pentru ca toți oamenii să cinstească pe Fiul, așa cum ei cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl care L-a trimis.
24 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică și nu va veni la osândire; dar a trecut de la moarte la viață.
25 Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu; și cei ce aud vor trăi.
26 Căci după cum Tatăl are viață în Sine; așa i-a dat Fiului să aibă viață în Sine;
27 Și i-a dat și putere să facă judecată, pentru că este Fiul omului.
28 Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei ce sunt în morminte vor auzi glasul Lui,
29 Și va ieși; cei ce au făcut binele, până la învierea vieții; și cei ce au făcut rău, până la învierea osândirii.
30 Eu însumi nu pot face nimic; după cum aud, judec; și judecata mea este dreaptă; pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui care M-a trimis.
31 Dacă mărturisesc despre mine însumi, mărturia mea nu este adevărată.
32 Este altul care mărturisește despre mine; și știu că mărturia pe care o dă el despre mine este adevărată.
33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit despre adevăr.
34 Dar eu nu primesc mărturie de la om; ci aceste lucruri spun, ca să fiţi mântuiţi.
35 El era o lumină arzătoare și strălucitoare; și voi ați vrut pentru un timp să vă bucurați de lumina Lui.
36 Dar eu am o mărturie mai mare decât cea a lui Ioan; căci lucrările pe care Tatăl Mi le-a dat să le termin, aceleași lucrări pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37 Și însuși Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit despre Mine. Voi nu i-ați auzit niciodată vocea și nici nu i-ați văzut forma.
38 Și voi nu aveţi cuvântul Lui să rămână în voi;
39 Cercetează scripturile; căci în ele credeţi că aveţi viaţa veşnică; şi ei sunt cei care mărturisesc despre Mine.
40 Și nu veți veni la Mine, ca să aveți viață.
41 Nu primesc cinste de la oameni.
42 Dar eu vă cunosc că nu aveți dragostea lui Dumnezeu în voi.
43 Eu am venit în numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi.
44 Cum puteți crede voi, care primiți cinste unii altora și nu căutați cinstea care vine numai de la Dumnezeu?
45 Să nu credeți că vă voi acuza înaintea Tatălui; este unul care vă acuză, Moise, în care vă încredeți.
46 Căci dacă ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut, căci El a scris despre Mine.
47 Dar dacă nu credeți în scrierile Lui, cum veți crede cuvintele Mele?

CAPITOLUL 6

1 După aceste lucruri, Isus a trecut peste marea Galileii, care este marea Tiberiadei.
2 Și o mare mulțime l-a urmat, pentru că au văzut minunile pe care le-a făcut asupra celor bolnavi.
3 Și Iisus S-a suit pe un munte și acolo a șezut cu ucenicii Săi.
4 Și Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.
5 Când Isus a ridicat ochii și a văzut o mulțime de oameni venind la el, a zis lui Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca să mănânce aceștia?
6 Și a spus aceasta ca să-l dovedească, căci el însuși știa ce va face.
7 Filip i-a răspuns: Pâine de două sute de bănuți nu le ajunge, ca să ia fiecare câte puțin.
8 Unul dintre ucenicii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis:
9 Este aici un flăcău care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt ei între atât de mulți?
10 Iar Isus a zis: Pune-i pe oameni să stea jos. Acum era multă iarbă în loc. Deci bărbații s-au așezat, în număr de aproximativ cinci mii.

11 Și Isus a luat pâinile; și după ce a mulţumit, a împărţit ucenicilor, iar ucenicii celor ce erau aşezaţi; și la fel a peștilor cât ar fi.
12 Când s-au săturat, a zis ucenicilor Săi: Adunați bucățile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.
13 De aceea i-au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu fragmentele celor cinci pâini de orz, care au rămas peste și mai sus celor ce mâncaseră.
14 Atunci oamenii aceia, când au văzut minunea pe care a făcut-o Isus, au zis: Acesta este cu adevărat proorocul care va veni în lume.
15 Atunci când Isus a înțeles că vor veni să-l ia cu forța, ca să-l facă rege, a plecat din nou singur pe munte.
16 Și când s-a făcut seara, ucenicii lui s-au pogorât la mare,
17 Și a intrat într-o corabie și a trecut peste mare spre Capernaum. Și acum era întuneric și Isus nu venise la ei.
18 Și marea s-a ridicat din cauza unui vânt mare care a suflat.
19 Atunci când au vâslit vreo douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, au văzut pe Isus mergând pe mare și apropiindu-se de corabie; și s-au înspăimântat.
20 Dar el le-a zis: Eu sunt; nu-ți fie frică.
21 Atunci l-au primit de bunăvoie în corabie;
22 A doua zi, când oamenii care stăteau de cealaltă parte a mării au văzut că nu era nicio altă corabie acolo, decât aceea în care au intrat ucenicii Săi și că Isus nu a intrat cu ucenicii Săi în corabie, ci că ucenicii au plecat singuri;
23 (Totuși, din Tiberiade, s-au apropiat și alte corăbii de locul unde au mâncat pâine, după ce Domnul a mulțumit:)
24 De aceea, când a văzut oamenii că Isus nu este acolo, nici ucenicii Săi, au luat și ei o navă și au venit la Capernaum, căutându-l pe Isus.
25 Și când l-au găsit de cealaltă parte a mării, i-au zis: Rabbi, când ai venit aici?
26 Isus le-a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun că Mă căutați nu pentru că ați văzut minunile, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.
27 Nu munciți pentru hrana care piere, ci pentru hrana care dăinuie până la viața veșnică, pe care Fiul Omului o va da vouă; căci pe acela L-a pecetluit Dumnezeu Tatăl.
28 Atunci ei i-au zis: „Ce să facem ca să putem face lucrările lui Dumnezeu?
29 Iisus a răspuns și le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în Cel pe care L-a trimis El.
30 Ei i-au zis deci: Ce semn arăți, ca să vedem și să te credem? ce lucrezi?
31 Părinții noștri au mâncat mană în pustie; după cum este scris: Le-a dat să mănânce pâine din cer.
32 Atunci Isus le-a zis: „ Adevărat, adevărat vă spun că Moise nu v-a dat pâinea aceea din cer; dar Tatăl meu vă dă adevărata pâine din ceruri.
33 Căci pâinea lui Dumnezeu este cel care se coboară din cer și dă viață lumii.
34 Atunci ei i-au zis: Doamne, dă-ne în veci pâinea aceasta.
35 Iar Iisus le-a spus: „ Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi niciodată; iar cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată.
36 Dar v-am spus că și voi M-ați văzut și nu credeți.
37 Tot ce îmi dă Tatăl va veni la Mine; iar pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni în nici un fel.
38 Căci m-am coborât din cer nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.
39 Și aceasta este voia Tatălui, care M-a trimis, ca să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l învie în ziua de apoi.
40 Și aceasta este voia Celui ce M-a trimis: ca oricine vede pe Fiul și crede în El, să aibă viață veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.
41 Atunci iudeii au cârtit asupra lui, pentru că zicea: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer.
42 Și ei au zis: Nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, a cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de zice el: M-am pogorât din cer?
43 Isus a răspuns şi le-a zis: Nu murmurați între voi.
44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l va atrage Tatăl, care M-a trimis, și îl voi învia în ziua de apoi.
45 Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu. De aceea, oricine a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la Mine.
46 Nu că cineva l-a văzut pe Tatăl, decât cel care este de la Dumnezeu, a văzut pe Tatăl.
47 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede în Mine are viață veșnică.
48 Eu sunt acea pâine a vieții.
49 Părinții voștri au mâncat mana în pustiu și au murit.
50 Aceasta este pâinea care se coboară din cer, pentru ca omul să mănânce din ea și să nu moară.
51 Eu sunt pâinea vie care s-a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da Eu este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.
52 Iudeii s-au certat între ei, zicând: Cum poate omul acesta să ne dea trupul lui să mâncăm?
53 Atunci Isus le-a zis: „ Adevărat, adevărat vă spun că dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi.
54 Oricine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, are viața veșnică; și îl voi învia în ziua de apoi.
55 Căci trupul meu este într-adevăr hrană, și sângele meu este într-adevăr băutură.
56 Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, locuiește în Mine și Eu în El.
57 După cum M-a trimis pe Mine Tatăl cel viu, și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine mă mănâncă pe Mine, va trăi prin Mine.
58 Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer; nu cum au mâncat mana părinţii voştri şi au murit; cel ce mănâncă din această pâine va trăi în veac.
59 Acestea le-a spus în sinagogă, pe când învăța în Capernaum.
60 Mulți dintre ucenicii Lui, auzind acestea, au zis: „Aceasta este o vorbă grea; cine o poate auzi?
61 Când a știut Isus în Sine că ucenicii Săi murmurau, le-a zis: „ Vă păcătuiește aceasta?
62 Și dacă veți vedea pe Fiul omului urcându-se acolo unde a fost înainte?
63 Duhul este cel care dă viață; carnea nu folosește la nimic: cuvintele pe care vi le spun, sunt duh și sunt viață.
64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Căci Isus știa de la început cine sunt cei care nu credeau și cine trebuia să-L trădeze.
65 Și el a spus: De aceea v-am spus că nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.

66 De atunci, mulți dintre ucenicii lui s-au întors și n-au mai umblat cu el.
67 Atunci Isus a zis celor doisprezece: Vreţi să plecaţi şi voi?
68 Atunci Simon Petru i-a răspuns: Doamne, la cine să mergem? ai cuvintele vieții veșnice.
69 Și noi credem și suntem siguri că Tu ești acel Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu.
70 Isus le-a răspuns: „ Nu v-am ales eu pe voi doisprezece, iar unul dintre voi este un diavol?
71 El a vorbit despre Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon;

CAPITOLUL 7

1 După aceste lucruri, Iisus a umblat în Galileea;
2 Și sărbătoarea corturilor a iudeilor era aproape.
3 Fraţii lui i-au spus deci: Pleacă de aici şi du-te în Iudeea, ca şi ucenicii tăi să vadă lucrările pe care le faci tu.
4 Căci nu este nimeni care să facă ceva în ascuns și el însuși caută să fie cunoscut pe față. Dacă faci aceste lucruri, arată-te lumii.
5 Căci nici fraţii lui n-au crezut în El.
6 Atunci Isus le-a zis: „ Timpul Meu încă nu a sosit, dar timpul vostru este întotdeauna gata.
7 Lumea nu te poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că mărturisesc despre aceasta, că faptele lui sunt rele.
8 Urcaţi-vă la această sărbătoare. Eu încă nu m-am suit la această sărbătoare; căci vremea mea nu este încă plină.
9 După ce le-a spus aceste cuvinte, a rămas încă în Galileea.
10 Dar când s-au suit fraţii lui, s-a suit şi el la sărbătoare, nu pe față, ci parcă în ascuns.
11 Atunci iudeii L-au căutat la sărbătoare și au zis: Unde este?
12 Și s-a vorbit mult în popor cu privire la el; căci unii ziceau: „Este un om bun; dar el înşeală poporul.
13 Cu toate acestea, nimeni nu a vorbit deschis despre el de frica iudeilor.
14 Pe la mijlocul sărbătorii, Isus S-a suit în templu și a învățat.
15 Și iudeii s-au mirat, zicând: Cum știe omul acesta literele, fără să învețe niciodată?
16 Isus le-a răspuns și a zis: Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui Ce M-a trimis.
17 Dacă vrea cineva să facă voia lui, va ști despre doctrină, dacă este a lui Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la mine.
18 Cel ce vorbește de la sine caută slava lui;
19 Nu v-a dat Moise legea și totuși niciunul dintre voi nu păzește legea? De ce te duci să mă omori?
20 Poporul a răspuns și a zis: Tu ai un diavol; cine se gândește să te omoare?
21 Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o singură lucrare și vă minunați cu toții.
22 De aceea, Moise v-a dat tăierea împrejur; (nu pentru că este de la Moise, ci de la părinţi;) şi voi tăiaţi împrejur un om în ziua Sabatului.
23 Dacă un om în ziua sabatului primește tăierea împrejur, pentru ca legea lui Moise să nu fie încălcată; Sunteți mâniați pe mine, pentru că am făcut un om întreg în ziua de sabat?
24 Nu judeca după înfățișare, ci judecă judecata dreaptă.
25 Atunci unii dintre cei din Ierusalim au zis: Nu este acesta pe care caută să-l omoare?
26 Dar iată, el vorbește cu îndrăzneală și ei nu-i spun nimic. Știu oare conducătorii că acesta este însuși Hristos?
27 Cu toate acestea, noi știm pe acest om de unde este; dar când Hristos va veni, nimeni nu știe de unde este.
28 Atunci Isus a strigat în templu, în timp ce învăța, și a zis: Mă cunoașteți amândoi și știți de unde sunt;
29 Dar eu îl cunosc, căci eu sunt de la el și el m-a trimis.
30 Atunci au căutat să-l prindă, dar nimeni nu și-a pus mâna peste el, pentru că încă nu sosise ceasul lui.
31 Și mulți din popor au crezut în El și au zis: Când va veni Hristos, va face el mai multe minuni decât cele pe care le-a făcut omul acesta?
32 Fariseii au auzit că poporul a cârtit astfel de lucruri despre el; iar fariseii și preoții cei mai de seamă au trimis ofițeri să-l ia.
33 Atunci Isus le-a zis: „ Încă un timp sunt cu voi, și apoi Mă duc la Cel ce M-a trimis”.
34 Mă veţi căuta, şi nu Mă veţi găsi; şi unde sunt Eu, acolo nu puteţi veni.
35 Atunci iudeii au zis între ei: Unde va merge, ca să nu-L găsim? Va merge el la cei împrăștiați printre neamuri și va învăța pe neamuri?
36 Ce fel de spus este acesta, pe care a spus el: „Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu, acolo nu puteți veni?
37 În ziua de pe urmă, ziua cea mare a sărbătorii, Iisus a stat și a strigat, zicând: Dacă îi este sete cineva, să vină la Mine și să bea.
38 Cel ce crede în Mine, după cum spune Scriptura, din pântecele lui vor curge râuri de apă vie.
39 (Dar acesta a vorbit despre Duhul, pe care să-l primească cei ce cred în El, căci Duhul Sfânt nu a fost încă dat, pentru că Isus nu a fost încă slăvit.)
40 De aceea, mulți dintre oameni, când au auzit această vorbă, au zis: „Adevărat, acesta este profetul”.
41 Alţii ziceau: Acesta este Hristosul. Dar unii au zis: Va veni Hristos din Galileea?
42 Nu spune Scriptura că Hristos a venit din sămânța lui David și din cetatea Betleem, unde era David?
43 A fost deci dezbinare în popor din cauza lui.
44 Și unii dintre ei l-ar fi luat; dar nimeni nu și-a pus mâna pe el.
45 Atunci slujitorii au venit la preoții cei mai de seamă și la farisei; şi le-au zis: De ce nu l-aţi adus?
46 Ofițerii au răspuns: „Niciodată un om nu a vorbit ca omul acesta”.
47 Atunci fariseii le-au răspuns: Sunteţi şi voi înşelaţi?
48 A crezut vreunul dintre conducători sau farisei în el?
49 Dar acest popor, care nu cunoaște legea, este blestemat.
50 Nicodim le-a zis: (cel ce a venit noaptea la Isus, fiind unul dintre ei)
51 Judecă oare legea noastră pe cineva, înainte să-l audă și să știe ce face?
52 Ei au răspuns și i-au zis: „Și tu ești din Galileea? Căutați și priviți, căci din Galileea nu se ridică niciun profet.
53 Și fiecare s-a dus la casa lui.

CAPITOLUL 8

1 Isus s-a dus la muntele Măslinilor.

2 Și dis de dimineață a intrat din nou în templu și tot poporul a venit la el; și s-a așezat și i-a învățat.
3 Și cărturarii și fariseii i-au adus o femeie luată în adulter; și când au pus-o în mijloc,
4 Ei i-au zis: Învăţătorule, femeia aceasta a fost luată în adulter, chiar în faptă.
5 Moise, în lege, ne-a poruncit să fie ucideți cu pietre; dar ce zici?
6 Ei au spus aceasta, ispitindu-l, ca să fie nevoiți să-l acuze. Dar Isus S-a aplecat și a scris cu degetul pe pământ, de parcă nu le-ar fi auzit.
7 Deci, când ei continuau să-l întrebe, el s-a ridicat și le-a zis: „ Cine dintre voi este fără păcat, să arunce mai întâi o piatră în ea.
8 Și iarăși s-a aplecat și a scris pe pământ.
9 Și cei ce au auzit, fiind convinși de propria lor conștiință, au ieșit unul câte unul, începând de la cei mai mari, până la ultimul; și Isus a rămas singur, și femeia stătea în mijloc.
10 Când Iisus S-a ridicat și n-a văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a zis: Femeie, unde sunt acuzatorii tăi? nu te-a osândit nimeni?
11 Ea a spus: Nimeni, Doamne. Și Iisus i-a spus: Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai păcătui.
12 Atunci Isus le-a vorbit din nou, spunând: Eu sunt lumina lumii; cel ce Mă urmează nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.
13 Fariseii i-au spus deci: Tu mărturiseşti despre tine însuţi; înregistrarea ta nu este adevărată.
14 Isus a răspuns și le-a zis: Deși mărturisesc despre mine însumi, mărturia mea este adevărată, căci știu de unde am venit și unde mă duc; dar nu puteți spune de unde vin și unde mă duc.
15 Voi judecaţi după trup; Nu judec pe nimeni.
16 Și totuși, dacă judec, judecata mea este adevărată; căci nu sunt singur, ci eu și Tatăl care M-a trimis.
17 De asemenea, este scris în legea ta că mărturia a doi oameni este adevărată.
18 Eu sunt unul care mărturisesc despre Mine însumi, și Tatăl care M-a trimis mărturisește despre Mine.
19 Atunci ei I-au zis: Unde este Tatăl tău? Isus a răspuns: Nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu nu mă cunoașteți; dacă M-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu.
20 Aceste cuvinte le-a spus Isus în vistierie, în timp ce învăța în templu; și nimeni nu și-a pus mâna peste el; căci încă nu venise ceasul lui.
21 Atunci Isus le-a zis iarăși: „ Mă duc și voi Mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre; unde mă duc, nu puteți veni”.
22 Atunci iudeii au zis: Se va sinucide? pentru că zice: Unde mă duc, nu puteți veni.
23 El le-a zis: „ Voi sunteți de jos; Eu sunt de sus: voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea asta.
24 De aceea, v-am spus că veţi muri în păcatele voastre; căci dacă nu credeţi că Eu sunt El, veţi muri în păcatele voastre.
25 Atunci ei i-au zis: Cine eşti tu? Iar Iisus le-a zis: „ Tot ceea ce v-am spus de la început”.
26 Am multe lucruri de spus și de judecat despre voi; dar Cel ce M-a trimis este adevărat; și spun lumii acele lucruri pe care le-am auzit despre el.
27 Ei nu au înțeles că El le-a vorbit despre Tatăl.
28 Atunci Isus le-a spus: Când veţi înălța pe Fiul omului, atunci veți ști că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine însumi; dar așa cum M-a învățat Tatăl meu, eu spun aceste lucruri.
29 Și Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur; căci eu fac întotdeauna acele lucruri care îi plac.
30 Pe când spunea aceste cuvinte, mulți au crezut în El.
31 Atunci Isus a zis acelor iudei care credeau în El: Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenicii Mei;
32 Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.
33 Ei i-au răspuns: „Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată în robia nimănui; cum spui tu: „Veți fi slobozi?
34 Isus le-a răspuns: „ Adevărat, adevărat vă spun că oricine face păcat este slujitorul păcatului.
35 Și robul nu rămâne în casă pentru totdeauna, ci Fiul rămâne veșnic.
36 De aceea, dacă Fiul vă va face slobozi, veți fi cu adevărat liberi.
37 Știu că sunteți sămânța lui Avraam; dar voi căutați să Mă ucideți, pentru că cuvântul Meu nu are loc în voi.
38 Eu spun ceea ce am văzut cu Tatăl Meu; și voi faceți ceea ce ați văzut cu Tatăl vostru.
39 Ei au răspuns și i-au zis: Avraam este tatăl nostru. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face lucrările lui Avraam.
40 Dar acum căutați să mă omorâți pe mine, un om care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu: aceasta nu a făcut Avraam.
41 Voi faceți faptele tatălui vostru. Atunci ei i-au zis: Nu ne-am născut din curvie; avem un singur Tată, chiar Dumnezeu.
42 Isus le-a zis: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi, căci eu am ieşit şi am venit de la Dumnezeu; nici eu nu am venit de la mine, ci el m-a trimis.
43 De ce nu înțelegeți vorbirea mea? chiar și pentru că nu puteți auzi cuvântul Meu.
44 Voi sunteți din tatăl vostru, diavolul, și veți face poftele tatălui vostru. El a fost un ucigaș de la început și nu a rămas în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când spune o minciună, vorbește de la el, pentru că este un mincinos și tatăl ei.
45 Și pentru că vă spun adevărul, nu Mă credeți.
46 Care dintre voi mă convinge de păcat? Și dacă spun adevărul, de ce nu mă credeți?
47 Cel ce este de la Dumnezeu aude cuvintele lui Dumnezeu; de aceea voi nu le ascultaţi, pentru că nu sunteţi din Dumnezeu.
48 Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: „Nu spunem noi bine că ești samaritean și ai diavol?
49 Isus a răspuns: „ Nu am diavol; dar Eu îl cinstesc pe Tatăl Meu și voi Mă necinstiți pe Mine.
50 Și nu caut slava mea; este unul care caută și judecă.
51 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă cineva ține cuvântul meu, nu va vedea niciodată moartea.
52 Atunci iudeii i-au spus: Acum știm că ai un diavol. Avraam a murit și proorocii; iar tu spui: Dacă un om ține cuvântul meu, nu va gusta niciodată moartea.
53 Ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit? și proorocii au murit; pe cine te faci pe tine însuți?
54 Isus a răspuns: Dacă Mă cinstesc, cinstea mea este nimic; despre care spuneți că este Dumnezeul vostru:

55 Dar nu L-aţi cunoscut; dar eu îl cunosc; şi dacă aş spune că nu-l cunosc, voi fi un mincinos ca tine; dar îl cunosc şi îi păzesc cuvântul.
56 Tatăl tău Avraam s-a bucurat să-mi vadă ziua; şi a văzut-o şi s-a bucurat.
57 Atunci iudeii i-au zis: Încă nu ai cincizeci de ani şi l-ai văzut pe Avraam?
58 Isus le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun că, înainte de a fi Avraam, Eu sunt.
59 Atunci au ridicat pietre ca să arunce asupra lui; dar Isus S-a ascuns şi a ieşit din templu, trecând prin mijlocul lor şi a trecut aşa.

CAPITOLUL 9

1 Şi pe când trecea Isus, a văzut un om care era orb din naşterea lui.
2 Ucenicii lui l-au întrebat, zicând: Învăţătorule, cine a păcătuit, omul acesta sau părinţii lui, că s-a născut orb?
3 Isus a răspuns: Nici omul acesta, nici părinţii lui nu a păcătuit, ci pentru ca lucrările lui Dumnezeu să se arate în el.
4 Trebuie să fac lucrările Celui ce M-a trimis, cât este zi; vine noaptea, când nimeni nu poate lucra.
5 Câtă vreme sunt în lume, sunt lumina lumii.
6 După ce a vorbit astfel, a scuipat pe pământ şi a făcut lut din scuipat şi a uns ochii orbului cu lut,
7 Şi i-a zis: „ Du-te şi spală-te în iazul Siloamului (care înseamnă, prin tâlcuire, Trimis.) El s-a dus deci, s-a spălat şi a venit văzând.
8 Aşadar, vecinii şi cei care mai înainte îl văzuseră că este orb, ziceau: Nu este acesta cel care stătea şi cerşea?
9 Unii ziceau: Acesta este; alţii ziceau: El este ca El; dar el a spus: Eu sunt.
10 De aceea i-au spus: Cum ţi s-au deschis ochii?
11 El a răspuns şi a zis: Un om, care se numeşte Isus, a făcut lut şi mi-a uns ochii şi mi-a zis: Du-te la iazul Siloam şi spală-te; şi m-am dus, m-am spălat şi am primit vederea.
12 Atunci ei i-au spus: Unde este? El a spus, nu ştiu.
13 L-au adus la farisei pe cel care înainte era orb.
14 Şi era ziua Sabatului când Isus a făcut lutul şi şi-a deschis ochii.
15 Atunci fariseii l-au întrebat iarăşi cum şi-a dobândit vederea. El le-a spus: „Mi-a pus lut pe ochi, m-am spălat şi văd”.
16 De aceea au zis unii dintre farisei: „Omul acesta nu este de la Dumnezeu, pentru că nu păzeşte ziua Sabatului”. Alţii ziceau: Cum poate un om păcătos să facă asemenea minuni? Şi a fost o dezbinare între ei.
17 Ei au zis iarăşi orbului: Ce spui despre el că ţi-a deschis ochii? El a spus: El este un profet.
18 Dar iudeii n-au crezut în privinţa lui, că ar fi fost orb şi şi-a dobândit vederea, până când au chemat părinţii celui ce-i dobândise vederea.
19 Şi ei i-au întrebat, zicând: Acesta este fiul vostru, despre care spuneţi că s-a născut orb? cum vede el acum?
20 Părinţii lui le-au răspuns şi au zis: Ştim că acesta este fiul nostru şi că s-a născut orb;
21 Dar cum vede El acum, noi nu ştim; sau cine şi-a deschis ochii, nu ştim: este major; întreabă-l: el va vorbi de la sine.
22 Aceste cuvinte le-au spus părinţii lui, pentru că se temeau de iudei; căci iudeii erau deja de acord ca, dacă mărturisea cineva că este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.
23 De aceea, părinţii lui au spus: „Este major; intreaba-l.
24 Atunci l-au numit iarăşi pe omul care era orb şi i-au zis: „Lăudaţi lui Dumnezeu; ştim că omul acesta este un păcătos”.
25 El a răspuns şi a zis: Dacă este păcătos sau nu, nu ştiu;
26 Atunci i-au zis iarăşi: Ce ţi-a făcut? cum ti-a deschis ochii?
27 El le-a răspuns: „V-am spus deja şi nu aţi auzit; de ce aţi mai auzi asta? veţi fi şi voi ucenicii Lui?
28 Atunci l-au ocărât şi i-au zis: „Tu eşti ucenicul lui; dar noi suntem ucenicii lui Moise.
29 Ştim că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; în ceea ce priveşte omul acesta, nu ştim de unde este.
30 Omul a răspuns şi le-a zis: De ce este un lucru minunat, că nu ştiţi de unde este, şi totuşi mi-a deschis ochii.
31 Acum ştim că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoşi;
32 De la începutul lumii nu s-a auzit că cineva a deschis ochii unui orb născut.
33 Dacă acest om nu ar fi de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic.
34 Ei au răspuns şi i-au zis: Tu te-ai născut cu totul în păcate şi ne înveţi pe noi? Şi l-au scos afară.
35 Isus a auzit că l-au scos afară; şi când l-a găsit, i-a zis: Tu crezi în Fiul lui Dumnezeu?
36 El a răspuns şi a zis: Cine este, Doamne, ca să cred în el?
37 Şi Iisus i-a zis: L-ai văzut amândoi, şi el este cel care vorbeşte cu tine.
38 Iar el a zis: Doamne, cred. Şi i s-a închinat.
39 Iar Iisus a zis: Pentru judecată am venit în lumea aceasta, ca cei ce nu văd să vadă; şi ca cei ce văd să fie orbi.
40 Şi unii dintre fariseii care erau cu el au auzit aceste cuvinte şi i-au zis: „Suntem şi noi orbi?
41 Isus le-a zis: Dacă aţi fi orbi, nu aţi avea păcat; dar acum voi ziceţi: Vedem; de aceea păcatul tău rămâne.

CAPITOLUL 10

1 Adevărat, adevărat vă spun că cine nu intră pe uşă în stână, ci se urcă pe altă parte, acela este hoţ şi tâlhar.
2 Dar cel ce intră pe uşă este păstorul oilor.
3 Lui îi deschide portarul; şi oile aud glasul Lui; şi el îşi cheamă oile pe nume şi le duce afară.
4 Şi când îşi scoate oile, el merge înaintea lor, iar oile îl urmează, pentru că ei cunosc glasul Lui.
5 Şi nu vor urma un străin, ci vor fugi de el, căci nu cunosc glasul străinilor.
6 Pilda aceasta le-a spus Isus, dar ei nu au înţeles ce sunt lucrurile pe care le-a spus El.
7 Atunci Isus le-a zis din nou: „Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt uşa oilor”.
8 Toţi cei care au venit înaintea mea sunt hoţi şi tâlhari, dar oile nu i-au auzit.
9 Eu sunt uşa: dacă va intra cineva prin Mine, va fi mântuit, va intra şi va ieşi şi va găsi păşune.
10 Hoţul nu vine decât pentru a fura, a ucide şi a nimici; Eu am venit ca ei să aibă viaţă şi să o aibă mai mult.
11 Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun îşi dă viaţa pentru oi.

12 Dar cel ce este salariat, și nu păstorul, căruia nu sunt ale oilor, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le prinde și risipește oile.
13 Angajatul fuge, pentru că este salariat și nu-i pasă de oi.
14 Eu sunt păstorul cel bun, cunosc oile mele și sunt cunoscut de la Mele.
15 După cum Mă cunoaște Tatăl, tot așa cunosc și eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru oi.
16 Și alte oi am, care nu sunt din staul acesta; și pe ele trebuie să le aduc și ei vor auzi glasul Meu; și va fi o stână și un păstor.
17 De aceea Tatăl Meu Mă iubește, pentru că îmi dau viața, ca să o iau iarăși.
18 Nimeni nu mi-o ia, ci eu o dau de la mine însumi. Am puterea să o așez și am puterea să o iau din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu.
19 A fost deci din nou o dezbinare între iudei pentru aceste cuvinte.
20 Și mulți dintre ei au spus: El are un diavol și este nebun; de ce-l auzi?
21 Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele celui ce are diavol. Poate un diavol să deschidă ochii orbului?
22 Și era la Ierusalim sărbătoarea sfințirii și era iarnă.
23 Și Isus a mers în templul din pridvorul lui Solomon.
24 Atunci iudeii au venit în jurul lui și i-au zis: „Până când ne faci să ne îndoim? Dacă tu ești Hristosul, spune-ne clar.
25 Isus le-a răspuns: „ V-am spus, și nu ați crezut; lucrările pe care le fac în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.
26 Dar voi nu credeți, pentru că nu sunteți din oile mele, așa cum v-am spus.
27 Oile mele aud glasul Meu, și eu le cunosc și ei Mă urmează:
28 Și le dau viață veșnică; și nu vor pieri niciodată, și nimeni nu le va smulge din mâna mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.
30 Eu și Tatăl meu suntem una.
31 Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să-l ucidă.
32 Isus le-a răspuns: Multe fapte bune v-am arătat de la Tatăl Meu; pentru care dintre acele fapte mă ucideți cu pietre?
33 Iudeii i-au răspuns, zicând: Pentru o lucrare bună nu te ucidem cu pietre; ci pentru blasfemie; și pentru că tu, om fiind, te faci Dumnezeu.
34 Isus le-a răspuns: „ Nu este scris în legea voastră: Eu am zis: „Voi sunteți dumnezei?
35 Dacă le-a numit dumnezei, cărora le-a venit Cuvântul lui Dumnezeu, și Scriptura nu poate fi călcată;
36 Spuneți despre Acela, pe care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume: Tu hulești; pentru că am zis: Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?
37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.
38 Dar dacă fac, deși nu Mă credeți, credeți faptele, ca să știți și să credeți că Tatăl este în Mine și Eu în El.
39 De aceea au căutat din nou să-l ia, dar el a scăpat din mâinile lor,
40 Și s-au dus din nou dincolo de Iordan, în locul unde Ioan a botezat mai întâi; și acolo a locuit.
41 Și mulți au apelat la El și au zis: „Ioan nu a făcut nicio minune; dar toate cele spuse de Ioan despre omul acesta erau adevărate.
42 Și mulți au crezut în El acolo.

CAPITOLUL 11

1 Un om era bolnav, numit Lazăr, din Betania, cetatea Mariei și a surorii ei Marta.
2 (Acea Maria a uns pe Domnul cu mir, și i-a șters picioarele cu părul ei, al cărei frate Lazăr era bolnav.)
3 De aceea surorile lui au trimis la el să-i spună: „Doamne, iată, cel pe care-l iubești, este bolnav”.
4 Când a auzit Isus, a zis: Boala aceasta nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin aceasta.
5 Isus o iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.
6 Când a auzit deci că este bolnav, a rămas încă două zile în locul unde era.
7 Apoi, după aceea, a zis ucenicilor săi: Să mergem din nou în Iudeea.
8 Ucenicii lui I-au zis: Învăţătorule, iudeii din urmă au căutat să te ucidă cu pietre; și te duci din nou acolo?
9 Isus a răspuns: Nu sunt oare douăsprezece ore în zi? Dacă umblă cineva în timpul zilei, nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia.
10 Dar dacă un om umblă noaptea, se poticnește, pentru că nu este lumină în el.
11 Acestea le-a spus el, iar după aceea le-a zis: Prietenul nostru Lazăr doarme; dar mă duc, ca să-l trezesc din somn.
12 Atunci ucenicii lui au zis: Doamne, dacă doarme, va face bine.
13 Cu toate acestea, Isus a vorbit despre moartea lui, dar ei au crezut că el a vorbit despre odihnă în somn.
14 Atunci Isus le-a spus clar: Lazăr a murit.
15 Și mă bucur din pricina voastră că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși să mergem la el.
16 Atunci Toma, care se numește Didim, a zis colegilor săi: Să mergem și noi, ca să murim împreună cu el.
17 Atunci când a venit Isus, a aflat că zăcuse deja în mormânt de patru zile.
18 Betania era aproape de Ierusalim, la vreo cincisprezece stadii.
19 Și mulți dintre iudei au venit la Marta și la Maria, ca să le mângâie cu privire la fratele lor.
20 Atunci Marta, de îndată ce a auzit că vine Isus, s-a dus să-l întâmpine; dar Maria stătea nemișcată în casă.
21 Atunci Marta a zis lui Isus: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.
22 Dar știu că și acum, orice vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu ți-l va da.
23 Isus ia zis: Fratele tău va învia.
24 Marta i-a zis: Știu că va învia în învierea din ziua de pe urmă.
25 Isus i-a spus: Eu sunt învierea și viața; cine crede în Mine, deși ar fi mort, va trăi.
26 Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi asta?
27 Ea i-a zis: Da, Doamne, eu cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Care va veni în lume.
28 Și după ce a spus acestea, s-a dus și a chemat pe ascuns pe Maria, sora ei, zicând: „Stăpânul a venit și te cheamă”.
29 De îndată ce a auzit aceasta, s-a sculat repede și a venit la el.

30 Isus nu venise încă în cetate, ci era în locul unde l-a întâlnit Marta.
31 Atunci iudeii care erau cu ea în casă și au mângâiat-o, când au văzut-o pe Maria, că ea s-a sculat în grabă și a ieșit, au urmat-o și au zis: Ea se duce în mormânt să plângă acolo.
32 Atunci Maria, când a venit unde era Isus, și l-a văzut, a căzut la picioarele lui și i-a zis: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.
33 Atunci Isus, când a văzut-o plângând și pe iudeii care au venit cu ea plângând, a gemut în duh și s-a tulburat,
34 Și a zis: Unde l-ați pus? Ei i-au spus: Doamne, vino și vezi.
35 Isus a plâns.
36 Atunci iudeii au zis: Iată cât l-a iubit!
37 Iar unii dintre ei au zis: Oare acesta, care a deschis ochii orbului, nu ar fi putut face ca nici măcar acest om să nu moară?
38 De aceea, Isus, gemuind din nou în Sine, a venit în mormânt. Era o peșteră și o piatră zăcea pe ea.
39 Isus a spus: Luați piatra. Marta, sora celui care a murit, i-a zis: Doamne, până acum miroase, căci a murit de patru zile.
40 Isus i-a zis: „ Nu ți-am spus eu că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?
41 Atunci au luat piatra din locul unde era pus mortul. Și Iisus și-a ridicat ochii și a zis: Părinte, îți mulțumesc că M-ai ascultat.
42 Și știam că Mă asculți mereu;
43 Și după ce a vorbit astfel, a strigat cu glas tare: Lazăr, vino afară.
44 Și cel mort a ieșit, cu mâinile și picioarele legate cu haine de mormânt și fața lui era legată cu un șervețel. Isus le-a zis: Dezlegați-l și lăsați-l să plece.
45 Atunci mulți dintre iudeii care au venit la Maria și au văzut lucrurile pe care le făcea Isus, au crezut în El.
46 Dar unii dintre ei s-au dus la farisei și le-au spus ce a făcut Isus.
47 Atunci arhiereii preoților și fariseii au adunat un sobor și au zis: Ce facem? căci omul acesta face multe minuni.
48 Dacă Îl lăsăm în pace, toți oamenii vor crede în El; și romanii vor veni și vor lua și locul și neamul nostru.
49 Și unul dintre ei, numit Caiafa, care era marele preot în același an, le-a zis: „Nu știți nimic,
50 Nici să socotiți că este de folos pentru noi ca un singur om să moară pentru popor și ca tot neamul să nu piară.
51 El nu a spus aceasta de la sine;
52 Și nu numai pentru acel neam, ci și pentru a aduna într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu care au fost împrăștiați.
53 Apoi, din ziua aceea, s-au sfătuit împreună să-l omoare.
54 De aceea, Isus nu a mai umblat deschis printre iudei; ci s-a dus de acolo într-o țară aproape de pustie, într-o cetate numită Efraim, și acolo a rămas cu ucenicii lui.
55 Și Paștele iudeilor era aproape; și mulți s-au suit din țară la Ierusalim înainte de Paște, ca să se curețe.
56 Atunci ei L-au căutat pe Isus și au vorbit între ei, stând în templu: „Ce credeți că nu va veni la sărbătoare?
57 Și preoții cei mai de seamă, și fariseii, dăduseră o poruncă ca, dacă știe cineva unde este, să arate, ca să-l ia.

CAPITOLUL 12

1 Atunci Isus a venit cu șase zile înainte de Paști în Betania, unde era Lazăr, care murise, pe care l-a înviat din morți.
2 Acolo i-au făcut o cină; și Marta a slujit; dar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu el.
3 Atunci Maria a luat o liră de mir de nard, foarte scump, a uns picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și casa s-a umplut de mirosul mirului.
4 Atunci a zis unul dintre ucenicii lui, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-l vândă:
5 De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de bănuți și a fost dat săracilor?
6 El a spus aceasta, nu că ar fi avut grijă de săraci; ci pentru că era un hoț și avea sacul și a scos la iveală ce era pus în ea.
7 Atunci Isus a spus: Lasă-o în pace, ea a păzit aceasta pentru ziua îngropării mele.
8 Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi; dar pe mine nu mă aveți întotdeauna.
9 Așadar, mulți dintre iudei au știut că El era acolo; și au venit nu numai pentru Isus, ci pentru a-l vedea și pe Lazăr, pe care El l-a înviat din morți.
10 Dar preoții cei mai de seamă s-au sfătuit să-l omoare și pe Lazăr;
11 Pentru că, din pricina lui, mulți dintre iudei au plecat și au crezut în Isus.
12 A doua zi, mulți oameni care au venit la sărbătoare, au auzit că Isus vine la Ierusalim,
13 A luat ramuri de palmieri și a ieșit în întâmpinarea lui și a strigat: Osana! Binecuvântat este Împăratul lui Israel, care vine în numele Domnului!
14 Iar Isus, când a găsit un măgar tânăr, a șezut pe el; asa cum este scris,
15 Nu te teme, fiica Sionului!
16 Aceste lucruri nu au înțeles ucenicii Săi la început; dar când Isus a fost proslăvit, atunci și-au adus aminte că aceste lucruri au fost scrise despre El și că i-au făcut aceste lucruri.
17 Așadar, poporul care era cu el când a chemat pe Lazăr din mormântul lui și l-a înviat din morți, a dat mărturie.
18 De aceea l-a întâlnit și poporul, pentru că au auzit că a făcut această minune.
19 Fariseii au zis deci între ei: Vedeți cum nu învingeți nimic? iată că lumea a plecat după el.
20 Și printre ei erau niște greci care s-au suit să se închine la sărbătoare:
21 Acela a venit deci la Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-a rugat, zicând: Doamne, vrem să-L vedem pe Isus.
22 Filip a venit și ia spus lui Andrei; iar Andrei și Filip i-au spus lui Isus.
23 Iar Isus le-a răspuns, zicând: A sosit ceasul ca Fiul omului să fie proslăvit.
24 Adevărat, adevărat vă spun că, dacă grânul de grâu nu cade în pământ și nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.
25 Cine își iubește viața, o va pierde; iar cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.
26 Dacă îmi slujește cineva, să mă urmeze; și acolo unde sunt Eu, acolo va fi și robul Meu; dacă cineva Îmi slujește, Tatăl Meu îl va onora.

27 Acum sufletul meu este tulburat; si ce sa zic? Părinte, mântuiește-mă din ceasul acesta; dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta.
28 Tată, proslăvește Numele Tău. Atunci s-a auzit un glas din cer, care zicea: L-am proslăvit și o voi proslăvi iarăși.
29 De aceea, poporul care stătea lângă ea și au auzit, a spus că a tunat; alții au spus: Un înger i-a vorbit.
30 Isus a răspuns și a zis: Acest glas nu a venit din cauza mea, ci din pricina voastră.
31 Acum este judecata acestei lumi; acum va fi izgonit prințul acestei lumi.
32 Și eu, dacă voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți oamenii la Mine.
33 El a spus aceasta, arătând ce moarte avea să moară.
34 Poporul i-a răspuns: „Noi am auzit din Lege că Hristos rămâne în veci; cine este acest Fiu al omului?
35 Atunci Isus le-a zis: Încă puţină vreme lumina este cu voi. Umblă cât ai lumina, ca nu cumva să vină întunericul peste tine, căci cel ce umblă în întuneric nu știe încotro merge.
36 Cât timp aveți lumină, credeți în lumină, ca să fiți copii ai luminii. Aceste lucruri a vorbit Isus, a plecat și s-a ascuns de ele.
37 Dar deși făcuse atâtea minuni înaintea lor, totuși ei nu credeau în El.
38 Pentru ca să se împlinească cuvântul proorocului Isaia, pe care a spus-o: Doamne, cine a crezut vestea noastră? și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?
39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou:
40 El le-a orbit ochii şi le-a împietrit inima; ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima și să nu se întoarcă, iar eu să-i vindec.
41 Aceste lucruri a spus Isaia, când și-a văzut slava și a vorbit despre el.
42 Cu toate acestea, printre căpeteniile dregătorilor, mulți au crezut în El; dar din pricina fariseilor nu L-au mărturisit, ca să nu fie scoși din sinagogă.
43 Căci ei iubeau lauda oamenilor mai mult decât lauda lui Dumnezeu.
44 Isus a strigat și a zis: Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis.
45 Și cine Mă vede pe Mine, îl vede pe Cel ce M-a trimis.
46 Eu am venit o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.
47 Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu crede, eu nu-l judec, căci nu am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.
48 Cel ce Mă respinge și nu primește cuvintele Mele, are pe cel care îl judecă; cuvântul pe care l-am spus, acesta îl va judeca în ziua de pe urmă.
49 Căci nu am vorbit despre mine; dar Tatăl, care M-a trimis, mi-a dat o poruncă, ce să spun și ce să spun.
50 Și știu că porunca Lui este viața veșnică;

CAPITOLUL 13

1 Înainte de sărbătoarea Paștilor, când Isus a știut că a sosit ceasul Lui, ca să plece din lumea aceasta la Tatăl, iubind pe ai Săi care sunt în lume, i-a iubit până la sfârșit.
2 Și cina fiind sfârșită, diavolul puse acum în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, să-l vândă;
3 Isus știind că Tatăl dăduse toate lucrurile în mâinile Lui și că a venit de la Dumnezeu și s-a dus la Dumnezeu;
4 S-a sculat de la cină și și-a dat hainele deoparte; și a luat un prosop și s-a încingut.
5 După aceea, a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu prosopul cu care era încins.
6 Atunci a venit la Simon Petru; iar Petru i-a zis: Doamne, tu îmi speli picioarele?
7 Isus a răspuns și i-a zis: „ Ce fac, tu nu știi acum; dar tu vei ști mai departe.
8 Petru i-a zis: Să nu-mi speli niciodată picioarele. Isus i-a răspuns: Dacă nu te spăl, nu ai parte cu Mine.
9 Simon Petru i-a zis: Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul meu.
10 Isus i-a zis: „ Cel ce s-a spălat nu are nevoie decât să-și spele picioarele, ci este curat în toate părțile; și voi sunteți curați, dar nu toți”.
11 Căci știa cine să-l vândă; de aceea a zis: Nu sunteţi curăţi cu toţii.
12 După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele și s-a așezat iarăși, le-a zis: „ Știți ce v-am făcut?
13 Voi Mă numiţi Stăpân şi Domn; şi bine ziceţi; căci așa sunt.
14 Dacă eu, Domnul și Stăpânul tău, ți-am spălat picioarele; și voi trebuie să vă spălați picioarele unii altora.
15 Căci v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum v-am făcut Eu.
16 Adevărat, adevărat vă spun că slujitorul nu este mai mare decât stăpânul său; nici cel ce este trimis nu mai mare decât cel ce l-a trimis.
17 Dacă știți aceste lucruri, fericiți sunteți dacă le faceți.
18 Nu vorbesc despre voi toți; știu pe cine am ales, dar pentru ca Scriptura să se împlinească: Cel ce mănâncă pâine cu mine și-a ridicat călcâiul împotriva mea.
19 Acum vă spun înainte de a veni, ca, când se va întâmpla, să credeți că Eu sunt El.
20 Adevărat, adevărat vă spun că, cine primește pe oricine trimit Eu, mă primește pe mine; iar cel ce Mă primește pe Mine îl primește pe Cel ce M-a trimis.
21 După ce a spus Iisus astfel, s-a tulburat în duh, a mărturisit și a zis: Adevărat, adevărat vă spun că unul dintre voi mă va trăda.
22 Atunci ucenicii s-au uitat unul la altul, îndoindu-se despre cine vorbea.
23 Unul dintre ucenicii lui, pe care Isus îl iubea, era sprijinit de sânul lui Isus.
24 Simon Petru i-a făcut semn ca să întrebe despre cine vorbește.
25 Atunci, culcându-se pe sânul lui Isus, i-a zis: Doamne, cine este?
26 Iisus a răspuns: „ Acela este căruia îi voi da un ciob, când îl voi înmuia”. Și după ce a înmuiat ciorba, l-a dat lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon.
27 După ciocnire, Satana a intrat în el. Atunci Isus i-a zis: Ceea ce faci, fă-o repede.
28 Nimeni de la masă nu știa în ce intenție i-a spus aceasta.
29 Căci unii dintre ei credeau, pentru că Iuda avea punga, că Isus i-a spus: „Cumpără lucrurile de care avem nevoie pentru sărbătoare; sau, să dea ceva săracilor.
30 Atunci, după ce a luat cina, a ieșit îndată și era noapte.

31 De aceea, când a ieșit, Isus a zis: Acum Fiul Omului este proslăvit și Dumnezeu este proslăvit în el.
32 Dacă Dumnezeu este proslăvit în el, și Dumnezeu îl va slăvi în Sine și îndată îl va slăvi.
33 Copii, încă puțin timp sunt cu voi. Mă veți căuta și, după cum le-am spus iudeilor: Unde mă duc, nu puteți veni; asa ca acum iti spun.
34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; precum v-am iubit Eu, ca si voi sa va iubiti unii pe altii.
35 Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.
36 Simon Petru i-a zis: Doamne, unde mergi? Isus i-a răspuns: Unde mă duc, tu nu mă poți urma acum; dar tu mă vei urma după mine.
37 Petru i-a zis: Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Îmi voi da viața de dragul tău.
38 Isus i-a răspuns: Îți vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat, îți spun că nu va cânta cocoșul până nu mă vei lepăda de trei ori.

CAPITOLUL 14

1 Să nu vă tulbure inima: credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine.
2 În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri; dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Mă duc să-ți pregătesc un loc.
3 Și dacă mă voi duce și vă pregătesc un loc, voi veni iarăși și vă voi primi la mine; pentru ca acolo unde sunt Eu, acolo să fiți și voi.
4 Și unde mă duc voi știți și calea știți.
5 Toma i-a zis: Doamne, nu știm încotro te duci; și cum putem ști calea?
6 Isus i-a zis: Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.
7 Dacă M-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu; și de acum înainte Îl cunoașteți și L-ați văzut.
8 Filip i-a zis: Doamne, arată-ne pe Tatăl şi ne este de ajuns.
9 Isus i-a zis: Sunt atât de mult timp cu tine și totuși nu M-ai cunoscut, Filipe? cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl; si cum zici tu deci: Arată-ne pe Tatăl?
10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine? cuvintele pe care vi le spun nu le spun de la mine însumi; ci Tatăl care locuiește în Mine, El face lucrările.
11 Credeți-mă că sunt în Tatăl și Tatăl în Mine; sau credeți-mă pentru faptele înseși.
12 Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; și el va face lucrări mai mari decât acestea; pentru că mă duc la Tatăl Meu.
13 Și orice veți cere în numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 Dacă veți cere ceva în numele meu, voi face.
15 Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele.
16 Și Eu Mă voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi pentru totdeauna;
17 Chiar şi Duhul adevărului; Pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; căci el locuiește cu tine și va fi în tine.
18 Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi veni la voi.
19 Încă puțină vreme, și lumea nu Mă mai vede; dar voi Mă vedeți; fiindcă Eu trăiesc, și voi veți trăi.
20 În ziua aceea, veți ști că Eu sunt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi.
21 Cine are poruncile Mele și le păzește, acela este acela care Mă iubește; și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu, și Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.
22 Iuda i-a zis lui, nu Iscarioteanul: „Doamne, cum te vei arăta nouă nouă, și nu lumii?
23 Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă cineva Mă iubește, va păzi cuvintele Mele; și Tatăl Meu îl va iubi și noi vom veni la El și vom face sălășluiesc cu El.
24 Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele; și cuvântul pe care îl auziți nu este al meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.
25 Aceste lucruri v-am spus, fiind încă prezent cu voi.
26 Dar Mângâietorul, care este Duhul Sfânt, pe care Tatăl îl va trimite în numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de toate, orice v-am spus Eu.
27 Vă las pacea, vă dau pacea Mea; nu vă dau așa cum o dă lumea. Să nu-ți fie tulburată inima, nici să nu-ți fie frică.
28 Ați auzit cum v-am spus: „Mă duc și mă întorc la voi”. Dacă M-ați iubi, v-ați bucura, pentru că am zis: Mă duc la Tatăl, căci Tatăl Meu este mai mare decât Mine.
29 Și acum v-am spus înainte să se întâmple, ca, când se va întâmpla, să credeți.
30 De acum încolo, nu voi vorbi prea mult cu voi, căci prințul acestei lumi vine și nu are nimic în mine.
31 Dar pentru ca lumea să cunoască că Eu iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl mi-a poruncit, tot așa fac. Ridică-te, hai să plecăm de aici.

CAPITOLUL 15

1 Eu sunt vița adevărată, iar Tatăl Meu este agricultorul.
2 Orice mlădiță din mine care nu aduce rod, o ia; și orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă mai mult rod.
3 Acum sunteți curați prin cuvântul pe care vi l-am spus.
4 Rămâneți în Mine și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță; nu mai puteți, dacă nu rămâneți în Mine.
5 Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele; Cel ce rămâne în Mine și Eu în El, acela aduce mult rod, căci fără Mine nu puteți face nimic.
6 Dacă cineva nu rămâne în Mine, este aruncat afară ca o ramură și se usucă; și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse.
7 Dacă rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi, veți cere ce vreți și vi se va face.
8 În aceasta este slăvit Tatăl Meu, că aduceți multă roadă; așa veți fi ucenicii Mei.
9 După cum M-a iubit Tatăl, așa v-am iubit și Eu; rămâneți în dragostea Mea.
10 Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea; așa cum am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.
11 Aceste lucruri v-am spus, pentru ca bucuria mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.
12 Aceasta este porunca mea: Să vă iubiți unii pe alții, așa cum v-am iubit Eu.
13 Nimeni nu are dragoste mai mare decât aceasta, că omul să-și dea viața pentru prietenii săi.
14 Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți tot ce vă poruncesc eu.
15 De acum înainte nu vă numesc robi; căci slujitorul nu știe ce face stăpânul său; dar eu v-am numit prieteni; căci

toate lucrurile pe care le-am auzit despre Tatăl meu, v-am făcut cunoscute.
16 Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit, ca să mergeți și să aduceți rod și ca roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, El să vă dea vouă. .
17 Acestea vă poruncesc să vă iubiți unii pe alții.
18 Dacă vă urăște lumea, știți că M-a urât pe Mine înainte de a vă urî pe voi.
19 Dacă ați fi din lume, lumea și-ar iubi pe ai lui; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume, de aceea vă urăște lumea.
20 Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care v-am spus: „Robul nu este mai mare decât stăpânul său”. Dacă M-au prigonit, vă vor prigoni și pe voi; dacă au păzit cuvântul meu, vor păzi și pe ale tale.
21 Dar toate acestea vi le vor face din pricina Numelui Meu, pentru că nu-L cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, ei n-ar fi avut păcat;
23 Cine Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu.
24 Dacă n-aș fi făcut între ei faptele pe care nu le-a făcut nimeni alt om, ei n-ar fi avut păcat;
25 Dar aceasta s-a întâmplat, ca să se împlinească cuvântul scris în legea lor: „Ei m-au urât fără pricina”.
26 Dar când va veni Mângâietorul, pe care vă voi trimite de la Tatăl, Duhul adevărului, care vine de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine:
27 Și voi veți da mărturie, pentru că ați fost cu Mine de la început.

CAPITOLUL 16

1 V-am spus aceste lucruri, ca să nu vă supărați.
2 Vă vor da afară din sinagogi; da, vine vremea ca oricine vă va ucide, să creadă că slujește lui Dumnezeu.
3 Și acestea vă vor face, pentru că nu L-au cunoscut pe Tatăl și nici pe Mine.
4 Dar v-am spus aceste lucruri, ca, când va veni vremea, să vă amintiți că v-am spus despre ele. Și aceste lucruri nu v-am spus la început, pentru că eram cu voi.
5 Dar acum mă duc la Cel ce m-a trimis; și niciunul dintre voi nu mă întreabă: Unde mergi?
6 Dar pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.
7 Cu toate acestea, vă spun adevărul; Este de folos pentru voi să plec, căci dacă nu Mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, îl voi trimite la voi.
8 Și când va veni, va mustra lumea de păcat, de dreptate și de judecată:
9 De păcat, pentru că ei nu cred în Mine;
10 De dreptate, pentru că mă duc la Tatăl Meu și nu Mă mai vedeți;
11 De judecată, pentru că prințul lumii acesteia este judecat.
12 Mai am multe lucruri să vă spun, dar acum nu le puteți suporta.
13 Cu toate acestea, când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de la sine; dar orice va auzi, acesta va vorbi și vă va arăta lucrurile viitoare.
14 El mă va slăvi, căci va primi din a mea și vi le va arăta.
15 Toate lucrurile pe care le are Tatăl sunt ale mele;
16 Puțin timp, și nu Mă veți vedea; și iarăși, puțin timp, și Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.
17 Atunci unii dintre ucenicii lui au zis între ei: „Ce este lucrul acesta pe care ne-a zis El: „Puțin și nu Mă veți vedea; și iarăși, puțin timp și Mă veți vedea; tată?
18 Ei au zis deci: Ce este aceasta pe care El spune: Puţin timp? nu putem spune ce spune.
19 Iisus știa că ei voiau să-L întrebe și le-a zis: „ Întrebați-vă între voi despre ce am zis: Puțin și nu Mă veți vedea; și iarăși, puțin și Mă veți vedea. ?
20 Adevărat, adevărat vă spun că veți plânge și vă plângeți, dar lumea se va bucura și veți fi întristați, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.
21 O femeie, când este în naștere, are întristare, pentru că a sosit ceasul ei;
22 Și acum aveți întristare; dar vă voi vedea iarăși și inima voastră se va bucura și nimeni nu vă ia bucuria de la voi.
23 Şi în ziua aceea nu Mă veţi întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, El vă va da.
24 Până acum nu ați cerut nimic în numele Meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.
25 Aceste lucruri v-am spus în proverbe; dar vine vremea când nu vă voi mai vorbi în proverbe, ci vă voi arăta clar despre Tatăl.
26 În ziua aceea, veți cere în Numele Meu; și nu vă spun că voi ruga Tatălui pentru voi;
27 Căci Însuși Tatăl vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.
28 Eu am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; iarăși, părăsesc lumea și mă duc la Tatăl.
29 Ucenicii lui i-au zis: „Iată, acum tu vorbești clar și nu spui niciun proverb”.
30 Acum suntem siguri că știi toate lucrurile și nu este nevoie ca cineva să te întrebe; prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu.
31 Isus le-a răspuns: „ Credeți acum?
32 Iată, vine ceasul, da, acum a sosit, în care veţi fi împrăștiaţi, fiecare la ai lui, şi Mă veți lăsa singur; și totuși nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.
33 Aceste lucruri v-am spus, ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți; am biruit lumea.

CAPITOLUL 17

1 Aceste cuvinte a rostit Isus, și-a ridicat ochii la cer și a zis: Părinte, a venit ceasul; proslăvește pe Fiul tău, pentru ca și Fiul tău să te slăvească pe tine:
2 După cum i-ai dat putere peste orice făptură, pentru ca el să dea viață veșnică tuturor celor pe care i-ai dat Tu.
3 Și aceasta este viața veșnică, ca să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.
4 Te-am proslăvit pe pământ; am terminat lucrarea pe care mi-ai dat să o fac.
5 Și acum, Părinte, slăvește-mă pe mine însuți cu slava pe care am avut-o cu tine înainte de a fi lumea.
6 Am arătat numele Tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume: ai tăi erau, iar Tu mi le-ai dat; și au păzit cuvântul Tău.
7 Acum au știut că toate lucrurile pe care mi le-ai dat sunt de la tine.

8 Căci le-am dat cuvintele pe care mi le-ai dat; și i-au primit și au știut cu siguranță că am ieșit de la tine și au crezut că Tu M-ai trimis.
9 Mă rog pentru ei; nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat; căci sunt ai tăi.
10 Și toate ale mele sunt ale tale și ale tale sunt ale mele; și sunt slăvit în ei.
11 Și acum nu mai sunt în lume, ci aceștia sunt în lume și vin la tine. Părinte Sfinte, păzește în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una, precum și noi.
12 Pe când eram cu ei în lume, i-am păzit în numele Tău; pe cei pe care Mi i-ai dat, i-am păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul pierzării; pentru ca scriptura să se împlinească.
13 Și acum vin la tine; și aceste lucruri le spun în lume, ca să aibă bucuria mea împlinită în ei înșiși.
14 Le-am dat cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, precum eu nu sunt din lume.
15 Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de rău.
16 Ei nu sunt din lume, precum eu nu sunt din lume.
17 Sfințiți-i prin adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul.
18 După cum Tu M-ai trimis pe Mine în lume, tot așa i-am trimis și pe ei în lume.
19 Și pentru ei, Mă sfințesc, pentru ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.
20 Nu mă rog nici numai pentru aceștia, ci și pentru cei care vor crede în Mine prin cuvântul lor;
21 Pentru ca toți să fie una; precum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
22 Și slava pe care Mi-ai dat-o Tu le-am dat-o; ca ei să fie una, așa cum noi suntem una:
23 Eu în ei, și tu în Mine, ca să fie desăvârșiți într-una singură; și ca lumea să cunoască că Tu M-ai trimis și i-ai iubit pe ei, așa cum M-ai iubit pe Mine.
24 Părinte, vreau ca și aceia, pe care Mi i-ai dat, să fie cu mine acolo unde sunt; ca să vadă slava mea, pe care Mi-ai dat-o, căci M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
25 O, Părinte drept, lumea nu Te-a cunoscut;
26 Și le-am vestit numele Tău și îl voi vesti, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit să fie în ei, iar eu în ei.

CAPITOLUL 18

1 După ce a rostit Iisus aceste cuvinte, a ieșit cu ucenicii Săi peste pârâul Cedron, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Săi.
2 Și Iuda, cel care L-a trădat, cunoștea locul; căci Iisus mergea adesea acolo cu ucenicii Săi.
3 Atunci Iuda, după ce a primit o ceată de oameni și ofițeri de la preoții cei mai de seamă și de la farisei, a venit acolo cu felinare, torțe și arme.
4 Isus, deci, știind toate lucrurile care aveau să vină asupra lui, a ieșit și le-a zis: Pe cine căutați?
5 Ei i-au răspuns: Isus din Nazaret. Isus le-a zis: Eu sunt. Și Iuda, care L-a trădat, a stat cu ei.
6 Atunci, de îndată ce le-a spus: Eu sunt, ei s-au dus înapoi și au căzut la pământ.
7 Atunci i-a întrebat iarăși: Pe cine căutaţi? Iar ei au zis: Iisus din Nazaret.
8 Isus a răspuns: V-am spus că Eu sunt;
9 Pentru ca să se împlinească cuvântul pe care a spus-o: Din cei pe care Mi i-ai dat, n-am pierdut niciunul.
10 Atunci Simon Petru, având o sabie, a scos-o și a lovit pe slujitorul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Numele servitorului era Malchus.
11 Atunci Iisus a zis lui Petru: Pune-ți sabia în teacă: să nu-l beau paharul pe care Mi l-a dat Tatăl meu?
12 Atunci trupa, căpetenia și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și L-au legat,
13 Și l-a dus mai întâi la Ana; căci el era socrul lui Caiafa, care era marele preot în acel an.
14 Caiafa a fost cel care a sfătuit iudeilor că era de cuviință ca un singur om să moară pentru popor.
15 Și Simon Petru L-a urmat pe Isus, și la fel a făcut un alt ucenic; acel ucenic era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în palatul marelui preot.
16 Dar Petru stătea afară la ușă. Atunci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut de marele preot, a vorbit celei care păzește ușa și a adus înăuntru pe Petru.
17 Atunci fata care păzeau ușa a zis lui Petru: „Nu ești și tu unul dintre ucenicii acestui om? El spune, nu sunt.
18 Și slujitorii și ofițerii au stat acolo, care făcuseră un foc de cărbuni; căci era frig, și ei s-au încălzit; și Petru a stat cu ei și s-a încălzit.
19 Atunci marele preot L-a întrebat pe Isus despre ucenicii Săi și despre doctrina Lui.
20 Isus i-a răspuns: „ Am vorbit pe față lumii; Am învățat mereu în sinagogă și în templu, unde merg mereu iudeii; și în secret n-am spus nimic.
21 De ce mă întrebi? Întrebați-i pe cei care M-au auzit ce le-am spus; iată, ei știu ce le-am spus.
22 Și după ce a vorbit astfel, unul dintre ofițerii care stăteau lângă L-a lovit pe Isus cu palma, zicând: „Așa îi răspunzi marelui preot?”
23 Isus i-a răspuns: Dacă am vorbit de rău, mărturisește răul; dar dacă e bine, de ce mă lovești?
24 Ana îl trimisese legat la Caiafa, marele preot.
25 Simon Petru a stat și s-a încălzit. Ei i-au zis deci: Nu ești și tu unul dintre ucenicii lui? El a negat și a spus: Nu sunt.
26 Unul dintre slujitorii marelui preot, fiind ruda lui, căruia Petru i-a tăiat urechea, a zis: Nu te-am văzut eu în grădină cu el?
27 Atunci Petru s-a lepădat iarăși și îndată a cântat cocoșul.
28 Atunci L-au dus pe Isus de la Caiafa în sala de judecată; și era devreme; și ei înșiși nu au intrat în sala de judecată, ca să nu fie pângăriți; ci ca să mănânce Paștele.
29 Atunci Pilat a ieşit la ei şi a zis: Ce acuzaţie aduceţi împotriva acestui om?
30 Ei au răspuns și i-au zis: Dacă n-ar fi fost un răufăcător, nu ți l-am fi predat.
31 Atunci Pilat le-a zis: Luați-l și judecați-l după legea voastră. De aceea iudeii i-au zis: „Nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni;
32 Pentru ca să se împlinească cuvântul lui Isus, pe care le-a spus el, arătând ce moarte avea să moară.
33 Atunci Pilat a intrat iarăși în sala de judecată și a chemat pe Isus și i-a zis: „Tu ești regele iudeilor?
34 Isus i-a răspuns: „ Tu spui lucrul acesta de la tine însuți, sau ți-au spus alții despre Mine?”
35 Pilat a răspuns: Sunt eu iudeu? Neamul tău și preoții cei mai de seamă te-au dat în mâna mea: ce ai făcut?

36 Isus a răspuns: „ Împărăția Mea nu este din lumea aceasta; dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, atunci slujitorii Mei s-ar lupta, ca să nu fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea nu este de aici.
37 De aceea Pilat i-a zis: „Atunci tu eşti rege? Iisus a răspuns: Tu spui că eu sunt rege. Pentru aceasta m-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Oricine este din adevăr, aude glasul Meu.
38 Pilat ia zis: Ce este adevărul? Și după ce a spus acestea, a ieșit din nou la iudei și le-a zis: „Nu găsesc nicio vină în el”.
39 Dar aveți obiceiul să vă eliberez pe unul la Paști; voi deci să vă eliberez pe Împăratul Iudeilor?
40 Atunci toți au strigat iarăși, zicând: Nu omul acesta, ci Baraba. Acum Baraba era un tâlhar.

CAPITOLUL 19

1 Atunci Pilat a luat pe Isus și l-a biciuit.
2 Și ostașii au placat o coroană de spini și i-au pus-o pe cap și i-au îmbrăcat o haină purpurie,
3 Și a zis: Bucură-te, Împăratul Iudeilor! și l-au lovit cu mâinile.
4 Pilat a ieșit iarăși și le-a zis: „Iată, vă aduc afară, ca să știți că nu găsesc nicio vină în el.
5 Atunci a ieșit Isus, purtând coroana de spini și haina purpurie. Și Pilat le-a zis: Iată omul!
6 Atunci, când l-au văzut preoții cei mai de seamă și ofițerii, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l. Pilat le-a zis: Luați-l și răstigniți-l, căci nu găsesc nicio vină în el.
7 Iudeii i-au răspuns: „Noi avem o lege, și prin legea noastră trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu.
8 Atunci când a auzit Pilat această vorbă, s-a înspăimântat cu atât mai mult;
9 Și a intrat din nou în sala de judecată și a zis lui Isus: De unde ești? Dar Isus nu i-a dat niciun răspuns.
10 Atunci Pilat i-a zis: „Nu-mi vorbești? nu știi că am putere să te răstignesc și că am putere să te eliberez?
11 Isus a răspuns: „ N-ai putea avea nicio putere împotriva Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus;
12 Și de atunci Pilat a căutat să-l elibereze; dar iudeii au strigat și au zis: Dacă îl lași pe acesta să plece, nu ești prietenul Cezarului; oricine se face rege, vorbește împotriva Cezarului.
13 Când Pilat a auzit deci cuvintele acestea, l-a scos pe Isus și s-a așezat pe scaunul de judecată într-un loc numit Pavaj, dar în ebraică Gabata.
14 Și era pregătirea Paștelui, pe la ceasul al șaselea; și a zis iudeilor: Iată regele vostru!
15 Dar ei au strigat: Pleacă cu el, plecă cu el, răstignește-l! Pilat le-a zis: Să răstignesc pe regele vostru? Preoții cei mai de seamă au răspuns: Nu avem rege decât pe Cezar.
16 Atunci l-a dat lor, ca să fie răstignit. Și au luat pe Isus și L-au dus.
17 Și purtând crucea sa, a ieșit într-un loc numit locul craniului, care se numește în ebraică Golgota.
18 Unde L-au răstignit pe El, și pe alți doi împreună cu el, de o parte și de alta, și pe Isus în mijloc.
19 Și Pilat a scris un titlu și l-a pus pe cruce. Iar scrierea era: ISUS DIN NAZARET, REGELE EVREILOR.
20 Acest titlu se citeau atunci mulți dintre iudei; căci locul unde a fost răstignit Isus era aproape de cetate; și era scris în ebraică, greacă și latină.
21 Atunci preoții cei mai de seamă ai iudeilor au zis lui Pilat: „Nu scrie: „Împăratul iudeilor!”. dar că a spus: Eu sunt Împăratul iudeilor.
22 Pilat a răspuns: Ceea ce am scris, am scris.
23 Atunci ostașii, după ce L-au răstignit pe Isus, i-au luat hainele și au făcut patru părți, fiecare ostaș câte o parte; și, de asemenea, haina lui: acum haina era fără cusătură, țesută de sus peste tot.
24 Ei au zis deci între ei: Să nu-l sfâșiem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui va fi, pentru ca Scriptura să se împlinească, care spune: „Mi-au împărțit hainele între ei și pentru haina Mea au tras la sorți”. De aceea soldații au făcut aceste lucruri.
25 Lângă crucea lui Isus stăteau mama lui și sora mamei sale, Maria, soția lui Cleofa, și Maria Magdalena.
26 Atunci Isus, când a văzut pe mama Sa și pe ucenicul care stătea lângă el, pe care-l iubea, a zis mamei sale: Femeie, iată fiul tău!
27 Atunci el a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela discipolul a luat-o în casa lui.
28 După aceasta, știind Isus că toate lucrurile s-au împlinit acum, pentru ca Scriptura să se împlinească, a zis: „ Mi-e sete”.
29 Acum a fost pus un vas plin cu oțet; și au umplut un burete cu oțet și l-au pus pe isop și i l-au pus la gură.
30 Deci, după ce a primit Iisus oțetul, a zis: S-a isprăvit; și și-a plecat capul și și-a dat duhul.
31 De aceea, iudeii, pentru că era pregătirea ca trupurile să nu rămână pe cruce în ziua sabatului (căci ziua aceea a sabatului era o zi înaltă), l-au rugat pe Pilat să li se frângă picioarele și să fie luată.
32 Atunci au venit soldații și au frânt picioarele celui dintâi și celuilalt care a fost răstignit împreună cu el.
33 Dar când au venit la Isus și au văzut că era deja mort, nu i-au rupt picioarele;
34 Dar unul dintre soldați i-a străpuns cu o suliță partea, și îndată a ieșit acolo sânge și apă.
35 Şi cel ce a văzut a dat mărturie, şi mărturia lui este adevărată; şi el ştie că spune adevărat, ca să credeţi.
36 Căci aceste lucruri s-au făcut, pentru ca Scriptura să se împlinească: Niciun os din el nu va fi frânt.
37 Și iarăși o altă Scriptură spune: Se vor uita la cel pe care l-au străpuns.
38 După aceasta, Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Isus, dar pe ascuns de frica iudeilor, l-a rugat pe Pilat să ia trupul lui Isus; iar Pilat ia dat voie. El a venit deci și a luat trupul lui Isus.
39 Și a venit și Nicodim, care la început a venit la Isus noaptea și a adus un amestec de smirnă și aloe, cam o sută de kilograme.
40 Atunci au luat trupul lui Iisus și l-au îmbrăcat în haine de in cu mirodenii, după cum se îngroapă iudeii.
41 În locul unde a fost răstignit, era o grădină; iar în grădină un mormânt nou, în care încă nu a fost pus nici un om.
42 Acolo L-au depus pe Isus, din pricina zilei de pregătire a iudeilor; căci mormântul era aproape.

CAPITOLUL 20

1 În prima zi a săptămânii, Maria Magdalena a venit devreme, când era încă întuneric, la mormânt, și a văzut piatra luată din mormânt.
2 Atunci ea a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care îl iubea Isus, și le-a zis: L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus.
3 Petru a ieșit deci și celălalt ucenic și au venit la mormânt.
4 Așa că au alergat amândoi împreună; iar celălalt ucenic a alergat înaintea lui Petru și a venit primul la mormânt.
5 Și aplecându-se, uitându-se înăuntru, a văzut hainele de in culcate; totuși nu a intrat.
6 Atunci Simon Petru a venit după el și a intrat în mormânt și a văzut hainele de in culcate,
7 Și șervețelul care era în jurul capului lui, nu culcat cu hainele de in, ci înfășurat într-un loc separat.
8 Atunci a intrat și celălalt ucenic, care a venit primul la mormânt, și a văzut și a crezut.
9 Căci ei nu cunoșteau încă Scriptura că trebuie să învie din morți.
10 Atunci ucenicii s-au dus din nou la casa lor.
11 Dar Maria stătea afară, la mormânt, plângând; și pe când plângea, s-a aplecat și a privit în mormânt
12 Și a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb șezând, unul la cap, iar celălalt la picioare, acolo unde zăcuse trupul lui Isus.
13 Iar ei i-au zis: Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus: Pentru că l-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus.
14 Și după ce a spus acestea, s-a întors și L-a văzut pe Isus stând și nu a știut că este Isus.
15 Isus i-a zis: Femeie, de ce plângi? pe cine cauti? Ea, crezând că este grădinarul, i-a zis: Domnule, dacă l-ai adus de aici, spune-mi unde l-ai așezat și îl voi lua.
16 Isus i-a zis: Maria. Ea s-a întors și i-a zis: Raboni; adică Stăpâne.
17 Isus ia zis: Nu mă atinge; pentru că încă nu m-am înălțat la Tatăl Meu; ci du-te la frații mei și spune-le: Mă sui la Tatăl Meu și la Tatăl vostru; și Dumnezeului meu și Dumnezeului tău.
18 Maria Magdalena a venit și a spus ucenicilor că a văzut pe Domnul și că el ia spus aceste lucruri.
19 În aceeași zi, seara, fiind prima zi a săptămânii, când erau închise ușile unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, Isus a venit și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă.
20 Și după ce a spus acestea, le-a arătat mâinile și coasta. Atunci ucenicii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul.
21 Atunci Isus le-a zis din nou: „ Pace vouă! După cum M-a trimis pe Mine Tatăl Meu, tot așa vă trimit și pe voi.”
22 Și după ce a spus acestea, a suflat peste ei și le-a zis: Primiți Duhul Sfânt!
23 cărora le veţi ierta păcatele, le vor fi iertate; și ale căror păcate le veți reține, acestea sunt reținute.
24 Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, numit Didim, nu era cu ei când a venit Isus.
25 Ceilalţi ucenici I-au zis deci: Noi am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus: Dacă nu voi vedea în mâinile lui amprenta cuielor, dacă nu voi pune degetul în amprenta cuielor și nu voi băga mâna în partea lui, nu voi crede.
26 După opt zile, ucenicii lui erau iarăși înăuntru, și Toma cu ei ;
27 Atunci el a zis lui Toma: Adu-ți degetul aici și iată-mi mâinile; și pune-ți mâna aici și bagă-o în partea mea; și nu fii necredincios, ci credincios.
28 Și Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și Dumnezeul meu.
29 Isus i-a zis: Toma, pentru că M-ai văzut, ai crezut; fericiți cei ce n-au văzut și totuși au crezut.
30 Și multe alte semne cu adevărat a făcut Isus în prezența ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în această carte:
31 Dar acestea sunt scrise, ca să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și pentru ca, crezând, să aveți viață prin numele Lui.

CAPITOLUL 21

1 După aceste lucruri, Iisus Sa arătat din nou ucenicilor la marea Tiberiadei; și în acest fel s-a arătat el însuși.
2 Erau împreună Simon Petru și Toma, numit Didim, și Natanael din Cana Galileii, și fiii lui Zebedeu și alți doi dintre ucenicii săi.
3 Simon Petru le-a zis: „Mă duc la pescuit”. Ei i-au spus: Mergem și noi cu tine. Au ieșit și au intrat imediat într-o corabie; iar în noaptea aceea n-au prins nimic.
4 Dar când a venit dimineața, Isus a stat pe țărm; dar ucenicii nu știau că este Isus.
5 Atunci Isus le-a zis: Copii, aveți ceva de mâncare? Ei i-au răspuns: Nu.
6 Și le-a zis: Aruncați mrejeaua pe partea dreaptă a corăbiei și veți găsi. Au aruncat deci, iar acum nu au putut să-l tragă pentru mulțimea de pești.
7 De aceea ucenicul acela pe care îl iubea Isus i-a zis lui Petru: „Este Domnul”. Când Simon Petru a auzit că este Domnul, și-a încins haina de pescar (căci era gol) și s-a aruncat în mare.
8 Și ceilalți ucenici au venit într-o corabie; (căci nu erau departe de pământ, ci ca două sute de coți), târând plasa cu pești.
9 Atunci, de îndată ce au ajuns la uscat, au văzut acolo un foc de cărbuni și pește pus pe el și pâine.
10 Isus le-a zis: Aduceți din peștele pe care l-ați prins acum.
11 Simon Petru s-a suit și a tras plasa la pământ, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei;
12 Iisus le-a zis: Veniți și mâncați. Și niciunul dintre ucenici nu îndrăznea să-l întrebe: Cine ești? știind că era Domnul.
13 Atunci Isus a venit, a luat pâine și le-a dat și pește la fel.
14 Aceasta este acum a treia oară când Isus S-a arătat ucenicilor Săi, după ce a înviat din morți.
15 Atunci când au luat masa, Isus a zis lui Simon Petru: Simon, fiul lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a spus: Da, Doamne; tu știi că te iubesc. El i-a zis: „ Paște mieii mei”.
16 El i-a zis iarăși a doua oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești? El i-a spus: Da, Doamne; tu știi că te iubesc. El i-a zis: Paște oile mele.
17 El i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești? Petru s-a întristat pentru că i-a spus a treia oară: Mă iubești? Iar el i-a spus: Doamne, Tu știi toate; tu știi că te iubesc. Iisus i-a zis: Paște oile mele.
18 Adevărat, adevărat, îți spun că, când erai tânăr, te încingeai și umblai unde voiai; dar când vei fi bătrân, îți vei

întinde mâinile, iar altul te va încinge și te va duce unde vei fi. nu ar vrea.
19 El a spus aceasta, arătând cu ce moarte va slăvi pe Dumnezeu. Și după ce a spus acestea, i-a zis: Urmează-Mă.
20 Atunci Petru, întorcându-se, a văzut după ucenicul pe care îl iubea Isus; care s-a sprijinit și el la sânul lui la cină și a zis: Doamne, care este cel ce te trădează?
21 Petru, văzându-l, a zis lui Isus: „Doamne, și ce va face omul acesta?
22 Iisus i-a zis: Dacă vreau ca el să stea până voi veni, ce-ți este asta? urmează-mă.
23 Atunci s-a răspândit printre frați această vorbă, că ucenicul acela să nu moară; totuși, Isus nu i-a spus: „Nu va muri; dar: Dacă vreau ca el să stea până vin eu, ce-ți este asta?
24 Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceste lucruri și care a scris aceste lucruri; și știm că mărturia Lui este adevărată.
25 Și sunt și multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi scrise fiecare, presupun că nici lumea însăși nu ar putea conține cărțile care trebuiau scrise. Amin.

Faptele Apostolilor

CAPITOLUL 1

1 Am făcut primul tratat, Teofil, despre tot ce a început Isus să facă și să învețe,
2 Până în ziua în care a fost ridicat, după ce, prin Duhul Sfânt, a dat porunci apostolilor pe care îi alesese:
3 Căruia i s-a arătat viu, după patima sa, prin multe dovezi infailibile, fiindu-le văzut patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile care țin de Împărăția lui Dumnezeu.
4 Și, adunându-se împreună cu ei, le-a poruncit să nu plece din Ierusalim, ci să aștepte făgăduința Tatălui, pe care, spune El, ați auzit-o de la Mine.
5 Căci Ioan a botezat cu adevărat cu apă; dar veți fi botezați cu Duhul Sfânt nu peste multe zile.
6 Atunci când s-au adunat, l-au întrebat, zicând: Doamne, vei restabili în vremea aceasta împărăția lui Israel?
7 Iar el le-a zis: „ Nu este pentru voi să știți vremurile sau anotimpurile, pe care Tatăl le-a pus în puterea Sa.
8 Dar veți primi putere, după ce Duhul Sfânt va veni peste voi; și îmi veți fi martori atât în Ierusalim, cât și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului.
9 Și după ce a spus aceste lucruri, în timp ce ei priveau, a fost ridicat; și un nor l-a luat din ochii lor.
10 Și în timp ce ei priveau fix spre cer, în timp ce El se urca, iată doi bărbați stăteau lângă ei în haine albe;
11 Care au mai spus: „Oameni din Galileea, de ce stați cu privirea sus la cer? Același Isus, care a fost înălțat de la voi la cer, va veni așa cum L-ați văzut mergând la cer.
12 Atunci s-au întors la Ierusalim de pe muntele numit Măslini, care este de la Ierusalim o călătorie de sabat.
13 Și când au intrat, s-au urcat într-o cameră de sus, unde au locuit și Petru, și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, și Simon Zeloți; și Iuda, fratele lui Iacov.
14 Aceștia stăruiau cu toții împreună în rugăciune și rugăciune, cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații săi.
15 Și în zilele acelea, Petru s-a sculat în mijlocul ucenicilor și a zis: (numărul numelor laolalte erau cam o sută douăzeci)
16 Bărbați și frați, trebuie să se fi împlinit această scriptură, pe care Duhul Sfânt, prin gura lui David, a spus-o mai înainte despre Iuda, care era călăuzitor pentru cei care l-au luat pe Isus.
17 Căci El era numărat printre noi și dobândise o parte din această slujire.
18 Omul acesta a cumpărat un câmp cu răsplata nelegiuirii; și căzând cu capul în sus, s-a rupt în mijloc și toate măruntaiele i-au țâșnit.
19 Și toți locuitorii din Ierusalim au fost cunoscute; în măsura în care acel câmp este numit în limba lor proprie, Aceldama, adică Câmpul de sânge.
20 Căci este scris în cartea Psalmilor: „Să fie locuința lui pustiită și nimeni să nu locuiască în el; și episcopia lui să ia altul.
21 De aceea, dintre acești oameni, care s-au însoțit cu noi în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi,
22 Începând de la botezul lui Ioan, până în ziua aceea în care a fost luat de la noi, cineva trebuie să fie rânduit să fie martor cu noi al învierii Lui.
23 Și au numit doi: Iosif, numit Barsaba, care se numea Justus, și Matia.
24 Și s-au rugat și au zis: Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată dacă dintre aceștia doi i-ai ales,
25 Ca să ia parte din această slujire și apostolat, din care a căzut Iuda prin fărădelege, ca să se ducă la locul său.
26 Și și-au dat sorți; și sorțul a căzut asupra lui Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

CAPITOLUL 2

1 Și când ziua Cincizecimii a sosit deplin, erau toți de comun acord într-un loc.
2 Și deodată s-a auzit din cer un zgomot ca de vânt puternic, și a umplut toată casa în care stăteau ei.
3 Și li s-au arătat limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare dintre ei.
4 Și toți s-au umplut de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să se rostească.
5 Și locuiau la Ierusalim iudei, oameni evlavioși, din toate neamurile de sub cer.
6 Când s-a auzit aceasta, mulțimea s-a adunat și s-a încurcat, pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.
7 Și toți s-au uimit și s-au mirat, și au zis unul altuia: Iată, nu sunt oare Galileeni toți aceștia care vorbesc?
8 Și cum auzim noi fiecare în limba noastră în care ne-am născut?
9 Parți și medii și elamiți și locuitorii din Mesopotamia și Iudeea și Capadocia, în Pont și în Asia,
10 Frigia și Pamfilia în Egipt și în părțile Libiei din jurul Cirenei și străini ai Romei, evrei și prozeliți,
11 Crete și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre faptele minunate ale lui Dumnezeu.
12 Și toți s-au uimit și s-au îndoit, și au zis unul altuia: Ce înseamnă aceasta?
13 Alții, batjocorindu-se, ziceau: Aceşti oameni sunt plini de vin nou.
14 Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a zis: „Bărbaților din Iudeea și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să vă cunoașteți aceasta și să ascultați cuvintele mele:
15 Căci aceștia nu sunt beți, după cum credeți voi, fiindcă nu este decât ceasul al treilea al zilei.
16 Dar aceasta este ceea ce a fost spus de profetul Ioel;
17 Și se va întâmpla în zilele din urmă, zice Dumnezeu, „Voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeți, iar tinerii voștri vor avea vedenii, iar bătrânii voștri vor visa vise. :
18 Și peste slujitorii mei și peste roabele mele voi turna în acele zile Duhul Meu; și vor prooroci:
19 Voi face minuni sus în cer și semne jos pe pământ; sânge și foc și vapori de fum:
20 Soarele se va preface în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și remarcabilă a Domnului.
21 Și se va întâmpla că oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.
22 Oamenii lui Israel, ascultați aceste cuvinte; Iisus din Nazaret, un om aprobat de Dumnezeu printre voi prin

minuni, minuni și semne, pe care Dumnezeu le-a făcut prin el în mijlocul vostru, după cum și voi înșivă știți:
23 Pe El, fiind mântuiți prin sfatul hotărât și prestiința lui Dumnezeu, L-ați luat și, cu mâini rele, L-ați răstignit și ucis;
24 Pe care Dumnezeu L-a înviat, dezlegand durerile morții, pentru că nu era cu putință să fie reținut de ea.
25 Căci David vorbește despre el: „L-am văzut mereu pe Domnul înaintea feței mele, căci El este la dreapta mea, ca să nu mă clintesc;
26 De aceea s-a bucurat inima mea și s-a bucurat limba mea; de asemenea, trupul meu se va odihni în speranță:
27 Pentru că nu-mi vei lăsa sufletul în iad, nici nu-i vei lăsa pe Sfântul tău să vadă stricăciune.
28 Mi-ai făcut cunoscut căile vieții; mă vei plin de bucurie cu chipul tău.
29 Oameni și frați, permiteți-mi să vă vorbesc liber despre patriarhul David, că a murit și a fost îngropat și mormântul lui este cu noi până în ziua de azi.
30 De aceea, fiind un profet, și știind că Dumnezeu i-a jurat cu un jurământ că din rodul coapselor Lui, după trup, va învia pe Hristos să stea pe tronul Său;
31 El, văzând aceasta mai înainte, a vorbit despre învierea lui Hristos, că sufletul său nu a fost lăsat în iad, nici trupul său nu a văzut stricăciune.
32 Dumnezeu L-a înviat pe acest Isus, despre care noi toți suntem martori.
33 De aceea, fiind înălțat de dreapta lui Dumnezeu și, după ce a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a vărsat aceasta, ceea ce acum vedeți și auziți.
34 Căci David nu s-a înălțat la ceruri, ci el însuși zice: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea!”
35 Până când voi face din vrăjmașii tăi așternutul picioarelor tale.
36 De aceea, toată casa lui Israel să știe cu certitudine că Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos pe acel Isus, pe care voi L-ați răstignit.
37 Când au auzit acestea, s-au ciulit în inima lor și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: Oameni și frați, ce să facem?
38 Atunci Petru le-a spus: Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor și veți primi darul Duhului Sfânt.
39 Căci făgăduința este pentru voi și pentru copiii voștri și pentru toți cei care sunt departe, chiar și pe cât va chema Domnul Dumnezeul nostru.
40 Și cu multe alte cuvinte a mărturisit și a îndemnat, zicând: Salvați-vă de neamul acesta nenorocit.
41 Atunci cei care au primit cu bucurie cuvântul Lui au fost botezați și, în aceeași zi, li s-au adăugat aproximativ trei mii de suflete.
42 Și ei stăruiau cu stăruință în învățătura apostolilor și în părtășia, în frângerea pâinii și în rugăciuni.
43 Și frica a venit peste fiecare suflet; și multe minuni și semne au fost făcute de apostoli.
44 Și toți cei care credeau erau împreună și aveau toate lucrurile în comun;
45 Și a vândut averea și bunurile lor și le-a împărțit tuturor oamenilor, după cum fiecare avea nevoie.
46 Și ei, stăruind în fiecare zi în templu, frângând pâinea din casă în casă, și-au mâncat mâncarea cu bucurie și cu o inimă simplă,
47 Lăudându-L pe Dumnezeu și având favoare față de tot poporul. Și Domnul a adăugat la biserică în fiecare zi pe cei care ar trebui să fie mântuiți.

CAPITOLUL 3

1 Petru și Ioan s-au suit împreună la templu la ceasul rugăciunii, care era ceasul al nouălea.
2 Și a fost dus un om șchiop din pântecele mamei sale, pe care îl puneau zilnic la poarta templului, numită Frumos, ca să ceară milostenie celor ce intrau în templu;
3 Care, văzând pe Petru și pe Ioan pe cale să intre în templu, a cerut o milă.
4 Și Petru și-a fixat ochii asupra lui împreună cu Ioan, și a zis: Uită-te la noi.
5 Și ia ascultat, așteptând să primească ceva de la ei.
6 Atunci Petru a zis: N-am argint și aur; dar ceea ce am eu îți dau: În numele lui Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă.
7 Și l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat; și îndată picioarele și oasele gleznelor s-au întărit.
8 Și sărind în picioare, a mers și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.
9 Și tot poporul l-a văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu:
10 Și au știut că acela era cel care stătea pentru milostenie la Poarta Frumoasă a Templului; și s-au umplut de uimire și de uimire de ceea ce i se întâmplase.
11 Și în timp ce șchiopul care s-a vindecat îi ținea pe Petru și pe Ioan, tot poporul a alergat împreună la ei în pridvorul numit al lui Solomon, foarte mirat.
12 Iar Petru, văzând asta, a răspuns poporului: „Oameni lui Israel, de ce vă mirați de aceasta? sau de ce ne uitați atât de serios, de parcă prin propria noastră putere sau sfințenie l-am fi făcut pe acest om să umble?
13 Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeul părinților noștri, L-a proslăvit pe Fiul Său Isus; pe care l-ați predat și l-ați lepădat în fața lui Pilat, când era hotărât să-l dea drumul.
14 Dar voi v-aţi lepădat de Cel Sfânt şi de Dreptul şi aţi dorit să vi se dea un ucigaş;
15 Și a ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; despre care suntem martori.
16 Și numele lui, prin credința în numele său, l-a întărit pe acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți;
17 Și acum, fraților, știu că prin neștiință ați făcut asta, așa cum au făcut și conducătorii voștri.
18 Dar lucrurile pe care Dumnezeu le-a arătat mai înainte prin gura tuturor profeților Săi, că Hristos va suferi, le-a împlinit.
19 Pocăiți-vă deci și convertiți-vă, pentru ca păcatele voastre să fie șterse, când vor veni vremurile înviorării de la prezența Domnului;
20 Și va trimite pe Isus Hristos, care v-a fost predicat înainte:
21 Pe care cerul trebuie să-l primească până la vremurile restabilirii tuturor lucrurilor, pe care le-a spus Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi profeți de la începutul lumii.
22 Căci Moise a spus cu adevărat părinților: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un profet ca mine; pe el îl veți auzi în orice vă va spune.
23 Și se va întâmpla că orice suflet, care nu va asculta pe acel profet, va fi nimicit din mijlocul poporului.

24 Da, și toți profeții de la Samuel și cei care urmează după aceea, toți cei care au vorbit, au prezis la fel despre aceste zile.
25 Voi sunteți fiii profeților și ai legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu părinții noștri, zicând lui Avraam: Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.
26 Întâi, Dumnezeu, după ce l-a înviat pe Fiul Său Isus, L-a trimis să vă binecuvânteze, apărând pe fiecare dintre voi de la fărădelegile sale.

CAPITOLUL 4

1 Și în timp ce vorbeau poporului, preoții și căpetenia templului și saducheii au venit asupra lor,
2 Mâhnindu-se că ei învățau pe oameni şi propovăduiau prin Isus învierea din morţi.
3 Și și-au pus mâinile peste ei și i-au pus în captivitate până a doua zi, pentru că acum era seară.
4 Totuşi, mulți dintre cei ce au auzit Cuvântul au crezut; și numărul bărbaților era de aproximativ cinci mii.
5 Și s-a întâmplat că a doua zi, conducătorii, bătrânii și cărturarii lor,
6 Și Ana, marele preot, și Caiafa, și Ioan și Alexandru și toți cei din familia marelui preot, s-au adunat la Ierusalim.
7 Și după ce i-au așezat în mijloc, au întrebat: Cu ce putere sau cu ce nume ați făcut aceasta?
8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: Voi, conducătorii poporului și bătrânii lui Israel,
9 Dacă astăzi vom fi cercetați despre fapta bună făcută omului neputincios, prin ce mijloace este vindecat;
10 Să știți vouă tuturor și întregului popor al lui Israel că, prin Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care L-ați răstignit, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți, chiar prin El stă aici sănătos în fața voastră omul acesta.
11 Aceasta este piatra pe care voi, ziditorii, a fost pusă neîntemeiată, care a devenit capul unghiului.
12 Nici în altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt nume dat oamenilor, prin care să fim mântuiți.
13 Când au văzut îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan și au văzut că erau oameni neînvățați și neștiutori, s-au mirat; și au luat cunoștință despre ei, că au fost cu Isus.
14 Și văzându-l pe omul care era vindecat stând cu ei, nu au putut să spună nimic împotriva lui.
15 Dar, după ce le-au poruncit să iasă din consiliu, au discutat între ei,
16 Zicând: Ce să facem acestor oameni? pentru că, într-adevăr, o minune notabilă a fost făcută de ei este evident tuturor celor care locuiesc în Ierusalim; și nu o putem nega.
17 Dar ca să nu se răspândească mai departe în popor, să-i amenințăm cu putere, că de acum înainte nu vorbesc nimănui în acest nume.
18 Și i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc și să nu învețe în Numele lui Isus.
19 Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis: Dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă ascultăm mai mult decât pe Dumnezeu, judecați.
20 Căci nu putem să nu spunem lucrurile pe care le-am văzut și auzit.
21 Așa că, după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece, fără să găsească nimic cum să-i pedepsească, din pricina poporului; căci toți oamenii L-au slăvit pe Dumnezeu pentru cele întâmplate.
22 Căci omul avea peste patruzeci de ani, căruia i s-a arătat această minune a vindecării.
23 Și ei fiind eliberați, s-au dus la propria lor ceată și au spus tot ce le spuseseră preoții cei mai de seamă și bătrânii.
24 Și când au auzit aceasta, și-au ridicat glasul la Dumnezeu într-un acord și au zis: Doamne, Tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ei;
25 Cine, prin gura slujitorului tău David, a zis: „De ce s-au mâniat neamurile și poporul a închipuit lucruri deșarte?
26 Împărații pământului s-au ridicat și conducătorii s-au adunat împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său.
27 Căci, cu adevărat, împotriva sfântului tău copil Isus, pe care l-ai uns, s-au adunat atât Irod, cât și Ponțiu Pilat, cu neamurile și poporul lui Israel,
28 Căci să faci tot ce mâna ta și sfatul tău au hotărât mai înainte să se facă.
29 Și acum, Doamne, iată amenințările lor și dă-le slujitorilor Tăi ca, cu toată îndrăzneala, să spună cuvântul Tău,
30 Întinde-ți mâna ca să vindeci; și să se facă semne și minuni prin numele sfântului tău copil Isus.
31 Și după ce s-au rugat, locul unde erau adunați s-a zguduit; și toți au fost umpluți de Duhul Sfânt și au rostit cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.
32 Şi mulțimea celor ce credeau era dintr-o inimă şi dintr-un singur suflet; dar aveau toate lucrurile în comun.
33 Și apostolii au dat cu mare putere mărturie despre învierea Domnului Isus; și mare har era asupra lor toți.
34 Nici unul dintre ei nu a lipsit, pentru că toți cei care posedau pământuri sau case i-au vândut și au adus prețul lucrurilor vândute,
35 Și i-a așezat la picioarele apostolilor și s-a împărțit fiecăruia după nevoie.
36 Și Iosif, care de către apostoli a fost supranumit Barnaba, (care se tălcuiește, fiul mângâierii), un levit și din țara Ciprului,
37 Având pământ, l-a vândut, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

CAPITOLUL 5

1 Dar un bărbat pe nume Anania, împreună cu soția sa Safira, au vândut o avere,
2 Și a reținut o parte din preț, și soția lui fiind în cunoștință de el, și a adus o parte și a pus-o la picioarele apostolilor.
3 Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să reții o parte din prețul pământului?
4 Cât timp a rămas, nu era al tău? și după ce a fost vândut, nu era în puterea ta? de ce ai conceput acest lucru în inima ta? nu ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.
5 Și Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut la pământ și și-a dat duhul;
6 Și tinerii s-au sculat, l-au rănit, l-au dus afară și l-au îngropat.
7 Și a fost cam trei ore după aceea, când soția lui, neștiind ce s-a întâmplat, a intrat.
8 Și Petru i-a răspuns: „Spune-mi dacă ai vândut pământul pentru atât de mult? Și ea a spus: Da, pentru atât.

9 Atunci Petru i-a zis: Cum de aţi convenit împreună să ispitim Duhul Domnului? iată, picioarele celor care l-au îngropat pe bărbatul tău sunt la uşă şi te vor scoate afară.
10 Atunci ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat duhul; și tinerii au intrat și au găsit-o moartă și, ducând-o afară, au îngropat-o lângă soțul ei.
11 Și o mare teamă a venit peste toată biserica și peste toți cei care au auzit aceste lucruri.
12 Și prin mâinile apostolilor s-au făcut multe semne și minuni în popor; (și toți erau de comun acord în pridvorul lui Solomon.
13 Și dintre ceilalți, nimeni nu a îndrăznit să se alăture lor, dar poporul i-a mărit.
14 Și credincioșii s-au adăugat la Domnul, mulțimi de bărbați și de femei.)
15 În așa fel încât au scos pe cei bolnavi pe străzi și i-au așezat pe paturi și divanuri, pentru ca măcar umbra lui Petru, care trecea, să-i umbrească pe unii dintre ei.
16 De asemenea, a venit o mulțime din cetățile de jur împrejur la Ierusalim, aducând oameni bolnavi și pe cei tulburați de duhuri necurate; și toți au fost vindecați.
17 Atunci marele preot s-a sculat și toți cei care erau cu el (care este secta saducheilor) și s-au umplut de mânie,
18 Și și-au pus mâinile peste apostoli și i-au băgat în temnița comună.
19 Dar îngerul Domnului noaptea a deschis ușile închisorii și le-a scos afară și a zis:
20 Du-te, stai și vorbește poporului în templu toate cuvintele acestei vieți.
21 Și când au auzit acestea, au intrat în templu dis-de-dimineață și au învățat. Dar a venit marele preot și cei care erau cu el și au adunat soborul și tot senatul copiilor lui Israel și au trimis la închisoare să-i aducă.
22 Dar când au venit ofițerii și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors și au spus:
23 Spunând: „Într-adevăr, închisoarea am găsit-o închisă cu toată siguranța, iar paznicii stând afară, înaintea ușilor; dar când am deschis-o, n-am găsit pe nimeni înăuntru.
24 Când au auzit aceste lucruri, marele preot și căpetenia templului și preoții cei mai de seamă, s-au îndoit de ei în ce va crește aceasta.
25 Atunci a venit unul și le-a spus, zicând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță stau în templu și învață pe popor.
26 Atunci căpitanul s-a dus cu ofițerii și i-a adus fără violență, pentru că se temeau de popor, ca să nu fi fost uciși cu pietre.
27 Și după ce i-au adus, i-au pus înaintea Sinodului; și marele preot i-a întrebat:
28 Zicând: Nu v-am poruncit noi să nu învățați în numele acesta? și, iată, ați umplut Ierusalimul cu doctrina voastră și intenționați să aduceți sângele acestui om asupra noastră.
29 Atunci Petru și ceilalți apostoli au răspuns și au zis: Mai degrabă trebuie să ascultăm de Dumnezeu decât de oameni.
30 Dumnezeul părinţilor noştri L-a înviat pe Isus, pe care voi l-aţi omorât şi l-aţi spânzurat pe un copac.
31 Pe El L-a înălțat Dumnezeu cu mâna Sa dreaptă pentru a fi Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăință și iertarea păcatelor.
32 Și noi suntem martori ai acestor lucruri; şi tot aşa este şi Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu l-a dat celor ce ascultă de El.
33 Când au auzit aceasta, au fost tăiați la inimă și s-au sfătuit să-i omoare.
34 Atunci s-a ridicat acolo un fariseu, numit Gamaliel, un doctor al Legii, care avea o reputație între tot poporul, și a poruncit să scoată apostolilor puțin timp;
35 Și le-a spus: „Oamenii lui Israel, luați seama la voi înșivă ce intenționați să faceți cu privire la acești oameni.
36 Căci înainte de aceste zile, Theudas a înviat, lăudându-se că este cineva; cărora li s-au alăturat un număr de oameni, aproximativ patru sute: care a fost ucis; şi toţi cei ce i-au ascultat, au fost împrăştiaţi şi nimiciţi.
37 După ce acesta s-a ridicat Iuda Galileea în zilele taxelor, și a atras multă lume după el; și el a pierit; și toți, chiar și toți cei care i-au ascultat, au fost împrăștiați.
38 Și acum vă spun: Feriți-vă de la acești oameni și lăsați-i în pace;
39 Dar dacă este de la Dumnezeu, nu o puteți răsturna; ca nu cumva să fiți găsiți chiar să luptați împotriva lui Dumnezeu.
40 Și au fost de acord cu el; și după ce au chemat pe apostoli și i-au bătut, au poruncit să nu vorbească în Numele lui Isus și le-au lăsat să plece.
41 Și au plecat din prezența Sinodului, bucurându-se că au fost socotiți vrednici să sufere de rușine pentru Numele Lui.
42 Și în fiecare zi în templu și în fiecare casă, ei nu încetau să învețe și să predice pe Isus Hristos.

CAPITOLUL 6

1 Și în acele zile, când numărul ucenicilor s-a înmulțit, s-a ridicat un murmur al grecilor împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau neglijate în slujirea zilnică.
2 Atunci cei doisprezece au chemat la ei mulţimea ucenicilor şi au zis: Nu este motiv să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu şi să slujim la mese.
3 De aceea, fraților, căutați printre voi șapte bărbați cu cinstire, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care să-i punem peste treaba aceasta.
4 Dar noi ne vom dărui neîncetat rugăciunii și slujirii Cuvântului.
5 Și vorbă a plăcut întregii mulțimi și l-au ales pe Ștefan, un om plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip, și Prohor, și Nicanor, și Timon și Parmena și pe Nicolae, prozelit al Antiohiei;
6 Pe care i-au pus înaintea apostolilor și, după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.
7 Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut; și numărul ucenicilor s-a înmulțit foarte mult în Ierusalim; şi o mare ceată de preoţi erau ascultători de credinţă.
8 Și Ștefan, plin de credință și de putere, a făcut mari minuni și minuni în mijlocul poporului.
9 Atunci s-au ridicat unii din sinagogă, care se numește sinagoga libertinaților, și din Cirenieni, din Alexandrieni și din Cilicia și din Asia, s-au certat cu Ștefan.
10 Și nu au putut să se împotrivească înțelepciunii și spiritului prin care vorbea El.
11 Atunci au supus oameni care ziceau: L-am auzit rostind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și împotriva lui Dumnezeu.
12 Și au stârnit poporul, bătrânii și cărturarii, și au venit peste el, l-au prins și l-au dus la consiliu.

13 Și a așezat martori mincinoși, care să spună: Omul acesta nu încetează să rostească cuvinte de hulă împotriva acestui sfânt locaș și împotriva Legii;
14 Căci l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va nimici locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.
15 Și toți cei care stăteau în sobor, uitându-se fix la el, i-au văzut fața ca și chipul unui înger.

CAPITOLUL 7

1 Atunci marele preot a zis: Așa sunt acestea?
2 Iar el a spus: Bărbați, frați și părinți, ascultați; Dumnezeul slavei i s-a arătat tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte de a locui în Charran,
3 Și i-a spus: Ieși din țara ta și din rudenia ta și vino în țara pe care ți-o voi arăta.
4 Apoi a ieșit din țara caldeenilor și a locuit în Charran; și de acolo, când tatăl său a murit, l-a dus în această țară, în care locuiți acum.
5 Și nu i-a dat nicio moștenire în ea, nu, nici măcar să-și pună piciorul; totuși, el a promis că i-o va da lui ca stăpânire și seminței sale după el, când încă nu avea niciun copil. .
6 Și Dumnezeu a spus astfel: Sămânţa lui să locuiască într-o ţară străină; și să-i aducă în robie și să-i roage rău patru sute de ani.
7 Și neamul căruia îi vor fi sclavi îl voi judeca, a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși și Îmi vor sluji în locul acesta.
8 Și ia dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur în ziua a opta; și Isaac a născut pe Iacov; iar Iacov a născut pe cei doisprezece patriarhi.
9 Și patriarhii, mișcați de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu el,
10 Și l-a izbăvit din toate necazurile lui și i-a dat favoare și înțelepciune înaintea ochilor lui Faraon, împăratul Egiptului; și l-a pus guvernator peste Egipt și peste toată casa lui.
11 Acum a venit un foamete peste toată țara Egiptului și Canaanului și o mare suferință; și părinții noștri n-au găsit hrană.
12 Dar când Iacov a auzit că în Egipt era grâu, a trimis mai întâi pe părinţii noştri.
13 Și a doua oară Iosif a fost făcut cunoscut fraților săi; iar ruda lui Iosif a fost făcută cunoscută lui Faraon.
14 Atunci a trimis pe Iosif și a chemat la el pe tatăl său Iacov și toată rudele lui, șaptezeci și cincisprezece suflete.
15 Atunci Iacov s-a coborât în Egipt și a murit, el și părinții noștri,
16 Și au fost duși la Sihem și așezați în mormântul pe care Avraam l-a cumpărat pentru o sumă de bani de la fiii lui Emmor, tatăl lui Sihem.
17 Dar când s-a apropiat vremea făgăduinței, pe care Dumnezeu o jurase lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18 Până s-a ridicat un alt împărat, care nu-l cunoștea pe Iosif.
19 Aceia s-au purtat cu viclenie cu rudele noastre, și răul a rugat pe părinții noștri, ca să-și alunge copiii mici, ca să nu mai trăiască.
20 Timp în care s-a născut Moise, era foarte frumos și s-a hrănit în casa tatălui său trei luni.
21 Și când a fost dat afară, fiica lui Faraon l-a luat și l-a hrănit pentru propriul ei fiu.
22 Și Moise era învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte.
23 Și când a fost plin de patruzeci de ani, i-a venit în inima să-și viziteze frații, copiii lui Israel.
24 Și văzând pe unul dintre ei suferind rău, l-a apărat și l-a răzbunat pe cel asuprit și l-a lovit pe egiptean.
25 Căci el credea că frații lui ar fi înțeles cum îi va izbăvi Dumnezeu prin mâna Lui, dar ei n-au înțeles.
26 Și a doua zi, el sa arătat lor în timp ce se certau, și ar fi vrut să-i aducă la loc, zicând: Domnilor, sunteți frați; de ce vă greșiți unul altuia?
27 Dar cel ce greșise pe aproapele său, l-a alungat, zicând: Cine te-a pus conducător și judecător peste noi?
28 Vrei să mă omori, așa cum ai făcut ieri pe egiptean?
29 Atunci Moise a fugit la această vorbă și a fost străin în țara Madian, unde a născut doi fii.
30 Și când au trecut patruzeci de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sina un înger al Domnului într-o flacără de foc într-un tufiș.
31 Când a văzut-o Moise, s-a mirat de această privelişte;
32 Spunând: Eu sunt Dumnezeul părinţilor tăi, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov. Atunci Moise s-a cutremurat și n-a îndrăznit să privească.
33 Atunci Domnul i-a zis: Scoate-ți încălțămintea din picioare, căci locul unde stai este pământ sfânt.
34 Am văzut, am văzut necazul poporului Meu care este în Egipt, le-am auzit gemetele și m-am pogorât să-l izbăvesc. Și acum vino, te voi trimite în Egipt.
35 Acest Moise, pe care l-au refuzat, zicând: Cine te-a pus conducător și judecător? Același a trimis Dumnezeu să fie conducător și izbăvitor prin mâna îngerului care i s-a arătat în tufiș.
36 El i-a scos afară, după ce a făcut minuni și semne în țara Egiptului, în Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani.
37 Acesta este Moise, care a spus copiilor lui Israel: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un profet ca mine; pe el să-l auzi.
38 Acesta este cel care era în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sina și cu părinții noștri, care a primit cuvintele vii, ca să ni le dea nouă;
39 De care părinții noștri nu i-au ascultat, ci L-au alungat din ei și s-au întors în inimile lor în Egipt,
40 Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să mergem înaintea noastră, căci despre Moise acesta, care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat cu el.
41 Și au făcut un vițel în acele zile și au adus jertfe idolului și s-au bucurat de faptele propriilor mâini.
42 Atunci Dumnezeu s-a întors și ia dat să se închine oștirii cerului; după cum este scris în cartea profeților: „O, casă a lui Israel, mi-ați oferit mie fiare ucise și jertfe în decurs de patruzeci de ani în pustie?
43 Da, ați luat cortul lui Moloh și steaua zeului vostru Remfan, figuri pe care le-ați făcut ca să le închinați; și vă voi duce dincolo de Babilon.
44 Părinții noștri aveau cortul mărturiei în pustie, așa cum a rânduit el, vorbind lui Moise, ca să-l facă după modelul pe care îl văzuse.

45 Pe care și părinții noștri, care au venit după, au adus împreună cu Isus în stăpânirea Neamurilor, pe care Dumnezeu i-a izgonit dinaintea părinților noștri, până în zilele lui David;
46 Care a găsit har înaintea lui Dumnezeu și a dorit să găsească un cort pentru Dumnezeul lui Iacov.
47 Dar Solomon i-a zidit o casă.
48 Cu toate acestea, Cel Prea Înalt nu locuiește în temple făcute de mână; cum zice profetul,
49 Cerul este tronul meu și pământul este așternutul picioarelor mele; ce casă îmi veți zidi? zice Domnul: sau care este locul odihnei Mea?
50 Nu a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?
51 Voi cu gâtul înțepenit și netăiați împrejur la inimă și la urechi, vă împotriviți întotdeauna Duhului Sfânt; așa cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52 Pe care dintre proorocii nu l-au persecutat părinții voștri? și i-au ucis pe cei care au arătat mai înainte despre venirea Celui Drept; dintre care voi ați fost acum trădătorii și ucigașii:
53 Care au primit legea prin firea îngerilor și nu au păzit-o.
54 Când au auzit aceste lucruri, au fost tăiați în inimă și au scrâșnit din dinți asupra lui.
55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, a privit tare la cer și a văzut slava lui Dumnezeu și pe Isus stând de-a dreapta lui Dumnezeu,
56 Și a spus: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.
57 Atunci ei au strigat cu glas tare și și-au astupat urechile și au alergat împreună spre el,
58 Și l-au aruncat afară din cetate și l-au ucis cu pietre; și martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr, al cărui nume era Saul.
59 Și l-au ucis cu pietre pe Ștefan, chemând pe Dumnezeu și zicând: Doamne Isuse, primește duhul meu.
60 Și a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le pune în sarcina lor acest păcat. Și după ce a spus acestea, a adormit.

CAPITOLUL 8

1 Și Saul a fost de acord cu moartea lui. Și în vremea aceea a fost o mare persecuție împotriva bisericii care era la Ierusalim; și toți au fost împrăștiați prin regiunile Iudeii și Samariei, cu excepția apostolilor.
2 Și oameni evlavioși l-au dus pe Ștefan la înmormântarea lui și au făcut mare bocete asupra lui.
3 Cât despre Saul, el a prăpădit biserica, intrând în fiecare casă, și trăgând bărbați și femei, i-a băgat în închisoare.
4 De aceea, cei împrăștiați au mers peste tot propovăduind Cuvântul.
5 Atunci Filip a coborât în cetatea Samaria și le-a propovăduit pe Hristos.
6 Iar poporul, într-un acord, a ascultat de cele spuse de Filip, auzind și văzând minunile pe care le făcea.
7 Căci duhuri necurate, strigând cu glas tare, au ieșit din mulți stăpâniți de ele; și mulți paralizați și șchiopi au fost vindecați.
8 Și era mare bucurie în cetatea aceea.
9 Dar era un om, numit Simon, care mai înainte, în aceeași cetate, făcea vrăjitorie și vrăji pe poporul Samariei, spunând că el însuși era un mare.
10 La care i-au ascultat toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, zicând: Omul acesta este puterea cea mare a lui Dumnezeu.
11 Și au avut grijă de el, pentru că de mult timp îi vrăjise cu vrăjitori.
12 Dar când au crezut pe Filip, propovăduind lucrurile despre Împărăția lui Dumnezeu și despre Numele lui Isus Hristos, au fost botezați, atât bărbați, cât și femei.
13 Atunci Simon însuși a crezut și el;
14 Când apostolii care erau la Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.
15 Care, coborând, s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.
16 (Căci încă nu a căzut peste niciunul dintre ei; doar ei au fost botezați în Numele Domnului Isus.)
17 Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.
18 Și când Simon a văzut că prin punerea mâinilor apostolilor i s-a dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani,
19 Spunând: Dă-mi și această putere, pentru ca oricui îmi pun mâna să primească Duhul Sfânt.
20 Dar Petru i-a spus: Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu poate fi cumpărat cu bani.
21 Tu nu ai nici parte, nici sorți în această chestiune, căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22 Pocăiește-te așadar de această răutate a ta și roagă-te lui Dumnezeu, dacă poate că gândul inimii tale îți va fi iertat.
23 Căci văd că ești în fierea amărăciunii și în legătura nelegiuirii.
24 Atunci Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă Domnului pentru mine, ca să nu vină peste mine nimic din aceste lucruri pe care le-ați spus.
25 Ei, după ce au mărturisit și au propovăduit Cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au propovăduit Evanghelia în multe sate ale samaritenilor.
26 Și îngerul Domnului a vorbit lui Filip, zicând: Scoală-te și mergi spre miazăzi, pe drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza, care este pustie.
27 Și s-a sculat și a plecat; și iată, un om din Etiopia, un eunuc cu o mare autoritate sub Candace, regina Etiopienilor, care avea grijă de toată comoara ei și venise la Ierusalim pentru a se închina.
28 Se întorcea și șezând în carul lui, citea proorocul Isaia.
29 Atunci Duhul a zis lui Filip: Apropie-te și alătură-te carului acesta.
30 Și Filip a alergat la el și l-a auzit citind pe proorocul Isaia și a zis: „Înțelegi ce citești?
31 Iar el a zis: Cum pot, dacă nu mă călăuzește cineva? Și i-a cerut lui Filip să vină și să stea cu el.
32 Locul Scripturii pe care a citit-o era acesta: A fost dus ca o oaie la măcel; și ca un miel mut înaintea celui care îl tunde, așa nu și-a deschis gura;
33 În umilirea lui, judecata i-a fost înlăturată; și cine va spune generația lui? căci viața lui este luată de pe pământ.
34 Și famenul a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre cine vorbește proorocul aceasta? despre sine, sau despre alt om?
35 Atunci Filip și-a deschis gura și a început de la aceeași Scriptură și i-a propovăduit pe Isus.

36 Pe când mergeau pe drum, au ajuns la o apă; ce mă împiedică să fiu botezat?
37 Și Filip a spus: Dacă crezi din toată inima ta, poți. Iar el a răspuns și a zis: Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.
38 Și a poruncit carului să stea pe loc; și s-au coborât amândoi în apă, atât Filip, cât și famenul; iar el l-a botezat.
39 Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut; și a plecat bucuros.
40 Dar Filip a fost găsit la Azot și, trecând, a propovăduit în toate cetățile, până a ajuns la Cezareea.

CAPITOLUL 9

1 Și Saul, răsuflând totuși amenințări și măcelări împotriva ucenicilor Domnului, s-a dus la marele preot,
2 Și a cerut de la El scrisori către Damasc către sinagogi, ca, dacă va găsi pe cineva din această cale, fie că sunt bărbați, fie femei, să-i aducă legați la Ierusalim.
3 Pe când mergea, s-a apropiat de Damasc și deodată a strălucit în jurul lui o lumină din cer.
4 Și a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: „ Saule, Saule, de ce mă prigonești?
5 Iar el a zis: Cine ești, Doamne? Și Domnul a zis: Eu sunt Iisus pe care îl prigonești; greu îți este să dai cu piciorul împotriva înțepăturilor.
6 Iar el tremurând și uluit a zis: Doamne, ce vrei să fac? Și Domnul i-a zis: Scoală-te și du-te în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci.
7 Iar bărbații care mergeau cu el au rămas muți, auzind un glas, dar nevăzând pe nimeni.
8 Și Saul s-a ridicat de pe pământ; și când i s-au deschis ochii, n-a văzut pe nimeni; ci l-au luat de mână și l-au dus în Damasc.
9 Și a stat trei zile fără vedere și n-a mâncat, nici n-a băut.
10 Și era un ucenic la Damasc, numit Anania; și i-a spus Domnul într-o vedenie: Anania. Iar el a spus: Iată, sunt aici, Doamne.
11 Și Domnul i-a zis: „ Scoală-te și du-te pe strada care se numește Dreapta și caută în casa lui Iuda pe cel numit Saul, din Tars; căci iată, el se roagă,
12 Și a văzut într-o vedenie pe un om numit Anania venind și punându-și mâna peste el, ca să-și capete vederea.
13 Atunci Anania a răspuns: „Doamne, am auzit de la mulți despre omul acesta cât de mult rău a făcut sfinților Tăi la Ierusalim;
14 Și iată că are putere de la preoții cei mai de seamă să lege pe toți cei ce cheamă numele Tău.
15 Dar Domnul i-a spus: Du-te, căci el este un vas ales de mine, ca să-mi purta numele înaintea Neamurilor, a împăraților și a copiilor lui Israel.
16 Căci îi voi arăta cât de mari trebuie să sufere pentru numele meu.
17 Și Anania s-a dus și a intrat în casă; și punându-și mâinile peste el a zis: Frate Saul, Domnul, Isus, care ți s-a arătat pe calea pe care ai venit, m-a trimis, ca să-ți primești vederea și să fii plin de Duhul Sfânt.
18 Și îndată i-a căzut din ochi ca niște solzi; și a căpătat îndată vederea și s-a sculat și a fost botezat.
19 Și după ce a primit mâncare, s-a întărit. Atunci Saul a fost în anumite zile cu ucenicii care erau la Damasc.
20 Și îndată L-a propovăduit pe Hristos în sinagogi, că El este Fiul lui Dumnezeu.
21 Dar toți cei ce-l ascultau s-au uimit și au zis: Nu este acesta acela care i-a nimicit pe cei ce invocau acest nume în Ierusalim și a venit aici cu această intenție, ca să-i aducă legați la preoții cei mai de seamă?
22 Dar Saul s-a întărit din ce în ce mai mult și i-a încurcat pe iudeii care locuiau la Damasc, dovedind că acesta este chiar Hristos.
23 Și după ce s-au împlinit multe zile, iudeii s-au sfătuit să-l omoare:
24 Dar așteptarea lor era cunoscută de Saul. Și au urmărit porțile zi și noapte ca să-l omoare.
25 Atunci ucenicii l-au luat noaptea și l-au coborât lângă zid într-un coș.
26 Și când Saul a venit la Ierusalim, a încercat să se alăture ucenicilor; dar toți se temeau de el și nu credeau că este ucenic.
27 Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și le-a spus cum l-a văzut pe Domnul pe drum și că i-a vorbit și cum a propovăduit cu îndrăzneală la Damasc, în numele lui Isus.
28 El era cu ei, intrând și ieșind la Ierusalim.
29 Și a vorbit cu îndrăzneală în Numele Domnului Isus și a certat împotriva grecilor;
30 Pe care frații au știut, l-au dus la Cezareea și l-au trimis la Tars.
31 Atunci bisericile s-au odihnit în toată Iudeea, Galileea și Samaria și au fost zidite; și umblând în frica Domnului și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit.
32 Și s-a întâmplat că, pe când Petru trecea prin toate părțile, s-a pogorât și la sfinții care locuiau la Lida.
33 Acolo a găsit un bărbat, pe nume Enea, care își ținea patul de opt ani și era bolnav de paralizie.
34 Și Petru i-a spus: Enea, Isus Hristos te mântuiește; ridică-te și fă-ți patul. Și s-a ridicat imediat.
35 Și toți cei ce locuiau la Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul.
36 Dar era la Iope o ucenică, numită Tabita, care, prin tâlcuire, se numește Dorca; femeia aceasta era plină de fapte bune și de milostenii pe care le făcea.
37 Și s-a întâmplat în acele zile că ea a fost bolnavă și a murit;
38 Și, fiindcă Lida era aproape de Iope, și ucenicii auziseră că Petru este acolo, au trimis la el doi bărbați, rugându-l să nu întârzie să vină la ei.
39 Atunci Petru s-a sculat și a mers cu ei. Când a venit, l-au dus în camera de sus; și toate văduvele stăteau lângă el plângând și arătând hainele și hainele pe care le făcea Dorca, cât era ea cu ei.
40 Dar Petru i-a scos pe toți afară, a îngenuncheat și s-a rugat; și întorcându-l spre trup, a zis: Tabita, scoală-te. Și ea și-a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat.
41 Și i-a dat mâna și a ridicat-o și, după ce a chemat pe sfinți și pe văduve, a prezentat-o vie.
42 Și a fost cunoscut în toată Iope; și mulți au crezut în Domnul.
43 Și s-a întâmplat că el a rămas multe zile în Iope cu un singur Simon, tăbăcirul.

CAPITOLUL 10

1 Era un om în Cezareea, numit Corneliu, un sutaș din trupa numită trupa italiană,
2 Un om evlavios și care se temea de Dumnezeu cu toată casa lui, care dădea multă milostenie poporului și se ruga lui Dumnezeu mereu.
3 El a văzut într-o vedenie, în mod evident, pe la ceasul al nouălea al zilei, un înger al lui Dumnezeu venind la el și i-a zis: Corneliu.
4 Și când s-a uitat la el, s-a înspăimântat și a zis: Ce este, Doamne? Iar el i-a zis: Rugăciunile tale și milostenia ta s-au ridicat spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.
5 Și acum trimite oameni la Iope și cheamă pe un singur Simon, al cărui nume este Petru.
6 El găzduiește la un singur Simon tăbăcar, a cărui casă este lângă mare; el îți va spune ce trebuie să faci.
7 Și când îngerul care vorbea lui Corneliu a plecat, a chemat pe doi dintre slujitorii săi și pe un soldat evlavios dintre cei care îl așteptau mereu;
8 Și după ce le-a spus toate aceste lucruri, i-a trimis la Iope.
9 A doua zi, pe când mergeau în călătorie și se apropiau de cetate, Petru s-a suit pe acoperișul casei să se roage pe la ceasul al șaselea.
10 Și i s-a făcut foarte foame și ar fi vrut să mănânce;
11 Și a văzut cerul deschis și un vas coborând la el, ca un cearșaf mare împletit la cele patru colțuri și coborât la pământ.
12 În care se aflau tot felul de fiare cu patru picioare ale pământului, și fiare sălbatice, și târâtoare și păsări ale cerului.
13 Și i s-a auzit un glas: „Ridică-te, Petre; ucide și mănâncă.
14 Dar Petru a zis: Nu așa, Doamne; căci n-am mâncat niciodată ceva ce este obișnuit sau necurat.
15 Și glasul i-a vorbit iarăși a doua oară: „Ceea ce a curățit Dumnezeu, nu-l numi nebun”.
16 Aceasta s-a făcut de trei ori și vasul a fost primit iarăși la cer.
17 În timp ce Petru se îndoia în sine ce ar trebui să însemne această vedenie pe care o văzuse, iată că oamenii trimiși de la Corneliu căutaseră casa lui Simon și stăteau înaintea porții.
18 Și au chemat și au întrebat dacă Simon, care se numea Petru, este găzduit acolo.
19 În timp ce Petru se gândea la vedenie, Duhul i-a zis: Iată, trei oameni te caută.
20 Scoală-te deci, coboară-te și mergi cu ei, fără să te îndoiești de nimic, căci Eu i-am trimis.
21 Atunci Petru s-a coborât la oamenii trimiși la el de la Corneliu; și a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați; care este cauza pentru care ați venit?
22 Iar ei au zis: „Corneliu sutașul, un om drept și care se teme de Dumnezeu și care se înfățișează bine între tot neamul iudeilor, a fost avertizat de la Dumnezeu de către un înger sfânt să te trimită după tine în casa lui și să asculte. cuvintele tale.
23 Atunci i-a chemat și i-a găzduit. Și a doua zi Petru a plecat cu ei și l-au însoțit niște frați din Iope.
24 Și a doua zi după ce au intrat în Cezareea. Și Corneliu i-a așteptat și și-a chemat rudele și prietenii apropiați.
25 Și pe când Petru intra, Corneliu i-a întâmpinat și a căzut la picioarele lui și i s-a închinat.
26 Dar Petru l-a luat, zicând: Ridică-te; Și eu sunt bărbat.
27 Și pe când vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți cei adunați.
28 Iar el le-a zis: „Știți că este ilegal ca un om iudeu să țină tovărășie sau să vină la unul dintr-un alt neam; dar Dumnezeu mi-a arătat că nu trebuie să numesc pe niciun om banal sau necurat.
29 De aceea am venit la voi fără să mă contrazic, de îndată ce am fost trimis după mine;
30 Iar Corneliu a spus: Acum patru zile am postit până la ora aceasta; și la ceasul al nouălea m-am rugat în casa mea și, iată, un om a stat înaintea mea în haine strălucitoare,
31 Și a zis: Corneliu, rugăciunea ta a fost ascultată și milostenia ta a fost adusă aminte înaintea lui Dumnezeu.
32 Trimite deci la Iope și cheamă aici pe Simon, al cărui nume este Petru; este găzduit în casa unui tăbăcar Simon pe malul mării; care, când va veni, îți va vorbi.
33 De aceea am trimis imediat la tine; și bine ai făcut că ai venit. Acum, deci, suntem toți aici prezenți înaintea lui Dumnezeu, ca să auzim tot ce ți s-a poruncit de la Dumnezeu.
34 Atunci Petru și-a deschis gura și a zis: Cu adevărat, înțeleg că Dumnezeu nu face față persoanelor;
35 Dar în orice neam, cine se teme de El și face dreptate, este primit de el.
36 Cuvântul pe care Dumnezeu l-a trimis copiilor lui Israel, propovăduind pacea prin Isus Hristos: (El este Domnul tuturor:)
37 Cuvântul acesta, zic, îl știți, care a fost răspândit în toată Iudeea și a început din Galileea, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan;
38 Cum l-a uns Dumnezeu pe Isus din Nazaret cu Duh Sfânt și cu putere; căci Dumnezeu era cu el.
39 Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care El a făcut atât în țara Iudeilor, cât și în Ierusalim; pe care l-au ucis și l-au spânzurat pe un copac:
40 Pe El L-a înviat Dumnezeu a treia zi și L-a arătat pe față;
41 Nu întregului popor, ci martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, chiar și nouă, care am mâncat și am băut cu El după ce a înviat din morți.
42 Și ne-a poruncit să predicăm poporului și să mărturisim că El este cel care a fost rânduit de Dumnezeu să fie Judecătorul celor vii și al morților.
43 Despre El dați mărturie toți profeții, că oricine crede în El, prin Numele Lui, va primi iertarea păcatelor.
44 Pe când Petru încă rostia aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce au auzit Cuvântul.
45 Și cei din tăierea împrejur, care credeau, au fost uimiți, toți cei care veneau cu Petru, pentru că și peste Neamuri a fost vărsat darul Duhului Sfânt.
46 Căci i-au auzit vorbind în limbi și Îl preamăresc pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns:
47 Poate cineva să interzică apa, ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt la fel ca noi?
48 Și a poruncit să fie botezați în numele Domnului. Atunci l-au rugat să stea anumite zile.

CAPITOLUL 11

1 Și apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și Neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.
2 Și când Petru s-a suit la Ierusalim, cei ce erau tăiați împrejur s-au certat cu el,
3 Spunând: Tu ai intrat la oameni netăiaţi împrejur şi ai mâncat cu ei.
4 Dar Petru a repetat chestiunea de la început și le-a explicat-o prin rânduială, zicând:
5 Eram în cetatea Iope, rugându-mă; și, într-o transă, am văzut o vedenie: Un vas s-a coborât, ca un strat mare, coborât din cer prin patru colțuri; și mi-a venit până și mie:
6 La care, după ce mi-am fixat ochii, m-am gândit și am văzut fiare cu patru picioare ale pământului și fiare sălbatice, târâtoare și păsări ale cerului.
7 Și am auzit un glas care îmi spunea: Scoală-te, Petre; ucide și mănâncă.
8 Dar eu am zis: Nu așa, Doamne, căci nimic comun sau necurat nu a intrat vreodată în gura mea.
9 Dar glasul mi-a răspuns iarăşi din cer: Ceea ce a curăţit Dumnezeu, acela să nu-l numeşti nebun.
10 Și aceasta s-a făcut de trei ori și toți au fost aduși din nou la cer.
11 Și, iată, îndată trei bărbați au venit deja la casa unde eram, trimiși la mine din Cezareea.
12 Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără să mă îndoiesc. Mai mult, acești șase frați m-au însoțit și am intrat în casa omului:
13 Și ne-a arătat cum văzuse un înger în casa lui, care stătea în picioare și i-a zis: Trimite oameni la Iope și cheamă pe Simon, al cărui nume este Petru;
14 Care îți va spune cuvinte prin care tu și toată casa ta vei fi mântuit.
15 Și când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste ei, ca peste noi la început.
16 Atunci mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, că el a spus: „ Ioan a botezat cu apă; dar veţi fi botezaţi cu Duhul Sfânt.
17 De aceea, pentru că Dumnezeu le-a dat asemenea dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos; ce eram eu, că puteam să rezist lui Dumnezeu?
18 Când au auzit aceste lucruri, au tăcut și L-au slăvit pe Dumnezeu, zicând: Atunci și Neamurilor a dat Dumnezeu pocăință pentru viață.
19 Iar cei care au fost împrăștiați în pricina persecuției care a apărut în jurul lui Ștefan au călătorit până la Fenicia, Cipru și Antiohia, propovăduind Cuvântul nimănui, ci numai iudeilor.
20 Și unii dintre ei erau bărbați din Cipru și din Cirene, care, când au ajuns în Antiohia, au vorbit grecilor, propovăduind pe Domnul Isus.
21 Și mâna Domnului era cu ei; și un mare număr a crezut și s-a întors la Domnul.
22 Atunci vestea acestor lucruri a venit la urechile Bisericii care era în Ierusalim și au trimis pe Barnaba să meargă până la Antiohia.
23 Care, când a venit și a văzut harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să se lipească de Domnul cu inimă.
24 Căci era un om bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și multă lume s-a adăugat Domnului.
25 Atunci Barnaba a plecat la Tars, ca să-l caute pe Saul:
26 Și după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat că un an întreg s-au adunat cu biserica și au învățat multă lume. Și ucenicii au fost numiți mai întâi creștini în Antiohia.
27 Și în aceste zile au venit profeți din Ierusalim la Antiohia.
28 Și unul dintre ei, numit Agabus, s-a ridicat, și a arătat prin Duhul că va fi o mare lipsă în toată lumea, ceea ce s-a întâmplat în zilele lui Claudius Cezar.
29 Atunci ucenicii, fiecare după capacitatea lui, au hotărât să trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea:
30 Ceea ce au făcut și ei și l-au trimis bătrânilor prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

CAPITOLUL 12

1 În vremea aceea, împăratul Irod și-a întins mâinile ca să necăjească pe unii dintre Biserică.
2 Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3 Și, pentru că a văzut că este pe placul iudeilor, a continuat să-l ia și pe Petru. (Atunci au fost zilele azimelor.)
4 Și după ce l-a prins, l-a băgat în temniță și l-a dat la patru cvartenii de soldați, ca să-l păzească; intenționând după Paști să-l aducă la iveală oamenilor.
5 De aceea Petru a fost ţinut în temniță; dar biserica a făcut rugăciune neîncetată către Dumnezeu pentru el.
6 Și când Irod voia să-l scoată afară, în aceeași noapte Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; iar păzitorii dinaintea ușii păzeau închisoarea.
7 Și iată, îngerul Domnului a venit peste el și o lumină a strălucit în închisoare; Și i-au căzut lanțurile din mâini.
8 Și îngerul i-a zis: Încinge-te și leagă-ți sandalele. Și așa a făcut. Iar el i-a zis: Aruncă-ți haina în jurul tău și urmează-Mă.
9 Și a ieșit și L-a urmat; și să nu știi că este adevărat ceea ce a fost făcut de înger; dar a crezut că a văzut o viziune.
10 Când au trecut de prima și de a doua secție, au ajuns la poarta de fier care duce la cetate; care le-a deschis de la sine; și au ieșit și au trecut pe o stradă; și îndată îngerul a plecat de la el.
11 Și, când Petru s-a întors în sine, a zis: Acum știu cu siguranță că Domnul și-a trimis îngerul și m-a izbăvit din mâna lui Irod și din toată așteptarea poporului iudeilor.
12 După ce s-a gândit la lucru, a venit la casa Mariei, mama lui Ioan, al cărei nume era Marcu; unde mulţi erau adunaţi rugându-se.
13 Și când Petru bătea la ușa porții, a venit să asculte o fată, numită Roda.
14 Și când a cunoscut glasul lui Petru, ea nu a deschis poarta de bucurie, ci a alergat și a povestit cum Petru stătea înaintea porții.
15 Și ei i-au spus: „Ești nebună”. Dar ea a afirmat constant că chiar așa a fost. Atunci ei au zis: Este îngerul lui.
16 Dar Petru a continuat să bată; și, după ce au deschis ușa și l-au văzut, au rămas uimiți.
17 Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a spus cum Domnul l-a scos din închisoare. Iar el a zis: Du-te, arată aceste lucruri lui Iacov și fraților. Și a plecat și s-a dus în alt loc.
18 Și, de îndată ce s-a făcut ziuă, s-a făcut o agitație nu mică printre soldați, ce sa întâmplat cu Petru.

19 Iar Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat pe păzitori și a poruncit să fie omorâți. Și a coborât din Iudeea la Cezareea și a rămas acolo.
20 Iar Irod a fost foarte nemulțumit de cei din Tir și Sidon; pentru că ţara lor era hrănită de ţara regelui.
21 Și într-o zi stabilită, Irod, îmbrăcat în haine împărătești, s-a așezat pe tronul său și le-a rostit o lavă.
22 Și poporul a scos un strigăt, spunând: Este glasul unui zeu, și nu al unui om.
23 Și îndată îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat slavă lui Dumnezeu; și a fost mâncat de viermi și și-a dat duhul.
24 Dar Cuvântul lui Dumnezeu a crescut și s-a înmulțit.
25 Și Barnaba și Saul s-au întors din Ierusalim, după ce și-au împlinit slujba, și l-au luat cu ei pe Ioan, al cărui nume era Marcu.

CAPITOLUL 13

1 În Biserica care era în Antiohia erau niște profeți și învățători; precum Barnaba și Simeon, care se numea Niger, și Lucius din Cirene, și Manaen, care fusese crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul.
2 În timp ce ei slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: Despărțiți-mă pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.
3 După ce au postit și s-au rugat, și și-au pus mâinile peste ei, i-au dat afară.
4 Deci ei, trimiși de Duhul Sfânt, au plecat la Seleucia; iar de acolo au navigat spre Cipru.
5 Și când erau la Salamina, au propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor; și au avut ca slujitor și pe Ioan.
6 Și după ce au trecut prin insula până la Pafos, au găsit un vrăjitor, un profet mincinos, un iudeu, al cărui nume era Barjesus.
7 Care era cu şeful ţării, Serghie Paulus, un om priceput; care a chemat pe Barnaba și pe Saul și a dorit să asculte cuvântul lui Dumnezeu.
8 Dar vrăjitorul Elimas (căci așa este numele lui prin tâlcuire) le-a împotrivit, căutând să îndepărteze de la credință pe împuternicit.
9 Atunci Saul, care se numește și Pavel, plin de Duh Sfânt, și-a pus ochii asupra lui,
10 Și a zis: „O, plin de orice înșelăciune și de orice răutate, fiule al diavolului, dușman al oricărei dreptăți, nu vei înceta tu să pervertizi căile drepte ale Domnului?
11 Și acum, iată, mâna Domnului este peste tine și vei fi orb, fără să vezi soarele pentru un timp. Și îndată a căzut peste el o ceață și un întuneric; și s-a dus căutând pe unii care să-l conducă de mână.
12 Atunci adjunctul, când a văzut cele întâmplate, a crezut, fiind uimit de învățătura Domnului.
13 Când Pavel și ceata lui s-au dezlegat din Pafos, au ajuns la Perga în Pamfilia; și Ioan, plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim.
14 Dar când au plecat din Perga, au venit la Antiohia din Pisidia, au intrat în sinagogă în ziua sabatului și s-au așezat.
15 Iar după citirea Legii și a profeților, conducătorii sinagogii au trimis la ei să le spună: Oameni și frați, dacă aveți vreun cuvânt de îndemn pentru popor, spuneți mai departe.
16 Atunci Pavel s-a ridicat și, făcând semn cu mâna, a zis: Oameni din Israel și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați.
17 Dumnezeul acestui popor al lui Israel a ales părinții noștri și a înălțat poporul când locuiau ca străini în țara Egiptului și i-a scos din ea cu un braț înalt.
18 Și, pe la patruzeci de ani, a suferit obiceiurile lor în pustie.
19 După ce a nimicit șapte neamuri în țara Canaanului, le-a împărțit țara prin sorți.
20 După aceea, le-a dat judecători aproximativ patru sute cincizeci de ani, până la proorocul Samuel.
21 După aceea, au cerut un rege; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Cis, un bărbat din semința lui Beniamin, în timp de patruzeci de ani.
22 După ce l-a îndepărtat, el l-a ridicat pe David să fie rege al lor; Căruia i-a dat și mărturie și a spus: L-am găsit pe David, fiul lui Isai, un om după inima mea, care va împlini toată voia mea.
23 Din sămânța acestui om, Dumnezeu, conform făgăduinței Lui, a ridicat lui Israel un Mântuitor, Isus.
24 Când Ioan a propovăduit mai întâi înainte de venirea lui, botezul pocăinței întregului popor al lui Israel.
25 Și când Ioan și-a împlinit calea, a zis: Cine credeți voi că sunt Eu? eu nu sunt el. Dar, iată, vine unul după mine, căruia nu sunt vrednic să-i dezlege pantofii picioarelor.
26 Bărbați și frați, fii din neamul lui Avraam și oricine dintre voi se teme de Dumnezeu, vouă este trimis cuvântul acestei mântuiri.
27 Căci cei ce locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor, pentru că nu L-au cunoscut, și totuși, glasurile profeților, care se citesc în fiecare zi de Sabat, le-au împlinit condamnându-L.
28 Și, deși n-au găsit nicio cauză de moarte în el, l-au rugat pe Pilat să fie ucis.
29 Și după ce au împlinit tot ce era scris despre el, L-au coborât din copac și l-au pus într-un mormânt.
30 Dar Dumnezeu l-a înviat din morți:
31 Și a fost văzut multe zile de la cei care s-au suit cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martori ai lui în popor.
32 Și vă vestim vestea cea bună, că făgăduința care a fost făcută părinților,
33 Dumnezeu ne-a împlinit același lucru pentru noi, copiii lor, prin faptul că La înviat pe Isus; precum este scris și în psalmul al doilea: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut”.
34 Și despre faptul că l-a înviat din morți, acum să nu se mai întoarcă la stricăciune, el a spus în felul acesta: „Îți voi da îndurarile sigure ale lui David.
35 De aceea zice și într-un alt psalm: „Să nu îngădui pe Sfântul Tău să vadă stricăciune”.
36 Căci David, după ce a slujit generației sale prin voia lui Dumnezeu, a căzut adormit și a fost dat de părinții săi și a văzut stricăciune.
37 Dar acela, pe care Dumnezeu l-a înviat, n-a văzut nici o stricăciune.
38 Să vă știți deci, fraților, că prin acest om vi se propovăduiește iertarea păcatelor;
39 Și prin El toți cei care cred sunt neprihăniți din toate lucrurile, din care nu ați putut fi neprihăniți prin Legea lui Moise.
40 Păziți-vă deci, ca nu cumva să vină asupra voastră ceea ce se vorbește în profeți;

41 Iată, disprețuitorilor, și minunați-vă și pieriți, căci eu fac o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nu o veți crede în niciun fel, deși v-o spune cineva.
42 Și când iudeii au ieșit din sinagogă, neamurile s-au rugat ca aceste cuvinte să le fie propovăduite în Sabatul următor.
43 Când adunarea s-a destrămat, mulți dintre iudei și proseliți religioși l-au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, i-au convins să rămână în harul lui Dumnezeu.
44 Și în ziua următoare Sabatului, aproape toată cetatea s-a adunat să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.
45 Dar iudeii, văzând mulțimile, s-au umplut de pizmă și au vorbit împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând și hulind.
46 Atunci Pavel și Barnaba s-au îndrăznit și au zis: Era necesar ca mai întâi să vă fi spus cuvântul lui Dumnezeu; .
47 Căci așa ne-a poruncit Domnul, zicând: Te-am pus să fii o lumină a Neamurilor, ca să fii pentru mântuire până la marginile pământului.
48 Și neamurile, când au auzit aceasta, s-au bucurat și au proslăvit Cuvântul Domnului; și toți cei rânduiți pentru viața veșnică au crezut.
49 Și cuvântul Domnului a fost răspândit în toată regiunea.
50 Dar iudeii au stârnit pe femeile evlavioase și cinstite și pe bărbații căpetenii ai cetății și au provocat persecuții împotriva lui Pavel și a lui Barnaba și i-au izgonit din hotarele lor.
51 Dar ei și-au scuturat praful picioarelor împotriva lor și au ajuns la Iconiu.
52 Și ucenicii au fost plini de bucurie și de Duh Sfânt.

CAPITOLUL 14

1 Și s-a întâmplat că în Iconium au intrat amândoi împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit așa, că o mare mulțime de iudei și de greci a crezut.
2 Dar iudeii necredincioși au stârnit pe neamuri și au făcut mințile lor rănite împotriva fraților.
3 De aceea, ei au rămas multă vreme, vorbind cu îndrăzneală în Domnul, care a dat mărturie despre cuvântul harului Său și a dat să se facă semne și minuni prin mâinile lor.
4 Dar mulțimea cetății era împărțită, o parte ținută cu iudeii și o parte cu apostolii.
5 Și când s-a făcut un atac atât din partea neamurilor, cât și din partea iudeilor cu stăpânitorii lor, ca să-i folosească cu nenorocire și să-i ucidă cu pietre,
6 Ei s-au păzit de ea și au fugit în Listra și Derbe, cetăți ale Licaoniei, și în țara care se întinde de jur împrejur.
7 Și acolo au propovăduit Evanghelia.
8 Și un om ședea la Listra, neputincios în picioare, fiind schilod din pântecele mamei sale, care nu a umblat niciodată.
9 Același l-a auzit pe Pavel vorbind;
10 A zis cu glas tare: Stai drept pe picioarele tale. Și a sărit și a mers.
11 Iar poporul, când a văzut ce făcuse Pavel, și-a ridicat glasul, spunând în vorbirea Licaoniei: Zeii s-au coborât la noi în chip de oameni.
12 Și l-au numit pe Barnaba Jupiter; și Pavel, Mercurius, pentru că el era vorbitorul principal.
13 Atunci preotul lui Jupiter, care era înaintea cetății lor, a adus boi și ghirlande la porți și ar fi vrut să aducă jertfe cu poporul.
14 De care au auzit apostolii Barnaba și Pavel, și-au sfâșiat hainele și au alergat în mijlocul poporului, strigând:
15 Și zicând: Domnilor, pentru ce faceți aceste lucruri? Și noi suntem oameni cu aceleași patimi cu voi și vă propovăduim să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni la Dumnezeul cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate lucrurile care sunt în ele.
16 Care, în vremuri, au lăsat ca toate neamurile să meargă pe căile lor.
17 Cu toate acestea, El nu s-a lăsat fără mărturie, căci a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și anotimpuri roditoare, umplându-ne inimile de hrană și de bucurie.
18 Și cu aceste cuvinte abia au înfrânat poporul, că nu le-au adus jertfe.
19 Și au venit acolo niște iudei din Antiohia și din Iconiu, care au convins poporul și, după ce l-au ucis cu pietre, l-au scos din cetate, crezând că murise.
20 Totuși, pe când ucenicii stăteau în jurul lui, el s-a sculat și a intrat în cetate; și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe.
21 După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceea și au învățat pe mulți, s-au întors din nou la Listra, la Iconia și la Antiohia,
22 Întărind sufletele ucenicilor și îndemnându-le să rămână în credință și că, prin multe necazuri, trebuie să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu.
23 Și după ce i-au rânduit bătrâni în fiecare biserică, și s-au rugat cu post, i-au încredințat Domnului, în care credeau.
24 După ce au trecut prin Pisidia, au ajuns în Pamfilia.
25 După ce au propovăduit Cuvântul în Perga, s-au coborât în Attalia.
26 Și de acolo au plecat la Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o.
27 Și când au venit, și au adunat biserica, au repetat tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis ușa credinței neamurilor.
28 Și acolo au rămas mult timp cu ucenicii.

CAPITOLUL 15

1 Iar unii oameni coborât din Iudeea învățau pe frați și spuneau: Dacă nu sunteți tăiați împrejur, după felul lui Moise, nu puteți fi mântuiți.
2 Când, deci, Pavel și Barnaba au avut dezbateri și dispute nu mici cu ei, au hotărât ca Pavel și Barnaba și unii dintre ei să se suie la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu privire la această problemă.
3 Și aduși în drum de biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, vestind convertirea Neamurilor; și au făcut mare bucurie tuturor fraților.
4 Și când au venit la Ierusalim, au fost primiți de la Biserică, de la apostoli și de la bătrâni și au povestit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei.
5 Dar s-au sculat unii din secta fariseilor care au crezut, spunând: „E nevoie să-i împrejur și să le poruncească să păzească Legea lui Moise”.
6 Și apostolii și bătrânii s-au adunat ca să se gândească la această chestiune.

7 Și, după ce s-a făcut multă ceartă, Petru s-a sculat și le-a zis: „Bărbați și frați, voi știți că, cu mult timp în urmă, Dumnezeu a ales între noi, ca neamurile să audă prin gura mea cuvântul Evangheliei, si crede.
8 Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, le-a mărturisit, dându-le Duhul Sfânt, așa cum ne-a făcut nouă;
9 Și să nu puneți nicio diferență între noi și ei, purificându-le inimile prin credință.
10 Acum, de aceea, de ce Îl ispitești pe Dumnezeu, să pui pe gâtul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta?
11 Dar noi credem că prin harul Domnului Isus Hristos vom fi mântuiți, ca și ei.
12 Atunci toată mulțimea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, spunând ce minuni și minuni făcuse Dumnezeu printre neamuri prin ei.
13 Și după ce au tăcut, Iacov a răspuns, zicând: Oameni și frați, ascultați-mă!
14 Simeon a povestit cum Dumnezeu a vizitat mai întâi neamurile, ca să scoată din ele un popor pentru Numele Său.
15 Și cu aceasta sunt de acord cuvintele profeților; asa cum este scris,
16 După aceasta, mă voi întoarce și voi zidi din nou cortul lui David, care a fost căzut; și îi voi zidi din nou ruinele și o voi ridica;
17 Pentru ca restul oamenilor să caute pe Domnul și toate Neamurile, asupra cărora este chemat Numele Meu, zice Domnul, care face toate aceste lucruri.
18 Cunoscute de Dumnezeu sunt toate lucrările Lui de la începutul lumii.
19 De aceea sentința mea este ca să nu ne tulburăm pe cei care dintre neamuri s-au întors la Dumnezeu;
20 Dar să le scriem să se abțină de la murdărirea idolilor și de la curvie și de la lucrurile sugrumate și de la sânge.
21 Căci Moise din vechime are în fiecare cetate pe cei ce-L propovăduiesc, fiind cititi în sinagogi în fiecare zi de sabat.
22 Atunci a plăcut apostolilor și bătrânilor, împreună cu întreaga Biserică, să trimită la Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba, bărbați aleși din trupa lor; și anume, Iuda supranumit Barsaba și Sila, bărbații de frunte între frați;
23 Și au scris scrisori prin ei în felul acesta; Apostolii, bătrânii și frații trimit salutări fraților care sunt dintre neamuri în Antiohia și Siria și Cilicia:
24 Din câte am auzit, aceia care au ieșit de la noi v-au tulburat cu cuvinte, răsturnându-vă sufletele, zicând: „Trebuie să vă tăiați împrejur și să păziți legea; cărora nu le-am dat o astfel de poruncă;
25 Ni s-a părut bine, fiind adunați într-un acord, să trimitem la voi oameni aleși împreună cu iubiții noștri Barnaba și Pavel,
26 Oameni care și-au pus viața în pericol pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.
27 Noi am trimis deci pe Iuda și pe Sila, care să vă spună și vouă aceleași lucruri pe gură.
28 Căci Duhului Sfânt și nouă ni s-a părut bine să nu vă punem nicio povară mai mare decât aceste lucruri necesare;
29 Să vă abţineţi de la mâncărurile aduse idolilor, de la sânge, de la lucrurile sugrumate şi de la curvie; de la care, dacă vă păziți, veți face bine. Să te poți bine.
30 Deci, după ce au fost concediați, au venit la Antiohia și, după ce au adunat mulțimea, au dat epistola:
31 Pe care, după ce au citit, s-au bucurat de mângâiere.
32 Și Iuda și Sila, fiind ei înșiși profeți, au îndemnat pe frați cu multe cuvinte și i-au întărit.
33 Și după ce au rămas acolo un timp, au fost lăsați să plece în pace de la frați la apostoli.
34 Cu toate acestea, Sila a plăcut să rămână acolo.
35 De asemenea, Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, propovăduind și propovăduind Cuvântul Domnului, împreună cu mulți alții.
36 Și la câteva zile după aceea, Pavel i-a zis lui Barnaba: „Să mergem iarăși să vizităm frații noștri în fiecare cetate unde am propovăduit Cuvântul Domnului, și să vedem cum se descurcă.
37 Și Barnaba a hotărât să ia cu ei pe Ioan, al cărui nume era Marcu.
38 Dar Pavel n-a crezut bine să-l ia cu ei, care s-a îndepărtat de ei din Pamfilia și nu a mers cu ei la lucrare.
39 Şi cearta a fost atât de ascuţită între ei, încât s-au despărţit unul de altul;
40 Și Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, fiind recomandat de frați harului lui Dumnezeu.
41 Și a trecut prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

CAPITOLUL 16

1 Atunci a venit la Derbe și la Listra; și iată că era acolo un ucenic, numit Timoteu, fiul unei femei, care era iudeică și credea; dar tatăl său era grec:
2 Despre care a fost bine spus de frații care erau la Listra și la Iconia.
3 El ar fi trebuit ca Pavel să iasă cu el; și l-au luat și l-au tăiat împrejur din pricina iudeilor care erau în acele locuri, căci ei știau totul că tatăl său era grec.
4 Și în timp ce treceau prin cetăți, le-au dat poruncile pentru a le păzi, care au fost rânduite de apostolii și bătrânii care erau la Ierusalim.
5 Așa s-au întărit bisericile în credință și au crescut în număr în fiecare zi.
6 După ce au străbătut Frigia și ținutul Galatiei și au fost opriți de la Duhul Sfânt să propovăduiască Cuvântul în Asia,
7 După ce au ajuns în Misia, au încercat să meargă în Bitinia; dar Duhul nu le-a îngăduit.
8 Ei, trecând pe lângă Misia, au coborât la Troa.
9 Și o vedenie i s-a arătat lui Pavel noaptea; Acolo stătea un om din Macedonia și s-a rugat, zicând: Treci în Macedonia și ajută-ne.
10 Și după ce a văzut vedenia, ne-am străduit imediat să mergem în Macedonia, adunând cu siguranță că Domnul ne chemase să le predicăm Evanghelia.
11 De aceea, dezlănțuindu-ne din Troa, am venit cu drum drept la Samotracia și a doua zi la Neapolis;
12 Și de acolo până la Filipi, care este cetatea de cap a acelei părți a Macedoniei și o colonie; și am fost în acea cetate, stând câteva zile.
13 Și în ziua de sabat am ieșit din oraș pe malul unui râu, unde se obișnuia să se facă rugăciune; iar noi ne-am așezat și am vorbit femeilor care au venit acolo.
14 Și o femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, care se închina lui Dumnezeu, ne-a ascultat;

15 Și când ea a fost botezată și familia ei, ne-a rugat, zicând: Dacă m-ați socotit credincios Domnului, veniți în casa mea și rămâneți acolo. Și ne-a constrâns.
16 Și s-a întâmplat că, în timp ce ne duceam la rugăciune, ne-a întâmpinat o femeie stăpânită de un duh de ghicire, care le-a adus stăpânilor ei mult câștig, spunând:
17 Aceștia ne-au urmat pe Pavel și pe noi și au strigat, zicând: Acești oameni sunt slujitorii Dumnezeului Preaînalt, care ne arată calea mântuirii.
18 Și aceasta a făcut ea multe zile. Dar Pavel, mâhnit, s-a întors și a zis duhului: Îți poruncesc, în numele lui Isus Hristos, să ieși din ea. Și a ieșit în aceeași oră.
19 Și când stăpânii ei au văzut că speranța câștigurilor lor dispăruse, i-au prins pe Pavel și pe Sila și i-au atras în piață la conducători,
20 Și i-a dus la magistrati, zicând: Acești oameni, fiind iudei, necăjesc foarte mult cetatea noastră;
21 Și învață obiceiuri, pe care noi, fiind romani, nu ne este îngăduit să le primim, nici să le ținem.
22 Și mulțimea s-a sculat împotriva lor; iar magistratii le-au rupt hainele și au poruncit să-i bată.
23 Și după ce le-au bătut multe lovituri, i-au aruncat în temniță, poruncând temnicerului să-i păzească în siguranță.
24 Care, după ce a primit o astfel de poruncă, i-a băgat în închisoarea dinăuntru, și le-a pus picioarele în ciopi.
25 Și la miezul nopții, Pavel și Sila s-au rugat și au cântat laude lui Dumnezeu; și prizonierii i-au ascultat.
26 Și deodată a fost un mare cutremur, încât temeliile închisorii s-au zguduit; și îndată s-au deschis toate ușile și legăturile tuturor s-au dezlegat.
27 Și păzitorul închisorii, trezindu-se din somn, și văzând ușile închisorii deschise, și-a scos sabia și ar fi vrut să se omoare, crezând că prizonierii au fugit.
28 Dar Pavel a strigat cu glas tare, zicând: Nu-ți face rău, căci toți suntem aici.
29 Atunci a chemat lumină, a sărit înăuntru, a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila,
30 Și i-a scos afară și a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?
31 Și ei au zis: „Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit tu și casa ta”.
32 Și i-au spus cuvântul Domnului și tuturor celor ce erau în casa lui.
33 Și i-a luat în aceeași oră a nopții și le-a spălat loviturile; și a fost botezat, el și toți ai lui, îndată.
34 Și după ce i-a adus în casa lui, le-a pus mâncare înainte și s-a bucurat, crezând în Dumnezeu împreună cu toată casa lui.
35 Și când s-a făcut ziuă, magistratii au trimis slujitorii să spună: Lăsați oamenii aceia să plece.
36 Iar păzitorul temniței i-a spus lui Pavel aceasta zicând: Magistrații au trimis să te lase să pleci;
37 Dar Pavel le-a zis: „Ei ne-au bătut pe față, necondamnați, fiind romani, și ne-au aruncat în temniță; și acum ne dau afară în secret? nu cu adevărat; dar să vină ei înșiși și să ne aducă afară.
38 Și sergenții au spus aceste cuvinte magistraților; și s-au temut când au auzit că sunt romani.
39 Și au venit și i-au rugat și i-au scos afară și le-au rugat să plece din cetate.
40 Și au ieșit din închisoare și au intrat în casa Lidiei; și, văzându-i pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

CAPITOLUL 17

1 După ce au trecut prin Amfipolis și Apolonia, au ajuns la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor.
2 Și Pavel, după cum era obiceiul lui, a intrat la ei și trei zile de sabat a discutat cu ei din scripturi,
3 Deschizând și pretinzând că Hristos trebuie să fi suferit și să fi înviat din morți; și că acest Isus, pe care vi-l propovăduesc, este Hristos.
4 Și unii dintre ei au crezut și s-au împăcat cu Pavel și Sila; iar dintre grecii evlavioşi o mulţime mare, iar femeile de căpetenie nu puţine.
5 Dar iudeii care nu au crezut, s-au mutat de invidie, au luat la ei niște oameni desfrânați din soiul mai josnic și au adunat o mulțime și au pus toată cetatea în vâltoare și au atacat casa lui Iason și au căutat să-i scoată afară. la oameni.
6 Și când nu i-au găsit, au atras pe Iason și pe unii frați la conducătorii cetății, strigând: Aceștia care au răsturnat lumea, au venit și aici;
7 Pe care Iason l-a primit; și toți aceștia contravin poruncilor Cezarului, spunând că este un alt rege, unul Isus.
8 Și au tulburat poporul și conducătorii cetății, când au auzit aceste lucruri.
9 Și după ce au luat paza pe Iason și pe celălalt, i-au lăsat să plece.
10 Și frații au trimis îndată pe Pavel și pe Sila noaptea la Berea; care, venind acolo, au intrat în sinagoga iudeilor.
11 Aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, prin aceea că au primit Cuvântul cu toată bunăvoința minții și au cercetat Scripturile în fiecare zi, dacă lucrurile erau așa.
12 De aceea mulți dintre ei au crezut; de asemenea, de femei onorabile care erau greci, și de bărbați, nu puțini.
13 Dar când iudeii din Tesalonic au știut că Cuvântul lui Dumnezeu a fost propovăduit de Pavel la Berea, au venit și ei acolo și au stârnit poporul.
14 Atunci, îndată, frații l-au trimis pe Pavel să meargă ca la mare; dar Sila și Timoteu au rămas acolo.
15 Iar cei ce îl conduceau pe Pavel l-au dus la Atena; și, primind poruncă lui Sila și lui Timoteu, să vină la el cu toată viteza, au plecat.
16 În timp ce Pavel îi aștepta la Atena, duhul i s-a agitat în el, când a văzut cetatea închinată în întregime la idolatrie.
17 De aceea se certa în sinagogă cu iudeii și cu cei evlavioși și în târg în fiecare zi cu cei care se întâlneau cu el.
18 Atunci unii filozofi ai epicurienilor și ai stoicilor l-au întâlnit. Iar unii au zis: „Ce va spune balonicul acesta? alţii, pe alţii, El pare a fi un aşezator de zei străini, pentru că le-a propovăduit pe Isus şi învierea.
19 Și l-au luat și l-au dus la Areopag, zicând: Putem ști ce este această nouă doctrină, despre care vorbești?
20 Căci tu aduci la urechile noastre anumite lucruri ciudate;
21 (Căci toți atenienii și străinii care erau acolo nu își petreceau timpul în nimic altceva, decât să spună, sau să audă ceva nou.)
22 Atunci Pavel a stat în mijlocul dealului lui Marte și a zis: „Oameni din Atena, văd că în toate lucrurile sunteți prea superstițioși.
23 Căci, pe când treceam pe lângă ea, și văd devoțiunea voastră, am găsit un altar cu această inscripție: DUMNEZEU NECUNOSCUT. De aceea, căruia vă închinați fără să știți, acela vă spun vouă.

24 Dumnezeu, care a făcut lumea și toate lucrurile din ea, văzând că este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute de mâini;
25 Nici nu este închinat cu mâinile oamenilor, ca și cum ar avea nevoie de ceva, pentru că dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile;
26 Și a făcut dintr-un singur sânge toate națiunile oamenilor, ca să locuiască pe toată suprafața pământului, și a hotărât vremurile mai înainte hotărâte și hotarele locuinței lor;
27 Pentru ca ei să caute pe Domnul, dacă ar putea să-L caute și să-L găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi;
28 Căci în El trăim, ne mișcăm și suntem; după cum au spus și unii dintre poeții tăi: Căci și noi suntem descendența lui.
29 Așadar, întrucât suntem descendența lui Dumnezeu, nu ar trebui să credem că Dumnezeirea seamănă cu aurul, sau argintul sau cu piatra, cioplite de artă și de uneltirile omului.
30 Și vremurile acestei neștiințe Dumnezeu le-a făcut cu ochiul; dar acum poruncește tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască:
31 Pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea în dreptate, prin acel om pe care la rânduit; despre care a dat o asigurare tuturor oamenilor, prin aceea că l-a înviat din morți.
32 Iar când au auzit de învierea morților, unii s-au batjocorit, iar alții au zis: „Te vom auzi din nou despre aceasta.
33 Deci Pavel a plecat din mijlocul lor.
34 Totuşi, unii bărbaţi s-au lipit de el şi au crezut; printre care se număra Dionisie Areopagitul, şi o femeie numită Damaris, şi alţii cu ei.

CAPITOLUL 18

1 După aceste lucruri, Pavel a plecat din Atena și a venit la Corint;
2 Și a găsit un iudeu numit Aquila, născut în Pont, venit de curând din Italia, împreună cu soția sa Priscila; (pentru că Claudius poruncise tuturor iudeilor să plece din Roma:) și a venit la ei.
3 Și fiindcă era de aceeași meșteșug, a rămas cu ei și a lucrat, căci prin ocupația lor erau făuritori de corturi.
4 Și stătea în sinagogă în fiecare sabat și convingea pe iudei și pe greci.
5 Și când Sila și Timoteu au venit din Macedonia, Pavel a fost strâns în duh și a mărturisit iudeilor că Isus este Hristos.
6 Și când ei s-au împotrivit și au hulit, el și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să fie peste capetele voastre; Sunt curat: de acum înainte voi merge la neamuri.
7 Și a plecat de acolo și a intrat în casa unui om, pe nume Justus, care se închina lui Dumnezeu, a cărui casă se lipește puternic de sinagogă.
8 Și Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui; şi mulţi dintre corinteni, auzind, au crezut şi au fost botezaţi.
9 Atunci Domnul i-a spus lui Pavel noaptea printr-o vedenie: „ Nu te teme, ci vorbește și nu tace!”
10 Căci Eu sunt cu tine și nimeni nu se va pune asupra ta ca să-ți facă rău, căci am mult popor în această cetate.
11 Și a stat acolo un an și șase luni, învățând în mijlocul lor Cuvântul lui Dumnezeu.
12 Și când Galion era adjunctul Ahaiei, iudeii s-au răsculat de comun acord împotriva lui Pavel și l-au dus la scaunul de judecată,
13 Spunând: Omul acesta îi convinge pe oameni să se închine lui Dumnezeu împotriva Legii.
14 Și când Pavel era gata să-și deschidă gura, Galion le-a spus iudeilor: Dacă ar fi vorba de răutate sau de desfrânare răutăcioasă, iudeilor, aș vrea să vă suport;
15 Dar dacă este vorba de cuvinte, de nume și de legea voastră, priviți la ea; căci nu voi fi judecător în astfel de chestiuni.
16 Și i-a izgonit de pe scaunul de judecată.
17 Atunci toți grecii l-au luat pe Sostene, conducătorul sinagogii, și l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Iar lui Gallio nu i-a păsat nimic din acele lucruri.
18 După aceea, Pavel a rămas acolo încă o vreme, apoi s-a lăsat de frați și a plecat de acolo în Siria, și cu el Priscila și Aquila; şi-a tuns capul în Cenchrea, căci avea un jurământ.
19 Și a venit la Efes și i-a lăsat acolo; dar El însuși a intrat în sinagogă și a discutat cu iudeii.
20 Când i-au cerut să stea mai mult timp cu ei, el nu a consimțit;
21 Dar și-a luat rămas bun de la ei, spunând: „Trebuie să țin sărbătoarea aceasta care vine în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi, dacă vrea Dumnezeu. Și a plecat cu barca din Efes.
22 După ce a aterizat la Cezareea, s-a suit și a salutat biserica, și a coborât la Antiohia.
23 Și după ce a petrecut ceva timp acolo, a plecat și a trecut prin rânduială toată țara Galatiei și Frigiei, întărind pe toți ucenicii.
24 Și un iudeu, numit Apolo, născut în Alexandria, un om grăitor și puternic în Scripturi, a venit la Efes.
25 Omul acesta a fost instruit în calea Domnului; şi fiind fierbinte în duh, a vorbit şi a învăţat cu sârguinţă lucrurile Domnului, cunoscând numai botezul lui Ioan.
26 Și a început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă; pe care, auzind Aquila și Priscila, L-au luat la ei și i-au explicat mai desăvârșit calea lui Dumnezeu.
27 Și când a fost dispus să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând pe ucenici să-L primească; care, când a venit, i-a ajutat mult pe cei ce crezuseră prin har:
28 Căci el i-a convins cu putere pe iudei, și asta în mod public, arătând prin Scripturi că Isus este Hristos.

CAPITOLUL 19

1 Și s-a întâmplat că, pe când Apolo era la Corint, Pavel, trecând prin hotarele de sus, a venit la Efes și a găsit niște ucenici,
2 El le-a zis: Aţi primit Duhul Sfânt de când aţi crezut? Iar ei i-au spus: Nici măcar n-am auzit dacă este vreun Duh Sfânt.
3 Iar el le-a zis: În ce aţi fost botezaţi? Iar ei au zis: La botezul lui Ioan.
4 Atunci Pavel a spus: „Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând norodului să creadă în Cel ce va veni după El, adică în Hristos Isus.
5 Când au auzit acestea, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

6 Și după ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; şi au vorbit în limbi şi au proorocit.
7 Și toți bărbații erau în jur de doisprezece.
8 Și a intrat în sinagogă și a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, disputând și convingând lucrurile referitoare la Împărăția lui Dumnezeu.
9 Dar când diverșii s-au împietrit și nu au crezut, ci au vorbit de rău despre acea cale înaintea mulțimii, El s-a îndepărtat de ei și i-a despărțit pe ucenici, disputând zilnic în școala unui singur Tiran.
10 Și aceasta a continuat timp de doi ani; încât toţi cei ce locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus, atât iudei cât şi greci.
11 Și Dumnezeu a făcut minuni deosebite prin mâinile lui Pavel:
12 Astfel că din trupul lui erau aduse bolnavilor batiste sau șorțuri, și bolile s-au îndepărtat de la ei și duhurile rele au ieșit din ele.
13 Atunci unii dintre iudeii vagabonzi, exorciști, au luat asupra lor să cheme pe cei ce aveau duhuri rele Numele Domnului Isus, zicând: Vă conjurăm prin Isus, pe care îl propovăduiește Pavel.
14 Și au fost șapte fii ai uneia Sceva, iudeu și căpetenia preoților, care au făcut așa.
15 Și duhul rău a răspuns și a zis: Îl cunosc pe Isus și îl cunosc pe Pavel; dar tu cine esti?
16 Și omul în care era duhul rău a sărit peste ei și i-a biruit și i-a biruit, astfel încât au fugit din casa aceea goi și răniți.
17 Și aceasta era cunoscută de toți iudeii și grecii care locuiau la Efes; și frica a căzut peste ei pe toți și numele Domnului Isus a fost mărit.
18 Și mulți care au crezut au venit și s-au mărturisit și și-au arătat faptele.
19 Mulţi dintre ei, care făceau artă curioasă, şi-au adus cărţile la un loc şi le-au ars înaintea tuturor oamenilor; şi le-au numărat preţul şi le-au găsit cincizeci de mii de arginţi.
20 Cuvântul lui Dumnezeu a crescut cu putere și a biruit.
21 După ce s-au sfârşit aceste lucruri, Pavel a hotărât în duh, când a trecut prin Macedonia şi Ahaia, să meargă la Ierusalim, zicând: După ce voi fi acolo, trebuie să văd şi Roma.
22 A trimis deci în Macedonia pe doi dintre cei care-i slujeau, Timoteu și Erast; dar el însuşi a rămas în Asia un sezon.
23 Și în același timp, s-a ridicat o agitație nu mică în legătură cu acest drum.
24 Căci un om, numit Dimitrie, argintar, care făcea lăcaşe de argint Dianei, a adus un câştig nu mic meşterilor;
25 Pe care l-a chemat împreună cu lucrătorii de aceeași îndeletnicire, și a zis: Domnilor, voi știți că prin meșteșugul acesta avem bogăția noastră.
26 În plus, vedeți și auziți că nu numai la Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a abătut pe mulți oameni, spunând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mână.
27 Așa că nu numai acest meșteșug al nostru este în primejdie să fie nimicit; dar și ca templul marii zeițe Diana să fie disprețuit și să fie distrusă măreția ei, căreia se închină toată Asia și lumea.
28 Și când au auzit aceste cuvinte, s-au plin de mânie și au strigat, zicând: Mare este Diana Efesenilor.
29 Și toată cetatea s-a umplut de confuzie; și, după ce i-au prins pe Gaius și pe Aristarh, bărbați ai Macedoniei, tovarășii de călătorie ai lui Pavel, s-au repezit împreună în teatru.
30 Și când Pavel a vrut să intre în popor, ucenicii nu l-au îngăduit.
31 Și unii dintre căpeteniile Asiei, care erau prietenii lui, au trimis la el, rugându-l să nu se aventureze în teatru.
32 Unii au strigat deci una, iar alţii alta, căci adunarea era încurcată; și cea mai mare parte nu știau de ce s-au adunat.
33 Și l-au scos pe Alexandru din mulțime, iar iudeii l-au scos înainte. Și Alexandru a făcut semn cu mâna și ar fi vrut să-și apere poporului.
34 Dar când au știut că este iudeu, toți au strigat într-un glas cam două ore: „Mare este Diana Efesenilor”.
35 Și după ce a liniștit poporul, grătarul a spus: „Oameni din Efes, care este om care să nu știe că cetatea Efesenilor este un închinător al marii zeițe Diana și al chipului care a căzut din Jupiter? ?
36 Fiindcă deci că aceste lucruri nu pot fi spuse împotriva lor, trebuie să fiți liniștiți și să nu faceți nimic neplăcut.
37 Căci ați adus aici pe acești oameni, care nu sunt nici jefuitori de biserici, nici hulitori ai zeiței voastre.
38 De aceea, dacă Dimitrie și meșterii care sunt cu el au vreo chestiune împotriva cuiva, legea este deschisă și sunt adjuncți: să se judece unii pe alții.
39 Dar dacă întrebați ceva cu privire la alte chestiuni, acesta va fi hotărât într-o adunare legitimă.
40 Căci suntem în primejdie să fim chemați în discuție pentru tumultul din ziua de azi, nefiind nici o cauză prin care să dăm socoteală despre această întâlnire.
41 Și după ce a vorbit astfel, a dat afară adunarea.

CAPITOLUL 20

1 Iar după ce s-a încetat tumultul, Pavel a chemat la el pe ucenici, i-a îmbrățișat și a plecat să meargă în Macedonia.
2 Și după ce a trecut peste acele părți și le-a îndemnat mult, a venit în Grecia,
3 Și acolo au rămas trei luni. Iar când iudeii l-au pus pândă, pe când era pe cale să plece în Siria, el a hotărât să se întoarcă prin Macedonia.
4 Și l-a însoțit în Asia Sopater din Berea; iar din Tesaloniceni, Aristarh și Secundus; și Gaius din Derbe și Timoteu; iar din Asia, Tychicus și Trophimus.
5 Aceștia care mergeau înainte au rămas pentru noi la Troa.
6 Și am plecat cu barca din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei la Troa în cinci zile; unde am locuit șapte zile.
7 Și în prima zi a săptămânii, când ucenicii s-au adunat să frângе pâinea, Pavel le-a propovăduit, gata să plece mâine; și și-a continuat discursul până la miezul nopții.
8 Și erau multe luminițe în camera de sus, unde erau adunați.
9 Și ședea la fereastră un tânăr, pe nume Eutih, căzut într-un somn adânc; și pe când Pavel predica de mult, s-a abătut în somn și a căzut de la a treia pod și a fost ridicat mort.
10 Și Pavel a coborât și a căzut peste el și, îmbrățișându-l, a zis: Nu vă tulburați; căci viața lui este în el.
11 Atunci când s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a mâncat și a vorbit mult, până la răsăritul zilei, așa a plecat.
12 Și l-au adus pe tânăr în viață și s-au mângâiat nu puțin.

13 Și ne-am dus înainte la corabie și am plecat cu corabia la Assos, cu gândul să-l primim acolo pe Pavel;
14 Și când s-a întâlnit cu noi la Assos, l-am luat și am venit la Mitilene.
15 Și am navigat de acolo și am venit a doua zi peste Chios; iar a doua zi am ajuns la Samos și am rămas la Trogyllium; iar a doua zi am venit la Milet.
16 Căci Pavel hotărâse să navigheze pe la Efes, pentru că nu voia să petreacă timpul în Asia; căci s-a grăbit, dacă i-a fost cu putință, să fie la Ierusalim în ziua Cincizecimii.
17 Și din Milet a trimis la Efes și a chemat pe bătrânii Bisericii.
18 Și când au venit la El, el le-a zis: „Știți, din prima zi în care am venit în Asia, cum am fost cu voi în toate timpurile,
19 Slujind Domnului cu toată smerenia minții și cu multe lacrimi și ispite, care mi s-au întâmplat prin pândirea iudeilor;
20 Și cum nu am reținut nimic din ceea ce vă era de folos, ci v-am arătat și v-am învățat public și din casă în casă,
21 Mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor, pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.
22 Și acum, iată, mă duc legat cu duhul la Ierusalim, fără să știu ce se vor întâmpla acolo;
23 Cu excepția faptului că Duhul Sfânt mărturisește în fiecare oraș, spunând că legăturile și necazurile mă stăpânesc.
24 Dar nimic din aceste lucruri nu mă mișcă și nici nu-mi socotesc viața mea dragă, ca să-mi închei calea cu bucurie și slujirea pe care am primit-o de la Domnul Isus, de a mărturisi Evanghelia harului lui Dumnezeu. .
25 Și acum, iată, știu că voi toți, printre care m-am dus propovăduind Împărăția lui Dumnezeu, nu veți mai vedea fața mea.
26 De aceea vă iau să mărturisiți astăzi că sunt curat de sângele tuturor oamenilor.
27 Căci nu m-am ferit să vă spun tot sfatul lui Dumnezeu.
28 Luați seama deci la voi înșivă și la toată turma, peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să hrăniți Biserica lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul Său sânge.
29 Căci știu aceasta că, după plecarea mea, vor intra în mijlocul vostru lupi înfricoșați, care nu vor cruța turma.
30 De asemenea, de la voi înșivă se vor ridica oameni care vorbesc lucruri rele, ca să atragă ucenici după ei.
31 De aceea vegheați și amintiți-vă că în trei ani nu am încetat să-i avertizez pe fiecare noapte și zi cu lacrimi.
32 Și acum, fraților, vă recomand lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, care poate să vă zidească și să vă dea o moștenire între toți cei sfințiți.
33 N-am poftit nimănui la argint, la aur sau la haine.
34 Da, voi înșivă știți că aceste mâini au slujit nevoilor mele și celor care erau cu mine.
35 V-am arătat toate lucrurile că, muncind astfel, trebuie să-i sprijiniți pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus, cum a spus: „ Este mai binecuvântat să dai decât să primești”.
36 Și după ce a vorbit astfel, a îngenuncheat și s-a rugat cu toți.
37 Și toți au plâns puternic și au căzut pe gâtul lui Pavel și l-au sărutat,
38 Întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-a spus, ca să nu-I mai vadă fața. Și l-au însoțit la corabie.

CAPITOLUL 21

1 Și s-a întâmplat că, după ce ne-am luat de la ei și am dat drumul, am venit cu un drum drept la Coos și, a doua zi, la Rodos și de acolo la Patara.
2 Și găsind o corabie care naviga spre Fenicia, ne-am urcat și am pornit.
3 Când am descoperit Ciprul, l-am lăsat pe mâna stângă și am navigat în Siria și am aterizat la Tir; căci acolo corabia trebuia să-și descarce povara.
4 Și, găsind ucenici, am rămas acolo șapte zile; care au zis lui Pavel prin Duhul să nu se suie la Ierusalim.
5 Și după ce am împlinit acele zile, am plecat și am plecat; și toți ne-au adus pe drumul nostru, cu nevestele și copiii, până am ieșit din cetate; și ne-am îngenuncheat pe țărm și ne-am rugat.
6 Și, după ce ne-am lăsat unii de alții, ne-am luat pe corabie; și s-au întors din nou acasă.
7 După ce am terminat drumul din Tir, am venit la Ptolemaida și am salutat frații și am rămas într-o zi cu ei.
8 A doua zi, noi, cei din cealaltă parte a lui Pavel, am plecat și am ajuns la Cezareea; și am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era unul dintre cei șapte; și a locuit cu el.
9 Și același bărbat avea patru fiice, fecioare, care proroceau.
10 Și, pe când am rămas acolo multe zile, s-a coborât din Iudeea un profet, numit Agabus.
11 Și când a venit la noi, a luat brâul lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, și a zis: Așa spune Duhul Sfânt: Așa vor lega iudeii din Ierusalim pe omul care stăpânește acest brâu și-l vor da mâinile neamurilor.
12 Și când am auzit aceste lucruri, atât noi, cât și cei din acel loc, l-am rugat să nu se suie la Ierusalim.
13 Atunci Pavel a răspuns: Ce vrei să plângi și să-mi frângi inima? căci sunt gata nu numai să fiu legat, ci și să mor la Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.
14 Și când n-a vrut să se convingă, am încetat și am zis: Să se facă voia Domnului.
15 După acele zile, ne-am luat trăsurile și ne-am suit la Ierusalim.
16 Au mers cu noi și unii dintre ucenicii din Cezareea și au adus cu ei pe un Mnason din Cipru, un ucenic bătrân, la care să găzduim.
17 Și când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.
18 Și a doua zi, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți bătrânii au fost prezenți.
19 Și, după ce i-a salutat, a spus în mod deosebit ce lucruri făcuse Dumnezeu între neamuri prin slujba Sa.
20 Iar când au auzit, au proslăvit pe Domnul și i-au zis: „Vezi, frate, câte mii de iudei sunt care cred; și toți sunt zeloși de lege:
21 Și ei sunt înștiințați despre tine că îi înveți pe toți iudeii care sunt printre neamuri să-l părăsească pe Moise, spunând că nu trebuie să-și circumcidă copiii și să nu umble după obiceiuri.
22 Ce este deci? mulțimea trebuie să se adună, căci vor auzi că ai venit.
23 Fă deci ceea ce îți spunem: Avem patru bărbați care au făcut un jurământ asupra lor;
24 Ei ia și curățește-te cu ei și fii în sarcina lor, ca să-și radă capul; și toți să știe că acele lucruri despre care au fost

informați despre tine, nu sunt nimic; dar că şi tu însuţi umbli ordonat şi păzeşti legea.
25 În ceea ce privește Neamurile care cred, am scris și am ajuns la concluzia că ei nu păzesc așa ceva, decât doar că se feresc de lucrurile jertfite idolilor și de sânge, și de sugrumați și de curvie.
26 Atunci Pavel i-a luat pe bărbați și a doua zi, purificându-se cu ei, a intrat în templu, ca să arate împlinirea zilelor curățirii, până când va fi adusă o jertfă pentru fiecare dintre ei.
27 Și când cele șapte zile erau aproape de sfârșit, iudeii care erau din Asia, când L-au văzut în templu, au stârnit tot poporul și și-au pus mâinile peste el,
28 Strigând: Oameni Israeliți, ajutați: Acesta este omul care îi învață pe toți oamenii peste tot împotriva poporului, a legii și a locului acesta;
29 (Căci mai înainte văzuseră împreună cu el în cetate pe Trofim, un Efesan, pe care credeau că Pavel l-a adus în templu.)
30 Și toată cetatea s-a zguduit și poporul a alergat împreună; au luat pe Pavel și l-au scos din templu; și îndată ușile au fost închise.
31 Și pe când se gândeau să-l omoare, căpetenia cetei a venit vestea că tot Ierusalimul era în tumult.
32 Care au luat îndată soldați și sutași și au alergat la ei;
33 Atunci căpitanul s-a apropiat, l-a luat și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a cerut cine este și ce a făcut.
34 Și unii strigau una, alții alta, în mulțime; și când nu putea cunoaște certitudinea tumultului, a poruncit să fie dus în castel.
35 Și când a ajuns pe scări, așa s-a întâmplat că a fost născut din soldați pentru violența poporului.
36 Căci mulțimea poporului mergea după, strigând: Pleacă cu el!
37 Și când Pavel urma să fie dus în castel, a zis căpitanului: „Pot să-ți vorbesc?” Cine a zis: Poți vorbi greacă?
38 Nu ești tu acel egiptean, care înainte de aceste zile a stârnit o gălăgie și a scos în pustie patru mii de oameni ucigași?
39 Dar Pavel a zis: „Eu sunt un iudeu din Tars, o cetate din Cilicia, un cetăţean al unei cetăţi nenorocite;
40 Și după ce i-a dat permisiunea, Pavel a stat pe scări și a făcut semn cu mâna oamenilor. Și când s-a făcut o mare tăcere, le-a vorbit în limba ebraică, zicând:

CAPITOLUL 22

1 Oameni, frați și părinți, ascultați apărarea mea pe care vi o fac acum.
2 (Și când au auzit că le vorbea în limba ebraică, au păstrat cu atât mai multă tăcere, iar el a zis:)
3 Sunt cu adevărat un om evreu, născut în Tars, o cetate din Cilicia, dar crescut în această cetate la picioarele lui Gamaliel, și am învățat după modul desăvârșit al legii părinților și am fost zelos pentru Doamne, așa cum sunteți cu toții în această zi.
4 Și am persecutat această cale până la moarte, legând și trimițând în închisori atât bărbați, cât și femei.
5 După cum mărturisește și mie și marele preot și toată starea bătrânilor; de la care am primit scrisori către frați și am mers la Damasc, ca să aduc la Ierusalim pe cei legați acolo, ca să fie pedepsiți.
6 Și s-a întâmplat că, pe când mă îndreptam și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, deodată a strălucit din cer o mare lumină în jurul meu.
7 Și am căzut la pământ și am auzit un glas care îmi spunea: „ Saule, Saule, de ce mă prigonești?
8 Și i-am răspuns: Cine ești, Doamne? Iar el mi-a spus: Eu sunt Iisus din Nazaret, pe care îl prigonești.
9 Și cei ce erau cu mine au văzut într-adevăr lumina și s-au înspăimântat; dar nu au auzit glasul celui care mi-a vorbit.
10 Și am zis: Ce să fac, Doamne? Și Domnul mi-a zis: Scoală-te şi du-te în Damasc; și acolo ți se va spune despre toate lucrurile pe care ți-au fost rânduite să le faci.
11 Și când nu puteam vedea pentru slava acelei lumini, fiind condus de mâna celor ce erau cu mine, am intrat în Damasc.
12 Și un Anania, un om evlavios după lege, care avea o bună veste despre toți iudeii care locuiau acolo,
13 A venit la mine și a stat și mi-a spus: Frate Saul, primește-ți vederea. Și în aceeași oră m-am uitat la el.
14 Și el a spus: Dumnezeul părinților noștri te-a ales, ca să cunoști voia Lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi glasul gurii lui.
15 Căci tu vei fi martor pentru toți oamenii a ceea ce ai văzut și ai auzit.
16 Și acum de ce întârzii? ridică-te și fii botezat și spală-ți păcatele, chemând numele Domnului.
17 Și s-a întâmplat că, când m-am întors la Ierusalim, chiar în timp ce mă rugam în templu, eram în transă;
18 Și l-am văzut zicându-mi: Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim, căci ei nu vor primi mărturia ta despre mine.
19 Și am zis: Doamne, ei știu că i-am întemnițat și i-am bătut în fiecare sinagogă pe cei ce credeau în Tine;
20 Și când s-a vărsat sângele mucenicului tău Ștefan, am stat și eu lângă moartea lui, am fost de acord cu moartea lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis.
21 Și el mi-a spus: Pleacă, căci te voi trimite departe la Neamuri.
22 Și l-au ascultat cuvântul acesta, apoi și-au înălțat glasul și au zis: Îndepărtează-l pe un astfel de om de pe pământ, căci nu se cuvine să trăiască.
23 Și când ei strigau, și-au aruncat hainele și au aruncat praf în văzduh,
24 Căpitanul a poruncit să fie adus în castel și a poruncit să fie cercetat prin biciuire; ca să știe de ce au strigat așa împotriva lui.
25 Și în timp ce l-au legat cu curele, Pavel a zis sutașului care stătea lângă: Ți-e îngăduit să biciuiești un om care este roman și necondamnat?
26 Când a auzit sutașul, s-a dus și a spus căpitanului, zicând: Ia grijă ce faci, căci omul acesta este roman.
27 Atunci căpitanul a venit și i-a zis: Spune-mi, ești roman? El a spus: Da.
28 Iar căpitanul a răspuns: „Cu o sumă mare am obținut această libertate. Și Pavel a spus: Dar eu m-am născut liber.
29 Atunci s-au îndepărtat îndată de cel ce ar fi trebuit să-l cerceteze; și căpitanul s-a înspăimântat, după ce a știut că este roman și pentru că îl legase.
30 A doua zi, pentru că ar fi vrut să cunoască siguranța pentru care a fost acuzat de iudei, l-a dezlegat din legăturile lui și a poruncit preoților cei mai de seamă și întregului sobor al lor să se înfățișeze; și a adus pe Pavel jos și l-a pus înaintea lor.

CAPITOLUL 23

1 Și Pavel, privind cu stăruință la Sinod, a zis: Fraților, am trăit cu toată conștiința bună înaintea lui Dumnezeu până în ziua de azi.
2 Și marele preot Anania a poruncit celor ce stăteau lângă el să-l lovească în gură.
3 Atunci Pavel i-a zis: „Dumnezeu te va lovi, zid albit;
4 Iar cei ce stăteau acolo au zis: Ocărești tu pe marele preot al lui Dumnezeu?
5 Atunci Pavel a zis: „Nu știam, fraților, că el este marele preot, căci este scris: „Să nu vorbești de rău pe conducătorul poporului tău”.
6 Dar când Pavel a înțeles că o parte erau saduchei, iar cealaltă farisei, a strigat în Sined: „Fraților, eu sunt fariseu, fiul unui fariseu; din nădejdea și învierea morților sunt chemat. în cauză.
7 Și după ce a spus acestea, s-a ridicat o neînțelegere între farisei și saduchei și mulțimea s-a împărțit.
8 Căci saducheii spun că nu este înviere, nici înger, nici duh; dar fariseii mărturisesc pe amândouă.
9 Și s-a ridicat un strigăt mare; și cărturarii din partea fariseilor s-au ridicat și s-au certat, zicând: Nu găsim niciun rău în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger, să nu luptăm împotriva Dumnezeu.
10 Iar când s-a stârnit o mare neînțelegere, căpitanul, temându-se că Pavel nu ar fi fost smuls în bucăți, a poruncit soldaților să coboare și să-l ia cu forța din mijlocul lor și să-l aducă în castel.
11 Și în noaptea care a urmat Domnul a stat lângă el și i-a zis: Îndrăznește, Pavel, căci după cum ai mărturisit despre Mine în Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma.
12 Și când s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au adunat și s-au legat sub un blestem, spunând că nu vor mânca și nici nu vor bea până nu vor ucide pe Pavel.
13 Și erau mai mult de patruzeci de cei care făcuseră această conspirație.
14 Și au venit la preoții cei mai de seamă și la bătrâni și au zis: „Ne-am legat de un mare blestem, să nu mâncăm nimic până nu-l vom ucide pe Pavel.
15 Acum, deci, voi, împreună cu soborul, spuneți căpitanului principal că mâine să-l coboare la voi, ca și cum ați căuta ceva mai desăvârșit despre el; și noi, sau oricând se apropie, suntem gata să-l omorâm.
16 Și fiul surorii lui Pavel a auzit de pândările lor, s-a dus și a intrat în castel și i-a spus lui Pavel.
17 Atunci Pavel a chemat la el pe unul dintre sutași și a zis: Aduceți-l pe acest tânăr la căpetenia căpeteniei, căci are ceva să-i spună.
18 Așa că l-a luat și l-a dus la căpitanul șef și a zis: Pavel, prizonierul, m-a chemat la el și m-a rugat să aduc la tine acest tânăr, care are ceva să-ți spună.
19 Atunci căpitanul l-a luat de mână și s-a dus cu el deoparte și l-a întrebat: Ce ai să-mi spui?
20 Iar el a spus: Iudeii s-au înțeles să-ți dorească ca mâine să-l cobori pe Pavel în sinod, de parcă l-ar întreba ceva mai desăvârșit.
21 Dar nu te supune lor, căci din ei îl pândesc mai mult de patruzeci de bărbați, care s-au legat cu un jurământ că nici nu vor mânca și nici nu vor bea până nu-l vor ucide; și acum sunt gata, caut o promisiune de la tine.
22 Atunci căpitanul a lăsat pe tânăr să plece și i-a poruncit: „Vezi să nu spui nimănui că mi-ai arătat aceste lucruri”.
23 Și a chemat la el doi sutași, zicând: Pregătiți două sute de soldați să meargă la Cezareea și șaptezeci de călăreți și două sute de lăncitori, la ceasul al treilea al nopții;
24 Și dă-le animale, ca să-l așeze pe Pavel și să-l aducă în siguranță la guvernatorul Felix.
25 Și a scris o scrisoare în felul acesta:
26 Claudius Lisias, domnului guvernator, Felix, îi trimite un salut.
27 Omul acesta a fost luat dintre iudei și ar fi trebuit să fie ucis de ei;
28 Și când aș fi știut cauza pentru care l-au acuzat, l-am scos în consiliul lor.
29 Pe care l-am văzut că era acuzat de chestiuni legate de legea lor, dar că nu are nimic demn de moarte sau de legături.
30 Și când mi s-a spus că iudeii au pus pândă pe om, am trimis îndată la tine și am poruncit și acuzatorilor săi să spună înaintea ta ce au împotriva lui. Adio.
31 Atunci soldații, după cum li s-a poruncit, l-au luat pe Pavel și l-au adus noaptea la Antipatris.
32 A doua zi, au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au întors la castel.
33 Care, când au venit la Cezareea și au dat epistola guvernatorului, i-au prezentat și pe Pavel înaintea lui.
34 Iar guvernatorul, după ce a citit scrisoarea, a întrebat din ce provincie este. Și când a înțeles că este din Cilicia;
35 Te voi asculta, a spus el, când vor veni și acuzatorii tăi. Și a poruncit să fie păstrat în sala de judecată a lui Irod.

CAPITOLUL 24

1 După cinci zile, marele preot Anania s-a pogorât cu bătrânii și cu un orator numit Tertul, care a înștiințat guvernatorul împotriva lui Pavel.
2 Și când a fost chemat, Tertul a început să-l acuze, zicând: Văzând că prin tine ne bucurăm de o mare liniște și că fapte foarte vrednice sunt făcute acestui neam prin providența ta,
3 Îl primim mereu, și în toate locurile, preanobilul Felix, cu toată recunoștința.
4 Cu toate acestea, ca să nu fiu mai obositor cu tine, te rog să ne auzi câteva cuvinte despre clemența ta.
5 Căci noi l-am găsit pe acest om un om de ciumă și un motor de răzvrătire între toți iudeii din lume și un conducător al sectei Nazarineenilor.
6 Care, de asemenea, a căutat să pângărească Templul, pe care l-am luat și am vrut să-l judecăm după legea noastră.
7 Dar căpitanul Lisias a venit peste noi și l-a luat cu mare violență din mâinile noastre,
8 Poruncindu-le acuzatorilor săi să vină la tine; cercetând pe care tu însuți poți cunoaște toate aceste lucruri de care Îl acuzăm.
9 Și iudeii au încuviințat, spunând că acestea sunt așa.
10 Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, a răspuns: Pentru că știu că ai fost de mulți ani judecător al acestui neam, cu atât mai voios răspund pentru mine:
11 Pentru că să înțelegi că au mai fost doar douăsprezece zile de când m-am suit la Ierusalim ca să mă închin.

12 Și nici nu m-au găsit în templu disputând cu nimeni, nici ridicând poporul, nici în sinagogi, nici în cetate;
13 Nici ei nu pot dovedi lucrurile de care mă acuză acum.
14 Dar aceasta îți mărturisesc că după calea pe care ei o numesc erezie, așa mă închin Dumnezeului părinților mei, crezând în toate lucrurile scrise în lege și în profeți:
15 Și să aibă nădejde în Dumnezeu, pe care ei înșiși o îngăduie, că va fi o înviere a morților, atât a celor drepți, cât și a celor nedrepți.
16 Și aici mă exersez să am mereu o conștiință lipsită de greșeală față de Dumnezeu și față de oameni.
17 După mulți ani, am venit să aduc pomană națiunii mele și daruri.
18 Atunci unii iudei din Asia m-au găsit curățit în templu, nici cu mulțime, nici cu tumult.
19 Cine ar fi trebuit să fie aici înaintea ta și să se opună, dacă ar fi avut ceva împotriva mea.
20 Sau să zică aceștia de aici, dacă au găsit vreo faptă de rău în mine, în timp ce stăteam înaintea Sinodului,
21 Cu excepția acestui glas unic, pentru care am strigat stând în mijlocul lor: În privința învierii morților, sunt chemat de voi astăzi.
22 Și când Felix a auzit aceste lucruri, având cunoștințe mai desăvârșite despre calea aceea, le-a amânat și a zis: Când se va coborî căpitanul Lisias, voi cunoaște cele mai multe lucruri ale voastre.
23 Și a poruncit unui sutaș să-l păzească pe Pavel și să-i dea libertate și să nu interzică niciunuia dintre cunoscuții lui să slujească sau să vină la el.
24 După câteva zile, când Felix a venit cu nevasta sa Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a auzit despre credința în Hristos.
25 Și pe când el a gândit despre neprihănire, cumpătare și judecată care va veni, Felix s-a cutremurat și a răspuns: Du-te pentru această dată; când voi avea un anotimp convenabil, te voi chema.
26 De asemenea, nădăjduia că i se vor da bani de la Pavel, ca să-l poată dezlega;
27 Dar după doi ani, Porcius Festus a intrat în odaia lui Felix; iar Felix, voind să arate o plăcere iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

CAPITOLUL 25

1 Când Festus a venit în provincie, după trei zile s-a suit din Cezareea la Ierusalim.
2 Atunci marele preot și căpetenia iudeilor l-au înștiințat împotriva lui Pavel și l-au rugat:
3 Și a cerut favoare împotriva lui, ca să-l trimită la Ierusalim, punând pândă în cale ca să-l omoare.
4 Dar Festus a răspuns că Pavel va fi ținut la Cezareea și că el însuși va pleca în curând acolo.
5 De aceea, a spus el, care dintre voi este în stare, să coboare cu mine și să-l acuze pe acest om, dacă este vreo răutate în el.
6 După ce a stat printre ei mai mult de zece zile, s-a coborât la Cezareea; iar a doua zi, stând pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus lui Pavel.
7 Iar când a venit el, iudeii care coborau din Ierusalim au stat de jur împrejur și au făcut împotriva lui Pavel plângeri multe și grele, pe care nu le-au putut dovedi.
8 În timp ce el răspundea pentru el însuși: Nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului, n-am greșit cu nimic.
9 Dar Festus, voind să facă iudeilor o plăcere, a răspuns lui Pavel și a zis: „Vrei să te sui la Ierusalim și să fii judecat acolo înaintea mea pentru aceste lucruri?
10 Atunci Pavel a zis: „Eu stau la scaunul de judecată al Cezarului, unde ar trebui să fiu judecat; nu le-am greșit iudeilor, așa cum știi bine.
11 Căci dacă sunt un păcătos sau am săvârșit ceva demn de moarte, nu refuz să mor; Fac apel la Cezar.
12 Atunci Festus, după ce s-a vorbit cu Sinodul, a răspuns: Ai apelat la Cezar? la Cezar te vei duce.
13 După câteva zile, regele Agripa și Bernice au venit la Cezareea să-l salute pe Festus.
14 Și după ce au fost acolo multe zile, Festus a spus regelui pricina lui Pavel, spunând: „A rămas un om în legături de Felix;
15 Despre care, când eram la Ierusalim, preoții cei mai de seamă și bătrânii iudeilor m-au informat, dorind să i se judece.
16 Căruia le-am răspuns: „Nu este obiceiul romanilor să elibereze pe cineva să moară, înainte ca cel acuzat să aibă acuzatorii față în față și să aibă permisiunea să răspundă el însuși cu privire la crima făcută împotriva lui.
17 De aceea, când au venit ei aici, m-am așezat pe scaunul de judecată fără nicio întârziere a doua zi și am poruncit ca omul să fie scos.
18 Împotriva cărora, când acuzatorii s-au ridicat, nu au adus nicio acuzație de lucruri pe care le presupuneam eu:
19 Dar aveau anumite întrebări împotriva lui cu privire la propria lor superstiție și la un singur Isus, care era mort, despre care Pavel spunea că este viu.
20 Și pentru că mă îndoiam de un asemenea fel de întrebări, l-am întrebat dacă va merge la Ierusalim și acolo să fie judecat cu privire la aceste lucruri.
21 Dar când Pavel a cerut să fie păstrat pentru ascultarea lui Augustus, am poruncit să fie păstrat până îl voi trimite la Cezar.
22 Atunci Agripa i-a spus lui Festus: „Aș vrea să-l ascult și eu însumi. Mâine, zise el, îl vei auzi.
23 Și a doua zi, când au venit Agripa și Bernice, cu mare fast, și au intrat în locul audierii, împreună cu căpeteniile și căpeteniile cetății, la porunca lui Festus a fost scos Pavel.
24 Și Festus a spus: Împăratul Agripa și toți oamenii care sunt aici cu noi, vedeți pe acest om, despre care toată mulțimea iudeilor s-a purtat cu mine, atât la Ierusalim, cât și aici, strigând că nu trebuie să facă. mai trăiesc.
25 Dar când am aflat că nu a săvârșit nimic vrednic de moarte și că el însuși a apelat la Augustus, m-am hotărât să-l trimit.
26 Despre care nu am nimic sigur să-i scriu domnului meu. De aceea l-am adus înaintea ta și mai ales înaintea ta, o, rege Agripa, ca, după ce am examinat, să am ceva de scris.
27 Căci mi se pare nerezonabil să trimiți un prizonier și nu să însemnăm crimele comise împotriva lui.

CAPITOLUL 26

1 Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: Ți este îngăduit să vorbești pentru tine însuți. Atunci Pavel a întins mâna și a răspuns pentru sine:

2 Mă consider fericit, rege Agripa, pentru că astăzi voi răspunde pentru mine în fața ta despre toate lucrurile de care sunt acuzat de iudei:
3 Mai ales că știu că ești priceput în toate obiceiurile și întrebările care sunt printre iudei; de aceea te rog să mă asculți cu răbdare.
4 Modul meu de viață din tinerețea mea, care a fost la început printre neamul meu la Ierusalim, cunosc toți iudeii;
5 Care m-au cunoscut de la început, dacă ar mărturisi că, după cea mai îngustă sectă a religiei noastre, am trăit un fariseu.
6 Și acum stau în picioare și sunt judecat pentru speranța făgăduinței făcute de Dumnezeu părinților noștri:
7 La care promisiunea, cele douăsprezece seminții ale noastre, slujind pe loc lui Dumnezeu zi și noapte, speră să vină. Din cauza asta, rege Agripa, sunt acuzat de iudei.
8 De ce ar trebui să fie considerat un lucru incredibil pentru tine, ca Dumnezeu să învieze morții?
9 M-am gândit într-adevăr cu mine că trebuie să fac multe lucruri împotriva Numelui lui Isus din Nazaret.
10 Ceea ce am făcut și eu în Ierusalim; și pe mulți dintre sfinți i-am închis în temniță, după ce am primit putere de la preoții cei mai de seamă; și când au fost omorâți, mi-am dat glasul împotriva lor.
11 Și i-am pedepsit adesea în fiecare sinagogă și i-am silit să hule; și fiind extrem de nebun împotriva lor, i-am persecutat până și în cetăți străine.
12 Atunci, pe când mergeam la Damasc cu autoritate și însărcinare de la preoții cei mai de seamă,
13 La amiază, rege, am văzut pe cale o lumină din cer, mai presus de strălucirea soarelui, strălucind în jurul meu și pe cei ce mergeau cu mine.
14 Și când am căzut cu toții la pământ, am auzit un glas care îmi vorbea și zicea în limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă prigonești? îți este greu să dai cu piciorul împotriva înțepăturilor.
15 Și am zis: Cine ești, Doamne? Iar el a spus: Eu sunt Iisus, pe care îl prigonești.
16 Dar ridică-te și stai pe picioarele tale, căci ți s-a arătat în acest scop, ca să te fac un slujitor și un martor atât pentru aceste lucruri pe care le-ai văzut, cât și pentru acele lucruri în care ți-o voi arăta;
17 Eliberându-te de popor și de neamuri, la care acum te trimit,
18 Să le deschidă ochii și să-i întoarcă de la întuneric la lumină și de la puterea lui Satana la Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor și moștenire printre cei care sunt sfințiți prin credința care este în mine.
19 Atunci, rege Agripa, n-am fost neascultător de vedenia cerească;
20 Dar le-a arătat mai întâi celor din Damasc și din Ierusalim și prin toate ținuturile Iudeii și apoi neamurilor că se vor pocăi și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă fapte potrivite pentru pocăință.
21 Din cauza aceasta, iudeii m-au prins în templu și au mers să mă omoare.
22 Așadar, căutând ajutorul lui Dumnezeu, am continuat până în ziua de azi, dând mărturie atât celor mici, cât și celor mari, și nu spun altceva decât cele despre care profeții și Moise au spus că vor veni:
23 Pentru ca Hristos să sufere și să fie cel dintâi care să învie din morți și să arate lumină poporului și neamurilor.
24 Și pe când vorbea el însuși astfel, Festus a zis cu glas tare: „Pavel, eşti rătăcit; multă învăţătură te înnebuneşte.
25 Dar el a spus: Eu nu sunt nebun, preanobilul Festus; ci rostește cuvintele adevărului și trebării.
26 Căci împăratul știe despre aceste lucruri și înaintea căruia și eu vorbesc în mod liber; căci sunt convins că nimic din aceste lucruri nu îi este ascuns; căci lucrul acesta nu s-a făcut într-un colț.
27 Regele Agripa, crezi tu în prooroci? Știu că tu crezi.
28 Atunci Agripa a zis lui Pavel: Aproape că mă convingi să fiu creștin.
29 Și Pavel a zis: „Aș vrea să fie Dumnezeu ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă ascultă astăzi, să fii aproape și cu totul așa cum sunt eu, cu excepția acestor legături.
30 Și după ce a vorbit astfel, împăratul s-a sculat și guvernatorul și Bernice și cei ce stăteau cu ei:
31 Și când s-au îndepărtat, au vorbit între ei, zicând: Omul acesta nu face nimic vrednic de moarte sau de legături.
32 Atunci Agripa a zis lui Festus: Omul acesta ar fi putut fi eliberat, dacă nu ar fi apelat la Cezar.

CAPITOLUL 27

1 Și când s-a hotărât că vom naviga în Italia, au dat pe Pavel și pe alți prizonieri unuia numit Iulius, sutaș din trupa lui Augustus.
2 Și intrând într-o corabie a Adramitiului, am pornit, cu scopul de a naviga pe coastele Asiei; un Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu noi.
3 Și a doua zi ne-am atins de Sidon. Iar Iulius l-a rugat pe Pavel cu bunăvoință și i-a dat libertatea să meargă la prietenii săi pentru a se înviora.
4 Și după ce am pornit de acolo, am navigat pe sub Cipru, pentru că vânturile erau contrare.
5 După ce am navigat peste marea Ciliciei și a Pamfiliei, am ajuns la Mira, o cetate a Liciei.
6 Și acolo sutașul a găsit o corabie din Alexandria care naviga în Italia; si ne-a pus acolo.
7 Și, după ce am navigat încet multe zile, și de-abia am ajuns în fața lui Cnid, vântul nu ne-a îndurat, am navigat sub Creta, în fața Salmonei;
8 Și, trecând cu greu de ea, a ajuns într-un loc care se numește Paradisurile frumoase; aproape de unde era cetatea Lasea.
9 Când s-a petrecut mult timp și când navigarea era acum primejdioasă, pentru că postul deja trecuse, Pavel i-a îndemnat:
10 Și le-a spus: Domnilor, înțeleg că această călătorie va fi cu vătămare și multă pagubă, nu numai încărcării și navei, ci și vieților noastre.
11 Cu toate acestea, sutașul a crezut pe stăpân și pe stăpânul corăbiei, mai mult decât în cele spuse de Pavel.
12 Și pentru că portul nu era comod să ierni, cea mai mare parte a sfătuit să plece și de acolo, dacă în vreun fel ar putea ajunge la Fenicia și acolo să ierne; care este un refugiu al Cretei și se întinde spre sud-vest și nord-vest.
13 Și când vântul de miazăzi a suflat încet, crezând că și-au atins scopul, slăbindu-se de acolo, au navigat aproape de Creta.
14 Dar nu după mult timp s-a ridicat împotriva lui un vânt furtunos, numit Euroclidon.

15 Și când corabia a fost prinsă și nu a putut suporta vântul, am lăsat-o să conducă.
16 Și alergând pe sub o anumită insulă, care se numește Clauda, am avut multă treabă să ajungem cu barca;
17 Pe care, după ce le-au luat, au folosit ajutoare, încingând corabia; și, temându-se să nu cadă în nisipurile mișcătoare, s-au împins cu pânzele și astfel au fost împinși.
18 Și noi, fiind zdrobiți de furtună, a doua zi au luminat corabia;
19 Și a treia zi am aruncat cu mâinile noastre lăcașul corăbiei.
20 Și când nici soarele, nici stelele nu s-au arătat în multe zile și ne-a abătut o furtună nu mică, atunci toată nădejdea că vom fi mântuiți a fost îndepărtată.
21 Dar, după o lungă abstinență, Pavel a stat în mijlocul lor și a zis: Domnilor, ar fi trebuit să mă ascultați și să nu fiți dezlegat din Creta și să câștigați această vătămare și pierdere.
22 Și acum vă îndemn să fiți îndrăzneți, căci nu va fi nici o pierdere a vieții nimănui printre voi, decât a corabia.
23 Căci în noaptea aceasta a stat lângă mine îngerul lui Dumnezeu, al căruia sunt și căruia îi slujesc,
24 Zicând: Nu te teme, Pavel; trebuie să fii adus înaintea Cezarului și, iată, Dumnezeu ți-a dat pe toți cei care navighează cu tine.
25 De aceea, domnilor, îndrăzniți-vă, căci eu cred pe Dumnezeu, că se va întâmpla așa cum mi s-a spus.
26 Cu toate acestea, trebuie să fim aruncați pe o anumită insulă.
27 Dar când a venit noaptea a paisprezecea, când eram mânați în sus și în jos în Adria, pe la miezul nopții, corăbierii au socotit că se apropiau de vreo țară;
28 Și au sunat și au găsit douăzeci de brațe;
29 Atunci, temându-ne să nu cădem pe stânci, au aruncat patru ancore din pupa și au dorit ziua.
30 Și pe când marinarii erau gata să fugă din corabie, când au coborât barca în mare, sub culoare, ca și cum ar fi aruncat ancorele din corabia anterioră,
31 Pavel a zis sutașului și ostașilor: Dacă aceștia nu rămân în corabie, nu puteți fi mântuiți.
32 Atunci soldații au tăiat funiile corăbiei și au lăsat-o să cadă.
33 Și, pe când se întorcea ziua, Pavel i-a rugat pe toți să ia de mâncare, zicând: „Aceasta este a paisprezecea zi în care ați întârziat și ați postit, fără să luați nimic.
34 De aceea vă rog să luați ceva de mâncare, căci aceasta este pentru sănătatea voastră, căci nu va cădea niciun păr din capul niciunuia dintre voi.
35 După ce a vorbit astfel, a luat pâine și a mulțumit lui Dumnezeu în fața tuturor; și după ce a frânt-o, a început să mănânce.
36 Atunci toți s-au înveselit și au luat și ceva de carne.
37 Și în total eram în corabie două sute șaizeci și șaisprezece suflete.
38 Și după ce au mâncat sătura, au ușurat corabia și au aruncat grâul în mare.
39 Și când s-a făcut ziuă, ei nu cunoșteau țara; dar au descoperit un pârâu cu țărm, în care se gândeau, dacă era cu putință, să-l bage în corabie.
40 Și după ce au ridicat ancorele, s-au încredințat către mare și au dezlegat cârmele, au ridicat pânza mare în vânt și au pornit spre țărm.
41 Și căzând într-un loc unde două mări se întâlneau, au eșuat corabia; iar partea din față s-a lipit rapid și a rămas nemișcată, dar partea din față a fost ruptă de violența valurilor.
42 Sfatul soldaților a fost să omoare prizonierii, ca nu cumva vreunul dintre ei să înoate afară și să scape.
43 Dar sutașul, dorind să-l mântuiască pe Pavel, ia ferit de planul lor; și a poruncit ca cei care știu să înoate să se arunce mai întâi în mare și să ajungă la uscat.
44 Și restul, unii pe scânduri, iar alții pe bucăți rupte de corabie. Și așa s-a întâmplat că au scăpat cu toții în siguranță la pământ.

CAPITOLUL 28

1 Și când au scăpat, atunci au știut că insula se numește Melita.
2 Și poporul barbar ne-a făcut o bunătate foarte mică, căci ei au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii prezente și din cauza frigului.
3 Și după ce Pavel a strâns un mănunchi de bețe și le-a pus pe foc, a venit o viperă din căldură și s-a prins de mâna lui.
4 Iar barbarii, când au văzut fiara veninoasă atârnată de mâna lui, au zis între ei: Fără îndoială că omul acesta este un ucigaș, pe care, deși a scăpat de mare, totuși răzbunarea nu-i permite să trăiască.
5 Și a scuturat fiara în foc și n-a simțit nimic rău.
6 Cu toate acestea, s-au uitat când ar fi trebuit să se umflă sau să cadă mort deodată; dar după ce s-au uitat mult timp și au văzut că nu i se va întâmpla niciun rău, s-au răzgândit și au spus că este un dumnezeu.
7 În aceleași locuri se aflau moștenirile conducătorului insulei, al cărui nume era Publius; care ne-a primit și ne-a găzduit trei zile cu bunăvoință.
8 Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea bolnav de febră și de flux de sânge; la care Pavel a intrat și s-a rugat, și-a pus mâinile peste el și l-a vindecat.
9 Atunci când s-a făcut aceasta, au venit și alții, care aveau boli în insulă, și s-au vindecat.
10 Care ne-a cinstit și pe noi cu multe cinste; iar când am plecat, ne-au încărcat cu lucrurile necesare.
11 Și după trei luni am plecat într-o corabie din Alexandria, care iernase în insulă, al cărei semn era Castor și Pollux.
12 Și am aterizat la Siracuza și am rămas acolo trei zile.
13 Și de acolo am luat o busolă și am ajuns la Rhegium; și după o zi a suflat vântul de miazăzi și am venit a doua zi la Puteoli.
14 Unde am găsit frați și am fost rugați să stăm cu ei șapte zile; și așa am mers la Roma.
15 Și de acolo, când au auzit frații de noi, au venit să ne întâmpine până la forul Appii și la cele trei cârciumi;
16 Și când am ajuns la Roma, sutașul a dat prizonierii căpeteniei gărzii; dar lui Pavel i s-a permis să locuiască singur cu un soldat care-l păzește.
17 Și s-a întâmplat că, după trei zile, Pavel a chemat pe căpeteniile iudeilor laolaltă; și când s-au adunat, le-a zis: „Fraților, deși n-am săvârșit nimic împotriva poporului sau a obiceiurilor părinților noștri. , dar am fost dat prizonier din Ierusalim în mâinile romanilor.
18 Care, după ce m-au cercetat, m-ar fi lăsat să plec, pentru că nu era nicio cauză de moarte în mine.

19 Dar când iudeii au vorbit împotriva ei, am fost silit să fac apel la Cezar; nu că ar fi trebuit să-mi acuz naţiunea.
20 De aceea, te-am chemat să te văd și să vorbesc cu tine, pentru că pentru nădejdea lui Israel sunt legat cu acest lanț.
21 Iar ei i-au spus: Nici noi nu am primit scrisori din Iudeea cu privire la tine, nici vreunul dintre frații care au venit nu a arătat sau a vorbit vreun rău despre tine.
22 Dar noi dorim să auzim despre tine ce gândești, căci în ceea ce privește această sectă, știm că peste tot se vorbește împotriva ei.
23 Și, după ce i-au hotărât o zi, au venit mulți la el în locuința lui; cărora le-a explicat și a mărturisit împărăția lui Dumnezeu, convingendu-i cu privire la Isus, atât din Legea lui Moise, cât și din profeți, de dimineața până seara.
24 Și unii au crezut cele spuse, iar alții n-au crezut.
25 Și nefiind de acord între ei, au plecat, după ce Pavel a rostit un cuvânt: „Bine a vorbit Duhul Sfânt, prin profetul Isaia, părinților noștri;
26 Zicând: Duceţi-vă la acest popor şi spuneți: Auzind, veți auzi şi nu veţi înţelege; și văzând, veți vedea și nu veți vedea:
27 Căci inima acestui popor s-a îngrozit, urechile lor sunt plictisitoare la auz și ochii le-au închis; ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și să înțeleagă cu inima și să nu se întoarcă, iar eu să-i vindec.
28 Să știți deci că mântuirea lui Dumnezeu este trimisă către Neamuri și că ei o vor asculta.
29 Și după ce a spus aceste cuvinte, iudeii au plecat și au avut mari discuții între ei.
30 Și Pavel a locuit doi ani întregi în propria lui casă, și a primit tot ce intrau la el,
31 propovăduind Împărăţia lui Dumnezeu şi învăţând lucrurile care privesc pe Domnul Isus Hristos, cu toată încrederea, fără ca nimeni să i-l interzică.